

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவாமுநியே நம:

ஸ்ரீமத் வரவாமுநீந்தர க்ரந்தமாஸையில் தத்வத்ரய வ்யாக்க்க்யாநம்—அவதாரிகை

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபகத்யாதிருணர்ணவம
யதீந்த்ரப்ரவணம வநதே ராமபஜாமாதரம முகிம.

*அநாதிமாயயா ஸுப்த: என்கிறபடியே அநாத்யசித்ஸம்பந்த நிபந்தன
மான அஜஞானந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரகருதே: பரமாய்,
ஜஞானந்தமயமாய், பகவதநம்பார்ஹ சேஷமாயிருக்குமபடியை அறியப் பெருதே,
தேவோஹம, மதுஷ்யோஹம் என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹமபுத்தியைப்
பண்ணியும், தேஹாதிரிகதாத்மஜஞானம் பிறந்ததாகிலை *ஈசவரோஹமஹம் போகி*
என்று ஸ்வதந்த்ரபுத்தியைப்பண்ணியும், சேஷத்வ ஜஞானமுண்டாய்தததாகில்
அப்ராப்த விஷயங்களிலே அத்தை விகியோகித்தும், இப்படி *யோந்யதா ஸந்த
மாத்மாநம் அந்யதா ப்ரதிபத்யதே, கிம் தேந ந கருதம் பாபம் சோரோணாத்மாப
ஹாரிணா* என்கிறபடியே ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலே அந்யதா ப்ரதிபத்தி ரூபமாய், அகில
பாப மூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி, அஸபாஸ்திரதவாதிதோஷதுஷ்ட
மான சப்தாதி போகைகததபரராய்; *விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீசவராய கிவேதிதும்,
பூர்வமேவ கருதா ப்ரஹ்மம் ஹஸதபாதாதிஸமபுதா* என்கிறபடியே கரணகளேபர
விதாரமாய், போகமோக்ஷரூபமாய், அசிதவிசேஷிதமாயக கிடககிறதசையிலே
பரமதயானுவான ஸர்வேசவரன, ஸ்வசரணகமல ஸமாசரயணோபகரணமாகக
கொடுத்த சரீரத்தைக கொண்டு தத்ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிககலா
பிருகக, அத்தைச் செய்யாதே *அந்நாந கீ தநதவாககைபின வழியுமுலவேன்*
என்கிறபடியே, அதின் வழியே போய், ஆறு கீஞ்சக கொடுத்த தெப்பத்தைக
கொண்டு அககரை யேறலாபிருகக கீர்வாககாலே யொழுங்க கடலிலே புகுவாரைப்
போலே, ஸமஸார கிஸ்தரணத்துக குடலானவற்றையும் ஸமஸரணத்துககுடலாககி,
அநாத்யவித்யா ஸஞ்சித அநந்த புணய பாபரூப கர்மாநுகுணமாக *மாறி மாறிப்
பல பிறப்பும் பிறந்து, பிறந்த ஜநமந்தோறும் தூரந்ததாபத்ரய தவாகலை தஹ்ய

மாநராய் இப்படி அநாதிகாலை போரா சிறகச செய்தேபும், அதிதாநாகதமறியாமை யாலே, அதிலே ஒரு கலேசமினறிககே கர்ப்ப ஜகம பால்ய யௌவன வார்த்தக மரண நரக ரூபாவஸ்தா ஸந்தகத்தை ப்ராபிதது, து:ககபரமபரைகளை யறுபவித்து, இப்படி அகந்த கலேசபாஜமமான ஸமஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக கிடந்தலேகிற சேதநருடைய அகர்த்த விசேஷத்தை யறுஸநதித்து, இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத துகரு கருஷிபண்ணிககொண்டு போருகிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேசவரன. *ஏவம ஸமஸருதி சகரஸ்த்தே பராமயமானே ஸவகர்மபி: , ஜீவே து:ககாருலே விஷ்ணு: க்ருபா காபயுபஜாயகே* எனகிறபடியே. தன்னுடைய திருவுள்ளத்திற பிறந்த அபாரகாருண்யத்தாலே, *ஜாயமாதம ஹி புருஷம யம பசயேம் மதுஸூதந: ஸாத்விகஸ ஸ து விஜுஞயஸ ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக:* எனகிறபடியே, ஜாயமாதகாலத்திற பண்ணின விசேஷ கடாக்ஷத்தாலே, கிரஸத ரஜஸ்தமஸகனாய், ப்ரவருத்த ஸத்வருணகனாய் முமுகூவான சேதநனுக்கு தத்வஜ்ஞாநம பிறந் தாலஸைது மோக்ஷஸித்தியிலஸாமையாலே, தத்வஜ்ஞாநம ஸமபாதயமாமளவில, அது *சாஸத்ர ஜந்யமாதல, உபதேசகமயமாதலாக வேண்டுமையாலும்; சாஸதர ஜநயமாமளவில *சாஸதரஜ்ஞாநம பஹு:கலேசம* எனகிறபடியே, பஹு:கலேச ஸாத்யமாகையாலே துஸஸாதமாகையாலும், வருத்தி ஸாதிககப் பார்த்ததாலும் *அநநதபாரம பஹு:வேதிதவயம அஃபசச காலோ பஹவசச விகமா:* எனகிற படியே. சேதநர் மந்தமதிகளுமாய, மந்தாயுஸஸு:ககளுமாய், அதுக்கு மேலே விகநங்கனும் அநநதவகளாயிருகையாலே ஸலஸாகரு மொகக விததிககை யரிதா கையாலும்; இனிததான சாஸதராயஸததுக்கு அநதிகாரிகளான ஸதரீ குதராதி களுக்கு முமுகூதவ முண்டானுதும் கிஷ்ப்ரயோஜமமாமபடி யிருகையாலும்; உபதேசகமயமாமளவில, உகத தோஷமொன்று மிலஸாமையாலும்; இநத விசேஷத்தைத் திருவுள்ளமபறறி, ஸகல சாஸதர கிபுணராய ஸகல சேதநோஜ ஜீவநகாமராய, பரம காருணிகரான பிளகை லோகாசார்யர், சருதி ஸம்ருதிதிஹாஸ புராணாதிகளிலே துரவகாஹமாமபடி பரககச் சொஸைப்படுகிற சிதசிதிச்வர தத்வந களினுடைய ஸவருப ஸவபாவ விசேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுகரஹமாகவும ஸுவயகதமாகவும இப்ப்ரபநதமுக்கே வருளிச செயகிருர்.

ஐவிஸதிருவிதிப் பிளகைபட்டர், ஆச்சார்பிளகை முதலான பூர்வாசார்யர் களுடைய ப்ரபநத கிர்மாணத்துககும் கருத்திதுவிநே. கிரஹகாராய், பரஸமருத்தி ப்ரியராய், ககயாத்லாபாதி கிரபேக்ஷராயிருகிறவிவர்கள பலரும் ப்ரபநதமிட வேண்டுவானென? ஒருவரிட்ட ப்ரபநதத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாஸகமபண்ண வமையாதோ? எனனில்; ஆழவார்கள் பலரும் ஏககண்ட்ராயருளிச் செயகையாலே அர்த்தததுக்கு ஆப்ததை வித்திததாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக அருளிசசெய்த அர்த்தமென்று மந்தமதிகளும் விச்வஸிககைககாக. இன்னமும் ஓரொன்றில அவிசதமான அர்த்த விசேஷககள ஓரொன்றிலே விசதமாயிருககும்; அதுககடி ஸலிகதிவிசேஷககளும், ஸகலகாசவிஸதரங்கனும். இது ஏககர்த்தருகக களான ப்ரபந்த விசேஷககளுக்குமொககும்.

அவதாரிகை முறறிற்று.

ஸ்ரீ:

பின்னை லோகாசார்யா அருளிச்செய்த ததவத்ரயத்தில் சி த் ப் ர க ர ண ம்

1. முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம் போது தத்வத்ரய ஜஞாந முண்டாக வேணும்.

—மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானம்—

முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம் போது தத்வத்ரய ஜஞாந முண்டாகவேணும் முழுக்ஷுவானிருள் மோகதும் இச்சையுடையவன். ஸமஸார விமோசனத்தில் இச்சையுடையவனென்றபடி. முழுக்ஷுவான என்கையாலே, ஸமஸாரவிவருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள அருமை தோற்றுகிறது. இந்த இச்சை பிறவாமைபிறே அநாதிகாமை ஸமஸாரித்தது. உஜ்ஜீவியிஷுவான ஸர்வேசவரனும் இந்த இச்சை பிறகருமளவுபிறே பார்த்திருக்கிறது ஸமஸாரத்தைப் பூண்டகடிக கொள்ள இச்சிக்கக் கடவ ஆத்மாவுக்கு தன்விவருத்தியில் இச்சை பிறகை துர்லபமிதே. இப்போது இவா 'சேதநன்' என்றதும் ஸாபிப்ராயம். அதாவது-சைதன்ய ப்ரயோஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறதும் இப்போதென்கை. அநாதிகாமை வயர்த்தமே போய்தததித்தனைபிறே சைதன்யம்; அதாவது-உஜ்ஜீவ நத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான ஸமஸார விவருத்தியை இச்சிக்கிறது *விரஸதாதிசயஆஹஸாத ஸுக பாவைக லக்ஷணையான பகவத் ப்ராப்திகு உறுப் பாகவிதே. *தாமரையான கேளவ லொருவனையே நோகருமதிறே யுணர்வாவது. ஆத்மப்ராப்திகு உறுப்பாக ஸமஸார விவருத்தியை இச்சிததாலும் விபரீதஜ்ஞாந கார்யமாயித்தனை. ஆகையால், பகவத்பராப்திகு விரோதியான ஸமஸாரத்தி னுடைய விமோசனத்தில் இச்சையுடையவனான அதிகாரிகு, அப்படியிருந்துள்ள மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் வித்திகருமபோது ததவத்ரயஜ்ஞாந முண்டாக வேணுமென்கை.

தத்வ ஜ்ஞாநோத்தபத்திகு முன்னே முழுக்ஷ ஜகிகக கூடுமோ வென்னிலை; *பரீக்ஷய லோகாந* *ஜாயமாநம்* இய்யாதிசருதி ஸமருதிகளிற சொலலுகிற ப்ரகரி யையாலே கூடும். 'உண்டாக வேணும்' என்று அவசயாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, *தத்வஜ்ஞாநாந்மோக்ஷஸாபம்* என்கிற கியமம் தோற்று கிறது. 'தத்வ ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷம்' என்கிற இது ஸகல ஸிநதாந்த ஸாதாரணமிதே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத்திலுமிதே விபரதிபததிபுள்ளது. ஆனால், 'ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம்' என்கிற கியமம் கொள்ளுமபோது, *பகர் மறுஷய பக்ஷி வாயே ச வைஷ்ணவ ஸம்ச்ரயா, தேவைவதே ப்ரயாஸ்யந்தி ததவிஷ்டேன பரமமபதம்* *யம் யம் ஸப்ருசதி பாணிப்பாம யம் யம் பச்யதி சக்ஷுஷா, ஸதாவராண்யாபி முசயக்தே கிம் புநர் பார்த்தவா ஜ்ஞாந* என்று ஜ்ஞாந யோகயதைபிலஸாத திர்யக ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸமபதததாலே மோக்ஷ வித்தியைச் சொலலுகிற வசனங்களுக்கு வையர்த்தம் வாராதோ வென்னிலை, வாராது. அவற்றுகு முழுக்ஷுதவம் தானும் இல்லைபிறே. இங்கு, முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷ வித்திகு ததவ ஜ்ஞாந முண்டாக வேணுமென்கிறது. அங்குத் தானும் முழுக்ஷுத்வமும் ததவ ஜ்ஞாநமும் இரண்டும் இவற்றின் பககலினறிககேயிருக்கச் செய்தேயும், இவை

பிரண்டாலும் பூர்ணானுபிநுப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமானமேயிதே கார்ய கரமாகச் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அபிமாகியானவனுடைய ஜஞான விசேஷத்தைக் கடைக்கித்தே, அபிமானாததர்ப்பூதமான விவற்றுகும் ஈசவரன கார்யம் செய்கையாலே. தத்வ ஜஞானாத மோக்ஷமென்றிதவிது அவ்விடத்திலும் ஸதவாரகமாக வித்திகுகும். தத்வ ஜஞானமென்னுதே 'தத்வ தரய ஜஞானமென்கையாலே தத்வங்களை அதிகமாகவும் நயூகமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்ய குதருஷ்டி மதககள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்கிப்தங்கள்.

இவர் தாம தத்வ த்ரயமென்று கிரீணயிககைகரு ப்ரமாணமென? என்னில்; கிரீதோஷ ப்ரமாணமான வேதாததம். *போகதா போகயம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா* என்று போகதரு சப்தததாலும், போகய சப்தததாலும், ப்ரேரிதரு சப்தததாலும் சித்சிதீசவர தத்வங்களை மூன்றையுமிதே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, வேதாதத ப்ரதிபாதயம் தத்வதரயமுமே யென்று கிச்சயித்து, 'மோக்ஷமுண்டாம்போது தத்வ தரய ஜஞானமுண்டாகவேணும்' என்கிறார்.

ஆனால், "தமேவம் விதவாமருத இஹ பவதி! நாமய பந்ததா அயநாய விதயதே" என்று வேதாந்தங்கள் பகவத் தத்வ ஜஞானமொன்றுமே மோக்ஷ ஸாதமென்னு கிற்க, தத்வாததர பரிஜ்ஞாதத்தையும் இவா மோக்ஷஸாதமமாக அருளிச செய்வானென்? என்னில், பகவத் தத்வத்தை அறியும்போது ஸகல சேதநாசேதந விஸக்ஷணமாகவும், இவற்றுகருக காரணமாகவும், வயாபகமாகவும், தாரகமாகவும், வியாமகமாகவும், சேஷியாகவும் அறிய வேண்டுகையாலும், தத்வாத் தரங்களை யறியாதபோது இப்படி அறிய விரகில்லாமையாலும் 'தத்வ தரய ஜஞான முண்டாக வேணும்' என்னக குறையிலலை. *போகதா போகயம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா* *ப்ருதகாதமாகம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா ஜுஷ்டஸ் ததஸ தேவாமருதத்வ மேதி* என்கிற ச்ருதிகுகும் ஹ்ருதயம் இதுவிதே. இவ்வன்னருகில், 'தமேவம் விதவாத' இத்யாதி ச்ருதியோடு இதற்கு விரோதம் வரும். ஆகையாலே, இந்த ச்ருதிசசாயையாலே இவருமருளிசசெயதாராகையாலே வேதாதத விரோத பாஸகமேயிலலை. .. (1)

2. தத்வத்ரயந்தான் ஏதெனனும் ஆகாவகையிலே அருளிச செய்கிறார்; (தத்வத்ரயமாவது—சித்தம் அசித்தம் ஈசவரனும்) என்று.

2. தத்வ த்ரயமாவது—சித்தம் அசித்தம் ஈசவரனும்.

சித்தாவது சைதநயாதாரமான வஸ்து. அசித்தாவது-சைதநய அநாதாரமான வஸ்து. ஈசவரனுகிருன்-யோக வைசேஷிகாதி தநதாததினுள்ளார் சொல்லுகிற கண்ககிலே ஒரு புருஷ விசேஷமன்றிககே, வேதாததிகள் சொல்லுகிற சித்சிந்நி யந்தா. *க்ஷரம் ப்ரதாநமமருதாக்ஷரம் ஹா: க்ஷராதமாகாவிசதே தேவ ஏக: * ப்ரதாந க்ஷேத்ரஜ்ஞ பதிர் குணேச: * என்னக கடவதிதே. .... (2)

3. உத்தேசகரமத்திலே, தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸவருபஸவபாவ விசேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பறறி, பாதமம் சித்-தத்வத்தை உபபாதிக்க உபகரயிககிறார்; (சித்தென்கிறது ஆத்மாவை) என்று,

3. சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை.

கடுவில் திருவிதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆசனான பிள்ளையும முதலான ஆசயர்
யர்கள் தத்வத்ரயமருளிச்செய்கிறவ்ந்தலை. அசிதுபகரமமாக அருளிச் செய்தார்
கள். இவர் சிதுபகரமமாக அருளிச்செய்தார். இதுக்குக் கருத்து-அசித் தத்வம
வேறையதயா ஜ்ஞாதவயமாகையாலும், ஈசவரன் உபாதேயதயா ஜ்ஞாதவ்யனுக்கை
யாலும், இப்படி இரண்டு தத்வத்தையும் அறிக்கைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய
ஸ்வரூபந் தனனை முதலிலே அறிந்து கொள்ள வேணுமிதேயென்று. அவர்கள்
தானப்படியருளிச்செய்வானென்? எனனிலை; ஆத்மாவினுடைய ப்ரகருதே: பரத்
வஜ்ஞாநம் ப்ரகருதியை அறியாதபோது கூடாமையாலே, முந்தற ப்ரகருதித்
வத்தையறிந்து, அநந்தரம் தத்வயதிரிகதனாய் ததநதர்வர்த்தியான ஆத்மாவை
அறிந்து, அநந்தரம் ஆத்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் சரீரத்துக்கு ஆத்மாவைப்
போலே உபயத்துக்கும் அபிமானியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபத்தை
அறிக்கை புத்தயாரோஹகரமமாகையாலே அருளிச்செய்தார்கள். அசிதுபகரம
மாகச் சொல்லுகிறவிது, *அந்நமயம் தொடங்கி *ஆநந்தமயனளவும் ஆரோஹிதத்
ச்ருதிமர்யாதைக்குச் சேரும். சிதுபகரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, போகதா போக
யம் ப்ரேரிதாரம்* இத்யாதி ச்ருதிக்குச்சேரும்; ஆகையால் இரண்டு கரமமும்
வேதாந்தஸித்தம். *சித்சிதீசவரததஸவபாவ* என்று ஆளவந்தாரும். *அசேஷ
சித்சிதவஸதுசேஷிணை* என்று பாஷ்யகாரரும்ருளிச்செய்த வசநங்கள் உபய
கோடியிலும் சேரும். எனனென யெனனிலை; சிதுபகரமயோஜனைக்குத் தானே
ஸ்வரஸமாயிருந்ததிதே. அசிதுபகரமயோஜனையிலை வகதாலை கரமவிவக்ஷயா அன்று
அவர்களைப்படியருளிச்செய்தது; ஸமஸதபதமாக அருளிச்செய்கையாலே ஸமா
ஸத்திலை அப்யர்ஹிதமாதலை, அஸபாசதரமாதல் முறபடககடவதென்கிற நயாயத்தைப்
பறற அஸபாசதரமான சிசுபத்தம் முன்னாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை அபயர்
ஹிதனான ஈசவரனறனனை முதலிலெடாதே, சிசுபத்தததாலே சேதநனைச் சொல
லிற்று *அஸபாசதரம் பூர்வம்* என்கிற அநுசாஸனபலைததாலே. இப்படி இரண்டு
கரமமும் வேதவைதிக பரிகருஹீதமாகையாலே இரண்டும் முக்கயமென்று கொள்ளக்
குறையிலலை.

சிசுபத்தம், *ப்ரேரேக்ஷாபலப்திச சித் ஸமவித ப்ரதிபத் ஜ்ஞாப்தி சேதநா:*

என்று, ஜ்ஞாநவாசிசப்தங்களுடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாசரய வஸது
விலை இதுக்கு ப்ரஸித்தி ப்ராகாயயில்லாமையாலும், *க்ஷாராதமாநாவிசதே தேவ
ஏக:ய ஆத்மாநமநதரோ யமயதி யமாதமா ந வேத யஸ்யாதமா சரீரம்* *ஆத்மா
ஜ்ஞாநமயோமஸ: என்று, இப்படி ச்ருதி ஸமருதிகளிலே பல விடங்களிலும் சொல்லு
கையாலே, ஆத்மஸபதத்துக்கு ஜீவவிஷயத்திலை ப்ரஸித்தி ப்ராகாயமுண்டாகை
யாலும் "சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை" என்று ஸ்புடமாக அருளிச்செய்கிறார். (3)

4. இனி, இந்த ஆத்மாவினுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்கனே? என்கிற
சங்கையிலே. ஆத்மஸ்வரூபஸக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபம்
"சென்று சென்று பரமபரமாய்") என்று தொடங்கி.

4. ஆத்மஸவருபம் "சென்றுசென்று பரமபரமாய" என்கிறபடியே. தேஹேத் தரியமந: பராண புதத் விலக்ஷணமாய, அஜடமாய, ஆதத்தருபமாய், நீதய மாய, அணுவாய, அவ்யகதமாய, அசிந்தயமாய, நீரவயவமாய, நீர்விகார மாய, ஜஞாநாசரயமாய, சர்வரனுக்கு நியமயமாய தாயமாய் சேஷமா யிருக்கும்.

சருதி ஸமருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லையிருக்க, இப்போது ஆழ்வா ரருளிச்செய்த சகலையை எடுத்தது, ததவப்ரதிபாதகங்களான ச்ருத்யாதிகளிலுந் காட்டில தத்வதர்க்களில பரதாரான ஆழ்வாருடைய வசமமே தத்வ நிர்ணயத்துக்கு முக்கயப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக. *விதயச ச வைதிகாஸ த்வதீயகம பிரமநோதுஸாரிண: எனறிதே பரமாசார்யருமருளிச்செய்தது. ஸவருபமாவது— ஸவமமானருபம், அதாவது—அஸாதாரணாகாரம். *சென்று சென்று பரமபரமாய்* என்றது—போயப்போய ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற அந்நமய பராணமய மநோ மயங்களுக்கு அவவருகாய் என்றபடி. (தேஹேத் தரியமந: ப்ராணபுத்தி விலக்ஷணமாய) என்கிற இடத்தில, புத்திசுப்தத்தால்—மஹதருகருஹீதமான அநத:கரணத்தைச் சொல்லுகிறதோ? ஜஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? எனனில; இவருக்கு இவரு விவக்ஷிதம் ஜஞாநமாகவேணும்; ததவசேகரத்தில தேஹாதிவை லக்ஷணயமருளிச் செய்கிறவிடத்தில அப்படியருளிச் செய்கையாலே; *தேஹேத் தரியமந:பராணதிப்யோநய: எனறிதே ஆனவநதாரும் அருளிச் செய்தது. ... (4)

5. உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்று முன்று வகைப்பட்டிதே தத்வ நிர்ணயகரமயிருப்பது, அதில *சித்துமசித்துமீசவரணம்* என்று ததவ த்ரயததையு முத்தேசித்து, உத்தேசகரமத்திலே அவறறினுடைய ஸவருபசோதகம் பண்ணு வதாக கினைத்து, ப்ரதமத்திலே சிசுசப்தோத்திஷ்டனான ஆத்மாவின்னுடைய ஸவருப சோதகம் பண்ணுவதாக உபகரமித்து *தேஹேத் தரியமந:ப்ராணபுத்தி விலக்ஷண மாய* என்று தொடங்கி *சேஷமாயிருக்கும்* எனனுமளவாக ஸவருப லக்ஷணத்தை அருளிச் செய்தார். அதைப் பரீக்ஷிக்கிறா மேல. அதில ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸவருபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷணயததை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸூக களுடைய பரசுதத்தை அறுபாஷிக்கிறார்; (ஆத்மஸவருபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமான படியென? எனனில) என்று.

6. ஆத்ம ஸவருபம் தேஹாத் விலக்ஷணமானபடியென்? எனனிட;

இது தனனை தத்வசேகரத்தில இவர் தாமே விஸதரோண அருளிச்செய்தார். "தேஹம் அநேகாவயவஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் விததம்; அதில எலன அவய வங்களுக்கும் சைதநயமுண்டாகில, அநேகசேதநோபபதி ப்ரஸங்கிக்ரும். அவய வங்களுக்கு அநயோநயம் அவிவாதகியமமும், அவறறில் மமதா புத்தியும் மமதாவ்யவ ஹாரமும் கூடாது. ஓரவயவத்துக்கே சைதநயங்கொளனில, அது விச்சிநகமானால் அவயவாததரம் அது அறுபவிததத்தை ஸமரிககககூடாது. பின்பு, அஹமபுத்தி வயவஹாரங்களும் மமதாபுத்தி வயவஹாரங்களும் தவிரவேணும்; ஸர்வசரீரவ்யாபி யான ஸூக துக்காநுபவமும் கூடாது. அவயவஸங்காதாத்மகமன்று சரீரம்; அவயவி,

அதிலே சைதன்யமென்னவுமொண்ணாது, உபமைபாறுபபத்திகளிலைமையாலே அவயவிஸ்விகாரம் அறுபபநகமாகையாலே *கிஞ்ச, பாலதேஹோஹம் மந்தஜ்ஞாநஃ, புவதேஹோஹம் பஹுஜ்ஞாநஃ, மம சரீரம்* என்று, சரீராஹமர்த்தவகளில் பிறகிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது, *மமாயமாந்மா* என்கிற விடத்திற் போலே அமுககயம் எனன வெண்ணாது; முககயே பாதமிலைமையாலே அன்றிகளே, அஹம் புத்திகு சரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ச்ருதியாலும் சருத்யர்த்தபதிகளாலும் தேஹாதிரித்தனாய், தேஹாந்தரபரிகரஹ யோகயனான ஆத்மா லீத்தன். பாவ்றயேநத்ரீயங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸாலே நத்ரீய விஷயங்களையும் அறிகையால். இப்படி கொள்ளாதபோது "யாவனொருவன் னான இவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன்; அந்த நானே ஸபர்சியாகினேறேன்" என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமும் கூடாது. சகூஸஸேன ஆத்மாவாகில், அந்தன ரூபத்தை ஸமரீயா தொழியவேணும். சரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன் சப்தத்தை ஸமரீயாதொழிய வேணும். இப்படி மற்றை இந்த்ரீயங்களிலும் கண்டு கொள்வது. அந்தகரணமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது, ஸமர்த்தாவினுடைய ஸமரணாதி கார்யங்களுக்கு கரணமாக கல்பிதமாகையாலே; இது தானே ஸமரிககிறது எனனவொண்ணாது; ஸமரணத் துக்கு கரணமில்லாமையாலே. கரணமுமிது தானே எனனவொண்ணாது, விருத்த மாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில், அது பாவ்றயகரணமாகில், அதிலைதவனுக்கு ஸமருதி கூடாது; ஆதர கரணமாகில் ஆத்மாவுக்கு மஃஸ னென்று பேரிடதாயவிடும். ஆதரகரணமஅநபேக்ஷிதமாகில் இந்த்ரீயார்த்த ஸபந்தமுண்டான போதெல்லாம் ஜ்ஞாநம் பிறக்கவேணும் ஆகையால், மஃஸ னும் ஆத்மாவாக மாட்டாது. பரணவகளும் ஆத்மாவாகமாட்டாது, ஸகாதரூபங் களாகையாலே, தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணவகள் இவரும் தூயம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது. கசித்தது என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மநர்மமுமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸத்திரனா பிருப்பானோராத்மா உண்டென்னுமிடம் 'தோற்றுக கண்ட நானே இன்றும் காணா கினேறேன்' என்கிற பரத்யபிஜ்ஞானையாலே லீத்தம்" என்று இப்படி விஸ்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே. ... .. (5)

6. இப்படி தனித்தனியே எதெதுக கழிகருமளவில் கரணத் விஸதரமாமென்று மந்தமதிகளாகும் ப்ரதிபத்தி யோகயமாமபடி தேஹாதிகளை ஸமுச்சித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற்காடகில் ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷணயத்தைச் சில யுகதி விசேஷங்களாலே ஸுகரஹமாக அருளிச்செய்கிறார் (தேஹாதிகள்) என்று தொடங்கி.

6. தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று ஆத்மாவில் வேறபட்டுத் தோற்றுகையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுகையாலும் ஆத்மாநானென்று தோற்றுகையாலும், இவை ஒருக்கால் தோற்றி ஒருக்கால் தோற்கும யாலும், ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுகையாலும், இவை பல்வகை யாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் ஆத்மா இவற்றில் விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும்.

(தேஹாதிகள் "என்னுடைய தேஹாதிகள்" என்று ஆத்மாவிலே வேறு பட்டுத் தோற்றுக்கையாலும், "இதம்" என்று தோற்றுக்கையாலும், ஆத்மா நானென்று தோற்றுக்கையாலும்). அதாவது—தேஹாதிகளானவை என்னுடைய தேஹம், என்னுடைய இதரீயம், என்னுடைய மகஸஸ், என்னுடைய ப்ராணன், என்னுடைய புத்தி என்று மமதாபுத்திகளும் மமதாவயவஹாரத்துகளும் விஷயமாய்க் கொண்டு, அஹமாததபூதனான ஆத்மாவை அகயமாய்த் தோற்றுக்கையாலும்; அப்படியே, "இது தேஹம், இது இதரீயம்" என்று இதம்புத்தி வயவஹார விஷயமாய்க் கொண்டு அஹமாதத வயதிரிகதமாய்த் தோற்றுக்கையாலும்; அஹ என்னறிககே ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாக கொண்டு தோற்றுக்கையாலும் என்றபடி. (இவை ஒருக்கால தோற்றி ஒருக்கால தோற்றமுமையாலும், ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுக்கையாலும்). 'இவை' என்று தேஹேதரீயாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருக்கால தோற்றி ஒருக்கால தோற்றமுமையாவது—ஜாகரத்தசையில் *ஸத்தாலோஹம், கருசோஹம்* இத்தாதிகளாலே, அஹம்புத்திவயவஹார விஷய மாய்க் கொண்டு ஆத்மதவேக தோற்றியிருத்தேயாகிலும், ஸுஷுப்தி தசையில் அப்படி தோற்றியிருக்கை. *ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுக்கையாவது* *உறங்கு வதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம் அறியிருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடம்பு மூடபட அறியதிலேன்* என்று ப்ரதயபீஜைபண்ணுக்கையாலே, உபயாவஸத்தை யிலும் தேஹாதத்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுக்கை. அதவா, ஜநமமரணபாகதவததாலே தேஹம் ஒருக்கால தோற்றி ஒருக்கால் தோற்றமு மையாலும், *நான் ஜநமாததரததில் பண்ணினவதினுடைய பலமிது* என்கிற லோகவ்ய வஹாரததாலே, ஆத்மா ஜநமமரணதிராவிதனாக கொண்டு எப்போதும் தோற்று கையாலும் என்னவுமாம். அப்படியே, சக்ஷுராதிருபேண தோற்றியிருக்கிற இந்தரீயங்கள், அநதபதிராதயவஸத்தைகளில் தோற்றமுமையாலும்; ஸைகல்பாதி ஹேதுதவேக தோற்றியிருக்கிற மகஸஸ், ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க் கொண்டு ஒன்றம் தோற்றமுமையாலும்; உச்சவாஸிச்சவாஸாதிகளாலே தோற்றி யிருக்கிற ப்ராணன்கள் ஓரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியாக கொற்றிப்பார்க்க வேண்டுமபடி தோற்றமுமையாலும்; விஷயகரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிற ஜஞாநம் விஷயகரஹணபாவதசையில் தோற்றமுமையாலும்; இப்படியன்றிககே, *நான் கண்ணும் செவியும் முன்பு விளங்கியிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனு மானேன்; முன்பு என்னுடைய மகஸஸ் விசதமாயிருக்கும், இப்போதொன்றும் தெரிகிறதில்லை, நான்ப்போது கிஷ்ப்ராணனாய்க்கிடந்தேன், இப்போது ஸ்ப்ராணனா னேன்; எனக்கப்போது ஜஞாநமுண்டாயிருந்தது. இப்போது கசித்தது* என்று இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றத்தபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுக்கையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் மீண்டும் இவையென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்தகருப் பன்மை அநேகா வயவ ஸைகாதாதமகமாய்கையாலே, இதரீயங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுச்சரோத்ரா திவயகதிபேதததாலே. மகஸஸ்குப் பன்மை மகோபுத்திசித்ததாஹைகாரபமான பேதததாலே. ப்ராணனுக்குப் பன்மை, ப்ராணபாதிபேதததாலே. புத்திகுப் பன்மை, கடஜஞாந படஜஞாநதிபேதததாலே. இப்படி, தேஹாதிகளோரென்றே

பலவாகையரலும், இங்ஙனனறிககே அஹம்புத்தி வயவஹாராராஹனன ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் ஆதமா. இவற்றில விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும் அதாவது—இப்படி தேஹாதி ப்ரகாரததையும் ஆதமாவினுடைய ப்ரகாரததையும் நிரூபித்ததால் ஆதமா தேஹாதிகளானவற்றில வேறுபட்டிருப்பா னெருவனென்று அவச்ய மங்கீகரிககவேணுமெனகை (6)

7 இப்படி யுகதியாலே ஸாதிதமானவர்த்தத்தை சாஸ்த்ரபலததாலே த்ருடிகரிககிரா (இந்தயுகதிகளுககு கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் சாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆதமா தேஹாதிவிலக்ஷணனாககடவன்) என்று

7. இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், சாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாக கடவன்.

(கண்ணழிவுண்டேயாகிலும்) என்கையாலே ஸர்வதா இதுககு கண்ணழிவு சொல்ல ஒருவாகும் போகாது; அது தானுண்டாயததாகிலும் இவ்வாத்தம சருதி ஸ்மருத்யாதி ஸகலசாஸ்தர விததமாகையாலே, சாஸ்த்ரபலநதானே இவ்வாதத்தை ஸாதிககுமென்று கருதது *பஞ்சவிமசோயம் புருஷ* பஞ்சவிமச ஆதமா பவதி* *பூதாதி ச கவாககேன சவாககேன இதரியானிச; டவாககேன தவாககேன ஜஞாந கந்தாதயந ததா. மந் பகாரேணவோகதம் பகாரேண தவஹங்கருதி: பகாரேண பகாரேண மஹாந பரகருதி ருசயதே. ஆதமா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிமச: பரகாரேண தத: *ய: பந் பரகருதே: பரோகத: புருஷ: பஞ்சவிமச:*, ஸ ஏவ வைபூதாத்மா நந் இதயபிதி யதே* *ஆதமா கததோக்ஷரச சாததோ நிகருண: பரகருதே: பந்*, பரவருததயபச யேள ந ஸத ஏகனயாமிஜநததுஷ* பிண்ட: பருதக யத: புமஸச சிர:பாணயாதி லக்ஷண:, ததோஹமிதி குதரைதாம ஸமஜ்ஞாம ராஜந கரோமயஹம்* *கிமதவ மேதசசிர: கிமந் உரஸதவ ததோதரம், கிமு பாதாதிகம் தவமவைதவைதத்தகிமமஹீ பதே ஸமஸதாவயவேபயஸ தவம் பருதகபூப வயவஸதித:, கோஹமிதயேவ நிபு ணே பூதவா சிந்தய பாததிவ* *பஞ்சபூதாதமகே தேஹே தேஹீ மோஹதமோ வருத:, அஹம் மமைததிதயுசசை: குருதே குமதிா மதிம். ஆகாசவாயவக்நிஜல பருதிவீபய பருதகஸதிதே, அநாதமநயாதமவிஜஞாநமக: கரோதிகளேபரே.* என்று இப்படி சருதிஸமருதயாதி ஸகல சாஸ்தர பரதிபநநமான ஆதமாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணதவம் துரபஹநவம் என்று நினைத்திறே சாஸ்த்ரபலததாலே ஆதமா தேஹாதி விலக்ஷணனாக கடவனென்று ஸுநிசசயமாக வருளிசசெயதது (7)

8. அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தானே தோற்றுகை.

8. (அஜடம்) இதயாதி அஜடதவமாவது—அநநயாதீநபரகாசதவம், ஸவயம் பரகாசதவமென்றபடி. ஸவயம் பரகாசதவமாகையாவது, தீபம் தீபாநதரநிரபேக்ஷமாக ஸவவயவஹாரததுககு ஹேதுவாகிற வோபாதி பரகாசாநதர நிரபேக்ஷமாக ஸவவயவஹாரததுககு ஹேதுவாகை அததையருளிச செயகிரா (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தானே தோற்றுகை) என்று *ஹருதயநதர் ஜயோதி: புருஷ:* *அதராயம் புருஷஸ ஸவயம்ஜயோதிா பவதி* *விஜ்ஞாநகந்* *ஆதமாஜ்ஞாநமய:* *தசச ஜ்ஞாநமயம் வயாபி ஸவஸமவேதயம்நூபம்* ஆதம் ஸமவேதயம் தத ஜ்ஞாநம்* என்ககடவதிறே (8)

9. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஸுகரூபமாயிருக்கை.

9. (ஆநந்தரூபம்) இதயாதி ஆநந்தரூபதவமாவது—ஸவதஏவேஷடத்வம்* அதாவது—ஸவபாவமேயநுகூலமாயிருக்கை. *அநுகூலம் ஸுகம் துககம் பரதிகூல

மிதி ஸதிதே: , ஸ்வாத்மா ஸவஸ்யாநுகுலோஹீதயாதமஸாக்ஷிக ஏவ ஸ: என்கிற
படியே தனக்குத்தானே ஸுகருபமாயிருக்கையென்றபடி. .. (9)

10 இப்படி ஆதமஸ்வரூபம் ஸுகரூபமாயிருக்கு மென்னுமிதில் ஸுப்த ப்ரபுத்த பரத்யபிஜ்ஞையை ப்ரமாணமாக வருளிசசெய்கிறார் (உணர்ந்தவன) என்று தொடங்கி

10 உணர்ந்தவன் ஸுகமாக உறங்கினேனென்கையாலே
ஸுகபூமமாகக் கடவது.

“ஸுகமாக வுறங்கினேனென்கிற ப்ரதயபீஜைஞாதானே இதில ப்ரமாணம்” எனறிதே ததவசேகரத்திலும் இவரருளிச செயதது ஸுஷுப்தி தசையில பராகாத் தாநுபவமிலலாமையாலும், பரதயகாததஸபுரணமுண்டாகையாலும் ஸுபதோத திதனாலே பராம்ருஷ்டமான ஸுகம ஸவருப ஸுகமாகவேனுமிதே. ‘இப்போது ஸுகம பிறககுமபடி யுறங்கினேன்’ என்றன்றே ‘ஸுகமாகவுறங்கினேன்’ என்கிற விதுக்குப் பொருள் எனனவொண்ணது. பரதிபத்தி சரீரம் அப்படியனறிககே ‘இனிதாகப் பாடினேன்’ என்கிறுப் போலேயிருக்கையாலே இதுதனைப் பாடியத திலே *ஏவம் ஹி ஸுபதோததிதஸை பராமாசு ஸுகமஹ மஸவாபஸமிதி - அநேந பரத்யவமாசநேந ததாநீமபயஹமாததஸஸைவாதமநு ஸுகிதவம் ஜஞாதருதவஞ்ச ஜஞாயதே, ந ச வாசயம் யதேதாநீம் ஸுகம பவதி ததா ததாநீ மஸவாபஸ மிதயேஷா பரதிபத்திரிதி, அததருபதவாத பரதிபத்தே* என்று பாடியகாரரருளிச செயதார ஸவருபமநுகுலமனருகில, பரேமாஸபதத்வம் கூடாது *ஆசசாயவத பசயதி கசசிதேநம்* இதயாதிகளாலும் இவ்வாததம் ஸித்தம் *ஆாதரம ஜவலதி* *நிரவாணமய ஏவாயமாதமா* ஜஞாநாநநதமய ஸதவாதமா* ஜஞாநாநநதை கலக்ஷணம்* இதயாதிசருதி ஸமருதிகளாலும் ஆதமாவினுடைய ஆநநதருபதவம் ஸுஸபஷ்டம் ஆக கீழ் பரகருதே பரதவம் சொல்லுகையாலே தேஹாதமவாதம் நிரஸதமாயதது, அஜடதவாநநதருபதவங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாதம் வாதம் நிரஸதமாயதது

(10)

11 நித்யமாகையாவது - எப்போதுமுண்டாகை.

11. (நிதயமிதயாதி) நிதயதவமாவது—ஸாவகால வர்த்தித்வம அததை
யருளிச செய்கிறா (எப்போது முண்டாகையென்று). (11)

12. ஏததவிரோதி சங்கையை யநுவதிததுப பரிஹரீககிருா (எப்போதுமுண்டாகில) என்று தொடங்கி.

12 எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி. பென்னென் னில்; ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்; மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

அதாவது—ஆத்மா ஸாவகால வர்த்தியாயிருக்குமாகில *பரஜாபதி*
ப்ரஜா அஸருஜத* *ஸந்முலாஸ ஸோமயேமாஸ் ஸாவா ப்ரஜா**யதோவா
இமாநி பூதாநி ஜாயநதே* *யதஃ பரஸுதா ஜகதஃ பரஸுதீ தோயேந
ஜீவாந வயஸஸர்ஜ பூம்யாம* இதயாதி சருதிவாகயங்களால் ஆதமாவுகருச சொல
லபபடுகிற ஜநமமரணங்களுண்டாகிறபடி யெனனென்னில், அவற்றிற் சொல்லுகிற
ஜநமமாவது—தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது தேஹவியோகமென்கை நிதயனாகில
ஸருஷ்டிகருமுன்பு ஏகதவாவதாரணம் கூடாதென்னில், ஏகதவமாவது — நாமரூப
விபாகாபாவமாகையாலே கூடும் ஸமஹாரதசையில் ஆதமாவிலையாகில, ரசவர
ணுகு உபாதாநதவங்கூடாது, அக்ருதாபயாகமகருத விபரணசங்களுமவரும், ஆகை
யால் ஆதம் நிதயதவம் கொள்ளவேணும் *ந ஜாயதே மரியதே வா விபசசித*
ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவீசநீசௌ *நிதயோ நித்யாநாம* *பரகருதிம புருஷம்
சைவ விததயநாதீ உபாவபி* ந ஜாயதே மரியதேவா கதாசிநநாயம் பூதவா பவிதா

வா ந பூய, அஜோ நித்யச் சாசவதோயம் புராணோ நஹந்யதே ஹந்யமானே சரீரே* என்று ஆதம நித்யதவ ப்ரதிபாதகங்களான சருதிஸம்ருதிகள் அநேகங் களிதே. .... (12)

13. அசிதவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆநதருபமாய், நித்யமாயிருந்தா லும விபுவாயிருக்கலாமிதே; ஏவமபூதமான ஆதமஸவருபமணுவென்று அறியும் படி யெங்ஙனே என்கிற ஜிஜ்ஞாஸுப்ரசநததையநுவதிககிருா (அணுவானபடி யென்னைன்னில) என்று.

13. அணுவானபடி என்னென்னில்.

14. அதுககு உத்தரமருளிச செயகிருார் (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில நின்றுமென்று தொடங்கி)

14. ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப் போவது வருவதா மென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

அதாவது — *ஹ்ருதிஹயேவாயமாதமா* என்று ஹ்ருதயஸதிதியையும், *தேந பரதயோதேநேஷ ஆதமா நிஷகராமதி சக்ஷுஷோவா மூாதநோவா அநயேபயோவா சரீரதேசேப்ய:* என்று உதக்ரமணததையும், *யேவைகேசாஸ்மால லோகாத பரயநதி சநதரமஸமேவ தே ஸர்வே கசசநதி* என்று கமநததையும் *தஸ மாலலோகாத புநரேத்யஸமை லோகாய காமணே* என்று ஆகமநததையும், நிர் தோஷ ப்ரமாணமான வேதாநத சாஸதரம சொல்லுகையாலே அணுவாகக் கடவ தென்கை விபுவாகில இவையொன்றும் கூடாதிதே ஸுதரகாரருமாதமாவினு டைய வணுதவம ஸாதிககிறவளவில, *உத்கராநதி கதயாகதிநாம* என்று இவற ருலேயிதே முநதுற ஸாதிததது *ஏஷோ ணுராதமா சேதஸா வேதிதவய:* *வாலாகரசதபாகஸய சததா கலபிதஸயச, பாகோ ஜீவஸஸ விஜ்ஞேய:* ஆராகர மாதரோ ஹயவரோபி தருஷட:* *ஸவருபமணுமாதரம ஸயாத ஜ்ஞாநாநநதை கலக்ஷணம், தரஸரேணு பரமாணு ஸ தே ரசமிகோடி விபூஷிதா:* இதயாதி சருதி ஸமருதிகளாலும ஆதமாவினுடைய அணுதவம ஸம்பரதிபநநம் (14)

15. இப்படியிருக்குமாகில ஸாவசரீரவயாபியான ஸுகதுககாநுபவம கூடும் படி யெங்ஙனே யென்கிற சங்கையை யநுவதிககிருா (அணுவாய) என்று தொடங்கி.

15. அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில் சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடியென்னென்னில்.

அதாவது—அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதய பரதேசமாதரத்திலே நின்று விடு மாகில 'பாதே மே வேதநா சிரஸி மே வேதநா, பாதே மே ஸுகம சிரஸி மே ஸுகம' என்று ஆபாதகுடம சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுககங்களை புஜிககிறபடி யெங்ஙனே யென்னில என்கை ... (15)

16. அதுககு உததரமருளிச செயகிருா (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி

16. மணி த்யுமணி தீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத் தட்டில்லை.

அதாவது—மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற பரபாவத பதார்த்தங்கள் ஏகதேச ஸ்தங்களாயிருக்கச் செயதேயும தத பரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிககிருப்போலே,

ஆத்மா ஹருதய ப்ரதேசத்திலே யிருக்கச் செயதே, தத்தாமமான ஜ்ஞாநம் என்கு மொக்க வயாபிக்கையாலே சரீரமென்கு மொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கைக் கொரு ப்ரதிஹதியில்லை யென்கை. இதுதான் *குஹதவாலோகவத* என்கிற ஸுதிரராததம், *வாசபதோ மதாநதரவயாவ்ருததயாததி*, ஆத்மா, ஸ்வகுணேந ஜ்ஞாநேந ஸகல தேஹம் வயாபய அவஸதிதி, ஆலோகவத = யதா மணிதயுமணி பரபருதிநாம ஏக தேசவாததிநாம ஆலோக அநேகதேசவயாபீ தருசயதே ததவத ஹருதயஸதஸ்யாத மநோ ஜ்ஞாநம் ஸகலதேஹம் வ்யாப்ய வர்த்ததே. ஜ்ஞாநம் பரபாஸதாநீயஸய ஜ்ஞாநஸய ஸவாசரயாதநயதர வருததி மணிபரபாவத உபபதயத இதி பரதம் ஸுதிரே ஸதாபிதம்* என்றிறே இதுகரு பாஷ்யம் இப்படி ஜ்ஞாநவயாபதியாலே ஸாவததையும் புஜிக்குமென்னுமிடம் பருஹ தாரணயகத்திலே சொல்லப்பட்டது. *பரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹய வாசா ஸாவாணி நாமாநயாபீநோதி, ப்ரஜ்ஞயா கராணம் ஸமாருஹய கராணேந ஸர்வாந கநதாநாபநோதி, பரஜ்ஞயா சக்ஷுஸஸ மாருஹய சக்ஷுஷா ஸாவாணி ரூபாணயாபநோதி, ப்ரஜ்ஞயா சரோதரம் ஸமா ருஹய சரோதரேண ஸாவாஞ்சபதாநாபநோதி, பரஜ்ஞயா ஜிஹவாம ஸமாருஹய ஜிஹவயா ஸாவாந ரஸாநாபநோதி, பரஜ்ஞயா ஹஸதௌ ஸமாருஹய ஹஸதாப் யாம ஸாவாணி கர்மாண்யாபநோதி, பரஜ்ஞயா சரீரம் ஸமாருஹய சரீரேண ஸுகதுக்கே ஆபநோதி, பரஜ்ஞயோபஸதம் ஸமாருஹய உபஸதேநாநதம் ரதிம் பரஜாம சாபநோதி, பரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹய பாதாபயாம ஸாவா கதீராப நோதி, பரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹய தியா விஜ்ஞாதவயம் காமமாபநோதி* என றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(16)

17. ஏகசரீரமாதரத்துக்கிப்படி கொண்டாலும், ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸ்வரூபவயாபதியாலே யாகவேண்டாவோ வென்கிற சங்கையிலே யருளிச் செய்கிறா (ஒருவன்) என்று தொடங்கி

17. ஒருவன்ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது
ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

ஒருவனுக்கே அநேக தேஹபரிகரஹம் கால பேதத்தாலே ஸம்பவிக்குமிதே. அதை வயாவர்த்ததிகைக்காக (ஏக காலத்திலே) என்கிறது ஏககாலே அநேக தேஹபரிகரஹம் ஸௌபரி பரப்ருதிகள் பககவிலே ஸம்ப்ரதிபநநமிதே.

(17)

18 அவ்யக்தமாகையாவது—கடபடததிகளை க்ரஹிக்கிற
சக்ஷுராதிகளால் தோற்றத்திருக்கை.

18 (அவ்யக்தமாகையாவது—கடபடததிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றத்திருக்கை) *சசேதநாதி யோகயாநி கடபடதீநி வஸதாநி யை பரமாணர் வயஜயநதே, தைரயமாத்மா ந வயஜயத இதயவயகத,— என்றிறே பாஷ்யகாரரும் அருளிச் செய்தது அப்படியே இவரும் அருளிச் செய்கிறா இங்ஙனனறிககே, ஒரு பரமாணததாலும் தோற்றத்திருக்கை என்னில, துச்சதவம் வருமிதே ஆகையால், மாநஸஜ்ஞாந கமயமிததணயல்லது ஐநதரியகஜ்ஞாந கமயமனறென்கை அவ்யகத சபதாநாததம், *சென்று சென்று பரமபரமாய* என்று தொடங்கி ஆத்மஸ்வரூபவை லக்ஷணயத்தை அருளிச் செய்கிற ஆழ்வாரும், “ஞானம் கடநததே” என்று, ஐநதரிய ஜ்ஞாநஅகோசரதவதையிறே அருளிச் செய்தது.

(18)

19. அசிந்த்யமாகையாவது—அசித்தோடு ஸஜாதீய
மென்று நினைக்கவொன்னுதிருக்கை.

(அசிந்த்யமாகையாவது—அசித்தோடு ஸஜாதீயமென்று நினைக்க வொண்ணு திருக்கை) *யத: சசேதயாதிவிஸஜாதீயஸ தத ஏவ ஸாவவஸதுவிஸஜாதீயதவேந

தத்தத்ஸவபாவயுகததயா சிந்தயீதுயி நார்ஹ* எனறிதே இதுக்கும் பாஷ்யகாரந் அருளிச செயதது. ஆகையாலே இவரும் இப்படி அருளிச செய்கிறார். இவ்வன்னு றிககே, அசிந்தயதவமாவது—ஒருபடியாலும் சிந்திககைககு யோகயமனறிககே இருககை யென்னில; ஆதம ஸவருப விஷயமான ச்ரவண மநநாதிககைககு வையர்த்தி யம பரஸங்கிககுமிதே ஆகையால, அசித ஸஜாதீயபுததயநாஹத்வமே அசிந்தய சபதாராததமாகக் கடவது. ஆக, *அவயக்தோயமசிந்தயோயம* என்று கீதோப நிஷதாசாராயன அருளிச செயதபடியே, இவரும் ஆதமஸவருப வைலக்ஷணய பரகட நாராததமாக இவவிடத்திலே அருளிச செய்தாராயிறறு. (19)

20 நிரவயவமாகையாவது—அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(நிரவயவமாகையாவது - அவயவஸமுதாயமன்றிக்கே இருககை.) அதாவது: *விஜ்ஞாநமய,* என்றும், *விஜ்ஞாநகந* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகா காரமாகையாலே அசிதவஸதுககளைப் போலே அவயவஸங்காதாத்மகமன்றிககே யிருக்கை. (20)

21. நிர்விகாரமாகையாவது—அசித்துப்போலே விகரிக் கையின்றிக்கே ஒருபடிப்பட்டிருக்கை.

(நிர்விகாரமாகையாவது - அசிததுப்போலே விகரிககையின்றிககே ஒருபடிப் பட்டிருக்கை.) அதாவது *அமருதாக்கரமஹர* *ஆதமா கததோக்ஷர* என்று, அக்ஷர சபதவாசயமான வஸதுவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸவபாவமாகையாலே க்ஷர சபதவாசயமான அசிததுப்போலே விகரிககையின்றிககே ஸதைகருபமாயிருக்கை. ஆகையிதே *அவிகாராயோயம* என்று கீதோப நிஷதாசாராயன அருளிச செயதது.

22. ஏவமபரகாரமாகையாலே, சசேதயாதிவிஸஜாதீயமாயிருக்கும் என கிறா மேல, (இப்படி) என்று தொடங்கி.

22. இப்படியிருக்கையாலே சஸ்த்ரம், அக்னி, ஜலம் வாதம், ஆதபம் தொடக்கமானவற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், சோஷிப் பித்தல் செய்கைக்கு அபேரக்யமாயிருக்கும்.

இப்படி - என்று அவயகததவாதிகள நாலையும் அநுபாஷிககிறதாதல், நிர்விகார தவமாதரததையாதல். (சஸ்தரம், அக்னி) இதயாதி. அதாவது - சஸ்தராகநயாதிகள சசேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணுமபோது ததததவஸதுககளிலே வயாபிததுச் செய்ய வேண்டுகையாலும், ஆதமா ஸாவாசித்ததவ வயாபகனாகையாலே, அவறறிற்காட் டில அதயநத ஸலிக்ஷமபூதனாகையாலும், வயாபயமாய ஸதுரலமாயிருக்கிற இவை வயாபகமாய ஸலிக்ஷமமான ஆதம வஸதுவை வயாபிதது விகரிப்பிக்க மாட்டாமை யாலே, சஸ்தராகநி ஜல வாதாதபாதிகளாலே வரும் சசேதந தஹந கலேதந சோஷ ணங்ககைககு அநாஹமாயிருக்கமுனகை *நைநம சசிந்தநதி சஸ்தராணி நைநம தஹதி பாவக,, ந சைநம கலேதயநதயாபோ ந சோஷயதி மாருத: அசசேதயோ யமதாஹயோயமகலேதயோசோஷய ஏவ ச, நிதயஸஸாவகதஸ ஸதாணுரசலோயம் ஸநாதந* என்று அருளிச செய்தானிதே. (22)

23 இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸதுவுககு பரிணமித்வம கொளனுகிற ஆர் ஹதமதம அயுகதமென்னுமிடத்தை தாசிப்பிக்கிறா மேல,

23. ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்னார்கள்

(ஆர்ஹதா) இதயாதியால, ஆர்ஹதராகிறா - ஜைநா அவாகன *பாதேமே வேதநா* இதயாதிபரகாரேண ஆபாதகுடம தேஹததிலுண்டான துககாதயநுப

வம், ஆத்மா தேஹ பரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையால், ஆத்மா ஸ்வகர் மாநுகுணமாகப் பரிகரஹிகும கஜ பிபீலிகாதி சரீரங்களுக்கு அநுகூலமாகப் பரிணமித்தது. தத்தததேஹ பரிமாணனாயிருக்கமுமென்றிறே சொல்லுவது. அதை அருளிச் செய்கிறார் (தேஹபரிமாணனென்றார்கள்) என்று (23)

24. அதை நிராகரிகிறார்.

24. அது ச்ருதிவிருத்தம்.

(அது ச்ருதிவிருத்தம்) என்று, இவ்விடத்தில் இவர்களுக்கு விவகிதையான ச்ருதியேதென்னில; *அமருதாக்கிரம ஹர:* என்று, ஆத்மாவின்னுடைய நிர்விகாரதவ பரதிபாதிக்கையான ச்ருதியாகவேணும், *தேஹபரிமாணன என்கிற பக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன என்கிற ச்ருதியாலே பாதிதம்* என்று இவா தாமே ததவசேகரத்திலே அருளிச்செய்கையாலே. (*ஏஷோணுராதமா* *வாலாகரசதபாகஸய*) இதயாதி ச்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிக்காளாகையாலே அவற்றையும் இவ்விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு. (24)

25. ஏதத் விஷயமாக தூஷணந்தரமும் அருளிச் செய்கிறார்.

25. அநேக தேஹங்களைப் பரிகரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு சைதிலயமும் வரும்.

(அநேக தேஹங்களைப் பரிகரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு சைதிலயமும் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் என்னும் பக்ஷத்தில், ஸமஸித்தயோக ராய, ஸௌபரியைப்போலே ஏக காலத்திலே அநேக தேஹங்களை பரிகரஹிகுமவா களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை அநேகமாக ச்சிநநமாகிக்கொண்டு அவ்வவதே ஹங்களைப் பரிகரஹிக்கவேண்டி வருமென்கை பரகாயபரவேசமுகேந அநேகசரீரங் களைப் பரிகரஹிக்கிறயோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு, ஸதூலமான சரீரத்தை விட்டு ஸூக்ஷ்மமான சரீரத்தைப்பரிகரஹிகுமளவில, இதுகக்கெல்லாமது அவகாசம்போரா மையாலே சைதிலயம் வருமென்னவுமாம். *ஏவஞ்சாதமாகாராதஸநயம்* என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அப்ப மஹதபரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி சரீரங்களை ஸ்வகாமாநுகுணமாகப் பரிகரஹிகுமவாக்களுக்கு, கஜ சரீரத்தை விட்டு பிபீலிகாசரீரத்தை பரிகரஹிகுமளவில கஜசரீரஸம்பரிமாணமாயிருக்கும்நத ஸ்வரூ பத்துக்கு, பிபீலிகாசரீரம் அவகாசம் போராமையாலே சைதிலயம் வருமென்று இவ்விடத்திலே இவ்வாக்கியத்துக்கு யோஜிததாலோவென்னில, (யோகிகள் ஸ்வரூபத் துக்கு) என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்களுக்கு விவகிதமன்று. (25)

26. ஜ்ஞாநாச்ரயமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்டே மாயிருக்கை.

(ஜ்ஞாநாச்ரயமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருபபிடமாயிருக்கை) ஜ்ஞா நமாவது-ஸவஸத்தாமாதரத்தாலே ஸவாச்ரயத்தைப்பற்றி ஸவ பரவயவஹாரத் துக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஆத்ம தாமம். இதுக்கு ஆத்மா ஆச்ரயமாகையாவது தீபபரபைகளிரண்டும் தேஜோ த்ரவயமாயிருக்கச்செய்தே தீபம் பரபைக்கு ஆச்ரய மாயிருக்கிறுப்போலே, தானும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயிருக்கச்செய்தே ஸ்வதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன்னையொழிய பருதகஸதித்யுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான ஆதாரமாயிருக்கை. *அத யோ வேதேதம்-ஜிகராணீதி* ஸ ஆத்மா மநஸைவை தாநகாமாநபசயநரமதே* *நபசயோமருதயும் பசயதி விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜா நீயாத* *ஜாநாதயேவாயம் புருஷ* *ஏஷஹி தரஷ்டா ச்ரோதாசுராதா ரஸயிதா மநதா போகதா காததா விஜ்ஞாநாதமா புருஷ* *ஏவமேவாஸய பரிதரஷ்டு* இதயாதிச்ருதிகளாலே, ஆத்மாவின்னுடைய ஜ்ஞாதருதவம் ஸித்தம் (26)

27 ஏவமபூதமான ஆதமாவினுடைய ஜஞாதருதவத்தை இசையாதே ஜஞாநமாதரமென்று சொல்லுகிற பெளத்தாதிகளுடைய மதத்தை நிராகரிககைக்காக தததத பக்ஷத்தை அநுவதிககிரூா.

27. ஆத்மா ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ரமாகில்;

(ஆதமா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருபபிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாந மாத்ரமாகில்) என்று,

28. *அஹமிதம ஜாநாமி* எனகிற ப்ரத்யக்ஷததாலே அததை நிராகரிக் கிரூர். (நானறிவு) என்று தொடங்கி,

28. நான் அறிவு என்று சொல்லவேணும், நான் அறியா நின்றேனென்னக்கூடாது

அதாவது-ஆதமாவுக்கு ஜ்ஞாநாசரயதவ மன்றிக்கே கேவலம் ஜ்ஞாநமாயிருக்கு மளவே உள்ளதாகில், *நானறிவு* என்று தன்கே ஜ்ஞாநமாதரமாகச் சொல்லுகை யொழிய, *நான் இததை அறியா நின்றேன்* என்று தன்கே ஜ்ஞாதாவாகச் சொல் லக்கூடாது எனகை. 'இவ்வாததத்தை நானறியாநின்றேன்' எனகையாலே, விஷ யகராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத் தான் ஆசரயம என்னுமிடம்தோற்றா நின்ற திறே; இப்படி ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாதருத்வம் பரத்யக்ஷிததமாகையாலே அபா திதமென்று கருதது *இதமஹம்பிவேதமீதயாதமவிததயோா விபேதே ஸபுரதியதி ததைகயம் பாஹயம்பியேகமஸது* என்று பட்டரும இப்படியிறே பெளத்தமத நிரா கரணம் பண்ணுகிறவிடத்தில அருளிச்செய்தது (28)

29 ஜ்ஞாத்ருதவ காதருதவபோகதருதவங்கள மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாசரயமாய' என்று, ஜ்ஞாதருதவமாதரத்தைச் சொல்லி, மறறையவை இங் ருச சொல்லாதொழிவானென்' எனகிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிரூர், (ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போகதா என்னுமிடம் சொல்லிறையிறறு) என்று.

29. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிறைய்த்து

இப்படி ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால போராதென்று அதுக்கு ஹேதுவை அருளிச் செய்கிரூர், (கர்த்தருதவபோகதருதவங்களஜ்ஞாநாவஸ்தாவிச்சேஷங்களாகையாலே) என்று.

30. கர்த்தருத்வ போக்த்தருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விச்சேஷங்க ளாகையாலே.

ஹேயோபாதேயதாஜ்ஞாநமூலம் ஜ்ஞாதருதவமாத்மந, தததத்ப்ரஹா ணோபாதாந சிகிஷாகாதருதாசரயா எனகிறபடியே. ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாத ருதவம் ஹேயோபாதேயபரதிபத்திகு ஹேதுவாயிருக்கும், அவ்லோஹையங்களை விடுகையிலும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையிலும் உண்டான சிகிஷை காதருதவ மடியாயிருக்கும், காததாவுக்கேயிறே சிகிஷையுள்ளது, அநத சிகிஷைதான் ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிச்சேஷமிறே; அததோடு கர்த்தருதவத்துக்கு உண்டான ப்ரதயா ஸத்தியைக கடாக்கிதது காதருதவத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தா விச்சேஷமென்று உபசரிதது அருளிச்செய்கிரூர். அல்லது, காதருதவமாவது — கரியாசரயத்வமாகையாலே அததை, ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிச்சேஷமென்று முககயமாகச் சொல்லப்போகாதிறே.

கரியையாவது— *ஜாநாதி. இச்சதி, பரயததே, கரோதி* என்று ஜ்ஞாந சிகிஷா பரயதநாநதர பாவியான பரவருத்தியாகையாலும், ததாசரயதவம் காத்

ருதவமாகையாலும் அதை ஜஞாநாவஸ்தாவிசேஷமென்றது உபசார பரயோக மென்றே கொள்ளவேணும்

இனி போகதருதவமாவது—போகாசரயதவம் போகமாவது—ஸுகதுக்க ரூபமானவநுபவஜஞாநம் அது ஜஞாநாவஸ்தா விசேஷமிதே ததாசரயதவத்தை ஜஞாநாவஸ்தா விசேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஒளபசாரிகம்

இப்படி ஜஞாதருதவத்துக்கும் இவற்றுக்கும் உண்டான பரதயாஸததயதி சயததாலே ததைகயகதநம் பண்ணலாமபடி இருக்கையாலே ஜஞாதருதவம் சொன்னபோதே காதருதவ போகதருதவங்கள் சொல்லிறருயததென்னத தட்டிலையிதே (30)

31 இப்படி ஆதமாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமாயிருந்துள்ள காதருதவத்தை இலலை யென்று, பரகருதிககே காதருதவத்தைக் கொள்ளுகிற ஸாங்கயரை நிராகரிககிருா (சிலா) என்று தொடங்கி

31 சிலா, குணங்களுக்கே காதருதவமுள்ளது, ஆதமாவுக்கிலலை யென்றாகு

சிலரென்று அவர்கள் பக்கல தமக்குண்டான அநாதரம் தோற்ற அருளிச் செய்கிருா

(குணங்களுக்கே காதருதவமுள்ளது ஆதமாவுக்கு இலலையென்றாகு) குணங்களென்றும் பரகருதியென்றும் பேதமிலலையிதே இவர்களுக்கு ஆகையாலே பரகருதிககே என்கிற ஸதாந்ததிலே (குணங்களுக்கே) என்கிருா

மூலபரகருதிநாம ஸுகதுக்கமோஹாதமகாநி லாகவபரகாசசலநோபஷ டம்பநகௌரவாவரணகாரயாணி அதயந்தாதீந்தரியாணி காராயக நிருபண விவேகாநி அநயூநாந்திரேகாணி ஸமதாமுபேதாநி ஸதவரஜஸ்தமாமஸி தரவ யாணி என்றிறே அவர்களுடைய ஸித்ததாந்தம் ஆகையால பரகருதிககே காதருத வமுள்ளது ஆதமாவுக்கிலலை யென்றபடி அதாவது—கடவலலியிலே, *ந ஜாயதே மரியதே* இதயாதியாலே ஆதமாவுக்கு ஜநம் மரணாதிகளான பரகருதி தாமங்களை யெல்லாம் பரதிஷேதிதது *ஹந்தா சேந மநயதே ஹந்தம் ஹதசசேந மநயதே ஹதம் உபௌ தெள ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹநயதே* என்று ஹந்தா திகரியைகளில் காதருதவத்தையும் நிஷேதிகையாலும் ஸ்ரீகீதையிலே ஸாவேசவரன தானே *நாநயம் குணேபய காததாரம் யதா தரஷ்டாநு பசயதி* *காராயகாரண காதருதவே ஹேது பரகருதி ருசயதே புருஷஸ ஸுகது காநாம போகதருதவே ஹேதுருசயதே* என்று சொல்லுகையாலும் இப்படி அதயாதம் சாஸ்தரங்களிலே ஆதமாவுக்கு அகாதருதவத்தையும் குணங்களுக்கே காதருதவத்தையும் சொல்லு கையாலே காதருதவமுள்ளது பரகருதிககே ஆதமாவுக்கு காதருதவமிலலை போகத ருதவமாதரமே உள்ளதென்றயதது அவர்கள் சொல்லுவது (31)

23 அதை நிராகரிககிருா (அப்போது) என்று தொடங்கி

32 அப்போது இவனுக்கு சாஸ்தரவசயத்தையும் போகதருதவமும் குலியும்

அதாவது பரகருதிககே காதருதவமாய ஆதமாவுக்கு காதருதவமிலலையான போது இவனுக்கு விதிநிஷேதரூபமான சாஸ்தரத்தகருத தான அதிகாரியாய்க் கொண்டு அதின் வசத்திலே நடக்கவேண்டுகையும் விஹித நிஷித்தகரண பரயுகத ஸுகதுக்கரூப பலபோகதருதவமும் சேராத்தென்கை

சேதனன காததாவாகாதபோது சாஸதரததுக்கு வையாததயம் பரஸங்கிக் கும *சாஸதரபலம் பரயோகதரி* *காததா சாஸதராராததவதவாத எனனக கடவதிதே

இனித தான *ஸவாககாமோ யஜேத* *முமுகு*பரஹமோபாஸீத*என்று, ஸவாக மோக்ஷாதிபல போகதாவையிதே காததாவாக சாஸதரம் நியோகிககிற தும் ஆகையாலே பலபோகதாவே காததாவாகவும் வேணுமிதே அசேதநததுக்கு காதருதவமாகில சேதநனைக குறிதது விதிககவும் கூடாது *சாஸநாச்சாஸதரம்* எனனக கடவதிதே சாஸநமாவது பரவாததநம் சாஸதரததுக்கு பரவாததகதவம் போதஜநநதவாரததாவே அசேதநமான பரதாநததுக்கு போதததை விளைகப போகாதிதே ஆகையால சாஸதரம் அாததவததாம் போது போகதாவான சேத நனுக்கே காதருதவமாகவேணும் இதெல்லாவறறையும் திருவுள்ளம் பற்றியிதே அப்போது இவனுக்கு சாஸதரவசயதையும் போகதருதவமும் குலையும் என்று அருளிச்செய்தது (32)

ஆனால் காதருதவமெல்லாம் இவனுக்கு ஸவருப்பரயுகதமாமோ? எனகிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

33 ஸாமஸாரிக பரவருததிகளில் காதருதவம் ஸவருப பரயுகதமன்று

(ஸாமஸாரிக பரவருததிகளில் காதருதவம் ஸவருப பரயுகதமன்று) என்று ஸாமஸாரிகபரவருததிகளாவன ஸதரீ அநநபாநாதி போகங்களையுத்தேசித்துப் பண்ணும் ஸவ வயாபாரங்களை அவற்றில் காதருதவம் ஒளபாதிக்கமாகையாலே ஸவருபபரயுகதமன்றென்கை (33)

ஆனால் அதுதான் இவனுக்கு வந்தபடி யென? எனகிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறார்

34 குணஸமஸாகக கருதம்

(குணஸமஸாக கருதம்) என்று குணங்களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸ ஸுககள் அவற்றினுடைய ஸமஸாகததாவே உண்டானதென்றபடி *பரகருதே கரியமாணாநி குண காமாணி ஸாவச அஹங்கார விமூடாதமா காதாஹமிதி மநயதே* எனனககடவதிதே இதெல்லாம் *காதாசாஸதராராததவதவாத* எனகிற ஸூதரத்திலே பூவ பக்ஷித்ததாநதருபேண பாஷ்யகாரா தாமே விஸதரேண அருளிச் செய்தார் (34)

இப்படி ஸாங்க்யபக்ஷத்தை நிராகரித்து ஆதமாவுக்கே காதருதவத்தை ஸாதித்தார் கீழ் (இந்த காதருதவம்தான் ஸவாயததமோ)பராயததமோ எனகிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

35 காதருதவநதான் ஈசவராதிநம்

(காதருதவம்தான் ஈசவராதிநம்) என்று அதாவது இவ்வாதமாவினுடைய காதருதவநதான் ஸவாதினமன்றிககே ஈசவராதினமாயிருக்குமென்றபடி

பராதது தசசருதே என்று வேதாநத ஸூதரததாவே ஆதமாவினுடைய காதருதவம் பராயததமென்று விததமாகச் சொல்லப்பட்டதிதே சாஸதராராததவந தவததுக்காக காதருதவம் ஆதம் தாமமென்று கொள்ளவேணும் அநத காதாவுக்கு தாமமான ஜஞாந இச்சா பரயநநங்கள் பகவந அதீநங்களா யிருக்கையாலும் அநத ஜஞாநாதிகள் பகவந அநுமதியொழிய கரியாஹேதுவாக மாட்டாமையா லும் இவனுடைய காதருதவம் ஈசவராதிநம் எனகிறது இவனுடைய புத்தி மூலமான

பரயதநததை அபேக்ஷிதது ஈசவரன் அநுமதிதாநம பண்ணுகையாலே அநத கரியா நிபநதநமான புணயபாபங்களும் சேதநனுக்கே ஆகிறது என்று விவரணததிலே ஆசசானபிள்ளையும் *இப்படி காதருதவம் பரமாதமாயததமானாலும் விதிநிஷேத வாக்யங்களுக்கும் வையாதயம் வாராது* *கருதபரயதநாபேக்ஷஸது விஹிதபரதி விததாவையாதயாதிபய* என்று பரிஹரிககப்படுகையாலே அதாவது விஹிதப ரதிஷிததங்களுக்கு வையாதயாதிகள் வாராமைக்காக இச்சேதநன் பண்ணின பரதம் பரயதநததை அபேக்ஷிததுக்கொண்டு ஈசவரன் பரவாததிப்பிகுமென்றபடி எங்ஙனெயெனினில எல்லா சேதநருக்கும் ஜஞாதருதவம் ஸபாவமாகையாலே ஸாமாந்யேந பரவருததி நிவருததி யோக்யதவமுண்டாயே யிருக்கும் இப்படியான ஸவருபத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக ஈசவரன் அநதராதமாவாயக்கொண்டு நிலலா நிறகும் அவனாலே உண்டாகக்கப்பட்ட ஸவருபச்சகதியை உடையனான சேதநன் அவலோ பதாராததங்களிலே உத்பநந ஜஞாந சிகோஷா பரயதநனயக்கொண்டு வாத தியா நிறகும் அவவிடத்தில் மதயுதனாகையாலே உதாஸநரைப போலே யிருக்கிற பரமாதமாவானவன் அநத சேதநனுடைய பூர்வ வான்நாநுருபமான விதிநிஷேத பரவருததியிலே அநுமதியையும் அநாதரததையுங் உடையவனாக கொண்டு விஹிதங்களிலே அநுகரஹததையும் நிஷிததங்களிலே நிகரஹததையும் பண்ணுநிற்பானாய், அநுகரஹாதமகமான புணயததுக்கு பலமான ஸுகததையும் நிகரஹாதமகமான பாபததுக்கு பலமான துக்கததையும் அவலோ சேதநாகுக்க கொடா நிறகும் இது தன்னை அபியுகதரும் சொன்னா *ஆதாவீஸவரதததையவ புருஷஸஸவாதநதரியசகதயா ஸவயம் தததஜஞாநசிகோஷாநபரயதநாநயுதபாத யந வாததே ததரோபேக்ஷய ததோநுமதய விததத தநநிகரஹாநுகரஹௌ ததததகாமபலம் பரயச்சதி ததஸ ஸாவஸய புமஸோ ஹரி* என்று அடியிலே ஸாவநியநதாவாய ஸாவாநதராதமாவான ஸாவேசவரன் தனக்குண்டாககிச கொடுத்த ஜஞாதருதவருபமான ஸவாததநதரியசகதியாலே இப்புருஷன் தானே அவலோ விஷயங்களிலே ஜஞாந சிகோஷாபரயதநங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வாததியாநிறகும் அவவிடத்திலே அசாஸதாயங்களிலே உபேக்ஷிததும் சாஸதரீ யங்களிலே அநுமதி பண்ணியும் அவலோ விஷயங்களிலே நிகரஹாநுகரஹங்களைப் பண்ணுநின்றனுகொண்டு, அவலோ காமபலததையும் ஸாவேசவரன் கொடா நிறகு மொறார்கள இப்படி ஸாவபரவருததிகளிலும் சேதநனுடைய பரதம்பரயதநததை அபேக்ஷிததுக்க கொண்டு பரமாதமா பரவாததிப்பியா நிறகுமென்றதாயதது* என்று தீபபரகாசத்திலே ஶ்யரும் அருளிச்செய்த அாததங்கள் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்

ஆனால் *ஏஷ ஹயேவஸாது காம காரயதி தம் யமேபயோ லோகேபய உநநிநீஷதி ஏஷ ஏவாஸாது காம காரயதி தம் யமதோ நிநீஷதி* என்று உநநிநீஷையாலும், அதோநிநீஷையாலும் ஸாவேசவரன் தானே ஸாதவஸாது காமங்களைப் பண்ணுவியாநிறகு மென்கிற இது சேருமபடி என? எனினில இது ஸாவஸாதாரணமன்று யாவனொருவன் பகவத விஷயத்தில் அதிமாதரமான ஆநு கூலயத்திலே வயவஸிதனாகக்கொண்டு பரவாததியா நிறகும் அவனை அநுகரஹியா நின்றனுகொண்டு பகவான் தானே ஸவபராபதயுபாயங்களாய் அதிகலயாணங் களான காமங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும் யாவனொருவன் அதிமாதர பராதி கூலயத்திலே வயவஸிதனாக கொண்டு பரவாததியா நிறகும் அவனை ஸவபராபதி விரோதிகளாய் அதோகதிஸாதநங்களான காமங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த சருதிவாக்யங்களுக்கு அாததமாகையாலே இது தன்னை ஸாவேசவரன் தானே அருளிச்செய்தானிறே *அஹம் ஸாவஸய பரபவோ மததஸஸாவம் பரவாதததே' இதி மதவா பஜநதே மாம புதாபாவஸமநவிதா* என்று தொடங்கி

தேஷாம ஸததயுகதாநாம பஜதாம பரீதிபூவகம ததாமி புத்தியோகம தம் யேந மாமுபயாநதி தே தேஷாமேவாநுகமபாராததம் அஹமஜஞாநஜம் தம் நாசயாம யாதமபாவஸததோ ஜஞாநதீபேந பாஸவதா என்றும் *அஸதயமபரதிஷ்டம தே ஜகதாஹுரநீசவரம்* என்று தொடங்கி *மாமாதமபரதேஹேஷு பரதவிஷந தோபயஸுலயகா* என்னுமதளவாக அவாகளுடைய பராதிகூலயாதிசயதைச சொலலி *தாநஹமதவிஷத கருராந ஸமஸாரேஷு நராதமாந க்ஷிபாமயஜஸரம சுபாநாஸுரீஷவேவ யோநிஷு* என்றும் அருளிச செயகையாலே

ஆகையால் அநுமந்தருதவமே ஸாவஸாதாரணம் பரயோஜகதவம் விசேஷ விஷயமென்று கொள்ளவேணும் *கருதப்ரயதநாபேக்ஷுது* என்கிற, ஸுதரத் திலே இதெல்லாம் பாஷயகாரா தாமே அருளிசசெயதா

இவை எல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (காதருதவம் தான ஈசவராதி நம்) என்று அருளிசசெயதது

ஆக கீழ்ச செயததாயிறறது—*ஜஞாநாசரயமாகையாவது—ஜஞாநததுக்கு இருபபிடிமாயிருக்கை* என்று பரதமத்திலே ஆதமாவினுடைய ஜஞாநருதவதைச சொலலி ஜஞாந மாதரமெனபாரை நிராகரித்துக்கொண்டு ஜஞாநருதவ கதநாநந தரம் காதருதவ போகதருதவங்கள சொல்லவேணுகையாலே அவை இரண்டும் ஜஞாநருதவ பலததாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தாசிப்பிதது, குணங் களுக்கே காதருதவமுள்ளது ஆதமாவுக்கு இல்லை என்பாரை நிராகரித்துக் கொண்டு ஆதமாவினுடைய காதருதவத்தை ஸதாபிதது அந்த காதருதவத்தில ஸவரூபபர யுகதமல்லாத அமசததையும் அதுதானிவனுக்கு வருகைக்கடியையும் சொலலி இப்படி ஆதமாவுக்குண்டான காதருதவம்தான் ஸாவாவஸுதையிலும ஈசவராதிந மாயிருக்குமென்று நிகமித்தாராயிறறு

இதெல்லாம் ஆதமாவினுடைய ஜஞாநாசரயதவகதநமடியாக வந்த திறே (35)

இப்படி ஆதமா ஜஞாநாசரயமாயிருக்குமாகில *யோ விஜஞாநே திஷ்டடந* *விஜஞாநமய *விஜஞாநம் யஜஞம் தநுதே* என்றும், *ஜஞாந ஸவரூபமதயநத நிராமலம் பரமாததத * *ஜஞாநஸவரூபமகிலம் ஜகதேததபுததய * விஜஞாநம் பரமாததோ ஹி தவைதி நோததயதாசிந * என்றும் சாஸதரங்களிலே இவனை ஜஞாநமென்று சொல்லுவானேன்? என்கிற ஜிஜஞாஸு பரசநத்தை அநுவதிக கிருா

36 ஜஞாநாசரயமாகில சாஸதரங்களிலே இவனை ஜஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? எனனில

(ஜஞாநாசரயமாகில சாஸதரங்களிலே இவனை ஜஞாநமென்று சொல்லுவானேன்? எனனில) என்று (36)

இப்படி சாஸதரங்கள் சொல்லுக்கைக்கு மூலம் இன்னதென்கிருா

37 ஜஞாநத்தை யொழியவும் தன்கையறிகையாலும் ஜஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய நிருபக தாமமாயிருக்கையாலும் சொல்லிறறு

(ஜஞாநத்தை யொழியவும் தன்கையறிகையாலும்) என்று தொடங்கி அதா வது—ஜஞாநம் ஸவாசரயததுக்கு ஸவயமபரகாசகமாயிருக்குமோபாதி ஜஞாந நிர பேக்ஷமாகத தனக்குத தானே பரகாசிக்கையாலும் ஜஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூத

குணமாகையாலே ஸவரூபாநுபநதிதவேந ஸவரூபநிருபக தாமமாகையாலும் சொல்லிறறெனகை

இதுதான்—*ததகுணஸாரதவாதது ததவயபதேச பராஜஞுவத யாவதாதம பாஸிகவாசச ந தோஷஸ தததாசநாத* எனகிற ஸுதரதவயததாலும் சொல்லப பட்டது *ஜஞாநமாதர வயபதேசஸது ஜஞாநஸய பரதாநகுணதவாத ஸவரூபா நுபநதிதவேந ஸவரூப நிருபககுணதவாத ஆதமஸவரூபஸய ஜஞாநவத ஸவபரகா சதவாதபோபபதயதே* என்றிறே தீபததிலே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது (37)

38 நியாமயமாகையாவது ஈசவரபுத்தயதீநமாக எல்லா வயா பாரங்களும உண்டாமபடி யிருக்கை

(நியாமயமாகையாவது—ஈசவரபுத்தயதீநமாக எல்லா வயாபாரங்களும உண்டாமபடி யிருக்கை) அதாவது—ஆதமநி திஷ்டடநநாதமநோநத ரோயமாதமா ந வேத யஸயாதமா சரீரமய ஆதமாநமநதரோ யமயதி ஸத ஆதமாநதாயாமயம ருத * என்று இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அநதராதமதயா நின்றுநியமிககை ஈசவரனுக்கு ஸாராவகாஸீநமாகையாலே இவ்வாதமவஸது அவனுக்கு நியாமயமா கையாவது சரீரத்தினுடைய ஸகலபரவருத்திகளும் சரீரியினுடைய புத்தயதீநமாக உண்டாமபடபோலே சரீரபூதமான இவ்வாதம வஸதுவினுடைய ஸகல வயாபாரங் களும் சரீரியான பரமாதமாவினுடைய புத்தயதீநமாகவே உண்டாமபடி இருக்கை யென்றபடி

இப்படி தசசரீரதயா தததீந ஸகலபரவருத்திகளுளும் அசேதநமான சரீரமபோலே தானாக ஒரு பரவருத்தி பண்ணமாட்டாதபடி இருக்கையன்றிககேத ஜஞாதருதவ காதருவ போகதருதவங்களை ஸவாபாஸிக தாமங்களாக உடையனானீ யாலே ஜஞாந சிகோஷா பரயதந பூரவக பரவருத்திக்ஷமனாயிருக்கையாலும் ஸகல பரவருத்திகளும் இவனுடைய பரதம பரயதநதை அபேக்ஷிததுக்கொண்டுஈசவரன அநுமதிதாநம பண்ணுகையாலும் விதி நிஷேதசாஸதர வையாததயமுமிலலை (38)

இவனுடைய பரவருத்திமூலமாக ஈசவரனபண்ணும் நிகரஹா நுகரஹங்களுக் கும ததநுகுணமான பல பரதாநததுக்கும் விரோதமிலலை என்னுமிடம் கீழே சொல் லப பட்டது

39 தாராயமாகையாவது அவனுடைய ஸவரூப ஸங்கலபங்களை ஒழிந்தபோது தனஸததை இல்லையாமபடி யிருக்கை

தாராயமாகையாவது—அவனுடைய ஸவரூப ஸங்கலபங்களை ஒழிந்த போது தன ஸததை இல்லையாமபடி இருக்கை அதாவது—*ஏஷ ஸேதுா விதரண *ஏதத ஸாவம பரஜஞாநே பரதிஷ்டடிதம *ஏவமேவ சாஸமிநநாதமநி ஸாவாணி பூதாநி ஸாவ ஏவாதமாநஸஸமாபிதா * ஏதஸய வா அக்ஷரஸய பரசாஸநே காகி ஸுரியா சநதரமஸௌ விதருதௌதிஷ்டத * என்று இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே ஈசவரன ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேந தாரகனாகையாலே இவ்வாதம வஸது தாராயமாகையாவது தனக்கு நியமேந தாரகமாயக கொண்டு தன ஸததா ஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவ்யாதம ஸவரூபத்தையும் இந்த ஸவரூபாசரி ததவததுக்கும் ஸததாநுவருத்திருபையான ஸதிதிகும் ஹேதுவாயிருநதுள்ள அவ னுடைய நிதயேசசாகாரய ஸங்கலபத்தையும் ஒழிந்தபோது தன ஸததாஹாநி பிறக்கும்படியிருக்கை என்றபடி

இப்படி தாராயவஸதுககளை ஸவருப ஸங்கலபங்களிரண்டாலும் தரிக்கு மென்னுமிடம் அபியுகதராலே விஸதரேண பரதிபாதிக்கப்பட்டது எனவனே எனனில ரசவரன தன் ஸவருப நிருபகதாமங்களுக்கும் நிருபிதஸவ ரூபவிசேஷ ணங்களான குணங்களுக்கும் போலே ஸவவயதிரிகத ஸமஸத தரவயங்களுக்கும் அபயவஹிதமாக ஸவருபேண ஆதாரமாயிருக்கும் அவவோ தரவயங்களை ஆசரயித திருக்கும் குணங்களுக்கு அவவோ தரவயதவாரா ஆதாரமாயிருக்கும் ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற சரீரங்களுக்கு ஜீவதவாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலா சொல்லு வர்கள் ஜீவனை தவாரமாகக் கொண்டு ஸவருபத்தாலும் ஆதாரமாமென்று சில ஆசாரயாக்கள சொல்லுவார்கள் இப்படி ஸாவமும் ஆசரயத்தைப் பற்ற அபருதக ஸிதத விசேஷணமாகையாலே இவற்றின் ஸததாதிகள் ஆசரயஸததாதீநங்க ஸாவ வஸதுககளினுடையவும் ஸததை ஸங்கலபாதீநையாகையாவது—அநிதயங்கள் அநிதயேசசையாலே உத்பநநங்களுமும் நிதயங்கள் நிதயேசசாரிததங்களாயிருக்க கை இவ்வாததத* இச்சாத ஏவ தவ விசவபதாராததஸததா* எனகிற சலோகத தாலே அபியுகதா விவேகிததா *

இததாலே ஸாவததிருடையவும் ஸததாநுவருததிருபையான ஸதிதியும் ரசவரேசசாதீநையான படியாலே ஸாவமும் ரசவர ஸங்கலபாசரிதமென்று சொல்லு கிறது குரு தரவயங்கள் ஸங்கலபத்தாலே தருதங்களென்று சாஸதரங்கள் சொல் லுமது ததெளஸஸநதரராகக் நக்ஷதராகம் திசோ பூர மஹோததி வாஸு தேவஸய விரியேண விதருதாநி மஹாதமந எனகிறபடியே ஓரோ தேச விசேஷங் களிலே விழாதபடி நிறுததுகையைப் பற்ற இப்படி இச்சாதீந ஸததாஸதிதி பரவ ருத்திகளான வஸதுகங்களுக்கு பரமாதமஸவருபமெனசெய்கிறது? எனனில பரமாத மாவினுடைய இச்சை இவ்வஸதுககளை பரமாதமாவின் ஸவருபாசரிதங்களாக வகுத்து வைக்கும் இப்படி ஸாவவஸதுவும் ரசவரஸவருபாதீநமுமாய ஈசவரே சசாதீநமுமாயிருக்கும் லோகத்திலும் சரீரம் சரீரியினுடைய ஸவருபாசரயமுமாய ஸங்கலபாசரயமுமாயிருக்கக் காணுநினேரூம இவ்விருநதகாலமிருநது இவன் விட்டபோதொழிகையாலே ஸவருபாசரிதம் இவ்வாததம் ஸங்கலபமில்லாத ஸுஷுபதயாதயவஸதைகளிலே தெளிவது ஜாகராகி தசைகளில் ஸங்கலபத தாலே விழாதபடி தாங்குமபோது ஸங்கலபாசரிதம் என்னக்கடவது என்று இப்படி ரஹஸயதரயஸாரத்திலே பரதிபாதிக்கையாலே (39)

40 சேஷமாகையாவது சநதந குஸும தாமபூலாதிகளைப் போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகாரஹமாயிருக்கை

(சேஷமாகையாவது சநதந குஸும தாமபூலாதிகளைப் போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகாரஹமாயிருக்கை) அதாவது—சநதநகுஸுமாதி பதாராதங் கள் தனக்கென இருப்பதோராகாரமின்றிக் கே பூசமவனுக்கும் குடுமவனுக்கும் உறுப்பாய விநியோகம் கொள்ளுமவனுக்குத்தானும் விநியோகம்கொண்டு தானு கநத விஷயங்களுக்கும் கொடுக்கலாமபடி இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்குமாப் போலே சேதநவஸதுவாயிருக்க ஸவரயோஜந கநதமின்றிக் கே தன்னுடைய ஸவருபஸவபாவ வைலக்ஷணய மெல்லாவற்றாலும் சேஷிகரு அதிசயகரமாய விநியோக தசையில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகம் கொண்டு *அடியாரக்கென்கை யாட்படுதத விமலன்* எனகிறபடியே தானுகநதவாங்களுக்கும் உறுப்பாகக்கலாமபடி வேண்டின் விநியோகத்துக்கு யோகயமாயிருக்கை என்றபடி சித தரவயத்துக்கு அசித தரவயங்களை தருஷ்டாநதமாகச் சொல்லிற்று பாரதநதரியாதிசயம் சொல்லு கைக்காகயிறே ஆதமஸவருப யாதாதமயம் இதுவாகையாலேயிறே பராபயநிஷ காஷம பண்ணுகிறதசையிலே *தனக்கேயாக வெண்ககொள்ளுமீதே* என்று ஆழ வார அருளிச்செய்தது

பரகதாதிசயாதாநேசசயா உபாதேயதவமேவ யஸ்ய ஸவரூபம் ஸ சேஷா பரச்சேஷீ என்று சேஷசேஷிதவ லக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே அருளிச் செய்யப் பட்டது இந்த லக்ஷண வாக்யார்த்தத்தை அநுஸரீததுகொண்டு *இசசயா யது பாதேயம் யஸ்யாதிசயரீததயே உபயாநுபயைகைகஜ்ஷாதௌ சேஷசேஷிணௌ* என்று சேஷசேஷிதவலக்ஷணத்தை அபியுகதரானவாகளும் சொல்லிவைத்தார்கள்

யதேஷ்ட விநியோகாஹம் சேஷசபதேந கததயதே ஈசுரேண ஜகத ஸாவம் யதேஷ்டம் விநியுஜயதே* என்று சொல்லுகையாலே சேஷதவமாவது இஷ்டவிநியோகாஹதவம் என்னுமிடம் சாஸ்தரஸித்தம்

இப்படி ஈசுவர விஷயத்தில் ஆதமாவுக்குண்டான சேஷதவம்தான் *யஸ்ய பாஸ்யாமி ந தமநதரேமி* *பரவாநஸமி காருதஸதத தவயி வாஷ்சதம் ஸதிதே* *தாஸ்பூதாஸ ஸவதஸ ஸாவே ஹயாதமாந பரமாதமந நாநயதா லக்ஷணம் தேஷாம் பநதே மோக்ஷே ததைவ ச* *ஸவோஜ்ஜீவநேசசா யதி தே ஸவஸததா யாம் ஸபருஹா யதி ஆதமதாஸ்யம் ஹரேஸ ஸவாமயம் ஸவபாவஞ்ச ஸதா ஸமர* என்று சருதி ஸமருதயாதிகளிலே சொல்லப்படா நின்றதினே (40)

ஒருவனுக்கு கருஹக்ஷேத்ராதிகளும் சேஷமாய ஸவசரீரமும் சேஷமாயிருக்கச் செய்தே கருஹக்ஷேத்ராதிகள் பருதகஸித்தயாதிகளுக்கு அஹமாய சரீரம் அவற்றுக்கு அநாஹமாயிருக்கக் காண்கையாலே இவ்வாதமவஸ்து ஈசுவரனுக்கு சேஷமாமிடத்திலிருக்கும்படி எங்ஙனே? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) என்று தொடங்கி

41 இதுதான் கருஹக்ஷேத்ர புத்ர காகராதீகளைப் போலே, பருதகஸித்தயாதிகளுக்கு யோக்யமாமபடியிருக்கை யன்றிக் கே சரீரம்போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கை

இதுதானென்றது இப்படி ஈசுவரசேஷமாகச் சொல்லப்பட்ட ஆதமவஸ்து தான் என்றபடி (கருஹக்ஷேத்ர புத்ர களத்ராதிகளைப்போலே) என்கிற விடத்தில் ஆதிசபதத்தாலே தந தாநய ஆராம் தாஸதாஸ வாகங்களைச் சொல்லுகிறது (பருதகஸித்தயாதிகளுக்கு யோக்யமாமபடி இருக்கையன்றிக் கே) என்கிற விடத்தில் பருதகஸித்தியாவது ஸதோபலமப நியமமின்றிக் கே, சேஷியானவனை ஒழியவும் தான் ஸித்திகளை ஆதிசபதத்தாலே அநேக ஸாதாரணதவத்தைச் சொல்லுகிறது கருஹக்ஷேத்ர தாஸதாஸ பரபருதிகள் பிதரு புத்ர ஜயேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும் புத்ரனும் மாதா பிதரு பிதருவ யாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும் களத்ரமும் *ஸோம பரதமோ விவிதே கநதாவோ விவித உததர தருதீயோகநிஷ்டேபதிஸதுரீயஸதே மநுஷ்யஜா* என்று பாணிகரஹணநதரம் ஸோமாதிகளுக்கு சேஷமாகச் சொல்லுகையாலே, அநேக ஸாதாரணமாயிருக்கும் இப்படியன்றிக் கே (சரீரம் போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கை)யாவது அபருதகஸித்தமாய அநநயஸாதாரணமான சரீரம்போலே, பருதகஸித்தயாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநாஹமாயிருக்கை (பருதகஸித்த யாதிகளுக்கு) என்று பாடமாகில் ஆதிசபதத்தாலே பருதகுபலபதியை சொல்லுகிறது அப்போதைக்கு இதுதான் கருஹக்ஷேத்ர புத்ர மித்ர களத்ராதிகளைப் போலே பிரிந்து நிறைக்கவும் பிரிந்து தோற்றுக்கைக்கும் அஹமாமபடியிருக்கை யன்றிக் கே சரீரம்போலே ததுபயாநாஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக் கடவது *அயமேவாதமசரீரபாவ பருதகஸித்தயநாஹாதாரா தேயபாவ நியந்தருநியாமய பாவ சேஷசேஷிபாவச்ச* என்றும் *யஸ்ய சேதநஸ்ய யததரவயம் ஸாவாதமநா

ஸவாராததே நியந்தும் தாரயீதும் ச சகயம் தசசேஷதைகஸவருபம் ச தததஸய சரீரம்* என்றும் வேதாராதத ஸங்கரஹததிலும் ஸ்ரீ பாஷ்யததிலும் ஆதம சரீரபாவ லக்ஷணமாக பாஷ்யகாரா அருளிச்செய்த நியந்தரு நியாமயபாவம் ஆதார ஆதேய பாவம் சேஷசேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே (*யஸ்யாதமா சரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் சரீரம்) என்று, இதயாதி சருதிஸித்தமான ஆதமாவீனுடைய பரமாதம் சரீரதவம் அதாதத உகதமாயிற்று ஆக கீழே ஆதமஸவருபத்தினுடைய சோதநம் பண்ணப்பட்டது (41)

இனி ஏவம்பூதமான ஆதமஸவருபம் அநாதயசித ஸம்பந்த ததவியோக தததநநவயங்களாலே பதத முகத நிதயருபேண தரிபரகாரமாயிருக்கும்படிபை அருளிச்செய்கிறா (ஆதமஸவருபமதான பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிய பட்டிருக்கும்) என்று (42)

42 ஆதமஸவருபமதான பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிப பட்டிருக்கும்

இதில பததரெனகிறது ஆரை? எனனுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா

43 பததரெனகிறது ஸமஸாரிகளை

(பததரெனகிறது ஸமஸாரிகளை) என்று அவர்களாகிறா தில கைலவத தாரு வஹநிவத தூவிவேசகுணதரயாகமகாநாதி பகவந மாயா திரோஹித ஸவஸுபராய அநாதயவிதயா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபருப காமவேஷடிதராய ததததகாமாநு குண விவித விசிதர தேவாதிருப தேஹவிசேஷ பரவிஷ்டராய, அவலோ தேஹங்களிலே அஹமபுத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளிலே மமதா புத்தி யையும் பண்ணி தூவாஸநாருசி விவசராய ஸவஸவ காமாநுகுண ஸுகதுக்க பரம்பரைகளை அநுபவிக்ருமவர்கள் (43)

இனி முகதரெனகிறது ஆரையென்னுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (முகதரெனகிறது ஸமஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை) என்று

44 முகதரெனகிறது ஸமஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை

அவர்களாகிறா அநாதிகாம பரவாஹ பரயுகதமான ஸமஸார ஸம்பந்தம் நடவாநிறகச செயதே மோக்ஷருசிககு பரதிபந்தகமான காம விசேஷம் அநுபவத தாலே யாதல ஸாமாநயேந அநுஷ்டிகும் பராயச்சித்த காமங்களாலே யாதல அநபிஸம்ஹித பலமாய அதயுகடமான பராமாதிக புண்யங்களாலே யாதல க்ஷயிதது அதடியாக ஜாயமாநதசையில் பகவதகடாக்ஷத்தாலுண்டான ஸத வோதரேகததாலே மோக்ஷருசி பிறந்து ஸதகுருஸமாசரயண ஸம்பராபத வேதாநத வேதய பரபரஹமஜஞாநராய ததபராபதிருபமோக்ஷ வித்தயாததமாக ஸவவாண ஸவாசரமோசிதமான காமங்களை பல ஸங்க காதருதவ தயாக பூாவகமாக அநுஷ டிதது *தாமேண பாபம்பநுததி* என்றும் *(கஷாயேகாமபி பகவேததோ ஜஞாநம் பரவாததே)* என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநத ஸதகாமாநுஷ்டாநததாலே ஜஞாநோதபத்திவிரோதி பராசீநகாமம் க்ஷயிததவாறே அநத கரணம் நிராமலமாய பகவதேகாவலம்பியான ஸமயகஜஞாநமுதிதது அநந்தரம் (ஜநமாநதரஸஹஸ ரேஷு தபோஜஞாநஸமாதிபி நராணம் க்ஷீணபாபாநாம கருஷீண பகதி பரஜாயதே)* என்கிறபடியே இப்படி பஹுதர ஜநமஸாதயமான காமஜஞாநங் களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிநந ஸமருதிஸந்தாநருப பகதிமூலமாக வரும்

பகவதபரஸாதத்தாலேயாதல அனறிககே தன்னுடைய நிரஹேதுகஸௌஹாத விசேஷத்தாலே யாதருசகிகாதி ஸுகருத பரமபரைகளைக் கலபித்து அதடியாக விசேஷ கடாசுத்ததைப் பண்ணி, அநந்தரம் அதவேஷத்தை ஜநிபபித்து ஆபி முக்கியத்தை உண்டாககி ஸாதவிக ஸமபாஷணத்தை விளைத்து அவவழியாலே ஸதாசாராய ஸமாசரயணத்திலே மூட்டி ததுபதேசமுகேந ததவஜஞாந்ததைப் பிறப்பித்தல தன்னுடைய விசேஷகடாசும தன்னாலே ததவஜஞாந்ததைப் பிறப்பித்தலசெயது மஹாவிசவாஸ பூர்வகமாகத் தன திருவடிகளே உபாயமென்று நிறகுமபடி பண்ணும் பகவதாகஸமிககருபையாலே உபாயாந்தர விஷயத்தில பிறந்த துஷ்கரதவாதி புத்தி மூலமாக வரும் பரபதநமூலமான பகவத பரஸாதத்தாலே யாதல ஸாமஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்து ஆவிரப்பூத ஸவருபராய பகவ தநுபவ கைங்காயைகபோகரானவர்கள்

அவிசேஷேண (முகதரெனகிறது ஸமஸார ஸமபந்தமற்றவர்களை) என கையாலே பகவதநுபவத்தில ருசியினறிககே தத ஸமாசரயணத்தைப் பண்ணி ஸமஸார நிவருத்தியை உண்டாககிக கொண்டு தேசவிசேஷத்திலே போய ஸவஸவ ருபாநுபவம் பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லி றறையிற்று (44)

இனி நிதயரெனகிறது ஆரை? என்னுமாகாங்கைஷயிலே அருளிச்செய்கிறார்

45 நிதயரெனகிறது ஒருநாளும் ஸமஸரியாத சேஷசேஷாஸநாதிகளை

(நிதயரெனகிறது ஒருநாளும் ஸமஸரியாத சேஷ சேஷாஸநாதிகளை) என்று ஒருநாளும் ஸமஸரியாத என்கையாலே முகதர வயாவாததிககிறது நிவருத்த ஸமஸாரரிதே அவர்கள் இவர்கள் அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகந்தரிதே *அஹருத ஸஹஜதாஸயாஸ ஸுரயஸ ஸரஸதபந்தா* என்றாரிதே பட்டா *நிதயோ நிதயாநாம* என்றும் *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவீசநீசௌ* என்றும் சொல்லுகிற படியே ஆதமஸவருபம் நிதயமாயிருக்க *அஸநநேவ* எனபது *ஸந்தமேநம்* எனபதாகிறது பகவதவிஷயஜஞாந்தராஹிதய ஸாஹிதயங்களாலேயிதே ஆகையால் இவர்களை நிதயரெனகிறதும் பகவதஜஞாந்தத்துக்கு ஒருநாளும் ஸங்கோச மில்லாமையாலே என்று கொள்ளவேணும் இந்த வைபவத்தைப் பற்றவிதே *யதர பூவே ஸாதயாஸ ஸந்தி தேவா* என்றும் *யதர ருஷய பரதமஜா யே புராண* என்றும் சருதி இவர்களை சலாகிககிறது பாஷயகாரரும் இவர்களுடைய வைபவத்தை *ஸவசசந்தாநுவாததி* இதயாதியாலே ஸ்ரீ கதயத்திலே பரக்க அருளிச்செய்தார் ஆகையாலே (ஒருநாளும் ஸமஸரியாத) என்றபோதே இவர்க ளுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிறறையிற்று அசேஷ சேஷவருத்தியிலும் அநவித னாய கைங்காயபராககெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே திருவனந்தாழ்வானை சேஷனென்கிறது *நிவாஸசயயாஸநபாதுகாமகோபதாநவாஷாதபவாரணாதிபி: சரீரபேதைஸதவ சேஷதாமகதைா யதோசிதம் சேஷ இத்ரிதே ஜதை* என்றிதே ஆளவந்தாரும் அருளிச்செய்தது

மற்றுள்ள ததீயரைப் போலே அநியமமாயிராதே ஸாவேசவரன அமுது செயத சேஷமொழிய அமுது செய்யாத நியமத்தைப் பற்ற சேஷாஸநரென்று— சேனை முதலியாரை நிரூபிககிறது *(தவதீயபுகதோஜஜிதசேஷ போஜிநா) என்றாரிதே ஆளவந்தாரும் *வநாதரிநாதஸய ஸுஸுந்தரஸய வை பரபுகதசிஷ்டாசயத் ஸநயஸதபதி* என்று ஆழவானும் அருளிச்செய்தார்

ஆதிசபதததாலே * சேஷசேஷாசநகருடபரமுகநாநாவிதாநநத பரிஜநபரி சாரிகாபரிசரிதசரணயுகள * எனகிறபடியே, பகவத கைங்காயைக போகராயிருந துள்ள வைநதேயபரமுகரான நிதயஸிததரையெல்லாம சொல்லுகிறது (45)

46 பூரவோகதமான ஸவருப வைலக்ஷணயததையுடைய ஆதமாவுககு அவித யாதிதோஷஸமபநதம வநதபடி என? எனகிற சங்கையிலே, ஸதருஷடாநதமாக தததேதுவை அருளிச்செய்கிறா (ஜலததுககு) என்று தொடங்கி

46 ஜலததுககு அகநிஸமஸருஷடஸததாலீ ஸமஸாககததாலே ஓளஷ ணய சபதாதிக்களுண்டாகிருப்போலே, ஆதமாவுகதம அசிதஸம பநதததாலே அவிதயாகாமவாஸநாருசிகளுண்டாகிறன

அதாவது ஸவபர்வத ஏவ நிர்விகாரமாயி சீதளமாயிருக்கிற ஜலததுககு அகநியோடே ஸமஸருஷடையான ஸதானியோடடை ஸமஸாககததாலே ஓளஷணய சபதோதரேக ரூபங்களான விகாரங்களுண்டாகிருப்போலே ஸவத ஜஞாநா நநதாமலஸவருபண ஆதமாவுகதம குணதரயாசரய அசிதஸமபநதததாலே அவிதயா காம வாஸநாருசிகளுண்டாகிறன என்கை

இவருடைய திருததமபியாரும் ஆசாரய ஹருதயுக்திலே (அவிதயாகார ணமநாதயசிதஸமபநதம) என்று அருளிச்செய்தாரிறே

இப்படி பூர்விஷ்ணுபுராணத்திலே * நிர்வாணமய ஏவாயமாதமா ஜஞாந மயோத்மல து காஜஞாநமலா தாமா பரகருதேஸ தே ந சாதமந ஜலஸய சாகநிஸமஸருஷடஸதாலீஸங்காத ததாபி ஹி சபதோதரேகாதிகாந தாமாந தத கரோதி யதாமுநே ததாதமா பரகருதேள ஸங்காத அஹமமாநாதி தூஷித , பஜதே பராகருதாந தாமாநநய ஸதேபயோபி ஸோவயய * என்று சொல்லப்பட்டது அவிதயையாவது அஜஞாநம அதுதான ஜஞாநாநுதய அநயதாஜஞாந, விபரீத ஜஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும் காமமாவது கரணதரயகருதமாய புணய பாபாதமகமான கரியாவிசேஷம் அதில புணயம் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும் பாபமும் அகருதயகரண கருதயாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹயாபசாரரூபேண அநநதமாயிருக்கும் வாஸண யாவது முனபு செயது போநதவறறிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸமஸாரம இதுதான ஹேதுபேதததாலே பஹுவிதமாயிருக்கும் ருசியாவது ரஸாநதரத தாலும மீடகவொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம் இதுவும் விஷய பேதததாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்

அவிதயாகாமவாஸநாருசிகளுண்டாயிறறன எனனாதே உண்டாகிறன என கையாலே இவற்றினுடைய பரவாஹருபதவம் சொல்லப்பட்டது (46)

47 இப்படி ஆதமாவுககு வநதேறியான அவிதயாதிகள் தான எவ்வவஸதை யிலே கழிவது? என்னும் ஆகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (அசிதது கழிநத வாறே அவிதயாதிகள் கழியுமெனபாகள) என்று

47 அசிததுக கழிநதவாறே அவிதயாதிகள் கழியுமெனபாகள

அதாவது காரணநிவருத்தயா காரய நிவருத்தியாகையாலே அசிதஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த இவையும தத ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று ததவ விததுக்கள சொல்லுவாகளென்றபடி. 'என்பாக்கள என்றவிததை பரமதமாகி *மயாவற மதிநலமருளப பெற்றவாக்களுக்கு பகவத்பரஸாத விசேஷத்தாலே அசிததுக்க கழியும முன்னே அவிதயாதிகள் கழியக்க காண்கையாலே அந்த நியமமில்லை என்று இவருக்குக் கருத்து என்று சொல்லுவாருமுண்டு அது முகயமன்று அவாக்கள திருமேனியோடே இருக்கச் செயதே, பரம்பகதி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததே யாகிலும் வினைப்படலம் விளவ விழித்ததுன்ன மெய்யுறநுள்ளவுலகளவும யானு முளனுவனென்கொலோ என்கையாலே *ஸாவம ஹ பசய பசயதி* என்கிற முகதா வஸதையில் வைசதயம் அசிதது கழிவதற்கு முன்பிலலாமையாலே ஆக கீழ்ச செயததாயிறறது ஆதமஸவரூபம் பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிப்பபடிருக்கு மென்றும் அதில பததசேதநாக்கு அவிதயாதயுதபத்திமூலமும், தந நிவருத்திகரம் மும் சொல்லிநின்றது (47)

48 இப்படி உகதமான தரிவிதாதமவாக்கமும், இதனைச் சேதநரென்று ஸங்கயேய மாயிருக்குமோ ? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

48 இம்முன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்

(இம்முன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று இம்முன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வாக்கதரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து தனித்தனியே என்று விசேஷிக்கிறார் அநந்தமாயிருக்குமென்றது அஸங்கயேயமாயிருக்குமென்றபடி (48)

49 உகதமான ஜீவாநந்தயததுக்கு விரோதியான ஐகாதமயவாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல (சிலா ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி

49 சிலா, ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ள தென்றார்கள்

சிலரென்று அநாதரோகதியாலே அருளிச் செய்கிறார் இப்படி சொல்லுமவா கள தாங்கள ஆரோ ? எனினில் ஜீவாதவைத பரதிபாதக சாஸ்தரத்தில குதருஷ்டி கள அதாவது பரஹமாதவைதமென்றும், ஜீவாதவைதமென்றும் சாஸ்தரபரதி பாதயமான அதவைதம் தவிவிதமாயிருக்கும் அதில பரஹமாதவைதமாவது பரகாரயதவைதம் ஜீவாதவைதமாவது பரகாராதவைதம் இதுக்கு நியாமகமேது? எனினில் பரஹம்பரகரணங்களிலே *ஸாவம கலவிதம் பரஹம்* ஐததாதமயமிதம் ஸாவம் *புருஷ ஏவேதம் ஸாவம்* என்று ஸாமாநாதிகரணயததாலே பரஹமாதவை தத்தை பரதிபாதிகையாலும் ஸாமாநாதிகரணயம் பரகாரபேத விசிஷ்ட பரகார யேகதவ பரமாகையாலும் *ஏகஸஸந பஹுதா விசார* என்று பரகாரபஹுதவம் கண்டோகதமாகையாலும் ஐகயவிதிகு சேஷமான *நேஹநாநாஸதி* இதயாதி பேதநிஷேதம் விஹிதைகய விரோதிபேதவிஷயமாகையாலும் ஸாமானயநிஷேதம் விஹித வயதிரிகத விஷயமாகையாலே பரகாரி பஹுதவ நிஷேதபர மாகையாலும், *ந தத ஸம்சசாபயதிகச்ச தருசயதே* என்று பரஹம் துலயபரகாரயந்தர நிஷேத கண்டோகதியாலும் பரகாரயதவைதமே பரஹமாதவைதம்

ஜீவபஹுதவம் சருதிஸித்தமாகையாலும், அல்லாதபோது பதத முகத வயவஸதாநுபபத்தியாலும் உபதேசா நுபபத்தியாலும் ஸுகாதிவயவஸதாநுப பத்தியாலும் *புமாந ந தேவோ ந நரோ ந பகா ந ச பாதப, சதுர்விதோ விபே தோயம் மித்தயா ஜ்ஞாநநிபந்தந தேவாதிபேதே அபதவஸதே* இதயாதிகளாலே

தேவாதி சரீரபேத விசேஷநிஷேதம் கண்டோகதமாகையாலும் முகதாதமாக களுக்கு ஸாமயததை சருதி சொல்லுகையாலும் ஜீவாதவைதம் பரகாராதவைதமே

இதுதான் சருதபரகாசிகையிலே ஆதிபரத சதுச்சலோகீ வயாகயாநோபகர மத்திலே *பரஹமாதவைதம் ஜீவாதவைதஞ்சேத்யதவைதம் தவிவ்தம் சாஸதர ப்ரதிபாத்யம் என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேத வயாஸபட்டராலே விஸதரேண பரதி பாதிக்கப்பட்டது

இப்படி சாஸதரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாதவைதத்துக்கு ஹருதய மறியாதே ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ளதென்று சில குதருஷ்டிகள் சொன்னாகனென்கை (49)

50 அது அயுகதமென்னுமிடம் ஸாதிககிரூா ,

50 அநத பக்ஷத்தில் ஒருவன ஸுகிககிற காலத்திலே வேறே ஒருவன துககிககக கூடாது

(அநத பக்ஷத்தில்) இதயாதியாலே அதாவது அப்படி ஆதமபேதமில்லாத பக்ஷத்தில் (அஹம் ஸுகி) என்று ஒருவன ஸுகோததரஸ்யிருக்கிற காலத்திலே வேறே ஒருவன *(அஹமதுகி) என்று துககோததரஸ்யிருக்கிற இந்த ஸுகதுகக வயவஸதை கூடாதென்கை ஸுக து ககங்களிரண்டும் ஏகாசரயகதமாகில் உபய பரதிஸநதாநமும் ஒருவனுக்கே உண்டாகவேணுமிதே ஆகையால் ஸுகதுககங்கள் நியதங்களாகையாலே ஆதமபேத முண்டாகவேணுமென்று கருதது (50)

51 அநத ஸுகதுககவயவஸதைக்கு ஹேது தேஹபேதம் எனகிறவார்களுகதியை அநுவதிககிரூா (அது தேஹபேதத்தாலே எனனில்) என்று

51 அது தேஹபேதத்தாலே எனனில்

52 அதுக்கு அநுபபததி சொல்லுகிரூா

52 ஸௌபரிசரீரத்திலும் அது காணவேணும்

(ஸௌபரிசரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று அதாவது தேஹபேதம் ஸுகதுககநியமததுக்கு ஹேதுவாகில் அநேக தேஹ பரிகரஹம் பண்ணின ஸௌபரி சரீரத்திலும் அநத நியமம் காணவேணுமென்கை

தேஹபேதம் ஸுகதுகக நியமததுக்கு ஹேதுவனருகில் ஜநமாநதராநு பவததை இஜ்ஜநமத்திலே ஸமரிகக வேண்டாவோ? எனனில் ஸமரியாதொழி கிறது ஸமஸகாரத்தினுடைய அநுதபவததாலேயாதல, நாசததாலேயாதல சரீராநதரத்தில் ஸுகதுகக ஸமருதயாதிகளினறிககே ஒழிகிறதும் இரண்டத தொனருவே யெனனில் ஒரு சரீரநதனனிலும் ஸமருதிகூடாதொழியவேணும் ஆகையால் ஸுகதுககநியமததுக்கு ஹேது தேஹபேதம் என்ன வொண்ணாது (52)

53 இப்படி ஸுகதுகக வயவஸதாநுபபததியேயன்று, ஏகாதமாவென்னும் பக்ஷத்தில் பதத முகத வயவஸதா நுபபததியும் சிஷ்யாசாரய வயவஸதாநுப பததியும் உண்டென்கிரூா மேல (ஒருவன ஸமஸரிககையும்) என்று தொடங்கி

53 ஒருவன ஸமஸரிககையும், ஒருவன முகதனுகையும் ஒருவன சிஷ்யனுகையும், ஒருவன ஆசாரயனுகையும்கூடாது

அதாவது - ஏகாதமாவாகில் *அநேகஜநமஸாஹஸரீம ஸமஸாரபதவீம வரஜந மோஹசரமம் பரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுணடித * எனகிறபடியே,

ஒருவன ஸமஸரீகையும *சுகோ முககோ வாமதேவோ முகத* எனகிறபடியே ஒருவன முகதனாகையும *ததவிஜஞாநாததம ஸ குருமேவாபிகசசேத ஸமித பாணிச சரோதரியம பரஹமநிஷ்டம தஸமை ஸ விதவாநுபஸநநாய ஸமயக பரசாநத சிததாய சமாநவிதாய யேநாக்ஷரம புருஷம வேத ஸதயம பரோவாச தாம ததவதோ பரஹமவிதயாம* எனகிறபடியே, ஒருவன சிஷ்யஸ்ய வநது உபஸத்திபண்ண ஒருவன ஆசாரயஸ்யிருநது அவனுக்கு உபதேசிககையும கூடா தெனகை (53)

54 இன்னமும் ஓர் அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்

54 விஷமஸருஷடியும கூடாது

(விஷமஸருஷடியும கூடாது) என்று அதாவது ஏகாதமாவாகில தேவதியாகாதிருபேண சில ஸுகோததரமாகவும சில துககோததரமாகவும, சில ஸுகதுகக மிசரமாகவும இப்படி லோகத்தில் பதாராதங்களை விஷமமாக ஸாவேசவரன ஸருஷ்டிககக கூடாதெனகை ஜீவபேதமும் காமதாரதமயமுமிதே விஷமஸருஷ டிககு ஹேது (54)

55 இப்படி யுகதியாலே அநேக விரோதங்களை தாசிப்பித்தார கீழ இவ வளவேயன்று இப்பகூததுககு சருதி விரோதமுமுண்டெனகிறார்

55 ஆதமபேதம சொல்லுகிற சருதியோடும் விரோதிகமும்

(ஆதமபேதம சொல்லுகிற சருதியோடும் விரோதிகமும்) என்று அதாவது ஏகாதமா எனகிற பகும் *நிதயோ நிதயாநாம சேதநச சேதநாநாமேகோ பஹு நாம யோ விததாதி காமாந* என்று ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிற சருதிகமும் சேராத்தென்றபடி (55)

56 இந்த சருதி ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்னில *போகதா போக யம* என்றும் *பருதகாதமாநம* என்றும் *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜௌ* என்றும், *அநயோநதர ஆதமா விஜஞாநமய* என்றும் ஜீவைகதவ பரதிபாதிக்கைகளான அநேக சருதிகளோடும் விரோதிகமும் ஆகையால் இது ஒளபாதிக்க பேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது அதை நிஷேதிககிறார்

56 சருதி, ஒளபாதிக்கபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்ன வெண்ணுது

(சருதி, ஒளபாதிக்கபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்ன வெண்ணுது) என்று ஒளபாதிக்கபேதமாவது தேவ மநுஷ்யாதி பேதமும் காமகரோதாதி பேதமும் (56)

57 ஒளபாதிக்கபேதமென்ன வெண்ணுமைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்,

57 மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே

(மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே) என்று அதாவது *ஸதா பசயநதி* *மம ஸாதா மயமாகதா* *முகதாநாம பரமாகதி* *ஸாயுஜயம பரதி பநநா யே* *யஸமிந பதே விராஜநதே முகதாஸ ஸமஸாரபநதநை* என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆதமபேதத்தை சருதி ஸமருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணுதெனகை

மோக்ஷதசையாவது ஸாவோபாதி விநிராமுகததசையிறே அநத தசையிலும் ஆதமபேதம சருதி விததமாகையாலே, *நிதயோ நிதயாநாம* எனகிற சருதியும் ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றதாயிறறு (57)

58, 59 ஆனால், ஆதமபேதபரதிபத்திகளுஹேதுவாய ஒளபாதிசமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமகரோதாதி பேதமும் கழிந்து ஆதமாககளுடைய ஸவரூபம் அதயநதம் ஸமமாய, ஒரு பரகாரததாலும் பேதகதநததுகரு யோகயதை யிலலாதபடியிறே மோக்ஷதசையிருப்பது அவவிடத்தில், ஆதமபேதம் ஸித்திககிற படி எஙஙனே? எனகிற வாதிபரசநததை அநுவதிககிருா (அப்போது) என்று தொடங்கி

58 59 அப்போது தேவமநுஷ்யாதிபேதமும், காமகரோதாதிபேதமும் கழிந்து ஆதமாககள் ஸவரூபம் அதயநதம் ஸமமாய ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி இருந்ததேயாகிலும்,

(ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று தருஷ்டாநதமுகேந பேதத்தை ஸாதிககிருா

பரிமாணமும் ஏடையும், ஆகாரமுமோத்திருக்கிற பொறகுடங்கள் ரதநங்கா வீஹிகள் தொடக்கமானவறறுகரு பேதமுண்டா கிருப போலே ஸவரூபபேதமும் ஸித்தம்

(பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி அதாவது அளவும் தூக்கமும் வடிவுமொத்திருக்கிற பொறகுடங்கள் ரதநங்கள் வீஹிகள் முதலான பதாரததங்களுக்கு பேதகமாயிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையேயாகிலும் அதிலே நாநாதவம் காணகிருப போலே ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முகதாத மாககளுக்கும் ஸவரூபபேதம் ஸித்திககருமென்றபடி (58 59)

60 கீழ்சசொன்னவறறையெல்லாம் அநுபாஷித்ததுகொண்டு, (ஆகையால் ஆதமபேதம் கொள்ள வேணும்) என்று நிகமிககிருா

60 ஆகையால், ஆதமபேதம் கொள்ளவேணும்

ஆக கீழ்ச செயததாயிறறு— சிலா ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ள தென்றாகள் என்றுதொடங்கி இவ்வளவாக முன்பு தாமருளிச்செயத ஜீவாநநதய பரதிபடமான ஏகாதமவாதத்தை உதகேஷித்தது, யுகதியாலும் சாஸதரததாலும் பஹுமுகமாக அததை தூஷித்தது ஆதம் பேதத்தை ஸாதித்தாராயிறறு (60)

61 கீழே ஆதம்ஸவரூபலக்ஷணத்தை விஸதரேண அருளிச்செயதார அதில அசிதவிலக்ஷணதவம் அஜடதவம் ஆநந்தரூபதவம் அவயகததவம் அசிநதயதவம் நிரவயவதவம் நிரவிகாரதவம் ஜஞாநாசரயதவமாகிற இவை ஜீவேசவரஸாதார ணம் நியாமயதவாதிகள மூன்றும் சித்திஸாதாரணம் நிதயதவம் ததவதரய ஸாதாரணம் அணுதவமும் அசிதபரமாணு ஜீவஸாதாரணம் இவையித்தனை யும் சேரக்கூடி ஆதம்ஸவரூபததுகரு அசிதிசவர வயாவருத்தியை ஸித்திபபிககை யாலே இவறறை லக்ஷணமென்னக ருறையிலலை அப்படியன்றிககே ஸுகரஹமாக ஒரு லக்ஷணம் அருளிச்செயகிருா

61 இப்போது இவாகளுகரு லக்ஷணம் சேஷதவததோடே கூடின ஜஞாதருதவம்

(இப்போது இவாகளுகரு லக்ஷணம் சேஷதவததோடே கூடின ஜஞாதருதவம்) என்று இவாகளெனகிறது தரிவித்தேதநரையும் லக்ஷணமாவது—அஸாதாரணதாமமிறே ஆகையால் சேஷதவமாதரததைச சொல்லில அசிதவயாவருத்தி ஸித்தியாமையாலும், ஜஞாதருதவமாதரததைச சொல்லில ஈசவரவயாவருத்தி ஸித்தியாமையாலும் சேஷதவே ஸதி ஜஞாதருதவமே லக்ஷணமெனகிருா (61)

62 இப்படி ஜ்ஞாதாவான ஆதமாவின்னுடைய ஜ்ஞானத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதாமய வைதாமயங்களை அருளிச்செய்கிறா மேல இவாக னுடைய ஜ்ஞாநம்தான என்று தொடங்கி

62 இவாகனுடைய ஜ்ஞாநம்தான ஸ்வரூபம் போலே நிதயதரவயமாய, அஜடமாய, ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும்

ஸ்வரூபம் போலே நிதயதரவயமாய அஜடமாய, ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும் இதனால் நிதயதவ தரவயதவ அஜடதவ ஆநந்தரூபதவங்கள் ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டு என்றபடி. (62)

63 நிதயதவாதிகளை உபபாதித்து வைதாமயத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேக கரநத வயவஹிதமாமென்று நினைத்து ஸாதாமயம் சொன்னவநந்தரம், வைதாமயத்தையும் சொல்லுவதாக தஜஜிஜ்ஞாஸு பரசநத்தை உத்கேடிகிறா

63 ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்னென்னில்

(ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி என? என்னில்? என்று

64 வைதாமயம்தனை அருளிச் செய்கிறா (ஸ்வரூபம் தாமியாய) என்று தொடங்கி

64 ஸ்வரூபம் தாமியாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு அயோக்யமாய தனையொழிந்தவற்றை பரகாசிபடியாமலே தனக்குத்தான பரகாசிக்கக்கடவதாய அனுவாயிருக்கும் ஜ்ஞானம் தாமமாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய தனையொழிந்தவற்றை பரகாசிப்பிக்கக்கடவதாய, தனக்குத்தான பரகாசியாதே ஆதமாவுக்கு பரகாசிக்கக் கடவதாய விபுவாயிருக்கும்

அதாவது தாமிதவம் ஸங்கோச விகாஸாயோக்யதவம் ஸ்வவயதிரிகதாாத தாபரகாசகதவம் ஸவஸமை ஸவயம்பரகாசதவம், அனுதவம் இவை ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷம்

தாமதவம் ஸங்கோசவிகாஸயோக்யதவம் ஸ்வவயதிரிகதாாதத பரகாசகதவம், ஸவஸமை ஸவயம்பரகாசரஹிததவம் ஸவாசரயஸய ஸவயம்பரகாசதவம் விபுதவம் இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விசேஷமென்றபடி.

(விபுவாயிருக்கும்) என்று ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸ்வாபாவிக வேஷத்தை அருளிச்செய்தாரித்தனையிறே (64)

65 ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி இராதொழிவானென? எனகிற சங்கையிலே ஸங்கோசாஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதமயத்தை அருளிச் செய்கிறா (அதில சிலருடைய ஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி

65 அதில் சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் ஆவிபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருக்கால் விபுவாய் ஒருக்கால் ஆவிபுவாயிருக்கும்

அதாவது 'அயாவறுமமராகள எனகிறபடியே, பகவதஜ்ஞாநத்துக்கு ஒரு தாநம் ஸங்கோசமினறிககே ததஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை ஸதாநுபவம்பண்ணுகிற

நிதய ஸூரிகளுடைய ஜஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும் *பொயநநிநறஞான
மும் பொல்லாவொழுகும்முககுடம்புமாயிருக்கிற பததருடைய ஜஞாநம் காமாநு
குணமாக ஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிக்கொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்
கும் கரைகண்டோர் என்கிறபடியே பகவதபரஸாதததாலே ஸமஸாரஸாகரத
தைக கடந்து அககரைப்பட்ட முகதருடைய ஜஞாநம் பூவாவஸஸையில் அவிபு
வாய உததராவஸஸையில் *ஸாவம் ஹ பசய பசயதி* என்கிறபடியே விபுவா
யிருக்கு மென்கை (65)

66 இனிமேல ஜஞாநத்துக்குச் சொன்ன நிதயதவாதிகளை உபபாதிககிரு
அதில பரதமத்திலே, 'எனக்கிப்போது ஜஞாநம் பிறந்தது எனக்கிப்போது
ஜஞாநம் நசித்தது என்று உதபத்தி விநாசவததாகச் சொல்லப்படுகிற ஜாஞநத
துக்கு நிதயதவம் கூடுமபடி எங்ஙனே' என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிகைக்காக தஜஜி
ஜஞாஸ பரசநத்தை அநுவதிக்கிரு

66 ஜஞாநம் நிதயமாகில் 'எனக்கு ஜஞாநம் பிறந்தது
நசித்தது' என்கிறபடி யென்னெனனில்,

(ஜஞாநம் நிதயமாகில் எனக்கு ஜஞாநம் பிறந்தது நசித்தது என்கிறபடி
யென' என்னில்) என்று (66)

67 அதுக்கு உததரமருளிச்செய்கிரு

67 இநதரியதவாரா பரஸரித்து விஷயங்களை கரஹிப்பது
மீளுவதாகையாலே, அப்படி சொல்லக் குறையிலலை

(இநதரியதவாரா பரஸரித்து விஷயங்களை கரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே
அப்படி சொல்லக் குறையிலலை) என்று அதாவது *ஸாவம் ஹ பசய பசயதி
ஸ சாநநதயாய கலபதே என்று, முகத தசையில் ஸாவ விஷயமாகச் சொல்லுகை
யாலே ஸாவததையும் ஸாக்ஷாதகரிகைக்கு யோகயமாயிருக்கச் செய்தேயும் *யயா
கேதரஜஞாசகதிஸஸா வேஷடிதா நருப ஸாவகா* என்கிறபடியே காமததாலே
ஸங்குசிதமாய *தயா திரோஹிததவாசச சகதி கேதரஜஞாஸமஜ்ஜிதா ஸாவ
பூதேஷ* பூபால தாரதமயேந வாநததே அபராணிமதஸ* ஸவலபா ஸா ஸதாவ
ரேஷ* ததோதிகா* என்கிறபடியே காமாநுகுணமான தாரதமயததையுடைத்தாய்க்
கொண்டு *இநதரியாணம் ஹி ஸாவேஷாம் யதயேகம் க்ஷரதிநதரியம், தேநாஸய
க்ஷரதி பரஜஞா தருதே பாதாதிவோதகம்* என்கிறபடியே இநதரியதவாரா புறப்
பட்டு விஷயங்களை கரஹிப்பது மீளுவதாகையாலே தாதருசமான விகாஸததாலும்
ஸங்கோசததாலும் வந்த பரகாசாபரகாசங்களைக்கொண்டு பிறந்தது நசித்தது
என்கை குறையிலலை என்கை (67)

68 இப்படி இநதரியதவாரா பரஸரிககிற ஜஞாநம் ஏகமாயிருக்கச் செய்தே
விஷயகரஹணவேளையில் பரகாசிகுமபோது தாசந சரவணாதி ஸமஜஞாபேதத்தை
உடைத்தாய்க் கொண்டு அநேகதவேந பரகாசிககிறபடி எங்ஙனே' என்கிற சங்கை
யிலே அருளிச் செய்கிரு

68 இதுதான் ஏகமாயிருக்கச் செய்தே நாநாவாயத
தோற்றுக்கிறது பரஸரணபேதததாலே

(இதுதான் ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாயத தோற்றுக்கிறது பரஸரண
பேதததாலே) என்று அதாவது ஏகமுகமாக பரஸரிககை யன்றிககே சக்ஷ*சசரோ
தராதயநேகேநதரியதவாரா பரஸரித்து ரூபசபதாதயநேக விஷயங்களை கரஹிககிற

விதுககு தாசந சரவணாதி ஸமஜஞா பேதேந தோற்றுகிற நாநாதவம பரஸரண
பேத நிபநதநமெனகை

இத்தால நிதயமான ஜஞானததுககு உதபததி விநாச வயவஹார ஹேது
இன்னதென்று சொன்ன அநநதரத்திலே பராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத
வேத பரகாசந ஹேதுவும் சொல்லப்பட்டதாயிற்று

ஆதமாவினுடைய தாமபூதஜஞாந நிதயதவம *ந ஹி விஜஞாதா விஜஞா
தோ விபரிஸோபோ விதயதே ந ஹி தருஷ்டோ விபரிஸோபோ விதயதே *ஜஞாநம
வைராக்யமைசவாயம தாமசச மநுஜேசுவர, ஆதமநோ பரஹமபூதஸ்ய நிதயமேதத்
சதுஷ்டயம் யதோதபாநகரணாத கரியதே ந ஜலாமபரமம் ஸதேவ நீயதே
வயகதிமஸதஸ ஸமபவ குத ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குண
பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே* என்று சருதி ஸமருதயாதி
களில் சொல்லப்பட்டதிறே (68)

69 இப்படியிருந்துள்ள ஜஞானநிதயதவத்தை அருளிச்செய்தாராய நின்றா கீழ
இனி இதினுடைய தரவயதவத்தை உபபாதிப்பதாக தஜஜிஜஞாஸு பரசநத்தை
அநுவதிககிரா

69 தரவயமானபடி என் எனனில்?

(தரவயமானபடியென்? எனனில்) என்று

(69)

70 ததஹேதுககளை அருளிச்செய்து தரவயதவத்தை ஸாதிககிரா

70 கரியாதுணங்களுக்கு ஆசரயமாய அஜடமா
யிருக்கையாலே தரவயமாகக் கடவது

(கரியா குணங்களுக்கு ஆசரயமாய அஜடமாயிருக்கையாலே தரவயமாகக்
கடவது) என்று

கரியையாவது ஸங்கோசவிகாஸங்கள் குணமாவது ஸமயோக வியோ
கங்கள் அஜடதவமாவது ஸவயம பரகாசதவம *கரியாசரயோ தரவயம
குணசரயோ தரவயம என்று தரவயலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, கரி
யாசரயதவமும் குணசரயதவமும் ஒரொன்றே தரவயதவஸாதகம்
இவற்றோடே அஜடதவத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் தரவயதவஸாதக
மென்று இவர்களுக்கருத்தது எங்ஙனே? எனனில் ஜடவஸதுக்களிலே தரவயாதரவ
யங்களிரண்டு முண்டு அஜடவஸதுக்களிலே அதரவயமாயிருப்பதொன்றிலையிறே
ஆகையால் *ஜஞாநம் தரவயம் அஜடதவாத யதஜடம் தத தரவயம் யதா
ஆதமாதி—என்று அஜடதவநதனைக் கொண்டே தரவயதவம் ஸாதிககலாமிறே
ஆகையிறே இது தான் அஜடமூமாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கும் ஸமயோக
வியோகாதிகளுக்கும் ஆசரயமூமாயிருக்கையாலே தரவயம் என்று ததவசேகரத்தி
லும் இவரருளிச்செய்தது

இப்படி தரவயமாயிருக்குமாகில் இதுககு ஆதம குணதவம் கூடுமபடி என்?
எனனில் நிதய ததாசரயதவத்தாலே கூடும் *ஆசரயாதநயதோ வருத்தேரரசர
யேண ஸமநவயாத தரவயதவம் ச குணதவம் ச ஜஞானஸையவோபபதயதே*
என்றிறே ஆளவந்தா அருளிச்செய்தது ஆசரயாதநயதோ வருத்திதவம்
கரியாசரயதவம் சொன்னபோதே சொல்லிற்றுயிறு

இதுதான் ஜஞாநததுக்கேயன்றிறே தீபாதிதேஜ பதாநதபரபைகளுக்
கும் ஓகமிறே ஆகையால் தரவயதவ குணதவங்களிரண்டும் ஜஞாநததுககு
உபபநநம் (70)

71 கீழ ஜஞாநததுககுத் தாம் அருளிச்செய்த அஜடதவ விஷயமான ஜிஜஞா
ஸுபரசநத்தை அநுவதிககிரா

71 அஜடமாகில் ஸுஷுபதி மூச்சாதிகளில் தோற்ற வேண்டாவோ வென்னில்

(அஜடமாகில் ஸுஷுபதிமூச்சாதிகளில் தோற்ற வேண்டாவோ? எனனில்) என்று அதாவது ஜஞாநம் ஸ்வயம்பரகாசமாயிருக்காமாகில் எப்போதும் பரகாசிக வேண்டாவோ ஸுஷுபதயாதயவஸதைகளில் பரகாசியாதொழிவானென என்கை (71)

72 அதுககு உததரம் அருளிசசெயகிருா

72 பரஸரண மில்லாமையாலே தோற்றது

(பரஸரணமில்லாமையாலே தோற்றது) என்று அதாவது ஜஞாநம் ஸ்வாசரயததுககு ஸ்வயமேவ பரகாசிப்பது தான விஷயகரஹணவேளையிலே ஸுஷுபதயாதி அவஸதைகளில் தமோகுணதயபிபவததாலே ஸங்குசிதமாய திரோஹிதங்களான மணிபரகாசாதிகளைப் போலே பரஸரணமில்லாமையாலே பரகாசியாதென்கை (72)

73 இனிமேல இதினுடைய ஆநந்தரூபதவத்தை உப்பாதிககிருா (ஆநந்த ரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி

73 ஆநந்தரூபமாகையாவது ஜஞாநம் பரகாசிகதம் போது அநுகூலமாயிருக்கை

ஜஞாநம் பரகாசிகதம் போதாவது ஸ்வாசரயததுககு விஷயங்களை தாசிப பிகுமபோது அப்போதிறே இதுதான பரகாசிப்பது அவவஸதையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது அவபோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாயத தோற்றுகையாலே அவற்றை விஷயீகரித்த இந்த ஜஞாநம் ஸ்வாசரயததுககு ஸுகரூபமாயிருக்கை (73)

74 ஆனால் விஷசஸதராதிகளை தாசிப்பிகுமபோது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜஞாநம் பரதிகூலமாயிருப்பானேன்? எனகிற சங்கையை உட்கொண்டு அருளிச செயகிருா (விஷசஸதராதிகள்) என்று தொடங்கி

74 விஷசஸதராதிகளைக் காட்டுமபோது பரதிகூலமாயிருக்கைக்கடி தேஹாதம் பரமாதிகள்

அதாவது அவற்றை தாசிப்பிகும போது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜஞாநம் துக்கரூபமாயிருக்கைக்ககு காரணம் அவற்றில் பாதகதவபுத்திககு மூலமான தேஹாதம்பரமமும் காமமும் ஈசவராதமகதவஜஞாநராஹிதயமும் என்கை (74)

75 இவைதனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? எனகிற சங்கையிலே அருளிச செயகிருா (ஈசவராதமகமாகையாலே) என்று தொடங்கி

75 ஈசவராதமக மாகையாலே பெல்லப்பதாரததங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே ஸ்வபாவம் பரதிகூலயம் வந்தேறி

அதாவது *ஜகத ஸாவம் சரீரமதே *தாநி ஸாவாணிததவபு *ததஸா வம் வை ஹரேஸதநு* என்று ஸகலபதாராததங்களும பகவச சரீரமென்று சாஸத ரங்களிலே சொல்லப்படாநின்றதிறே அப்படி பகவதாதமகமாகக் காணும்போது ஸகலமும்நுகூலமாயக்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதாராததங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே ஸ்வபாவம் இவற்றில் தோற்றுகிற பராதிகூலயம் தேஹாதம் பரமாதிமூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை (75)

76 இப்படி ஈசவராதமகமாகையாலே ஸகலபதாராததங்களுக்கும் ஆநுகூல யமே ஸ்வபாவமென்பானேன்? சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான ஆநுகூலயம் ஸ்வா பாவிக மன்றோ? எனகிற சங்கையின் மேலே அருளிசசெயகிருா (மற்றையாநு கூலயம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி

76 மறறையாநுகூலயம ஸ்வாபாவிசமமாகில, ஒருவனுக் கொருக்கா
லோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள்
தேசாந்தரே காலாந்தரே இவனகனகதம அதகேசத்திலே
அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் பரதிகூலங்களாகக்
கூடாது

மறறையாநுகூலயம என்கிறது தாமருளிச்செய்த பகவதாதமகதவததால
வந்த ஆநுகூலயத்தை ஒழிய சந்தந குஸுமாதி பதாராதங்களில் தோற்றுகிற
ஆநுகூலயத்தை அது அவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிசமமாகில போகதாவாயிருப்பானொரு
வனுக்கு ஒரு காலத்திலே ஒரு தேசத்திலே அநுகூலங்களாயிருந்தாலு காலாந்தரத்
திலே யாதல, தேசாந்தரத்திலேயாதல இவனறங்ககே பரதி கூலங்ளாவது இவ
னுக்கு அநுகூலங்களாயிருக்கிற தேச காலங்கள் தானிலே வேறே ஒருவனுக்கு பரதி
கூலங்ளாவதாகை கூடாது இப்படி பரதிகூலங்களாயத தோற்றக காணு நினரே
மிறே ஆகையால பகவதாதமகதவ நிபந்தநமான ஆநுகூலயமே ஸ்வாபாவிசம
மறறையாநுகூலயம ஸ்வாபாவிசமனறென்கை

*வஸதவேகமேவ து காய ஸுகாயோஷயாகமாய ச கோபாய ச யதஸதஸ
மாத வஸது வஸதவாதமகம குத ? ததேவ பரீதயே பூதவா புநா து காய ஜாயதே
ததேவ கோபாய யத பரஸாதாய ச ஜாயதே தஸமாத து காதமகம நாஸதி ந ச
கிஞ்சித ஸுகாதமகம* என்று இவ்வாததம ஸ்ரீபராசரபகவானுலே விசதமாகச
சொல்லப்பட்டதிறே

இததால சொலவிறறாயிறறதென ? எனனில விஷசஸதராதிகள் பரதிகூலங்
களாயும் சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுகிறது தேஹாதமபரமாதி
களாலே ஈசவராதமகமாகையாலே எல்லா பதாராதங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே
ஸவபாவம ஆகையால அவுபகாரத்தாலே காணுமபோது, ஸாவவிஷய பரகாசந
தசையிலும் ஜனாநம் ஆனந்தரூபமாயிருக்கும் என்றதாயிறறு

ஆக கீழ்ச்செய்ததாயிறறது—(சித்தென்கிறது ஆதமாவை என்று முதலிலே
சிசபதவாசயமான வஸதுவை உததேசிதது அநந்தரம (தேஹாதிவிலக்ஷணமாய)
என்று தொடங்கி (சேஷமாயிருக்கும்) என்னுமளவாக ததஸவரூப லக்ஷணத்தை
விஸதரேண சொலவி (தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென ? எனனில) என்று
தொடங்கி (சேஷமாகையாது) என்னுமளவாக உகத லக்ஷணத்தைப் பரீ
க்ஷிதது அநந்தரம ஏவமபூதமான ஆதம ஸவரூபம் பதத முகத நிதயரூபேண
தரிபரகாரமாயிருக்கும்படியையும் பததாதமாககளுக்கு அவிதயாதிகளுண்டா
கைக்கு ஹேதுவையும் தநநிவருத்தி கரமததையும் தரிவிதாதமவாககமும் தனித
தனியே அநந்தமாயிருக்கும்படியையும் சொலவி அந்த ஜீவாநந்தயபரதிபடமான
ஏகாதமவாதத்தை யுகதி சாஸதரங்களாலே நிரஸிதது, ஆதமபேதத்தை ஸாதிதது
முனபு விஸதரேண சொன்னபடியன்றிககே ஸுகரஹமாக தரிவித ஆதமாககளுக்கு
முண்டான லக்ஷணத்தை தாசிப்பிதது அநந்தரம் ஜனாநததுக்கும் ஸவரூபததுக்கு
முண்டான ஸாதாமய வைதாமயங்களைச் சொலவி ஜனாந விபுதவ பரஸங்கத்திலே
தரிவித சேதநருடைய ஜனாநததுக்குமுண்டான விசேஷத்தைச் சொலவி முனபு
ஜனாநததுக்குச் சொன்ன நிதயதவ தரவயதவ அஜடதவ ஆநந்தரூபதவங்களை
அடைவே உப்பாதிதது இப்படி சித ததவத்தினுடைய வேஷத்தை அருளிச்செய்து
தலைக்கட்டினா

(76)

பிஷ்ணோகாசாயா திருவடிகளே சரணம்

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

சித பரகரணம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ அசித் ப்ரகரணம்.

77 ததவதரயத்தில ததவதரயமாவது சித்தம அசித்தம ஈசவரனும் என்று உத்தேசித்த கரமத்திலே பரதமம் சிச்சபதவாசயஞன் ஆதமாவினுடைய ஸவருப ஸவபாவ விசேஷங்களை ஸபுடமாக அருளிச்செய்தார்கீழ் அநந்தரம் அசித் வஸதுவினுடைய ஸவருப ஸவபாவ விசேஷங்களை அதிஸபுடமாக அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமத்திலே அசிலலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார்

77 அசித்தது ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்

(அசித்தது—ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்) என்று அசித்ததா கிறது—சைதநய அநாதாரமான வஸதுவிதே அதுதன்னை அருளிச் செய்கிறார் (ஜஞாநகுநயமாய) என்று அதைப்பற்றவிறே சருதி போகயசபதத்தாலே அசித்ததைச் சொல்விறறு விகாராஸபதமாகையாவது—விகாரததுக்கு இருபபிடமா யிருக்கை விகாரமாவது—அவஸதாநதராபத்தி அதாவது—சித்ஸவருபம் போலே ஸதைகருபமாயிராதொழிகை (77)

78 இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை அருளிச்செய்த வநந்தரம் இவ்வசித் ததவநதான—ஸதவைகாதாரமாயும் ஸதவாதிஞ்ணதரயாதாரமாயும் ஸதவாதி குணகுநயமாயும் மூன்று வகைப் பட்டிகுமபடியை அருளிச்செய்கிறார்

78 இது சுததஸதவமென்றும் மிசரஸதவமென்றும் ஸதவகுநய மென்றும் தரிவிதம்

(இது சுததஸதவமென்றும் மிசரஸதவமென்றும் ஸதவகுநயமென்றும் தரிவிதம்) என்று

79 உத்தேசித்த கரமத்திலே அசித் தரயத்தினுடையவும் ஸவருப ஸவபாவ விசேஷங்களை பரதிபாதிப்பதாக நினைத்து பரதமம் சுததஸதவத்தின் படியை அருளிச்செய்கிறார் (இதில சுததஸதவமாவது) என்று தொடங்கி

79 இதில சுததஸதவமாவது ரஜஸதமஸஸுக்கள கலசாதே கேவலஸதவமாய, நிதயமாய ஜஞாநகுநயமாய காமததாஸநிககே கேவல பகவ திசசை யாலே விமாத கோபுர மண்டப பராஸாதாதி ரூபேன பரிணயிக்கக் கடவதாய நிர்வதிகதேஜோ ரூபமாய, நிதயமுகதாலும் ஈசவரனும் பரிச்சேதிகக் அரிதாய அதபதபுதமாயிருப்பதோன்று

சுததஸதவமென்றது—குணாநந்தரம் கலசாத ஸதவகுணத்தையுடையதென்ற படி அதை அருளிச்செய்கிறார் (ரஜஸதமஸஸுக்கள கலசாதே கேவலஸதவ மாய) என்று *க்ஷயநதமஸய ரஜஸ பராகே *தமஸஸது பாரே* *தமஸ பரஸ தாத* *பஞ்சசக்திமயே திவ்யே சுததஸதவே ஸுக்காகரே* என்று சருதிஸமருதி களிலே இப்படி சொல்லாநின்றதிதே

(நிதயமாய) அதாவது—அநாதிநிதநமாயிருக்கை *ததக்ஷரே பரமே வயோ மந* *காலாதீதமநாதயநதமபராகருதமசஞ்சலம் பராபயமாசசி பதாத ஸதபிா மயி ஸமநயஸதமாநஸை* *யத தத புராணமாகாசம ஸாவஸமாதபரமம் தருவம யத பதம் பராபய ததவஜஞா முசயநதே ஸாவ கிலபிஷை* என்று இதினுடைய நிதயதவமும் சருதிஸமருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது

(ஜஞாநாநந்தஜநகமாய) சுதத ஸதவமாகையாலே ஜஞாநாநந்தஜநகமாயிருக்குமிதே ஸதவம்—ஜஞாநஸுகாவஹமாயிதே இருப்பது ஆகையிதே *சுததஸதவே* என்ற அநந்தரத்திலே *ஸுகாகரே* என்றது

(காமததாலன்றிககே கேவலபகவதிசசையாலே விமாநகோபுர மண்டப பராஸாதாதிருபேண பரிணமிககக கடவதாய) அதாவது—சேதநன காமாநுகுணமாக இசசிகக அநத இசசாநுகுணமாக பகவதஸங்கலபததாலே சதுர்விமசதிதவமாயககொண்டு பரிணமிதது சேதநாககு போகய போகோபகரண போகஸதாங்களாகிற பரகருதிதவமபோலன்றிககே ஸவபோகாததமாக உண்டான பகவதிசசையாலே விமாந கோபுராதிருபேண பரிணமியாநிறகுமெனகை

தேவாநாம பூரயோதயா தஸயாமுநிரணமய கோச யோ ஸை காம பரஹமணே வேத அமருதேநாவருதாம புரீம*அபராஜிதா பூர பரஹமண பரஜாப தேஸ ஸபாம வேசமபரபதயே* என்று சருதியிலேயும் ஸங்கரஹேண நித்யவிபுதியுண்டான திவயநகர திவயாயதநாதிகள் சொல்லப்பட்டது

இதுதனை பாஷயகாரா ஸ்ரீஸைகுண்ட கதயத்திலே *திவயாவரணசத ஸுஹஸராவருதே திவயகலபகதருபசோபிதே திவயோதயாந சதஸஹஸரகோம பிராவருதேஅதிபரமானே திவயாயதநே கஸமிமசசித விசுகரதிவயரதநமய திவயாஸதாநமண்டபே* என்று தொடங்கி விஸுதரேண அருளிச்செய்தாரிதே

(நிரஸதிகதேஜோருபமாய) அதாவது—அகநி ஆதிதயாதி தேஜ பதாாததானையும கதயோதகலபமாகுமபடி அளவிறந்த தேஜஸே வடிவாயிருகை ததர ஸுாயோ பாதி ந சந்தரதாரகம நேமா விதயுதோ பாநதி குதோயமகநி அதயாகாநஸதீபதம தத ஸதாநம விஷ்ணோ மஹாதமந ஸவயைவ பரபயாராஜந துஷ்பரேக்ஷம தேவதாநஸை* என்னககடவதிதே சுடரொளியாயினிறதன்னுடையசசோதி சுழிப்படடோடும் சடாசசோதி வெள்ளம விளங்குகடாசசோதி என்று ஆழவாரும் இதனுடைய நிரஸதிக தேஜோருபதவதைப பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிதே

(நித்யமுகதராலும ஈசவராலும பரிசசேதிகக அரிதாய) அதாவது இதினுடைய பரிமாணதிகள் ஒருவராலுமளவிடவொண்ணாதபடியிருக்குமாயிற்று *தேஷாமபி இயத பரிமாணம இயதசவாயம ரதருசஸுபாவமிதி பரிசசேததும *யாகயே* என்று நித்யரால பரிசசேதிககவொண்ணாதென்று ஸ்ரீ ஸைகுண்டகதயத்திலே பாஷயகாரா அருளிச்செய்தவிது முகதருக்குமொக்குமிதே ஈசவரஜஞாநத்தோபாதி இவாகளுடைய ஜஞாநததுக்கும் ஸாவதாசிதவமுண்டாகையாலே அவனால் பரிசசேதிககலாமாகில இவாகளாலும பரிசசேதிககலாமிதே ஆகையாலு அவனுக்கு மரிது எனகை

ஆனால் இவாகளுடைய ஸாவஜஞாதைககுக கொததைவாராதோ* என்னில வாராது ஸாவஜஞாதையாவது ஸாவததையுமுள்ளபடியறிகையிதே பரிசசேதயமாகில பரிசசேதிததறிகையும அபரிசசேதயமாகில அப்படியறிகையுமிதே உள்ளது ஸ்ரீமையிலலாததொன்றுக்கு ஸ்ரீமையறியாமை ஸாவஜஞாதைககு அநுகுணமென்னுமிடம் *தேவி தவநமஹிமாவதி ந ஹரிணா நாபி தவயா ஜஞாயதே யதயபயேவ மதாபி நைவ யுவயோஸ ஸாவஜஞாதா ஹீயதே யநநாஸதயேவ ததஜஞாதாமநுகுணம் ஸாவஜஞாதாயா விதுர வயோமாமபோஜமிதநதயா கில விதந பராநதோய மிதயுசயதே* என்று ஸ்ரீஸதவத்திலே ஆழவானருளிச்செய்தாரா

இவ்வன்னருகில தனக்குநதனதனமையறிவரியான என்கிறவிதிலும் ஸாவஜஞ்ஜைதயோடு விரோதிகம ஆகையால் நிதயமுகதாசவரர்களால் அபரிச சேதயமெனறவிதில குறையிலலை இததால் இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி.

(அதயதபுதமாயிருப்பதொன்று) அதயதபுததவமாவது — அநுகுணம் அபூர்வ ஶுச்சாயாவஹதவம் *அநநதாசசாயாநததமஹாவிபவ) என்றாரிதே பாஷ்ய காரா ஆச சுததஸதவமாவது இப்படி யிருப்பதொன்றென்றதாயிற்று (79)

80 இததைச சிலா ஜடமெனருக்கா, சிலா அஜட மெனருக்கா

(இததைச சிலா ஜடமெனருக்கா சிலா அஜடமெனருக்கா) அதாவது— இந்த சுததஸதவம் தனனை இந்த தாசநஸதா தனகளிலே சிலா ஜடமென்று சொன்னார்கள் அவ்வன்னறிககே சிலா அஜடமென்று சொன்னார்கள் என்கை * இஹ ஜடாமாதிமாம கேசிதாஹ * என்றிதே அபியுகதரும் சொலவிறறு (80)

81 ஜடமாகையாவது—ஸவயமபரகாசமனறிககேயிருக்கை அஜடமாகையாவது ஸவயமபரகாசமாயிருக்கை அததை அருளிச செய்கிறா

81 அஜடமானபோது நிதயாகதம் முகதாகதம் ஈசவரனுக்கும் ஜஞாநததையோழியவும தோற்றம்

(அஜடமானபோது நிதயாகதம் முகதாகதம் ஈசவரனுக்கும் ஜஞாநததை யொழியவும தோற்றம்) என்று அஜடமானபோது என்றது—ஜடமென்றும் ஒரு பகும் சொல்லுகையாலே அப்படியனறிககே இப்படியானபோது என்றபடி அநத பகுததை விட்டு இததை உப்பாதிக்கையாலே இவா தமககு இதுவே திருவுள்ள மென்று தோற்றநின்றதிதே ஜஞாநததையொழியவும தோற்ற மென்றது— ஜஞாநததாலே தனையந்யவேண்டாதபடி தானே பரகாசிகமும் என்றபடி (81)

82 இப்படி ஸவயமபரகாசமாயிருக்குமாகில ஸமஸாரிகளுக்கு ஜஞாநவேதய மாக வேண்டாதே தானே தோற்ற வேண்டாவோ? என்கிற சங்கையிலே அருளிச செய்கிறா

82 ஸமஸாரிகளுக்குத் தோற்றது

(ஸமஸாரிகளுக்குத் தோற்றது) என்று இதுதான் அபியுகதராலே விஸத ரண பரதிபாதிக்கப்பட்டது எவ்வனே? எனவல் 'தரிஸ்த அசேதநங்கள் என றெடுதது அஹறில பரகருதியும் காலமும் ஜடங்கள் சுததஸதவமான தரவயத தையும் ஜடமென்று சிலா சொல்லுவார்கள் ஜடதவமாவது—ஸவயமபரகாசமன றிககேயிருக்கை பகவசசாஸதராதி பராமாசம் பண்ணினவர்கள் ஜஞாநாதமக மாக சாஸதரவிததமாகையாலே, சுதத ஸதவதரவயததை ஸவயமபரகாசமெனபா கள் இப்படி ஸவயமபரகாசமாகில ஸமஸாரிகளுக்கு சாஸதரவேதயமாக வேண் டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? எனவில ஸாவாதமாககளுடையவும் ஸவ ரூபமும் தாமபூத ஜஞாநமும் ஸவயமபரகாசமாயிருக்க ஸவரூபம் தனக்கே ஸவ யமபரகாசமாய், வேறெல்லார்க்கும் ஜஞாநாததரவேதயமானாப்போலவும் தாம பூதஜஞாநமும் ஸவாசரயததுக்கே ஸவயமபரகாசமாய் இதராககு ஸவயமபரகாச மல்லாதாப போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸவயமபரகாசமானால் விரோத மிலலை *யோ வேததி யுகபதஸாவம் பரதயகேஷண ஸதா ஸவது தம் பரணமய ஹரிம் சாஸதரம் நயாயததவம் பரசக்ஷமஹே* என்கிறபடியே தாமபூதஜஞாநத தாலே ஸாவததையும் ஸாக்ஷாதகரிததுக கொணடிருக்கிற ஈசவரனுக்கு சுததஸத வதரவயம் ஸவயமபரகாசமாயிருக்கிறபடி எவ்வனே? எனவில இவனுடைய தாம்

பூதஜஞாநம் திவ்யாதமஸவருபம் முதலாக ஸாவததையும் விஷயீகரியா நிறக திவ்யாதமஸவருபம் ஸவயம் பரகாசமாயிருக்கிறுப்போலே இதுவும் ஸவயம் பரகாசமாயிருக்கலாம் இப்படி நிதயாகும் துலயம் விஷயபரகாசநகாலத்திலே தாமபூதஜஞாநம் ஸவாசரயமாதரததுக்கே ஸவயம்பரகாசமானுப போலே முகதாக கும் அவவஸஸதையிலே இது ஸவயம்பரகாசமானுல விரோதமில்லை தாமபூத ஜஞாநத்தினுடைய ஸவாதம் பரகாசநசகதியானது விஷயபரகாசநமில்லாதகாலத் தில காமவிசேஷங்களாலே பரதிபததையானுப்போலே சுததஸதவத்தினுடைய ஸவாதம்பரகாசநசகதியும் பதததசையில் பரதிபததையாகையாலே சுததஸதவம் பததாகு பரகாசியாதொழிகிறது *தியஸ ஸவயம்பரகாசதவம் முகதௌ ஸவா பாஸிகம் யதா, பததே கதாசிதஸமருததம் ததாதராபிநியமயதே* இவ்வளவு அவஸ தாநதராபத்தி விகாரிதரவயததுக்கு விருததமன்று ஆகையால் பரமானபரதிபந நாராதததுக்கு யுகதிவிரோதம் சொல்ல வழியில்லை என்றிப்படி ரஹஸ்யதரயஸா ரத்திலே பரதிபாதிகையாலே

83 கீழே ஆதமாவும் அஜடமாய ஜஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச செயதே, அந யோநயம் பின்னமென்னுமிததை தாசிப்பித்தாப்போலே சுததஸதவமும் அஜடமா யிருக்கசசெயதே இவையிரண்டிலும் பின்னமாயிருக்கும்படியை தாசிப்பிக்கைக்காக தஜஜிஜஞாஸு பரசநததை அநுவதிக்கிருா

83 ஆதமாவிலும் ஜஞாநத்திலும் பிநநமானபடி யென னென்னில,

(ஆதமாவிலும் ஜஞாநத்திலும் பின்னமானபடி யென' என்னில) என்று

84 அநேக ஹேதுக்களாலே அதுதன்னை தாசிப்பிக்கிருா நானென்று தோற்ற மையாலும் என்று தொடங்கி

84 நானென்று தோற்றமையாலும் சரீரங்களாய பரிணமிகையா லும், விஷயங்களையொழியவும் தானே தோற்றுகையாலும், சப தஸபாசாதிகளுண்டாகையாலும் பிநநமாகக்கடவது

அதாவது ஆதமவஸது பரதயக்காகையாலே அஹமென்று பரகாசியா நிறகும் இது பராககாகையாலே இதமென்றிறே பரகாசிப்பது இததாலே ஆத மாவில பின்னமென்றபடி சரீராதிகளாய பரிணமிகையாலே ஆதமாவிலும் ஜஞா நத்திலும் இரண்டிலும் பின்னமென்றபடி ஏகருபனாகையாலே ஆதமாவுக்கு பரிணம மில்லையிறே ஜஞாநததுக்கு பரிணமமுண்டேயாகிலும் சரீராதிகளாய பரிணமி யாதிறே விஷயநிரபேக்ஷமாக பரகாசிகையாலும் சபதஸபாசாதிகளுக்கு ஆசரய மாகையாலும் விஷய ஸநநிதியிலொழிய பரகாசிப்பதும் செய்யாதே, சபதாத யாசரயமன்றிக்கே ததகராஹகமாயிருக்கிற ஜஞாநத்தில பின்னமென்றபடி (84)

85 ஆகவிப்படி சுததஸதவத்தினுடைய பரகாரத்தை அருளிச்செயதாராய நின்றா கீழ் அநநதரம் மிசரஸதவ பரகாரத்தை அருளிச்செயவதாக (மிசரஸதவ மாவது) என்று தொடங்குகிருா

85 மிசரஸதவமாவது ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுக்கள ஸுனரோடுங்கூடி பததசேதனருடைய ஜஞாநாநநதங்களுக்கு திரோதாயகமாய விபரீதஜஞாந ஜநகமாய நிகயமாய ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகர மாய பரதேசபேதததாலும் காலபேதததாலும் ஸதருசமாயும் விஸதருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக் கடவதாய, பரகருதி அவிதையை மாயை யெனகிற போகளை யுடைத் தாயிருக்கும் அசிதவிசேஷம்

(மிசரஸதவமாவது)—ரஜஸதமஸஸுக்களோடே கூடின ஸதவகுணத்தை யுடைத்தானது அதை அருளிச்செய்கிறா (ஸதவரஜஸதமஸஸுக்கள் மூன் றோடுங்கூடி) என்று *தரிசுணம் தஜஜகதயோநிரநாதிபரபவாபயயம்* *தரிசுணம் காமிணம் கேசுதரம் பரகருதே ரூபமுசயதே* *ஸதமரஜஸதம் இதி குணஃ பர கருதிஸம்பவா* எனனக்கடவதிதே

(பததசேதநருடைய ஜஞாநாநதநங்களுக்கு திரோதாயகமாய) அதாவது குணதரயாதமகமாயிருக்கையாலே ரஜஸதமோமசததாலே ஜஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநததைப் பண்ணுமென்கை சேதநருடைய ஜஞாநாநதநங்களுக்கு திரோ தாயகமாயென்று ஸாமாநயேந சொல்லாதே (பததசேதநருடைய) என்று விசேஷிக கையாலே காமஸமஸருஷ்டரான சேதநருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கே அது திரோ தாயகமென்றபடி அல்லது ஐசசிகமாக பராகருத சரீரபரிகரஹம் பண்ணுகிற நிதய முகதருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசததைப்பண்ணவேண்டி வருமிதே ஆகையாலே *அஹருதஸஹஜதாஸயாஸஸுரயஸஸரஸதபநதா விமலசரமதேஹா இதயமீரங்கதாம் மஹிதமநுஜதாயகஸதாவரதவாசசரயநதே* என்கிறபடியே நிதய முகதரும் இங்கே வந்து பராகருத தேஹங்களைப் பரிகரஹிதது சேஷிககு அதிசயத தைப் பண்ணுமளவில அவாகளுக்கிது ஸங்கோசததைப் பண்ணுமையாலே பதத சேதநருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயகமென்னுமிடம் விததம் *அநீசயா சோசதி முஹயமாந* *அநாதிமாயயா ஸுபத* *பகவநமாயாதிரோ ஹிதஸவபரகாச* எனனக்கடவதிதே

(விபரீதஜஞாநஜநகமாய) விபரீதஜஞாநமாவது அதஸமிந ததபுத்தி அதாவது அநாதமாவான தேஹத்தில் ஆதம புத்தியும் அஸவதநதரமான ஆதம வஸதுவில ஸவதநதரபுத்தியும் அநநயசேஷமானவதுதன்னில அநயசேஷதவபுத்தி யும் அநீசவரரானவாகள பககல ஈசவரதவபுத்தியும் அபுருஷாராததமான ஐசீவா யாதிகளிலே புருஷாராததவபுத்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில உபாயதவ புத்தி யும் தொடக்கமானவை யதாஜஞாநத்தை மறைக்கும்ளவன்றிக் கே இப்படியிருந யிருந்துள்ள விபரீதஜஞாநங்களும் பததசேதநாககு உண்டாககாநிறகுமாயிற்று *பகவதஸவருபதிரோதாநகரீம் விபாதஜஞாநஜநீம்* என்று இது தன்கை பாஷ்ய காரா அருளிச்செய்தாரிதே

(நிதயமாய) அதாவது உதபத்திவிநாசரஹிதமாயிருக்கை *அஜாமேகாம்* *கௌரநாதயநதவதீ ஸா ஜநிதரீ பூதபாவிநீ* *அசேதநா பராராததா ச நிதயா ஸததவிகரியா* *விகாரஜநநீம்ஜஞாமஷ்டரூபாமஜாம தருவாம்* எனனக்கடவதிதே

(ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகாரமாய) அதாவது ஸாவேசவரனுடைய ஜகத ஸருஷ்டயாதி லீலைக்கு உபகரணமாயிருக்கை *கரீடதோ பாலகஸயேவ சேஷ்டாம் தஸய நிசாமய* *அபரமேயோ நியோஜயசச யதர காமகமோவசீ மோததே பகவாந பூதைா பால கரீடநகைரிவ* *தவம் நயஞ்சதபிருதஞ்சதபீ காம ஸுதிதரோபபாதிதை ஹரே விஹரஸி கரீடாகநதுகைரிவ ஜநதுபி* என்று சொல்லப் படுகிற, ஸாவேசவரனுடைய லீலைக்கு குணதரயாதமிகையான பரகருதியிதே பரதாநோபகரணம் *ஸிதாஸிதா ச ரகதா ச ஸாவகாமதுகா விபோ* எனனக் கடவதிதே *தைவி ஹயேஷா குணமயீ* என்று தானே அருளிச்செய்தானிதே

(பரதேசபேதததாலும் காலபேதததாலும் ஸதருசமாயும் விஸதருசமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய) பரதேசபேதமாவது குணவைஷ்ணய மில்லாத பரதேசமும் குணவைஷ்ணயமுள்ள பரதேசமும் இது தனக்கு குணவைஷ்ணய முள்ளது காரயோநமுகமான ஸதவத்திலேயிதே அல்லாதவிடமெல்லாம் குண

ஸாமயாபநநமாயிருக்கும்மிகதனை அதில குணவைஷ்ணவமயமிலலாதவிடம் ஸதருச விகாரமாயிருக்கும் வைஷ்ணவமுள்ளவிடம் விஸதருச விகாரமாயிருக்கும் ஸதருச விகாரமாவது நாமரூபவிபாகநிராதேசாநா ஹமாயிருக்கும் ஸுக்ஷ்மவிகாரம் விஸத ருசவிகாரமாவது நாமரூபவிபாகநிராதேசயோகமாயிருக்கும் ஸதூல விகாரம் *குணஸாமய மநுதரிகதமநபூநம்* என்கையாலே அவயகதாவஸதையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸதருசமாயிருக்கும் மஹதாதி விஸதருசவிகாரமாயிருக்கும்

இனி காலபேதமாவது ஸமஹாரகாலமும் ஸருஷ்டிகாலமும் ஸமஹார காலத்தில் இது அவிபகத தமஸஸாயக கிடககையாலே ஓரிடத்திலும் குணவை ஷ்ணவமயமிலலாமையால் எங்குமொக்க ஸதருசவிகாரமாயிருக்கும் ஸருஷ்டி காலக் திலே பகவததிஷ்டான விசேஷத்தாலே விபகதமாய காயோநமுகமாய குணவை ஷ்ணவமயம் பிறந்தபாறே விஸதருசவிசாரத்தை யுடைத்தாகா நிறகும் ஸததவிகா ராஸபதமாயிருசகையாலே அவிசத ஸததாபரயுகதமிறே விகாரம் அதினுடைய ஸௌக்ஷ்மயாஸௌக்ஷ்மய நிபந்தநமான விபாகநிராதேசமிறே உள்ளது அல்லது நிரவிகாரமாயிருப்பதோரவஸதையும இலையிறே

(பரகருதி அவிதையை, மாயை என்கிற போகளை உடைத்தாயிருக்கும் அசித விசேஷம்) மிசரஸதவமாவது இப்படி இருப்பதோர் அசிதவிசேஷமென்று வாச யாநவயம் (85)

86 பரகருதயாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸவபாவங்களைப்பற்ற வந்ததென கிருா (பரகருதியென்கிறது) என்று தொடங்கி

10 பரகருதியென்கிறது விசாரங்களைப் பிற்பாறப்பிசகையாலே, அவிதையையென்கிறது ஜஞாநவிரோதி யாகையாலே, மாயை யென்கிறது விசிதர ஸருஷ்டியைப்பண்ணுகையாலே

அதாவது - *மூலபரகருதிரவிகருதி* இதயாதிகளிலே பரகருதி சபதம் காரணவாசியாகர சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந காரணத்துக்கே வாச கம் ஆகையிறே பரஹமத்தினுடைய ஜகதுபாதாநதவத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ர காரா *பரகருதிசச பரதிஜஞாதருஷ்டாநதாநுபுராதாத* என்று, பரகருதிசபதக் தாலே சொல்லிற்று ஆகையால் இததை பரகருதியென்கிறது—மஹதாதிவிகா ரங்களைத் தனபககலில் நின்றும ஜநிப்பிக்கையாலே அவிதயாசபதம் விதயாபாவத் துக்கும் விதயேதரத்ததுக்கும் விதயாவிரோதிகும் வாசகமா யிருந்ததேயாகிலும் விஷயாநுகுணமாயிறே பரயோக மிருப்பது ஆகையால் இததை அவிதையை என கிறது—ஜஞாந விரோதியாகையாலே (ஜஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய) என்று இதினுடைய ஜஞாந விரோதிதவமதான சீழே சொல்லப்பட்டதிறே அஸ்ரராசுஸாதி கரியைகளை, ஆசசரியகரத்தவத்தைப் பற்ற மாயாசபதத்தாலே சொல்லுகிறுப்போலே இததையும் மாயை என்கிறது—விசிதர ஸருஷ்டியைப்பண்ணு கையாலே அதாவது—ஒன்றுபோலொன்றறறிககே விஸமயநீயங்களான கார யங்களை ஜநிப்பிக்கை (86)

87 ஏவமபூதமான அசிததுதான் காயகாரணரூபேண அநேகத்தவமாயிருக்கும் படியை அருளிச்செய்கிருா (இதுதான் பொங்கைமபுலன்) என்று தொடங்கி

87 இதுதான் பொங்கைமபுலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரிய மைமபூதமீங்கிவவுயிரேய பிரகிருதி மானுங்கார மனங்கள்* என்கிறபடியே இருபத்தநாலு ததவமாயிருக்கும்

ஐம்புலன சபதாதிகள் பொங்குதலால் சேதநரை விகருதராமபடிபண்ணு கைக்கீடான இவற்றினுடைய உதரேகம் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் விசேஷய மாதரமே அபேக்ஷிதம் பொறியைநதாவன சரோகராதிகள் கருமேந்திரியம் வாகாதிகள் ஐம்பூதம் ககநாதிகள் இங்கிவவுயிரேயபிரகிருதி என்றது ஸமஸார தசையில் இவ்வாதமாவோடே அதயநத ஸமஸருஷ்டையாக கிடக்கிற பரகருதி யென்றபடி இங்கும் விசேஷயமாதரமிதே ததவஸங்கயைக்கு வேண்டுவது மானாங காரமனங்களாவன மஹானும் அஹங்காரமும் மநஸஸும் இப்படி இருபதது நாலு ததவததையும் அருளிச செய்கிற ஆழ்வார தநமாதரங்களை அருளிசசெய யாதே, சபதாதிகளை அருளிச செய்தது தநமாதரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸவருப பேதமின்றியிலே அவஸதாபேதமாதரமாகையாலே தநமாதரங்களான பூதங்கள் பததையும் அஞ்சு ததவமாகி சபதாதிகளைநததையும் ஐந்து ததவங்களாகக்கொண்டு இவையும் ஏகாதசேந்திரியங்களும் பரகருதி மஹதஹங்காரங்களும்மாக சதுர்விம சதி ததவமென்று கொள்ளுவதும் ஒருபக்ஷ முண்டாகையாலே உபயபக்ஷத்திலும் ததவஸங்கயையில் நயூநாதிரேகமில்லையிதே ஆகையால் இப்பாட்டிற் சொன்ன படியே இருபததுநாலு ததவமாயிருக்குமென்றதாயிற்று (87)

88 இப்பாட்டில் ததவங்களைச் சொன்ன விதத்தை யொழிய, இவற்றினுடைய கரம் கதநம் பண்ணிறறில்லையிதே ஆகையால் இதில பரதமததவமேது? என்னு மாகாங்கையிலே அருளிச செய்கிறா

88 இதில் பரதம் ததவம் பரகருதி

(இதில பரதமததவம் பரகருதி) என்று பரகருதியென்றும் பரதாந மென்றும், அவயகதமென்றும் பரதம் ததவததுக்குப் போ பரகருதி என்று சொல லுக்கைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது பரதாநமென்கிறது—எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு பரதாநமான உபகரணமாகையாலே அவயகதமென்கிறது—அநபிவயகத குணவிபாகமாகையாலே (88)

89 இப்படி பரதம் ததவமான பரகருதிகளுடான அவஸதா விசேஷங்களை அருளிசசெய்கிறா (இது, அவிபகததமஸஸு) என்று தொடங்கி

89 இது அவிபகத தமஸஸென்றும், விபகததமஸ ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில அவஸதைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்

அதாவது *அவயகதமக்ஷரே லீயதே அக்ஷரம் தமஸிலீயதே தம் பரே தேவ ஏகீபவதி* என்கிற படியே ஸமஹருதிஸமயத்தில் அவயகதாவஸதை குலைந்து அக்ஷராவஸத மாய அது தானும் குலைந்து அதிஸுலக்ஷமமாய தம்சசபதவாசயமாய அது தானும் நாமரூப விபாக அநாஹமாமபடி ஸாவேசவரன பககலிலே ஏகீபவிதது நிறகையாலே அவிபகத தமஸஸென்றும், ஸாககாலம் வந்தவாதே *பராதூராஸீததமோநுத* என்கிறபடியே அவனாலே பரேரிதமாயக்கொண்டு நாமரூப விபாக யோகயமாமபடி அவன் பககல நின்று விபகதமாய காரயோநமுகமாகையாலே விபகத தமஸ ஸென்றும் அநந்தரம் ததஸங்கலபவிசேஷத்தாலே புருஷ ஸமஷ்டிகாபபமான அசேதநமென்று விவேகிககைக்கும் அபதமாமபடியான தமோவஸதை குலைந்து புருஷ ஸமஷ்டி காபபதவம் தோன்றுமபடியான அவஸதையை பராபீதது நிறகை யாலே அக்ஷரமென்றும் இங்ஙனே சில அவஸதைகளை உடைத்தாயிருக்குமென்கை ஆகையால் இது அவிபகததமஸஸாகையாவது—அவயகத அக்ஷராவஸதைகள் குலைந்து தம்சசபதவாசயமாய நாமரூப விபாக அநாஹமாமபடி ஸாவேசவரன பககலிலே ஏகீபவிதது நிறகை விபகத தமஸஸாவது—நாம ரூப விபாக அநாஹமாம

படி விபகதமாய காரயோநமுகமாகை அக்ஷரமாகையாவது—இது அசிததென
றும் இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டிகிடக்கிறதென்றும் விவேகிககவொண்ணாதபடி
அதிஸுலக்ஷமமாயிருக்கிற தமோவஸதை குணநது புருஷஸமஷ்டி காப்பதவம்
தோன்றும்படியான அவஸ்தையை பஜிககை என்றதாயிற்று

குணதரயவைஷமயஸயாநந்தரபூராவஸ்தா குணஸாமயம் குணஸாமயலக்ஷண
மவயகதம் (அவயகதமக்ஷரேவீயதே இதி) யஸயாமவஸ்தாயாம குணஸாமய
மபயஸபுடம் ததவஸதம் சேதநஸமஷ்டி காப்பம் ததக்ஷரசபதேநோசயதே நது
சேதநமாதரம் தஸயாவயகத பரகருதிதவ தமோவிகருதிதவாயோகாத அதஸஸா
வம் ததவஜாதம் சிதசிதாதமகம் மந்தவயம் பரதாநாதி விசேஷாநதம் சேதநா
சேத நாதமகம் இதி பராசரவசநாத அதர து சிதகாப்பே வஸதுநயக்ஷரசபத உப
சரித பரயோகேநயதாஸிததே சகதயநதரகலபநாயோகாத அக்ஷரம் தமஸி
வீயதே இதி சிதகாஅபதவம் அசிதவமபி யதர விவேகதுமசகயம் ததவஸதத
அதிஸுலக்ஷமம் பரதாநம் தமசசபதேநாபிலபயம் அக்ஷராதயவஸ்தா பராபத
யௌநமுககயவிசிஷ்டம் ததேவ விபகதம் தம் ததௌநமுககயரஹிதம் அவிபகதம்
தம் பரமாதமசரீரதயாபி சிந்தயிதுமசகயம் ஸலிலவிலீநலவண சந்தரகாநதஸத
ஸலில ஸலாயகாநதஸதவஹநிகலபம் ஸாவஜ்ஞபரமாதமைக வேதயமவதிஷ்டதே
பூதலவிநிஹித பீஜஸ்தாநீயமவிபகதம் தம் மருநநிஸஸருதபீஜவத விபகதம்
தம் ஸலிலஸமஸருஷ்டாதரசதிலாவயவ பீஜதுலயமக்ஷரம் உசருநபீஜஸமாநமவ
யகதம் அங்குரஸ்தாநீயோ மஹாந இதி விவேக என்று ஸுபாலோபநிஷ்கவ
யாகயாநததில் சருதபரகாசிகாகாரா, இதினுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களை
ஸுஸபஷ்டமாக அருளிச செயதார

இததால் அக்ஷரமும் தமஸஸும், குஸுமத்தினுடைய முகுள கோரக
அவஸ்தைகளபோலே இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்
போலே ததவாநதரமனறென்னுமிடம் விததம் (89)

90 இனி இந்த பரகருதியில் நின்றும மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிககைக்கு மூலம்
இன்னதெனகிறா

90 இதில் நின்றும குணவைஷமயததாலே மஹதாதி விகாரங்கள்
பிறக்கும்

(இதில் நின்றும குணவைஷமயததாலே மஹதாதி விகாரங்கள் பிறக்கும்)
என்று குணங்களுக்கு வைஷமயமாவது—பரஸ்பர உதரேகம் (90)

91 அப்படியிருக்கிற குணங்களதானெவை? என்னும் ஆகாங்கையிலே குணங்
களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுககள்) எனகிறா

91 குணங்களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுககள்

92 இவைதானிருக்கும்படி எங்ஙனே? எனகிற சங்கையிலே அருளிசசெயகிறா
(இவை பரகருதிககு) என்று தொடங்கி

92 இவை பரகருதிககு ஸவருப அநுபநதிகளான ஸவபாவங்க
ளாய பரகருதயவஸ்தையில் அநுதபூதங்களாய, விகாரதசையில் உத
பூதங்களாயிருக்கும்

(இவை பரகருதிககு ஸவருப அநுபநதிகளான ஸவபாவங்களாய) * ஸதவம்
ரஜஸதம் இதி குண பரகருதிஸம்பவா * * பரகருதே கரியமாணநி குண காமாணி
ஸாவச * * ஸதவம் ரஜஸ தம் இதி பரகருதோ குண * என்னக்கடவதிறே ஸவபா
நுபநதிகளென்றது — ஆகநதுகங்களன்றிககே ஸததாபரயுகதங்களாகையாலே

இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸதையும் இல்லையென்கை இவற்றை ஸவபாவங்
கொள்ளும், பரகருதிகு ஸவருபாநுபந்திகொள்ளும் சொல்லுகையாலே *மூலபர
கருதிநாம—ஸுகது கமோஹாதமகாநி லாகவபரகாச சலநோபஷ்டமபந்கொளரவா
வரண்காராயணயதயநதாதீநதரியாணி காராயகநிருபணவிவேகாநி அநயூநாநதிரே
காணி ஸமதாமுபேதாநி ஸதவரஜஸதமாமஸி தரவயாணி* என்று இவற்றை
தரவயங்களாகவும் இவைதானே பரகருதி ஸவருபமாகவும் கொள்ளுகிற
ஸாங்கயமதம் நிரஸதமாயிற்று

இந்த மத நிராகரணாததமாகவிதே ஆளவந்தா, *குண பரதாநம்* என்று
பிரித்தருளிச்செய்தது

(பரகருதயவஸதையில் அநுதபூதங்களாய விகாரதசையில் உதபூதங்களாயி
ருக்கும்) அதாவது—ஸாமயாபநநங்களா யிருக்கையாலே பரகருதயவஸதையில்
இவற்றினுடைய ஸவருபவிபாகம் தோற்றது வைஷ்ணவாபத்தியாலே விகருதய
வஸதையில் இவற்றினுடைய ஸவருப விபாகம் தோற்றியிருக்குமென்கை *ஸதவர
ஜஸதமாமஸி தரயோ குண பரகருதேஸ ஸவருபாநுபந்திநஸ ஸவபாவவிசேஷா
பரகாசாதி காராயகநிருபணீயா பரகருதயவஸதாயாமநுதபூதாஸ ததவிகா
ரேஷு மஹதாதிஷுதபூதா* என்றிதே பாஷ்யகாரரும் அருளிச்செய்தது (92)

93 விகாரதசையில் இவைதான காராயகநிருபணீயங்களாகையாலே காராயக
தநமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸவருபங்களை தாசப்பிக்கிறா

93 ஸதவம்—ஜஞாநஸுகங்களையும் உபயஸங்கததையும் பிறப
பிகுதம்

(ஸதவம்—ஜஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கததையும் பிறப்பிக்கும்) அதா
வது—ஸதவகுணம் நிாமலமாகையாலே ஜஞாநஸுகாவரணமன்றிககே அவற்றுக்கு
ஜநகமுமாய அவற்றினுடைய பேற்றுகு பரவாததிகும்படி அவையிரண்டிலும்
ஸங்கததையுமுண்டாககு மென்கை *ததர ஸதவம் நிாமலதவாத பரகாசகமநாம
யம் ஸுகஸங்கேந பதநாதி ஜஞாநஸங்கேந சாநக* என்னக்கடவதிதே (93)

94 ரஜஸஸ்—ராக தருஷண ஸங்கங்களையும் காமஸங்கததை
யும் பிறப்பிக்கும்

(ரஜஸஸ்—ராகதருஷண ஸங்கங்களையும் காமஸங்கததையும் பிறப்பிக்கும்)
*ரஜோ ராகாதமகம் விததி தருஷணஸங்கஸமுதபவம் தநநிபதநாதி கொளந்தேய
காமஸங்கேந தேஹிநாம* என்னக்கடவதிதே ராகமாவது யோஷிதபுருஷாகளுக்கு
அநயோநயமுண்டான ஸபருஹை தருஷணீயாவது—சபதாதி ஸாவவிஷயஸப
ருஹை ஸங்கமாவது—புதரமிதராதிக்களளவில் ஸமசலேஷ ஸபருஹை காமஸங்க
மாவது—கரியைகளில் ஸபருஹை (94)

95 தமஸஸ் விபரீதஜஞாநததையும் அநவதாநததையும்
ஆலஸயததையும் நிதரையையும் பிறப்பிக்கும்

(தமஸஸ் விபரீதஜஞாநததையும், அநவதாநததையும் ஆலஸயத
தையும், நிதரையையும் பிறப்பிக்கும்) *தமஸதவஜஞாநஜம் விததி மோஹநம்
ஸாவதேஹிநாம பரமாதாலஸய நிதராபிஸ தநநிபதநாதி பாரத* என்னக்கட
வதிதே விபரீதஜஞாநமாவது—வஸதுயாதாதமய விபரீத விஷயமான ஜஞாநம்
அநவதாநமாவது—செய்யும்தொன்றில் குறிககோளிலலாமை ஆலஸயமாவது—

ஒரு காரயத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சொப்பம் நிதரையாவது—புருஷனுக்கு இந்தரியபரவாததந் சராந்தியடியாக வருகிற ஸாவேந்தரியபரவாததநோபரதி (95)

95 இனி இக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும் விஷம் தசையிலும் பரகருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும்படியை அருளிச் செய்கிறா (இவை ஸமங்களான போது) என்று தொடங்கி

96 இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய் அஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும், விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய் ஸபஷ்டங்களுமாயிருக்கும்

அதாவது—இக்குணங்கள் பரஸ்பர உதரேகமாதல் கருதஸந் உதரேகமாத வினறிககே ஸாமயாபநநங்களாயிருந்தபோது பரகருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிசேஷ ராஹிதயத்தாலே தன்னில் ஸமங்களுமாய், பரமானங்களால்தாசிககப்போகாதபடி ஸபஷ்டங்களுமனறிககே இருக்கும் இக்குணங்கள் உதரேகித்து விஷமங்களானபோது பரகருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிசேஷஸாஹிதயத்தாலே தன்னில் விஷமங்களுமாய் பரமானங்களோலே தாசிககலாமபடி ஸபஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை

பரதேசபேதததாலும் காலபேதததாலும் என்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும் இந்த குணஸாமய வைஷமயங்களேயிறே ஹேது அது இங்கே விசதமாயிறறு (96)

97 விஷம் விகாரங்களில் பரதம விகாரம் மஹான

இந்த குணவைஷமயபரயுகதமான விஷமவிகாரங்களில் பரதமவிகாரமேது' எனனுமாகாங்கையிலே (விஷமவிகாரங்களில் பரதமவிகாரம் மஹான) என்கிறா *குணஸாமயாத ததஸந்மாத க்ஷேதரஜஞாதிஷ்டிதாந் முநே, குணவயஞ்ஜநஸம் பூதி ஸாககாலே தவிஜோததம்* என்னக்கடவதிறே அதாவது—குணஸாமயத்தை யுடைத்தாய் க்ஷேதரஜஞான பததசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவயகதத்தில் நின்றும் வயகதகுணோநமேஷ ஹேதுவாகையாலே குணவயஞ்ஜநமென்றுபேரான மஹத ததவம் உதபநநமாமென்றபடி (97)

98 இதினுடைய ஸவரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே? எனனும் ஆகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (இது ஸாதவிகம்) என்று தொடங்கி

98 இது ஸாதவிகம் ராஜஸம், தாமஸம் என்று தரிவிதமாய் அதய வஸாய ஜநகமாமிருக்கும்

அதாவது—இந்த மஹத ததவம் *ஸாதவிகோ ராஜஸசைவ தாமஸச தரிதா மஹாந்* என்று பரகருச பரவருத்தி மோஹோநநேயமான ஸதவ ரஜஸ தமோ ரூப குணாவயத்தாலே ஸாதவிகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்று தரிவிதமாய் *மஹாந வை புத்திலக்ஷண* என்று புத்திலக்ஷணமாகையாலே அதயவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை

அதில, ஸாதவிகபுத்தியாவது *பரவருத்திம் ச நிவருத்திம் ச காரயாகாரயே பயாபயே பநதம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்திஸ ஸா பாரதத ஸாதவிகே* என்று பரவருத்தி நிவருத்திகளுடையவும் காரயாகாரயங்களினுடையவும் பயாபயங்களினுடையவும், பநத மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவதவயவஸாயமென்றும் ராஜஸ புத்தியாவது *யயா தாம மதாமம் ச காரயம் சாகாரயமேவ ச அயதாவதபரஜாநா திபுத்திஸ ஸா பாரதத ராஜஸீ* என்று தாமாதாமங்களையும் காரயாகாரயங்களை

யும் அநயதாவாக அறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது *அதர்மம் தர்மமிதி யா மநயதே தமஸாவ்ருதா, ஸாவார்ததாந விபரீதாமசச புத்திஸஸா பார்த்த தாமஸீ* என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தாமத்தை அதாமமாகவும் இப்படி ஸாவார்ததங்களையும், விபரீதமாகவும் நிச்சயிக்கையென்றும் பகவான தானே கீதோபநிஷத்திலே அருளிச்செய்தான.

ஆக, ப்ரகருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதமவிகாரமின்னதென்றும், அதி னுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருதயமும் சொலவிறரூயிறறு. (98)

99. இனி, மறறுமுண்டான விகாரங்ளும் க்ரமத்திலே சொலலப்படுகிறது;

99. இதில்நின்றும் வைகாரீகம், தைஜஸம், பூதாத்யென்று த்ரி விதமான அஹங்காரம் பிறக்கும்.

(இதில நின்றும) இதயாதி. அதாவது—இந்த மஹானில நின்றும். *வைகாரி கஸ்தைஜஸசச பூதாதிசசைவ தாமஸீ, த்ரிவிதோயமஹங்காரோ மஹத ததவாத ஜாயத* எனகிறபடியே ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸரூபபேதத்தாலே வைகாரிகமென் றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான அஹங்காரமும் பிறககு மெனகை இததாலதரிசுணாத்மிகையன மூலபரகருதியில நின்றும் பிறநததாகை யாலே, மஹானும் தரிசுணாத்மிகமாயிருக்கும், அப்படியே தரிசுணாத்மிகமான மஹா னில நின்றும் பிறநததாகையாலே, அஹங்காரமும் தரிசுணமாயிருக்கும் எனகை. 99

100. அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்

(அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது—தேஹாத்மாபிமா நாதிகளே ஜநிப்பிககை. இத்தால இதினுடைய க்ருதயம் சொலலப்பட்டது. (100)

101. இதில் வைகாரீகத்திலின்றும் ச்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வா க்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞானேந்த்ரியங்க ளீந்தும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்க ளீந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பத்னோரிந்த்ரியங்களும் பிறக்கும்

(இதில, வைகாரிகததில நின்றும) இதயாதி. அதாவது—இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில வைகாரிகமாவது-ஸாதவிக அஹங்காரமாகையாலே, இதில நின் றும், ஸதவகாராயமான லகுத்வ ப்ரகாசத்வங்களை யுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதி னென்றும் பிறக்கும் எனகை

வைகாரிகததில் நின்றும ஏகாதசேந்த்ரியங்களும் பிறககுமென்று சொலலி விடாதே, (ச்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞானேந்த்ரியங் களைநதும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸததங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸும் ஆகிற பத்னோரிந்த்ரியங்களும்) என்று இப்படி அருளிச் செய்தது-இவற்றி னுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வயவஹார பேதமும் தோற்றுதென்று மநஸ்ஸுககு கார்யம் உபய ஸஹகாரிதவம் அதுதான இவ்விடத்தில சொலலாதொழிந்தது, மேலே இவை தன்னை விஸதரேண சொல்லுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறோமென்று. இந்த்ரி யங்கள் ஸாத்விக அஹங்காரகார்யமென்று அருளிச்செய்கையாலே, இவற்றை ராஜஸ அஹங்காரகார்யமென்கிற பக்ஷம் பரதிக்ஷிபதம்

தைஜஸாநீந்த்ரியாண்யாஹுர் தேவா வைகாரிகா தச, ஏகாதசம் மநச்சாத்ர தேவா வைகாரிகாஸ ஸ்ம்ருதாஃ என்றும், *அக்நிர் வாக் பூத்வா முகம் ப்ராவிசத்.

வாயு கராணோ பூதவா நாஸிகே பராவிசத ஆதிதயச சக்ஷா பூதவா அக்ஷிணீ பராவிசத திசசசரோதரம பூதவா காணௌ பராவிசத ஒஷதி வநஸபதயோ லோ மாநி பூதவா தவசம பராவிசநசந்தரமா மநோ பூதவா ஹருதயம பராவிசத மருதயுரபாநோ பூதவா நாபிம பராவிசத ஆபோரேதோ பூதவா சிசநம பராவிசத* என்கிறபடியே தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவசபதவாசயங்களான இந்தரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸ அஹங்காரகாராய மெனப்பாகள் சிலா, ஸாதவிக அஹங்கார காராயமெனப்பாகள் சிலா என்று சொல்லி அதில ஸாதவிகாஹங்கார காராயமென்கிறதே ஸ்வபக்ஷமாக ஸ்ரீபராசர பகவான் நிசசயிகையாலே இவர்களுக்கு இப்படி அருளிச் செய்யக் குறையிலையிறே

இந்தரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வயஷ்டிவிஷயமன்று ஸமஷ்டி விஷயம் *தேஷாந்தவவயவாந ஸலிக்ஷமாந ஷண்ணமபயமிதௌஜஸாம ஸநநிவே சயாதமமாதராஸு ஸாவபூதாநி நிராமமே* என்று அணுகுகளாகையாலே ஸலிக்ஷ மங்களான இந்தரியங்களினுடைய அமசங்களை ஆதமமாதரைகளிலே பரவேசிப்பித்து ஸாவ பூதங்களையும் ஈசவரன் ஸருஷ்டித்தானென்று மநுவசந முண்டாகையாலே இதில் *(ஸலிக்ஷமாந) என்கையாலே *அணவசச* என்கிற ஸுதிரமாயாதையாலே இந்தரியங்கள் அணுவென்றும், (அவயவாந) என்கையாலே இந்தரியங்கள் தோறும் வயகதிபாஹுஸ்யமுண்டென்றும் ஆதம மாதரைகளிலே கூட்டினுள் என்கையாலே அடியிலே கொடுத்த இந்தரியங்களே யாவதஸமஸாரம அநு வாததிககுமென்றும் *(சரீரம யதவாபநோதி யசசாபயுதகராமதீசவர கருஹீத வைதாநி ஸமயாநி வாயு கந்தாநிவாசயாத* என்கிறபடியே, சரீரத்தைவிட்டு சரீராந்தரத்தை பரவேசிககுமபோது இந்தரியங்களை கரஹீததுகொண்டுபோ மென்றும் தோற்றுகிறது *(ஷண்ணம்) என்றும், *(மநஷஷஷ்டாநி) என்றும் சொல்லுகிற ஸங்கயாநிாதேசத்தில நிரபந்தமில்லை இந்தரியாந்தரங்களும் கூடிப் போகையாலே (101)

102 இனிமேல் *பூததநமாதரஸாகோயமஹங்காராதது தாமஸாத* என்கிற படியே பூதாதிசபதவாசயமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும தநமாதரபஞ்சக மும் தத விசேஷமான ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் உத்பநநங்களாம கரமம் அருளிச் செய்கிறா (பூதாதியில நின்றும சபததநமாதரை பிறக்கும்) என்று தொடங்கி

102 பூதாதியிலநின்றும சபததநமாதரை பிறக்கும் இதில் நின்றும ஆகாசமும் ஸபாசதநமாதரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும வாயுவும் ரூபதநமாதரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும தேஜஸஸும் ரஸதநமாதரையும் பிறக்கும் இதில் நின்றும அபயும் கந்ததநமாதரையும் பிறக்கும், இதில் நின்றும பருதிவி பிறக்கும்

அதாவது பூதாதிஸமஜஞகமான தாமஸ அஹங்காரத்தில் நின்றும ஆகாசத்தினுடைய ஸலிக்ஷமாவஸதையான சபததநமாதரை பிறக்கும் இந்த சபததநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸதையாய வயகதசபத குணகமான ஆகாசமும் வாயுவினுடைய ஸலிக்ஷமாவஸதையான ஸபாசதநமாதரையும் பிறக்கும் இந்த ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும, இதினுடைய ஸதூலாவஸதையாய ஸபாசகுணகமானவாயுவும் தேஜஸஸினுடைய ஸலிக்ஷமமான ரூபதநமாதரையும் பிறக்கும் இந்த ரூபதநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸதையாய ரூபகுணகமான தேஜஸஸும், அபயினுடைய ஸலிக்ஷமமான ரஸதநமாதரையும் பிறக்கும் இந்த ரஸதநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸதையாய ரஸ குணகமான அபயும், பருதிவியினுடைய ஸலிக்ஷமமான கந்ததநமாதரையும் பிறக்கும்

இந்த கந்ததநமாதரையில் நின்று இதினுடைய ஸதூலாவஸதையா கந்தய குணையான பருதிவி பிறகும் என்கை

ஆகாசமும் ஸபாசதநமாதரையும் பிறகும் வாயுவும் ரூப தநமாதரையும் பிறகும் என்று உதபத்திசொல்லுகிறவளவில பூதத்தை முற்படச சொல்லி தநமாதரையைப் பிற்படச சொல்லிக்கொண்டு வந்தது பூதோதபத்திதகு அநநதாம தநமாதரோதபத்தியென்கிற கரமம் தோற்றுக்கைக்காக இந்த தநமாதராத தநமாதரோதபத்திகரமம் நமமாசாயாகளுக்கு மிகவும் ஆதரணியமாய்ப் போரும் அதுக கடி—*(அஷ்டௌ பரகருதய ஷோடச விகாரா) என்கிற சருதிககு ஸவரஸாராததம் ஸித்திககையாலே *(ரஸவராத பரகருதி புருஷௌ, பரகருதோ மஹாந மஹதோ ஹங்காரோஹங்காராச சபததநமாதரம் சபததநமாதராதாகாசம் ஸபாதநமாத ரஞ்ச ஸபாசதநமாதராத வாயு ரூபதநமாதரஞ்ச, ரூபதநமாதராத தேஜோ ரஸதந மாதரஞ்ச ரஸதநமாதரா தாபோ கந்ததநமாதரஞ்ச கந்ததநமாதராத பருதிவி) என்று, இந்த கரமத்தை யாதவபரகாசாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள்

103 இனி பூதாத தநமாதரோதபத்தி கரமமும் சாஸதரஸித்தமாகையாலே அததையும் ஸங்கரஹேண அருளிச செய்கிறா, (ஸபாசதநமாதரை தொடக்கமான நாலுதநமாதரைகளும்) என்று தொடங்கி

103 ஸபாசதநமாதரை தொடக்கமான நாலு தநமாதரைகளும் ஆகாசம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காயமாய், வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கு மென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்

அதாவது பூதாதியில நின்று சபததநமாதரை பிறகும், சபததநமாதரை யில நின்று ஆகாசம் பிறகும் ஆகாசாதில நின்று ஸபாசதநமாதரை பிறகும் ஸபாசதநமாதரையில் நின்று வாயு பிறகும் வாயுவில நின்று ரூபதந மாதரை பிறகும் ரூபதநமாதரையில் நின்று தேஜஸஸ் பிறகும் தேஜஸஸில நின்று ரஸதநமாதரை பிறகும் ரஸதநமாதரையில் நின்று ஜலம் பிறகும் ஜலதில நின்று கந்ததநமாதரை பிறகும் கந்ததநமாதரையில் நின்று பருதிவி பிறகும் என்றபடி

இந்த கரமம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணஸித்தம் பூாவகரமம் புராணந்தர ஸித்த மென்று சொல்லுவார்கள் அது சொல்லவொண்ணாதிஹே *அஷ்டௌ பரகருதயஷ ஷோடச விகாரா * என்று ஆகாசாதி பூதங்களைநததையும், இந்தரியங்களோபாதி கேவலம் விகருதிகளாக சருதி சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே *ஆகா சஸது விஞாவாண ஸபாசமாதரம் ஸஸாஜ ஹ * என்று தொடங்கி ஸபாச தநமாதராதிகளுக்கு காரணமாகச சொன்ன ஆகாசாதி பதாாததங்களையும் தநமாதர லக்ஷணமான பூதங்களாக ஸ்ரீபராசரபகவானுக்கு விவக்ஷிதமென்று நினைத்து வயாகயாதாககள் வயாகயாநம் பண்ணி வைக்கையாலே ஆகையால் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத தநமாதரோதபத்தி சாபதமாயத தோற்றியிருந ததேயாகிலும் வயாகயாந பரகரியையைப் பாராததால் தநமாதராத தநமாதரோத பத்தி என்றே கொள்ளவேணும் பூதாத தநமாதரோத பத்தி பக்ஷத்திலும் *அஷ்டௌ பரகருதய ஷோடச விகாரா * என்று சொல்லுகிற ஷோடச விகாரங்க ளாகிறது பூதங்களை யொழிய ஏகாதசேநதரியங்களும் சபதாதிகளைநதும் என்று தநமாதரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸவருப்பேதமின்றியிலே அவஸதாபேதமாதர மாகையாலே *அஷ்டௌ பரகருதய * என்று பரகருதி மஹதஹங்காரங்களையும் ஆகாசாதிகளைநததயுஞ் சொல்லுகிறதென்றும் சருதயவிரோதம் நிாவஹிப்பார்கள்

இதுதான், ஸ்ரீ வேதவயாஸ பகவானுலே *அஷ்டௌ பரகருதய பரோகதா விகா ராசசாபி ஷோடச அத வயகதாநி ஸபதைவ பராஹுரதயாதமசிந்தகா அவயக தஞ்ச மஹாமசசைவ ததாஹங்கார ஏவ ச பருதிவீ வாயுராகாசமாபோ ஜயோதிசச பஞ்சமம், ஏதா பரகருதயஸதவஷ்டௌ விகாராநபி மே சருணு சரோதரம தவக சைவ சக்ஷுசச ஜிஹவா கராணஞ்ச பஞ்சமம், வாக ச ஹஸ்தௌ ச பாத்தௌ ச பாயுா மேடரம ததைவச சபதஸபாசௌ ச ரூபஞ்ச ரஸோ கந்தஸததைவச, ஏதே விசேஷா ராஜேந்தர மஹாபூதேஷு பஞ்சஸு தசேந்தரியாணயதைதாநி ஸவி சேஷாணி மைதில மநஷ ஷோடசமிதயாஹுரதயாதமகதிசிந்தகா * என்று மோக்ஷதாமத்திலே யாஜஞுவலகயஜநக ஸமவாதத்திலே சொல்லப்பட்டது

அப்படியே யமஸமருதியிலும் *மநோ புத்திரஹங்காரகாநிலாகநிஜலாநி பூ , ஏதா பரகருதயஸ தவஷ்டௌ விகாராஷ ஷோடசாபரே, சரோதராசுநிஸநாக ராணதவகச ஸங்கலப ஏவச சபதரூபரஸஸபாசகந்த தவகபாணிபாயவ உபஸதபா தாவிதி ச விகாராஷ்ஷோடசஸமருதா * என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸமருதியில பரகருதிகளிலே பரிணிககையாலும் பரதமத்திலே எடுக்கையாலும் மந்தவயதை யாலே மநஸஸௌன்று பரதாந்ததவம சொல்லப்படுகிறது

ஸங்கலபசபதத்தாலே ததகாரணமான மநஸஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத வயாகயாந்தத்திலே சருதபரகாசிகாகாரராலே வயாககயாத மாயீற்று

இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே *அஷ்டௌ பரகருதய * எனகிற சருதிககு பூதாத தநமாதர உதபத்திபக்ஷத்தில் விரோதாபாவம ஸுஸ பஷ்டம

தவசா பீஜமிவாவருதம எனகிற தருஷ்டாந்த பலத்தாலே தவககிலலாத பீஜத்துக்கு அங்குரசுகதியிலலாதவோபாதி ஆவாரகத்தை யொழிந்தபோது உததர காயசுகதியிலலையென்று தோற்றுக்கையாலும், காரணகுணத்தையொழிய உதத ரோததரவிசேஷங்களில் *ஆதயாதயஸய குணநேதாநாபநோதி ச பர பர * என்று ஸவவிசேஷத்துக்கு சொல்லுகிற குணதிசயம கூடாமையாலும் *ஆகாசம சபத மாதரநது ஸபாசமாதரம ஸமாவிசத ரூபம ததைவாவிசதசசபதஸபாசகுணவுபௌ சபத ஸபாசசச ரூபஞ்ச ரஸமாதரம ஸமாவிசந, தஸமாத சதுாகுண ஹயாபோ விசேஷா சசேந்தரியகரஹா * எனகிற புராணவசநங்களினுடைய ஆறுகுணயத்துக காகவும் *தேபயஸதநமாதரேபயோ யதாஸங்கயமேகதவிதரி சது பஞ்சபயோ பூதாநயாகாசாநிலாநலஸலிலாவநிருபாணி பஞ்ச ஜாயந்தே* என்று இதில அதிக ருதனான ஸாங்கய வாசஸபதி சொல்லுகையாலும் காயோதபாதகங்களான ததவங்கள் ஸவஸவகாரணவருதங்களாயக்கொண்டே உதபாதிககிறதென்றுசொல்ல வேணும் என்று ததவதரய விவரணத்திலே ஆசசான்பிள்ளை அருளிச செயகை யாலும் *பரதாந்ததவமுதபூதம மஹாந்தம ததஸமாவருணோத* *யதா பரதாநேந மஹாந மஹதா ஸ ததாவருத* *சபதமாதரம ததாகாசம பூதாதிஸ ஸஸமாவரு ணோத* ஆகாசம சபதமாதரநது ஸபாசமாதரம ஸமாவருணோத *ஸபாசமாத ரஸது வைவாபூருபமாதரம ஸமாவருணோத* *ரஸமாதராணி சாமபாமஸி ரூப மாதரம ஸமாவருணோத* என்று ஸ்ரீ பராசர பகவானுலே உகதமாகையாலும்

முன்புததை தநமாதரைகளோடு கூடக்கொண்டு உததரோததர தநமாதரைகள் ஸவவிசேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே என்று இவா தாமே மேலே அருளிச செயகையாலும் ஆவரணகரமங்கொள்ளவேணும்

அப்படியே பூாவபாவநியமத்தைப்பற்ற ஸபாசதநமாதராதிகளுக்கு ஸவஸவ விசேஷங்களை உதபாதிகமளவில் ஸவஸவபூவபூதஸஹாயதவமும் கொள்ள வேணும் அதாவது பூதாதியில நின்றும சபததநமாதரைபிறக்கும் சபததநமாத ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும், இதில நின்றும ஆகாசம பிறக்கும் அநந்தரம இந்த

சபததநமாதரையில் நின்றும ஸபாசதநமாதரை பிறகும் ஸபாசதநமாதரை யை சபததநமாதரை ஆவரிகும் இப்படி சபததநமாதராவருதையாய ஆகா சததை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும வாயுபிறகும் இந்த ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும ரூபதநமாதரை பிறகும் ரூபதநமாதரையை ஸபாசதநமாதரையாவரிகும் இப்படி ஸபாசதநமாதராவருதையாய வாயுவை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரூபதநமாதரையில் நின்றும தேஜஸஸு பிறகும் இந்த ரூபதநமாதரையில் நின்றும ரஸதநமாதரை பிறகும் ரஸதநமாதரையை ரூபதந மாதரையாவரிகும் இப்படி ரூபதநமாதராவருதையாய தேஜஸஸை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரஸதநமாதரையில் நின்றும அபு பிறகும் இந்த ரஸதநமாதரை யில் நின்றும கந்ததநமாதரை பிறகும் கந்ததநமாதரையை ரஸதநமாதரையா வரிகும் இப்படி ரஸதநமாதராவருதையாய அபை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததநமாதரையில் நின்றும பருதிவி பிறகும் என்கை சபததநமாதராவருத மாய ஆகாசத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸபாசதநமாதரத்தில் நின்றும வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விசேஷ உத்பத்தியில் கரமம் பூதாத தநமாதர உத்பத்திபக்தததகும் ஒகும் பூவபூவபூதத்தில் நின்றும உததர உததர தநமாதர உத்பத்தியாகிறவிது விசேஷம் இது ததவதரயவிவரணத்தில் ஆசகான்பிளர் அருளிச்செய்த கரமம்

இங்ஙனனறிககே ததவநிருபணத்திலே ஜீயரருளிச் செய்ததும் ஒரு கரம முண்டு அதாவது பூதாதியில் நின்றும சபததநமாதரை பிறகும் சபததநமாத ரையில் நின்றும அதினுடைய ஸதூலாவஸதையான ஆகாசமபிறகும் சபததந மாதரததயும் ஆகாசததையும பூதாதி ஆவரிகும் இப்படி பூதாதயாவருதமாய ஸதூல ஆகாச ஸஹகருதமாயகொண்டு விகருதமான சபததநமாதரத்தில் நின்றும ஸபாசதநமாதரமபிறகும் அதில நின்றும ஸபாசகுணகமான வாயு பிறகும் அவையிரண்டையும் காரணமான சபததநமாதரையாவரிகும் சபததநமாதராவ ருதமாய வாயுஸஹகருதமாய விகரித்த ஸபாசதநமாதரத்தில் நின்றும ரூபதந மாதரை பிறகும், அதில நின்றும ரூபகுணகமானதேஜஸஸு பிறகும் அவை யிரண்டையும் காரணமான ஸபாசதநமாதரை ஆவரிகும் இததாலே ஆவருத மாய தேஜஸஸஹகருதமாய விகரித்த ரூபதநமாதரத்தில் நின்றும ரஸதநமாதரை பிறகும் அதில நின்றும ரஸகுணகமான ஜலம் பிறகும் அவையிரண்டையும் காரணமான ரூபதநமாதரம் ஆவரிகும் இததாலே ஆவருதமாய அமபஸஸஹக ருதமாயகொண்டு விகரித்த ரஸதநமாதரத்தில் நின்றும கந்ததநமாதரம் பிறகும் அதில நின்றும கந்தகுணையான பருதிவி பிறகும் அவையிரண்டையும் காரண மான ரஸதநமாதரம் ஆவரிகும் என்கை இதில முற்பட்ட கரமத்திலே ஸபாச தநமாதராதி சதுஷ்டயததககு ஸவஸவவிசேஷ உத்பாதநத்தில் பூவபூவபூத ஸாஹாயயம் சொல்லப்பட்டது பிற்பட்ட கரமத்தில் பூவபூவதநமாதரததககு உததரோததர தநமாதர உத்பாதநத்தில் ஸவஸவவிசேஷ ஸாஹாயயம் சொல்லப ட்டது ஆகையால் அநயோநய விரோதமில்லை

ஒரொன்றில் இரண்டும அங்கதமேயாகிலும் இரண்டும அபேக்ஷிதமாகை யாலே ஆவரணகந்ததிலும் பூவ பூவதநமாதரம்—உததரோததர தநமாத ரததையும் ததவிசேஷததையும் ஆவரிகும் என்று ஜீயரருளிச் செய்கையாலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே *(சபகமாதரம் ததா காசம் பூதாதிஸஸ ஸமாவருணோத) என்ற விதுககு *(சபதமாதரம்—சபததநமாதரம் ததா காசம் ஸதூலாகாசஞ்ச ஸ பூதாதிராவருணோத ஏதேந பூவ பூவதநமாதரமுததரோததரதநமாதரம் தத

விசேஷஞ்சாவ்ருணோதிதி தர்சிதம்) என்று பிள்ளை எங்களாழ்வான் வ்யாக்க்யானம் பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்தில, தநமாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னவோபாதி தத் விசேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றிலையே யாகிலும் அது உபலக்ஷணமாமித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடம்தன்னில பூதாத் தநமாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையாலிரண்டும் கொள்ளவேணும்

தத்வநிருபணத்தில், தநமாத்ர தத்விசேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விசேஷ உத்பத்திக்கு முன்பே தநமாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் கொள்ளவேணும் த்வக்நில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரசகதியிலலாதாப் போலே, ஆவாரகத்தை யொழிந்த போது உததர கார்யசகதியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதினே. இப்படி பூததநமாத்ர ஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும், அருளிச்செய்யாதொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்கோசேந உத்பத்திக்ரமத்தை அருளிச்செய்தாரித்தனை.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் இப்படியினே அருளிச்செய்தது (103)

104. ஆக, பூததநமாத்ர உத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தார் கீழ்; அதில் தநமாத்ரங்கள்தான எவை? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்;

104. தநமாத்ரங்களாவன-பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்துதைகள்.

(தநமாத்ரங்களாவன—பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்ம அவஸ்தைகள்) என்று. அதாவது-தஸ்மிம் ஸ்தஸ்மிம்ஸது தநமாத்ரம் தேந தநமாத்ரதா ஸ்ம்ருதா, தநமாத்ரான்யவிசேஷாணி அவிசேஷாஸ்ததோஹிதே; ந சாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாசசாவிசேஷிண: என்று, சாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வ லக்ஷணமான விசேஷங்களை யுடைத்தல்லாத சப்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாசாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

சாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம்; மூடத்வமாவது-உதாஸீநவேதநீயத்வம் அதில் ஸ்வபாவமே சாந்தங்களாயிருக்கும் பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாசம மேளந்தாலே எல்லா பூதங்களும், சாந்தத்வ, கோரத்வ, மூடத்வங்களை உடையனவாயிருக்கும். தநமாத்ரங்களுக்கு இந்த சாந்தத்வாதி விசேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிசேஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையாலே, தநமாத்ரங்களென்றும், அவிசேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாசாதிகளும், *தநமாத்ரான்யவிசேஷா இத்யநர்த்தாத்ரம், சாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வமிதி த்ரயோ விசேஷாஸ்த்ரைகுண்யாத்மாநஸ்தேஷாமநுத்பவாத் ஸூக்ஷ்மமாகாச மவிசேஷலக்ஷணம் பவதி, தேந சப்த தநமாத்ர முச்யதே. ஏவம் ஸூக்ஷ்மோ வாயுஸ் ஸூக்ஷ்மம் தேஜஸ் ஸூக்ஷ்மா ஆபஸ் ஸூக்ஷ்மா ப்ருதிவீ* என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, த்ரிவித அஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விக அஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதச இந்த்ரியங்களும், தாமஸ அஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததநமாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் கரமம் சொல்லி நின்றது. (104)

105. இனி, ராஜஸ் அஹங்காரத்தினுடைய கார்யம் சொல்லுகிறது; (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும் என்று தொடங்கி,

105 மறறை இரண்டஹங்காரமும் ஸவகாராயங்ககிப பிறபகீகதும் போது, ராஜஸஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்கும்

அதாவது ஸாதவிக தாமஸ அஹங்காரங்களிரண்டும் ஸவகாராயங்ககி உத பாதிக்கும்போது பீஜத்தினுடைய அங்குரத்திற்கு ஜலம் போலவும் அகநியினுடைய ஜவலத்திற்கு வாயு போலவும் ராஜஸ அஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்கும்மென்கை

இது ஸஹகரிககையாவது *ரஜ பரவாததகம் ததர* என்கிறபடியே, இவற்றில இந்திரிய ஹேதுவான ஸதவ அமசத்திற்கும் பூதஹேதுவான தமோமசத் துக்கும் சலஸவபாவமான ரஜஸஸ் பரேரகமாயக கொண்டு பரவாததிபகிகை (105)

106 இப்படி ஸாதவிக தாமஸ அஹங்காரங்களுக்கு ஸாதாரண ஸஹகாரியை அருளிச்செய்தார கீழ் அநந்தரம் ஸாதவிக அஹங்காரத்திற்கு அஸாதாரணமாயிருப்பன சில ஸஹகாரிவிசேஷங்ககி அருளிச்செய்கிறார் (ஸாதவிக அஹங்காரம்) என்று தொடங்கி

106 ஸாதவிகாஹங்காரம் சபததநமாதராதிபஞ்சகததையும் அடையே ஸஹகாரியாயக கொண்டு சரோதராதி ஜஞாநேந திரியங்ககிநதையும் ஸருஷ்டிகதும் ததஸஹகருதமாயக கொண்டு வாகாதிகாமேநதிரியங்ககிநதையும் ஸருஷ்டிகதும் இவற்றையொழியத் தானே மநஸஸை ஸருஷ்டிகதும்மென்றும் சொல்லுவாக்க

அதாவது ஸாதவிக அஹங்காரம் இந்திரியங்ககி ஸருஷ்டிகதும்மளவில இவற்றினுடைய விஷயபரதிநியமத்தககாக சபததநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக கொண்டு சரோதரத்தையும் ஸபாசதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக கொண்டு தவக இந்திரியத்தையும் ரூபதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக கொண்டு சக்ஷஸ ஸையும் ரஸதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகககொண்டு ஜிஹவையையும், கநத்தந மாதரத்தை ஸஹகாரியாகககொண்டு கராணேநதிரியத்தையும் ஸருஷ்டிகதும் இப்படி சபததநமாதராதி பஞ்சகததையும் அடையே ஸஹகாரியாகக கொண்டு சரோதராதி ஜஞாநேநதிரியங்ககிநதையும் ஸருஷ்டித்தவநந்தரம் சரோதர கராஹயமான சபதவிஷயமாயும் தவகிந்திரிய கராஹயமான ஸபாசவிஷயமாயும் சக்ஷா கராஹயமான ரூபத்தில் பரவருத்திஹேதுவாயும் ரஸநாவிஷயரஸ ஆசரய மான ஜலத்தினுடைய நிஸஸரண ஹேதுவாயும் கராணவிஷய கநதாசரய பருதிவி அமசமான அநநாதிகளில் ருஜீஷோதஸாஜநஹேதுவாயும் இப்படி ஜஞாநேநதிரிய பஞ்சகசேஷமாயககொண்டு சபதாதிபஞ்சகததையும் ஒட்டியிருக்கும் காமேநதிரிய பஞ்சகததை ஸருஷ்டிகதும்மளவில, சரோதரஸஹகருதமாயககொண்டு வாககையும் தவக ஸஹகருதமாயக கொண்டு பாணியையும் சக்ஷஸஸஹகருதமாயக கொண்டு பாதத்தையும் ஜிஹவா ஸஹகருதமாயக கொண்டு உபஸத்ததையும் கராணஸஹ கருதமாயககொண்டு பாயுவையும் ஸருஷ்டித்து ஜஞாநேநதிரியங்ககிநதையும் காமேந திரியங்ககிநதையும் ஸஹகாரியாய உபபாதமகமான மநஸஸை ஸஹகாரி நிரபேக்ஷ மாகத் தானே ஸருஷ்டிகதும்மென்று ததவவித்தககள சொல்லுவாக்க என்கை

இதுதன்கி பூர்விஷணுபுராண வயாககயாநத்திலே, *அயமதரேநதிரியஸருஷ்டிகரம் ஸவகாரிகாஹங்காராத கரமேண சபததநமாதராதி பஞ்சகஸஹாயாத கரமேண சரோதராதி ஜஞாநேநதிரிய பஞ்சகஸய ஸருஷ்டி, தஸமாதேவ தத் ஸஹாயாத் வாகாதி காமேநதிரியபஞ்சகஸய அஸஹாயாதத் தஸமாந மநஸஸ ஸருஷ்டிரிதி* என்று பிள்கி எங்களாழ்வானுமருவிச்செய்தார் (106)

107 அநந்தரம் இப்படி தாமருளிச்செய்த இந்தரிய உதபத்தி கரந்தத்துக்கு விரோதிபக்ததை நிரஸிகைக்காக அதையுத்கேட்பிக்கிறா

107 சிலா இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை பூதகாரய மெனரூகா

(சிலா இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை பூதகாரயமெனரூகா) என்று அவாக ாாகிறா கராணுதிகளான இந்தரியங்களை பருதிவயாதி பூதகாரயமாகவே கொள்ளும் நையாயிகாதிகள் அவர்கள் தாம் ஆநுமாநிகராகையாலே அநுமாந்ததாலேயே அராதததை ஸாதிப்பது (107)

108 அததை காலாதயயாபதேசத்தாலே தூஷிக்கிறா

108 அது சாஸ்தரவிருத்தம்

(அது சாஸ்தரவிருத்தம்) என்று அதாவது இந்தரியங்களை பூதகாரய மென்று சொல்லுவது இவற்றை ஆறங்காரிகங்களாகச் சொல்லுகிற இதிஹாஸ புராணுதிகளுக்கு விருத்தமென்கை (108)

109 அதுவென் மோக்ஷதாமத்திலே *சபத சரோதரம் ததா காதிதரயமாகாச ஸம்பவம் வாயோ ஸபாசம் ததா சேஷ்டா தவக சைவ தரிதயம் ஸமருதம் ரூபம் சக்ஷுஸ ததா வயகதிஸதரிதயம் தைஜ உசயதே ரஸ கலேதச்ச ஜிஹ்வா ச தரயோ ஸ்லகுண ஸமருதா, கராணம் கரேயம் சரீரஞ்ச தே து பூமிகுண ஸமருதா * என்று சொல்லுகையாலே இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்தரியங்களுக்கு பௌதிகதவம் சொல்லப்படுகையால் பூதங்கள் இவற்றுக்குக் காரணமாகவேணும் என

109 பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை

(பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை) என்கிறா அதாவது இதிஹாஸாதிகளில் இந்தரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகதவம் பூதங்களாலுண்டான ஆபயாயநமாந் ததைப் பற்றவாகையாலே இந்தரியங்களுக்கு பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை காரணங்களன்றென்கை

ஆபயாயகதவமாவது போஷகதவம் இன்னமும் அஹங்காரத்தை இந்தரி யங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களை இவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாக வும் சொல்லுகிறதொரு குதருஷ்டிமதமுண்டிறே * அஹங்காரஸயேந்தரியாணி பரதி நிமித்ததவமேவ பூதாநாமேவ உபாதாநதவம் அநநமயம் ஹி ஸோமய மந ஆபோமய பராணஸதேஜோமயீ வாக இதி சருதேரிதி கேசிதாஹு ததயுகதம் அஹங்காரஸயேவோபாதாநதவேபி பூதாநாமாபயாயகதவேநாபி ததா நிரதேசோப பததே * என்று பிள்ளை எங்களாழ்வானெடுத்தது கழித்தது அதுவும் (இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை) என்று தொடங்கி இவருளிச் செய்த கரந்தன னாலே பரதிஷிபதம் அப்போதைக்கு (அது சாஸ்தர விருத்தம்) என்றது * ஏகா தசம் மநசசாதர தேவா வைகாரிகாஸ ஸமருதா * இதயாதிகளாலே இவற்றை ஸாதவிக அஹங்கார காரயமாகவே சொல்லுகிற புராணுதிகளுக்கு விருத்த மென

புராணுதிகளைப் பற்ற *அநநமயம் ஹி ஸோமய மந * இதயாதி சருதிகு பராபலயமுண்டேயாகிலும் *இதிஹாஸபுராணுபயாம வேதம் ஸமுப்பருமஹயேத்* என்கையாலே உப்பருமஹாணுக்கலமாக அதுக்கு அராததம் கொள்ளவேணும்மென்று கருத்து

ஆனால் உபபருமஹணங்கள் தன்னிலையும் பெளதிகதவம் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு பூதங்கள் காரணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என்க (பூதங்கள் ஆபயாயகங்களிததனை) என்று நிவாஹம்

கராணதிகளான இந்தரியங்களுக்கு பருதிவயாதி பூதங்களாலுண்டான ஆபயாயநம் சருதிஸமருதிகளிலே பரஸிததம் இதுதான் ஸுபாலோபநிஷத வயாகயாநத்திலே, *கராணதீநாமிந்தரியாணாம் ஹி பருதிவ்யாதிபூதரூபயாயநம் சருதிஸமருதிஷு பரஸிததம் அநநமயம் ஹி ஸோமய மந ஆபோமய பராணஸ தேஜோமயீ வாக சரோதரம் நபோ கராணமுகதம் பருதிவயா இதயாரபய வாயவாதமகம் ஸபாசநமாமநந்தி நபோ சரோதரஞ்ச தநமயம் இதயாதிஷு* என்று சருதபரகாசிகாகாராலே அபிஹிதமாயிற்று

இப்படி இந்தரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆபயாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம் மோக்ஷதாமத்திலே பருகு பரகவாஜ ஸமவாதத்திலே, *ஆபயாயநதே ச தே நிதயம் தாதவஸ தைஸது பஞ்சபிஃ* என்று ஸுவயகதமாகச் சொல்லப்பட்டது ஆகையால் பூதங்கள் இந்தரியங்களுக்கு ஆபயாயகங்களிததனை காரணங்கள் என்று என்றதாயிற்று (109)

110 ஆக இப்படி மஹதாதிபதாராதங்களினுடைய உதபத்திகரமம் அருளிச் செய்தாராய் நின்றா கீழ் இவற்றைக் கொண்டு ஈசவரன் அண்டஸருஷ்டயாதி களைப் பண்ணுமபடியை அருளிச்செய்கிறார் மேல

110 இவை கூடினல்லலது காராயகரமல்லாமையாலே, மண்கையும மண்கையும நீரையும் சோதது ஒரு தரவயமாககிச சுவரிடுவாரைப்போலே ஈசவரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சோதது ஓரண்ட மாககி' அதுகதள்ளே சதுாமுகனை ஸருஷ்டிததருளும்

(இவை கூடினல்லலது காராயகரமல்லாமையாலே) என்று அதாவது *(நாநாவாயா பருதகபூதாஸ ததஸ தே ஸமஹதிம விநா, நாசகநுவந பரஜாஸ ஸரஷ்டுமஸமாகமயகருதஸநச) என்கிறபடியே சாநததவ கோரதவ மூடதவங்களாலே நாநாசக தியுகதங்களாய் பருதகபூதங்களாயிருக்கிற இம்மஹதாதிபதாராதங்கள் பரஸ்பர ஸமஹதமாணுல்லலது அண்டரூபமான காராயததை உதபாதிகமமாட்டாமையாலே

(மண்கையும மண்கையும நீரையும் சோதது ஒருதரவயமாககிச சுவரிடுவாரைப் போலே) அதாவது பருதக வியங்ககளாய், பருதகஸத்திதங்களாயிருக்கிற மருத ஸிகதாஸலிலங்களை அநயோநயம் சோதது ததஸமுதாயாதமகமானதொரு தரவயமாககி பித்திருப்பமானதொரு காராயததை நிமிப்பாரைப் போலே என்கை

(ஈசவரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சோதது ஓரண்டமாககி) அதாவது ஜகதஸரஷ்டாவான் ஈசவரன் *(ஸமேதயாநயோநயஸமயோகம் பரஸ்பரஸமாசரயா, ஏகஸங்காதலக்ஷயாசச ஸமபராபயைகயம்சேஷத மஹதாதயோ விசேஷாநதா ஹயண்டமுதபாதயநதிதே) என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம் அநயோநயம் ஸமஹதமாககி இவற்றுலே அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணியென்கை இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகாராயங்களை யடையக காண்கையாலே மஹதாதிபதாராதங்கள் ஸௌலாவற்றையும் சோதது அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணினு மென்னுமிடம் ஸுவயகதம் ஆகையாலே *பூதேபயோண்டம் மஹாபூததே பருஹதததுதகேசயம்) என்று பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உதபநநமாம் அது உதகத்திலே கிடக்கு

மென்று சொன்னதும் *(அப ஏவ ஸஸாஜாதெள தாஸு வீரயம்பாஸ ருஜத ததண்டமபவதைமம் ஸஹஸராமகஸம்பரபம்) என்று அபபுககளில் நின்றும அண்டம் உதபநநமாமென்று மநுபகவான சொன்னதும் பூதாந்தரததுககும் உப லக்ஷணம் அதாவது பூரவபூதாமசங்களோடே ஸமஸருஷ்டமாய பருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைநதுகிடக்கிற ஜலத்தில் நின்றும உதபநநமாய அதிலே கிடக்கு மென்றபடி

இப்படி அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணும்படியை அருளிச் செய்து அநந்தரம் இந்த பாஹ்யமான பூதங்கள் ஆந்தரமான ஆகாசாதிகளாய பரிணமித்த பின்பு அவற்றைக் கொண்டு லோகவிபாகங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும் அந்த லோகங் களில் தேவாதிஜீவவிபாகங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும் இவ்வண்டததுகளுள்ளே பததாதம் ஸமஸ்டிபூதஞ் பரஹ்மாவை ஸருஷ்டித்தருளும்படியை அருளிச் செய கிருா (அதுகளுள்ளே சதுராமுகனை ஸருஷ்டித்தருளும்) என்று சதுராமுகனுக்கு பததாதம் ஸமஸ்டிபாவமாவது இவ்வண்டததுக்கு வேண்டும் காமவசயசேதனா இவன் சரீரத்திலே உண்டாயக கிடக்கை இப்படி சதுராமுகனை ஸருஷ்டித்தது இனிமே லுண்டான ஸருஷ்டியெல்லாம் ஸதவாரகமாகநின்று செய்வதாகவிதே (110)

111 அதுதன்னை தாசிப்பிக்கைக்காக ஸமஸ்டிஸருஷ்டியிலும் வயஷ்டிஸருஷ்டி யிலும் ஸாவேசவரன் செய்யும் கரந்ததை அருளிச்செய்கிருா மேல

111 அண்டததையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாகும் கதம் அண்டததுககுடபட்ட வஸதுக்களை சேதநாகது அந் தாயாமியாயநின்று உண்டாகும்

(அண்டததையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாகும்) அதாவது ஸமுதாயகாராயமான அண்டததையும் ததகாரணமான மஹதாதி பதாராதங் களையும் ஸதயஸங்கலபஞ் தன்னுடைய அவயவஹித ஸங்கலபததாலே உண்டாகும் என்கை *ஸோபிதயாய சரீராத ஸவாத ஸிஸருக்ஷாவிவிதா பரஜா அப ஏவ ஸஸாஜாதெள தாஸு வீரயம்பாஸ ருஜத ததண்டமபவதைமம் ஸஹஸராம கஸம்பரபம்) என்னககடவதிதே

(அண்டததுக்கு உடபட்ட வஸதுக்களை சேதநாகது அந்தாயாமியாய நின்று உண்டாகும்) அதாவது சதுராமுகாதி சேதநருடைய ஹருதயங்களிலேயிருந்து, *(ஸாவஸய சாஹம் ஹருதி ஸநநிவிஷ்டோ மதத ஸமருதிா ஜஞாநம்போஹ நருச) என்று, ஸங்கலப ஜஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்ததுகொண்டு அண்டாந்தா வாததிகளான ஸகல பதாராததங்களையும் ஸருஷ்டிககுமென்கை *(யதகிஞ்சித ஸருஜயதே யேந ஸதவஜா தேந வை தவிஜ' தஸய ஸருஜயஸய ஸமஸதெள தத ஸாவம வை ஹரேஸ தநு) என்று, ஈசவரன் ஸகலகாதரு சரீரியாயககொண்டு ஸகல காராயங்களையும் ஸருஷ்டிககும் என்னககடவதிதே (111)

112 (ஈசவரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சோதது ஓரண்டமாகி) என்று ஸாவேசவரன் மஹதாதிபதாராததங்களைச் சோதது அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணு மென்னும் இவ்வளவிதே கீழருளிச் செய்தது இப்போது அந்த அண்ட பஹுத் வததையும் அவற்றினுடைய கட்டையிருக்கும்படியையும் அவைதான ஸாவேச வரனுக்கு இன்ன விநியோகததுக்கு உறுப்பென்னுமததையும் அவற்றினுடைய பரிணாமபரகாரததையும் அருளிச்செய்கிருா (அண்டங்கள்தான்) என்றுதொடங்கி

112 அண்டங்களதான அநேகங்களாய, பதினாறு லோகங்களோடே கூடி ஒன்றுக்கொன்று பதிறறுமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் துழப்பட்டு, ஈசவானுகது கரீடாகநதுக ஸததாநீயங்களாய, ஜலபுதபுதம்போலே ஏககாலத்திலே ஸருஷ்டங்களாயிருக்கும்

(அண்டங்களதான அநேகங்களாய) *அண்டாநாம து ஸஹஸராணாம் ஸஹஸராணயயுதாநி ச, ஈதருசாநாம ததா ததர கோடி கோடிசதாநி ச* என்க கடவதிறே (பதினாறு லோகங்களோடே கூடி) பதினாறுலோகங்களாவன கீழில அண்டகடாஹலததுக்குமேல எனபததுமுன்று நூரூயிரததைமபதினூயிரம யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே *ஸபத்திஸது ஸஹஸராணாம் தவிஜோசசராயோபி கதயதே தசஸாஹஸரமேகைகம் பாதாளம் முநிஸததம் அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸதிமத மஹாககயம் ஸுதலஞ்சாகாயம் பாதாளஞ்சைவ ஸபதம்* என்கிறபடியே ஓரொன்று பதினாலாயிரம யோஜநத தளவு உயாததியையும் பரபபையுமுடைத்தாய, தைதய தாநவ பநநக ஸுபாணாதி கள் வர்த்திகுகும் தேசமாய *ககலகருஷ்ணாருண பீதாச சாககராச சைலகாஞ்சநா பூமயோ யதர மைதரேய வரபராஸாத சோபிதா* என்கிறபடியே ககலங்களாயும் கருஷ்ணங்களாயும் அருணங்களாயும் பீதங்களாயும் வாலுக்காமயமான சாககரா ரூபங்களாயும் சைலரூபமாயும் பொன்னாயுமிருக்கிற ஸதலவிசேஷங்களை யுடைய வையாய விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலேயும் பராஸாததோரணங்களாலேயும் அலங்கருதமாய ஸவாகாதிகளிலுங் காட்டில நிரதிசயபோகயமாய அதலமென்றும் விதலமென்றும் நிதலமென்றும் கபஸதிமததென்று சொல்லப்பட்ட தலாதல மென்றும் மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத்தான அநேகலோகங்களேழும் இதுக்குமேல எழுபதினாயிரம யோஜநமகலததை உடைத்தாய ஸபத்தவீபஸாகரபாவதாதி விசிஷ்டமாய பாதசாரிகளான மநுஷ யாதிகள் வாததிகுகும் தேசமாய பதமாகாரமான பூலோகமும் பூலோகத்துக்கு மேல ஆதிதயனுக்கு கீழ் நூரூயிரம் யோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய கநதாவாதிகள் வாததிகுகும் தேசமான புவாலோகமும் ஆதிதயனுக்கு மேல தருவனுக்கு கீழ் பதினாறு ஆயிரம் யோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய ஸாதிகாரரான கரஹ நசுத்தர இந்தராதிகள் வாததிகுகும் தேசமான ஸவாலோக மும் தருவனுக்குமேல ஒருகோடி யோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய, *விநிவருத்தாதிகாராஸது மஹாலோகநிவாஸிந* என்று நிவருத்த அதிகாரராய, அதிகார அபேக்ஷரான இந்தராதிகள் வாததிகுகும் தேசமான மஹாலோகமும் அநத மஹாலோகத்துக்கு மேல இரண்டு கோடியோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதி பரமயோகிகள் வாததிகுகும் தேசமான ஜநாலோக மும் ஜநாலோகத்துக்குமேல எட்டுகோடி யோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய வைராஜாக்கயரான ப்ரஜாபதிகள் வாததிகுகும் தேசமான தபோலோகமும், தபோ லோகத்துக்குமேல நாற்பத்தெட்டுகோடி யோஜநததளவு உயாததியையுடைத்தாய *தேஷாமேஷாம் கேசந பரஹ்மலோகா ருத்ரஸயாநீயே ஸநதி ததரைவ லோகா* விஷ்ணோரநீயே ஸநதி லோகா விசாலாஸ தாமஸதாநலோகான தாநுபாஸய வரஜநதி* என்கிறபடியே பரஹ்ம விஷ்ணு சிவாகளும் அவர்களை உபாஸிதது தத பராபதிபண்ணினவாகளும் வர்த்திக்கும் தேசமான ஸதயலோகமும் ஆக ஊரத் வாத கடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்சராயமாயிருக்கும் ஜம்பதுகோடி யோஜநம் அண்டோச்சராயமென்பாருமுண்டு அதில *ஸூரியாண்ட கோளயோராமதீயே கோடயஸஸய பஞ்சவிமசதி* என்கிற ககரவசநததினபடியே ஸூரியனுக்கு மேல இருபத்தஞ்சுகோடியும் கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்

இப்படியிருந்துள்ள சதுரதசபுவநங்களோடே கூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதிறறு மடங்கான ஏழு ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது கீழ்ச்சொன்ன பதினாறு லோகத்தையும் *ஏததண்டகடாஹேந திரச்சோராதவமதஸததா கபீததஸய யதா பீஜம ஸாவதோ வை ஸமாவருதம* என்கிறபடியே, உளவாயில் விளாமசதையை விளாயோடு எங்குமொகக ஆவரிகுமாபோலே *கோடியோஜநமாநஸது கடாஹஸ ஸமவயவஸததித* என்று கோடி யோஜநமெடுபபமவகாசதயா உகதமானபடியே அண்டகடாஹம ஆவரிதது நிறகும் ஸாண்டகடாஹமான இவவண்டம *தசோதத ரேண பயஸா மைதரேயாண்டஞ்ச ததவருதம* என்கிறபடியே தன்னில பதிறறு மடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலததவததாலே ஆவருதமாயிருக்கும் *பஞ்சாசதகோடி விஸதாரா ஸேயமுாவீ மஹாமுநே ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸதவீபாபதிமஹீ தாரா* என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம் பஞ்சாசதகோடி விஸதாரமாகச் சொல்லுவாரும் *பூமண்டலம் து சதகோடி விஸதாரம் ஸாண்டகடாஹம* என்று வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும் இப்படி ஸகாந்தபுராணத்திலே சில ரஹஸ்யத்திலே பரககச் சொல்லுகையாலும் மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாசதகோடி விஸதாரத்தைக் கொண்டு பூமியை சதகோடி விஸதாரமாகச் சொல்லுவாரும் மாயிருக்கும் இதில இரண்டத்தொரு மாயாதையைத் தளமாகி அதில பதிறறு மடங்கு பெருத்த ஜலததவததாலே ஆவருதமாயிருக்கும் என்றபடி.

அண்டகடாஹத்தைப் பற்ற பதிறறுமடங்கு பெருத்த ஜலததவததாலே ஆவருதமென்பாருமுண்டு இப்படி தசோததரமாய்க் கொண்டு ஜலததவத்தை தேஜஸததவம் ஆவரிகும் அப்படி அதை வாயுததவம் ஆவரிகும் வாயுவை ஆகாசம் ஆவரிகும் ஆகாசத்தை அஹங்காரம் ஆவரிகும் அஹங்காரத்தை மஹத்ததவம் ஆவரிகும் அந்த மஹத்ததவத்தை அவயகதம் ஆவரிகும் *தத நந்தமஸங்கயாதபரமானம்* என்று அபரிமிதபரமானமான அவயகதத்துக்கு ஆவர ணதவ பரயுகதமான தசோததரதவம் கூடுமபடி யெங்ஙனே? எனனில ஆயிரத்திலே பத்துமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்கையிலே அதுவுமுண்டாகையாலே கூடும்.

வாரிவஹநயநிலாகாசைஸ ததோ பூதாதிநா பஹி வருதம தசகுணேரண டம் பூதாதிமஹதா ததா அவயகதேநாவருதோ பரஹமந தைஸஸாவைஸ ஸஹிதோ மஹாந ஏபிராவரணேரணடம் ஸபதபி பராகருதைா வருதம என்கிற படியே இப்படி தசோததரங்களான ஸபத ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு ஈசவர னுக்கு கரீடாகநதுகஸததாநீயங்களாய்) அதாவது கரீடாபரண பாலனுக்கு கரீட நகங்களபோலே, கரீடாரஸாநுபூஷுவான ஈசவரனுக்கு லீலோபகரணங்களா யிருக்கை *ஹரே விஹரஸிகரீடாகநதுகைரிவ ஜநதுபி* என்றும் (மோததே பகவாந பூதைா பால கரீடநகைரிவ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈசவரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது.

(ஜலபுதபுதமபோலே ஏககாலத்திலே ஸருஸடங்களாயிருக்கும்) அதாவது இவவண்டங்களை ஈசவரன ஸருஸடிகுமளவில ஒரொரு படையாக இட்டு அக மெடுக்குமா போலே கரமத்திலே பரிணமிககையன்றியே *ந கரமேண விவருததம் தத ஜலபுதபுதவத ஸமம்* என்கிறபடியே நீரக்குமிழிபோலே யொருக்காலே உத்பந நங்களாமென்கையும் அநேக ஜலபுதபுதங்கா ஏககாலத்திலே யுத்பநநங்களாமா போலே *ஏககாலேந ஸருஜயநதே* என்கிறபடியே ஸகல அண்டங்களும் ஏககாலத் திலே உத்பநநங்களாமென்கையும்.

ஆக (அண்டங்களதான அநேகங்கள்) என்னுமிடமும் அவைதான எல்லா மொன்று போலே யிருக்கும் என்னுமிடமும் சொல்லிறறியிறறு (112)

- 113 பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தாசிப்பிக்கிரா
113 பூதங்களில் ஆகாசமவகாசஹேது, வாயு வஹநாதி ஹேது
தேஜஸஸு பசநாதி ஹேது, ஜலம் ஸேசந பிண்டகரணாதிஹேது,
பருதிவி தாரணாதிஹேது எனபாகள

(பூதங்களில் ஆகாசம் அவகாசஹேது) அதாவது ஸகல பதாராதங்களாகும் ஸதிதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவிது ஆகாசத்துக்கு விநியோகமென்கை *அஸ்ய தேஹஸ்ய வியதோ லாகவம் ஸௌக்ஷ்மயமேவ ச சபத சரோதரம் பலம் பரஹமந ஸுஷிரதவம் விவிகததா* என்று இதுக்கு அநேக விநியோகங்களுண்டாயிருக்க இத்தொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதனுடையபராதாநயத்தைப்பற்ற இதுதான் மறையவற்றுகும் உபலக்ஷணம்

(வாயு வஹநாதிஹேது) வஹநம் வஹிகை ஆதிசபததாலே வயூஹந சேஷடாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுதான் *வாயோஸஸபாசேநதரியஞ்சேஷடாம காராகசயம் ஸபாசமேவ ச, வயூஹநம் வஹநம் தேஹஸ ஸவீகரோதி ஸதுததம்* என்று சொல்லப்பட்டதிறே

(தேஜஸஸு பசநாதிஹேது) பசநமாவது பாகம் பண்ணுகை ஆதிசபதத தாலே ஒளஷண்ய பரகாசாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுவும் *அகநேரௌஷண்யம் பரகாசதவம் ரூபேநதரியமமாஷண்ம ஸந்தாபசௌய தைக்ஷண்யாநி வாண்ம பசந சகதிதாம் ஆதததே ஸஹஸா தேஹஸ ஸாஹஸஞ்ச தவிஜாஷப* என்று கதிதமாயிற்று

(ஜலம் ஸேசநபிண்டகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது நீன்கை பிண்டகரண மாவது திரட்டுகை ஆதிசபததாலே சைதய மாதவாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுவும் *அதபயச சைதயம் ஸமாதததே ஸநிகததவம் ரஸநேநதரியம் பரஸாதம் மாதவம் பிண்டகரணம் கலேதநஞ்ச வை* என்று அபிவிதமாயிற்று

(பருதிவி தாரணாதி ஹேது, எனபாகள) தாரணம் தரிகை ஆதிசபதத தாலே மூாததிமததவ குருதவாதிகளைச் சொல்லுகிறது *பூமோ கநத குண்ம கராண்ம கரிமாணஞ்ச தாரணம், மூாததிமததவம் ஸஹிஷ்ணுதவம் ஸவீகரோதி யதாததம்* என்று இதுவும் வயாஹருதமாயிற்று எனபாகள என்றது ததவவிததுக கள சொல்லுவாகள என்றபடி (113)

114 இனி ஏகாதச இந்தரியங்களுடைய வருத்திபேதத்தை அருளிச் செய கிரா மேல

- 114 சரோதராதி ஜஞாநேநதரியங்களைநதுக்கும் அடைவே சபதாதி களைநதையும் கரஹிகை தொழில், வாகாதிகாமேநதரியங்களைந துக்கும் வீணாக சிலபகதயுகத்கள தொழில் மநஸஸு இவையித தனைக்கும் பொது

(சரோதராதி) இதயாதி சரோதரத்துக்கு சபத கரஹணமும் தவகிநதரியத துக்கு ஸபாசகரஹணமும் சக்ஷுஸஸுக்கு ரூபகரஹணமும் ஜிஹவைக்கு ரஸகர ஹணமும் கராணததுக்கு கநதகரஹணமும் தொழில் *தவக சக்ஷா நாஸிகா ஜிஹவா சரோதரமதர து பஞ்சமம் சபதாதீநா மவாபதயாததம் புத்தியுகதாநி வை தவிஜ* என்னகடவதிறே இந்த சலோகத்தில் இந்தரியங்களை வயுதகரமமாக எடுக்கையாலே இன்னததுக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் நயாயங்கொண்டு நிச்சயிக்கவேணும் ஜஞாநேநதரியங்களுக்கு சபதாதிகளை கரஹிகை தொழிலென னும் இவ்வளவே பரகாசிப்பது

(வாகாதி) இதயாதி இப்படி வயுதகரமமாக அருளிச் செய்தது வாகயஸவா ரஸயததுக்காக இததால வாககுக்கு உகதியும், பாணிககு சிலபமும் பாதததுக்கு கதியும் உபஸததபாயுக்களுக்கு ஜலமலவிஸாஜநமும் தொழிலென்கை *பாபூபஸத தெள கரெள பாதெள வாக ச மைதரேய பஞ்சமீ, விஸாகசிலபகதயுகதிகாம தேஷாஞ்ச கதயதே* என்னக கடவதிதே

(மநஸஸு இவையிததனைககும் பொது) அதாவது ஜஞானேந்தரியங்கள் ஸவஸவ விஷயங்களை கரஹிககும்போதும் காமேந்தரியங்கள் ஸவஸவகாமங்களைப் பண்ணும் போதும் மநஸஸஹகாரம வேண்டுகையாலே உபயாதமகமான மநஸஸு இவையிததனைககும் ஸாதாரணமா யிருக்குமென்கை (114)

115 ஜஞானேந்தரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட சபதாதிகள் ஐந தும் ஆகாசாதிகளுக்கு பரதிநியத குணங்களாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

115 ஆகாசாதி பூதங்களுக்கு, அடைவே சபதாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்

(ஆகாசாதி பூதங்களுக்கு) இதயாதியால அதாவது ஆகாசகுணம் சபதம வாயுகுணம் ஸபாசம் அகநி குணம் ரூபம் ஜலகுணம் ரஸம் பூ குணம் கந தம் என்றபடி (115)

116 இப்படி பரதிநியத குணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடியருளிச் செய்கிறார்

116 குணவிநிமயம்—பஞ்சீகரணததாலே

(குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணததாலே) என்று குணவிநிமயமாவது ஏகபூதத் திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாமபடி பூதங்களிலுண்டான குணக்கலப்பு சருத் பரகாசிகாகாரா சுகபக்ஷ்யத்திலே, *தேஜோவாரிமருதாம யதா விநிமய *என்கிற விதுக்கு *விநிமய பரஸபரஸமமிசரீகரணம்* என்றாரிதே இங்கும், பரஸபரஸம மிசரீகரணமே விநிமயசபதாததம் அங்கு பூதங்களுக்கு அநயோநயம் கலப்புச் சொல்லிற்று இங்கு குணங்களுக்கு அநயோநயம் கலப்புச் சொல்லுகிறது குணங் களுக்கநயோநயம் கலப்பாவது பூதமும் பூதாந்தரமும் போலே குணமும் குணந்தர மும் தன்னிலே கலக்கையன்று ஒன்றினுடைய குணம் ஒன்றிலே புகு எல்லாவற்றி லும் எல்லாமுண்டாமபடி யிருக்கை

அதவா விநிமயமாவது ஒன்றைக் கொடுத்தது ஒன்றைக்கொள்ளுகையாய் தன குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக் கொடுத்தது அதின் குணத்தைத் தான பஜிககை என்னவுமாம் இததால தன குணம் அநயத்தின் பக்கலிலு முண்டாய் அநயத்தினு டைய குணம் தன பக்கலிலுமுண்டாமபடி இருக்கையைச் சொல்லுகிறது இந்த (குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணததாலே) என்றதுக்குக் கருத்து—குணங்களாகையாலே ஆசரயாதநயதோ வருத்தியிலையிதே இவற்றுக்கு ஆகையால் தரவயத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேது என்கை

பஞ்சீகரணமாவது—*ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி பரதயேகம் ஸயூ தனிதா தத சதுாததா பிநந மேகைகமாததமாததம் ததா ஸததிதம் வயோமநோாதத பாகாச சதவாரோ வாயுதேஜ பயோபுவாம் அாததாநியாநி வாயோஸது வயோமதேஜ ப் பயோபுவாம்* இதயாதி புராணங்களிலே சொல்லுகிறபடியே ஆகாசாதிபூதங்களைத் தந்தையும் தனித்தனியே இரண்டு கூறுகி அவற்றிலே ஒரு கூறை நாலு கூறுகி

அந்தக் கூறுகளை பூதாநதரங்களிலே கூட்டி ஸாவபூதங்களிலும் ஸாவமுண்டாமபடி பண்ணுகை

இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபகதமான அாததங்கள் பரதாநங்களாய நிறகையாலே ஆகாசாதிபூதபேத வயவஹாரததுகும் குறையிலை (116)

117 ஆகாசம் கறுததுத தோற்றுகிறதும் அததாலே

(ஆகாசம் கறுததுத தோற்றுகிறதும் அததாலே) அதாவது அதிஸூக்ஷ்மதை யாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்கும் ஆகாசததுக்கு சக்ஷாவிஷயதவமும் *யத கருஷணம் தத பருதிவி* என்று பருதிவிக்கு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிற கருஷணதவமும் உண்டாயிற்று அது பஞ்சீகரணததாலே என்கை

இததால தரிவருதகரணத்தைச் சொன்ன வநந்தரம், சருதிதானே *யதகநே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ ததரூபம் யசக்ஷம் ததபாம யதகருஷணம் ததநநஸய* என்று அகநியிலே தரிருபதவத்தை தாசிபிததாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகர ணத்தை அருளிச்செய்த அந்ததரம் அது தன்கை ஸாவததையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமா யிருப்பதொரு பூதத்திலே தாசிபிததாராயிசறு

இப்படி பூரிபாஷ்யத்திலே *யதகநோ லோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ ததபாமபி, சக்ஷம் கருஷணம் பருதி வயாச்சேதயகநாவேவ தரிருபதா சருதயைவ தாசிதாதஸ மாத ஸாவே ஸாவதர ஸங்கதா * என்று பாஷ்யகாரரும் அருளிச் செய்தார

சாந்தோகயத்தில் பஞ்சீகரணம் சொல்லாதே தரிவருதகரணத்தைச் சொல் லுவானென்? என்கில அங்கு தேஜோபநநங்கள் மூன்றினுடையவும் உதபத்திமாதர மிதே சொல்லிற்று சருதயநதரத்திற சொல்லுகிற ஆகாசவாயுககளினுடையவும் அவயகதம்ஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உதபத்திதானும் சொல்லிற்றிலை யிதே ஆகையால் தேஜோபநநமாதரகதநம் ததபாநதரங்களுக்கும் உபலக்ஷண மாஸூப போலே தரிவருதகரண கதநமும் பஞ்சீகரணததுகும் உபலக்ஷணம்

இப்படி, பஞ்சீகரணததாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸபரமிசரங்களாகையாலே சபதாதிசூனபஞ்சகமும் ஸாவபூதங்களிலு முண்டாயிருக்குமென்று குணவிநிமய ஹேது சொல்லிற்றாய நின்றது (117)

118 இனி ஆகாசாதிகளில பூாவபூாவததைப்பற்ற உததரோததரததவததுக்கு குணதிகயமுண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்செய்கிறார்

118 முனபுத்தை தநமாதரைகனோடே கூடிககொண்டு உததரோததா கதமாதரைகள் ஸவவிசேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே குணத் த யமுண்டாயிறென்றும் சொல்லுவார்கள்

(முனபுத்தை தநமாதரைகள்) என்று தொடங்கி அதாவது சபததநமாதரத தாலே ஆவருதமாயககொண்டு ஸபாசதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான வாயுவைஜநிபபிக கையாலே வாயுவுக்கு ஸபாசசபதங்களிரண்டும் குணமாயிற்று இப்படி சபததநமாத ரததாலே ஆவருதமான ஸபாச தநமாதரததாலே ஆவருதமாய அவையிரண்டோ டுங்கூடி நின்று ரூபதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான தேஜஸஸை ஜநிபபிககையாலே அதததவததுக்கு சபதஸபாச ரூபங்களாகிற முன்று குணங்களுமுண்டாயிற்று இப்படி பூாவ தநமாதர தவயவிசிஷ்டமான ரூபதநமாதரததாலே ஆவருதமாய, அவைமுன்னோடே கூடிநின்று ரஸதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான ஜஸதைஜநிபபிக கையாலே அதுக்கு சபதஸபாசரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று இப்படி பூாவ தநமாதரதரயவிசிஷ்டமான ரஸதநமாதரததாலே ஆவருதமாயக் கொண்டு கததநமாதரம் ஸவவிசேஷமான பருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே அதுக்கு சபதாதிகளான அஞ்ச குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை

இதனால் ஏகைக்குண ஆசரயமான ஆகாசாதிபூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணபரயுகதமானவோபாதி உததரோததர பூதங்களில் குணதிகயமும் ஸவந வநமாதரங்களுக்குண்டான ஆவரண பரயுகதமென்றதாயிற்று என்றும் சொல்லுவாகளென்று கீழ்ச சொன்னததோடே இதையும் ஸமுச்சயிதநுளிச செய்கிறா இப்படி ததவவிததுககள சொல்லுவாகளென்கை

* (ஆகாசம சபநமாதரநது ஸபாசமாதரம ஸமாவிசத ரூபமநதைவாவிசத சப தஸபாசகுணுவுபெள சபநஸஸபாசசச ரூபஞ்ச ரஸமாதரம ஸமாவிசத தஸமாசச தூரகுணஹயாபோ விசேஷாசசேநதரியகரண) என்னககடவதிநே (118)

119 உததேசகரமத்திலே சுததஸதவ மிசரஸதவங்களினுடைய ஸவருபாதிகளைத் தெளியவருளிச செயதார கீழ இனி ஸதவ சூநயமாகிறது ஏது என்னுமாகாங்கைக்ஷிலே அருளிசசெய்கிறா

119 ஸதவ சூநயமாவது காலம்

(ஸதவசூநயமாவது காலம்) என்று ஸதவகுணம் ரஜஸதமஸஸுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய ஸதவ சூநயமென்றது ஸதவாதிசூணதரய சூநயமென்றபடி. இதனால் கேவலஸதவமாயும் குணதரயாசரயமாயும் இருக்கிற அசித தவயததை யும் பற்ற இது வயாவருததஸவருபமாயிருக்கு மென்கை (119)

120 இதினுடைய பரகாரம் ஏது? என்னுமாகாங்கைக்ஷிலே சொல்லப்படுகிறது மேல

120 இது, பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய கலா காஷ்டாதிருபேண பரிணமிகககடவதாய நிதயமாய ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகரமாய சரீரபூதமாயிருக்கும்

(இது பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய) பரகருதியென்கிறது அவயகததை பராகருதமென்கிறது வயகததை பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலததவம் ஹேதுவாகையாவது இவற்றை ஸவஸங்கலபாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸாவேசவரன காலத்தினுடைய அவஸததாவிசேஷங்களைப் பாரததுக கொணடிருநது அவவவகாலங்கள் வநதவாரே இவற்றை நிாவஹிகையாலே இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அவசயாபேக்ஷிதமாயிருக்கை

* பரகருதிம் புருஷஞ்சைவ பரவிசயாதமேசசயா ஹரி , கேஷாபயாமாஸ ஸம் பராபதே ஸாகககாலே வயயாவயயெள* *காலே சமஸதி யோகயதாம் சிதசிதோரந யோநயமாலிங்கதோ பூதாஹங்கருதி புத்திபஞ்சகரணீஸவாநத பரவருதநீந்தரியை அண்டாநாவரணஸஸஹஸரமகரோத* என்கிறபடியே ஜகதருஷ்டி பண்ணுகிற போது அககாலம் வருமளவும் பாரததுக கொணடிருந்திறே ஸருஷ்டிததது இது தான ஸததிதயாதிகளுக்குமொகருமிநே இப்படி காலபரதாநமாக ஸாவேசவரன நிாவஹிததருளுகையாலே இவ்விபூதியில் ஸகலபதாராததமும் காலகருத பரிணாமமாயிருக்கும் இவற்றினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேதுவென்னுமிடம் இதினுடைய அநவயவயதிரேகங்களாலே லௌகிகபதாராததங்களிலே காணலாமிநே ஆகையால் காலத்தினுடைய பரகருதி பராகருத பரிணாமஹேதுதவம் ஆகமததாலும் பரதயக்ஷததாலும் விததம்

அநந்தரம் கீழ்சசொன்னதுக்கு உபயோகியான இதின் பரிணாமவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறது

(கலாகாஷ்டாதிருபேண பரிணமிகககடவதாய) *காஷ்டா பஞ்சதச கயாதா நிமேஷா முநிஸததம காஷ்டா தரிமசத கலா தரிமசத கலா மெளஹலாததி கோலிதி தாவத ஸங்கயைரஹோராதரம முஹலாததைதாமாநுஷம ஸமருதம அஹோராதராணி தாவநதி மாஸ பக்ஷதயபாதமக தைஷ ஷட்பிரயநம வாஷம தவேயநே தக்ஷிணோததரே அயநம தக்ஷிணம ராதரிா தேவாநாமுததரம திநம திவயைா வாஷஸஹஸரஸது கருததரேதாதிஸமஜஞிதம சதுராயுகம தயாத சபிஸ ததவிபாகம நிபோதமே சதவாரி தரிணி தவேசைகம கருதாதிஷு யதாகர மம திவயாபதாநாம ஸஹஸராணி யுகேஷவாஹு புராவித ததபரமாணச சதைஸ ஸந்தயா பூவா தகராபிதியதே ஸந்தயாமசகசச தததுலயோ யுகஸயா நநதரோ ஹி ஸ , ஸந்தயா ஸந்தயாமசயோரநதாய காலோ முநிஸததம யுகாகயஸ ஸது விஜ்ஞேய கருததரேதாதிஸமஜஞித * எஃறு நொடயகி *ஏபநது பரஹமேண வாஷமேயம வாஷசதநது தத சதம ஸி தாய வாஷாணம பரமாயாமஹாதமந * எனனுமதளவாக காலத்தினுடைய பரிணம விசேஷம ஸ்ரீபராசர பகவாருவே கதிதமாயிற்று

இதுதன்னை நடுவில திருவிதிப்பினைப்பட்டா நிமேஷம பதினைந்துகொண்டது காஷ்டா காஷ்டா முப்பதுகொண்டது கலை கலைமுப்பதுகொண்டது முஹலாததம, முஹலாததம முப்பதுகொண்டது திவஸம திவஸம முப்பதுகொண்டது பக்ஷதய ரூபமானமாஸம மாஸமிரண்டு கொண்டது ருது ருது மூன்றுகொண்டது அயநம அயந மிரண்டு கொண்டது ஸமவதஸரம இப்படி மாநுஷ ஸமவதஸரம முநநாற றறுபது கொண்டது ஒரு தேவ ஸமவதஸரம தேவஸமவதஸரம பன்னிராயிரங் கொண்டது சதுராயுகம அதில கருதயுகம நாலாயிரம திரேதை மூவாயிரம தவாபரம இரண்டாயிரம கலியுகம ஆயிரம கருதயுகத்துக்கு பூவஸந்தயை நானூறு அபரஸந்தயை நானூறு திரேதைக்கு பூவஸந்தயை முநநாறு அபர ஸந்தயை முநநாறு தவாபரத்துக்கு பூவஸந்தயை இருநூறு அபரஸந்தயை யிருநூறு கலியுகத்துக்கு பூவஸந்தயை நூறு அபரஸந்தயை நூறு இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுராயுகம ஒரு மநவந்தரம இப்படி பதினாறு மநவந்தரம ஆயிரம சதுராயுகம இது பரஹமாவுக்கு ஒரு பகவ ராதரியும் இததோடே ஸமமா யிருக்கும் இப்படி, அஹோராதரங்களும் மாஸஸமவதஸரங்களும்மாகப் பெருக்கி, சதாநதமாக பரிசுனிதமான பரஹம ஆயுஸ்கு பரமேஃறு ப்ராம எஃறு ஸுவயகதமாக அருவிசசெயதார ஆக காலத்தினுடைய கலா காஷ்டாதிருப பரிணமபரகாரம் சொல்லப்பட்டது

(நிதயமாய) இவ்விடத்தில் நிதயதயமாவது *அநாதி பகவாந காலோ நாநதோஸய தவிஜ விதயதே* எனகிறபடியே ஆதி அநத ரஹிதமாகை

(சசவரனுக்கு கரிடாபரிகரமாய) அதாவது *நிலை ஜகதுதயவிபவலயலீலனா ஸாவேசவரனுக்கு தததவலீலாபகரணமாகை பரகருதி புருஷகாலங்கா மூன்றும் லீலாபகரணமாய்ஹ ப்ருபபது அதில பரகருதி புருஷர்கள் ஸருஷ்டயாதிகளுக்கு காமீபவிதது லீலாபகரணமாவாகா இது ஸஹகாரிதவேந லீலாபகரணமா யிருக்கும் சசவரன ஸருஷ்டயாதிகளை நிர்வஹிக்கும்பததில ஸதய ஸங்கலபனா தான அடியில பண்ணிவைத்த காலநியமம தப்பாதபடி அவவவகாலாகமநம பாரத திருநாத நிர்வஹிதகயால் இதுதன்னை நிமேஷகாஷ்டாதி ரூபேண பரிணமிப திகையால் ப்ருததான ஸருஷ்டிஷ்டயமுமாயிதே இருப்பது ஆக இப்படிக்களாபே சசவரனுக்கு கரிடாபரிகரமாய்ருக்கும் ப்ருததை கரிடாபரிகரமென்ற சொல்லு க யாலே காலகருதபரிணமமயாயச செல்லுகிற லீலாவிபூதியிலே இது கரு

விநியோகம் *ந காலஸ ததர வை பரபு* எனகிற போகவிபூதியில் இது கொண்டு அபேகையிலலை எனறதாயிற்று

அநந்தரம் ஏவம்பூதமான காலததவம் ஈசவரனுக்கு அபருதக்னித்த விசேஷணமாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

(சரீரபூதமாயிருக்கும்) என்று *பரஸய பரஹமனோ ரூபம் புருஷ பரமம் தவிஜ வயகதாவயகதே ததைவாநயே ரூபே காலஸ ததாபரம்* *பரதாநபுருஷா வயகத காலாஸது பரவிபாகச ரூபாணிஸதிதிஸாகாநதவயகதிஸதபால ஹேதவ* *விஷ்ணோ ஸவரூபாத பரதோதிதே தவே ரூபே பரதாநமபுருஷச விபர தஸையவ தேநயேந தருதே வியுகதே ரூபாநதரம் தத தவிஜ காலஸமஜஞம்* என்னக்கடவ திறே ஒரு சேதநனோடு ஒரு தரவயததுக குண்டான பருதகனித்தயநாஹ ஆதார ஆதேயபாவமும் நியந்தரு நியாமயபாவமும் சேஷசேஷி பாவமும் ஓரொன்றே சாரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது காலஸமஜஞகஅசிததரவயததுககு ஏததஸமபத் ததரயமும் ஈசவரனோடே உண்டாகையாலே இது அவனுக்கு சரீரமாயிருக்கு மெனறதாயிற்று

இப்படி பரகருதயாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் ஈசவரனுக்கு சரீரமாயிருக்கும் என்கையாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈசவரனே என்னுமதுக்கு விரோத மிலலை

ஆக ஸதவகுநயமாகிறது இன்னதென்றும் அது செய்யும் காயமும் அதுக குறுப்பான அதினுடைய பரிணாமமும் அதினுடைய அநாதிநிதநகவமும் அதுதான் ஈசவரனுக்கு இன்னதுக்கு பரிகரமாயிருக்குமென்றும் அதுதான் அவனுக்கு சரீரமாயிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது (120)

121 தரிவித அசிததையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அவனுக்கு போக உபகரணமான கௌரவத்தைப் பற்ற சுதத ஸதவத்தை பரதமம்ருளிச்செய்தார அநந்தரம் அவனுடைய லீலைக்கு பரதாந உபகரணமாய்க கொண்டு பரதாந சபதவாசயமான மிசரஸதவத்தை அருளிச்செய்தார அநந்தரம் அந்த பரதாநபரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாய்க கொண்டு லீலோபகரணமாயிருக்கும் ஸதவ குநயத்தை அருளிச்செய்தார இப்படி அசித தரயததையும் சொல்லுகிறவிடத்தில் (பரகருதிபராக ருதவகனினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய்) என்று காலதததுவத்துக்கு விநியோகம் சொன்னவோபாதி பூவ அசித தவயததுகமும் விநியோகம் சொல்லப் பட்டதிலையிறே அததை அருளிச்செய்கிறார் மேல

121 மறறை பிரண்டசித்தமும் ஈசவரனுக்கும் ஆதமாவகமும் போகவ போகோபகரண போகஸதாநங்களுயிருக்கும்

(மறறையிரண்டு அசித்தமும்) என்று தொடங்கி ஈசவரனுக்கும் ஆதமாவகமும் என்றது சேதநரிதே அசேதநததுககு போகதாககன சேதநராகவுள்ளது ஈசவரனும் ஆதமாவகமும் ஆனபின்பு உபயாகமும் போகயாதிகளாயிருக்குமென்றபடி ஆதமாவகமும் என்ற ஏகவசநம் ஜாதயபிராயமாகையாலே தரிவித சேதநரையும் சொல்லுகிறது இப்படி உபய அசித்தமும் உபயாகமும் போகயாதிகளாயிருந்ததே யாகிலும் கேவல பகவதிசசையாலே ததபோகாததமாக பரிணமிகையாலும், அநவரத அபரோக்ஷித ஸவ பர ஸவரூபரான நிதயமுகதரில் திருமகளும் நியும் எனகிறபடியே அமமிதுநத்தினுடைய போகத்துக்குக் கைதொடுமானமாயிருக்கும் தொழிய * (அஹம் மம்) என்றிருப்பாரிலலாமையாலும் சுதத ஸதவத்தினுடைய விநியோகம் ஈசவரபரதாநமாயிருக்கும் அவ்வன்னறிககே சேதநகாமாநுகுணமாக பகவதஸங்கலபத்தாலே பரிணமிகையாலும் சேதநரெல்லாரும் தேவாதிசரீரக்

களிலே அஹமபுத்தியைப் பண்ணி ஸ்வதந்தர போகதாககளாயிருக்கையாலும் ஈசுவரனுக்கு இந்த விபூதியில் லீலாரஸமே பரகரமாய் போகரஸம் அதயலபமாகையாலும் மிசரஸதவத்தினுடைய விநியோகம் பததசேதநபரதானமாயிருக்கும் (121)

122 அந்த விபூதியில் போகயங்களாவன அபராகருதமான சபதாதிகள் போகோபகரணங்களாவன திவ்யமாலயாதிகளும் சதரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும் போகஸததானங்களாவன அபராகருத ரதநமயமான மண்டபமென்ன மாவிகையென்ன இதயாதிகளும் பஞ்சோபநிஷநமயமான திவ்யவிகரஹங்களும் இப்படி நிகயவிபூதி பரகரியையும் இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி பரகரியாமாதரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (போகயங் களாகிறன) என்று தொடங்கி

122 போகயங்காகிறன விஷயங்கள், போகோபகரணங்காகிறன சக்ஷராத் கரணங்கள், போகஸததாநங்களாகிறன சதூதச புவநமும் ஸமஸததேஹமும்

இதுதானே உபயவிபூதிக்குமானாலோ? என்கில போகோபகரணங்களில் பரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸததாநங்களில் வைஷமயத்தாலும் சேராது இங்கு சேதநாக்கு போகமாவது ஸுகதுக்கருபமான அநுபவஜ்ஞாநம் அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாகையாலே சபதாதிவிஷயங்கள் போகயங்கள் அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபகரணங்களாகையாலே இந்தரியங்கள் போகோபகரணங்கள் யாதொரு அதிகரணத்திலே நிறகிற சேதநனுக்கு அந்த ஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது அது போகஸததாநசபதத்துக்கு அாததமாகையாலே போகஸததாநங்களென்று லோகங் களையும் தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது ஸமஸததேஹங்களாவன ஸுரநரதிராயக ஸததாவராதமகமான சரீரங்கள் ஈசுவரனுக்கு இந்த விபூதியிலுண்டான போகய போகோபகரணதிகளையும் அவதார கந்தமான க்ரீராரணவ சயந்ததிலும் அவதார விசேஷங்களிலும், அாசசாவதாரங் களிலுமுண்டான விநியோக விசேஷங்களாலே கண்டு கொள்வது (122)

123 அநந்தரம் தரிவித அசித்தினுடையவும் பரிஞாமங்களை அருளிச்செய்கிறார் (இதில முற்பட்ட அசித்தத்துக்கு) என்று தொடங்கி

123 இதில முற்பட்ட அசித்தத்துக்கு கீழெல்லையுண்டாய சுற்றும் மேலு மெல்லையினறிகே யிருத்தர நடுவில் அசித்தத்துக்கு சுற்றும் கீழு மெல்லையினறிகே மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், காலம் எங்கு மொக்கவுண்டாயிருக்கும்

பூவ அசித்தத்துக்கு கீழெல்லையுண்டு என்கிறது மிசரஸதவாவதியாகையாலே நடுவில் அசித்தத்துக்கு மேலெல்லையுண்டென்கிறது சுததஸதவாவதியாகையாலே காலத்துக்கு அங்கனொரு அவசசேதமில்லாமையாலே என்கு மொக்கவுண்டாயிருக்கும் என்கிறது இப்படி ஸாராவதரிகமான காலந்தான உபயவிபூதியிலும் நிதயமென் றிறே தமக்குத் திருவுள்ளம் (123)

124 இங்ஙனன்றிகே இதுக்கு விபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒரு பேதம் சொல்லு வாரமுண்டு என்கிறார்

124 காலந்தான பரம்பதத்தில் நிதயம் இங்கு அநிதய மென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்

(காலந்தான பரம்பதத்தில நிதயம், இங்கு அநிதயம் என்றும் சொல்லுவார்கள) என்று இப்படிச் சொல்லுகைக்கடி பரம்பதத்தில இதுககு உதபததயாதிக ஞ்ணடாக சாஸ்தரங்களை சொல்லாமையாலும் இந்த விபூதியிலே இதுககு உதபதத யாதிகளைச் சொல்லுகையாலும் வபூண்கருதயங்களைச் சொல்லும்பததிலே கால ஸருஷ்டியை அநிருதத கருதயமாகச் சொல்லாநின்றதிதே

பரகருதியை ஸருஷ்டிகையாவது மஹதாதிருபேண பரிணமிப்பிகையா னுப்போலே காலத்தை ஸருஷ்டிகையாவது நிமேஷகாஷடாதிருபேண பரிணமிப் பிகை ஸததபரிணமிநியான பரகருதிககு மஹதாதிருபமான ஸததூலபரிணமம் போலேயிதே ஸததபரிணமியான விதுககும நிமேஷாதிருபேண பரிணமம் அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான விதுவும் விநாசவததாக்கையாலே இவ்வளவைக் கொண்டு காலம் - இங்கு அநிதயமாயிருக்கும் என்கிறது பரம்பதத்தில ஸதருசபரி ணமவிசேஷ பரயுகதோதபததயாதி வயவஹாரராலிதயததாலே நிதயமாயிருக்கும் என்கிறது

இப்படி காலத்துககுபரிணமங்கொள்ளாதே ஏகரூபவததைக் கொண்டு இப் படியிருந்துள்ளகாலந்தான தன்னுடைய நிமேஷம் காஷ்டடை, முஹூராததம் அஹோராதரம் தொடக்கமாக பராததமீருகவுண்டான விசேஷ வயவஹாரத துககு ஹேதுவான நிமேஷோநமேஷங்கள் ஆதிதயகதி தொடக்கமான அவசேதங்க ளோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும் ஆகையாலே சுண்ணலவாதிபேத வயவஹாரமுண்டா கிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்கமுண்டிதே இதுவிதே ததவதரயவிவரணத் தில ஆசசானபிள்ளை பராதாந்யேந அருளிச்செய்தது அந்தபக்ததில உபயவிபூ தியிலும் காலஸவரூபம் ஏகரூபமா யிருக்குமாய்கையாலே பரம்பதத்தில நிதயம், இங்கு அநிதயம் என்கிறவிது சொல்லப்போகாது ஆகையால் இது பரிணமபக் ததை அவஸம்பிகதுச சிலா சொன்னதென்று கொள்ளவேணும் நமமுடைய தாச நஸததா தங்களிலே இங்ஙனேயும் சிலரருளிச் செய்கையாலே அததையும் தர்சிப பிததருளிஞராயிற்று (124)

125 சிலா காலத்தை யிலலை யெனறாகள

காலந்தனை யிலலையென்று பௌததாதிகள் சொல்லுகையாலே, (சிலா காலத்தை யிலலை யெனறாகள) என்கிறா (125)

126 அததை நிராகரிககிறா

126 பரதயக்ஷததாலும் ஆகமததாலும் விததிககையாலே அது சொல்லவொணுது

(பரதயக்ஷததாலும்) இதயாதியாலே பரதயக்ஷமாவது ஸதாவர ஜங்கமாத மகமான ஸமஸத பமாததமும கால கருதபரிணமமாகவே காணப்படுகிறவிது ஆகம மாவது சருதயாதிகள் *கலாமுஹூராததா காஷ்டாசசாஹோராதராசச ஸாவசு* *மதுசச மாதவசச வாஸந்திகா வருதா ககரசச கசிசச கரைஷயாவருதா* என்று காலபரிணம விசேஷங்களான கலை காஷ்டை முஹூராததம் அஹோராதரங்கள் ருது விசேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிதே சருதி *காலஸவரூபம் விஷ்ணுசச யநம் யோகதம் தவாநக* இதயாதியாலே ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே இதுதான விஸ்த ரேண சொல்லப்பட்டதிதே புராணத்தரங்களிலும் இஹோஸாதிகளிலும் இப்படி கண்டுகொள்வது இதுககெனவே நிமிதமாய அதயயநாதிகாவநியமங்களை பரதி பாதிக்கிற ஜ்யோதிசசாஸ்தரத்தை வேதத்துககு தருஷ்டியாகச் சொல்லாநின்றதிதே

அந்த சாஸ்தரநதனனில இன்ன காலத்திலே யின்னதுண்டாம் என்று சொன்னால் அது பரதயக்ஷிககலாயிராநின்றதிதே ஆகையால் பரதயக்ஷததாலும் ஆகமத தாலும் இப்படி வித்திகையாலே கால அபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை (126)

127 பலரும் திககென்று தனியே யொரு தரவய முண்டெனறார்கள்

வைசேஷிகாதிகள், பருதிவயாதிகளோபாதி திககென்றும் தனியே யொரு தரவ யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே (பலரும் திககென்று தனியே யொருதரவயமுண்டெனறார்கள்) என்கிறார்

தரவயாணி பருதிவயபதேஜோ வாயவாகாசகாலதிகாதமமநாமஸி நவைவ என்றிதே அவர்கள் சொல்லுவது *பூராபோ ஜயோதிரநிலோ நப காலஸ ததா திசு ஆதமா மந இதி பராஹு* தரவயாணி நவ ததவித* என்றுனிதே வரத ராஜன் (127)

128 அததை நிராகரிகிறார்

128 பல ஹேதுக்களாலும் ஆகாசாதிகளிலே அந்தாப பூதமாகையாலே அதுவுஞ்சேராது

(பல ஹேதுக்களாலும்) இதயாதியாலே அதாவது நாலு போ நாலு திககிலும் நிஃரூவ நாலவாக்கும் நடுவான பரதேசம் ஒருவனுக்குக் கிழக்காய் ஒருவனுக்கு மேற்காய் ஒருவனுக்கு வடக்காய் ஒருவனுக்குத் தெற்காய்தீ தோற்றநின்ற திதே அதுக்கடி தரவய மன்றிககே பரதியோகயாநுஞ் கலபநாகமாகை நாலவாக்கு நடுவே யிருக்கிற பருதிவயாதிகள் தரவயமாகையாலே இப்படி விபரதிபத்தி விஷயமாகிறதிலையிதே இனிததான் ஆதிதயன் உதிககிறவிடம் கிழக்காகவும் அவன் அஸ்தமிககிறவிடம் மேற்காகவும்இதே கொள்குகிறது அதுதான் மஹா மேருவுக்கு நாலுபாரசவத்திலும் பெதித்திதே இருப்பது ஆகையாலேயிதே நாலு பாரசவத்திலுமுள்ளவாக்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது *நைவாஸதமயமரீ ககஸ்ய நோதயஸ ஸாவதாஸத* உதயாஸதமயாககயா ஹி தாசநாதாசநம் ரவே ஸா வேஷாம் தவிபவாஷாணம் மேருருத்தரதோ யத என்று இதுதான் பூர்விஷணு புராணத்திலே சொல்லப்பட்டது இப்படி பலஹேதுக்களாலும் ஆகாசாதிகளிலே அந்தர்பூதமாய் தனக்கென்ன வொரு தரவயவயஸதை யிலலாமையாலே திககென்று ஒரு தரவய முண்டென்கிற வதுவும் சேராத்தென்கை

(ஆகாசாதி) என்கிற ஆதிசபதத்தாலே பூமியைச் சொல்லுகிறது இவற்றிலே திககு அந்தாபூதமாகையாவது ஸூரியனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக இவற்றுக்குள்ளே திகவிபாகத்தைக் கலபித்துக் கொள்குகிற தொழியப் பிரித்துக் காணலாவதொரு வஸ்துவின்றிககே யிருக்கை அதுவும் சேராத்தென்றது முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிககையாலே ஸமுசசயம் (128)

129 பருதிவயாதி சதுஷ்டயத்தோபாதி ஆகாசத்தையும் பாவருப்பதாராததமாகக் கொள்ளாதே ஆவரணபாவருப்பமாகக் கொள்குகிற பெளத்தமத்ததை அருளிச்செய்கிறார்

129 சிலா ஆவரணபாவம் ஆகாசமெனறார்கள்

(சிலா ஆவரணபாவம் ஆகாசமெனறார்கள்) என்று (ஆவரியதே அநேந) என்கிற கரணவயுதபத்தியாலே ஆவரணங்களாய் ஸத்தூல பதாராததங்களான பருதிவயாதிகளாய் அவற்றினுடைய அபாவமே ஆகாசசபதவாசயமல்லது இது ஆகாசம் என்று காட்டலாமபடி பாவருப்பமானதொரு பதாராததமன்று என்கை *நச பருதிவயாதயபாவமாதரமாகாச இதி வகதும் சகயம்* என்றிதே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது (129)

130 அததை நிராகரிககிரூ,

130 பாவருபேண தோற்றுக்கையாலே அதுவுஞ்சேரது

(பாவருபேண) இதயாதிபாலே அதாவது பாவருபதவேந அங்கேரிககப
பட்ட பருதிவயாதிகளோபாதி *அதர சயேந பததி அதர கருதர பததி என்று
சயேநாதிகளுடைய பதநததுக்கு தேசமாயக்கொண்டு, ஆகாசமும் பாவருபேண
தோற்றுக்கையாலே, இததை ஆவரணப்பாவருபமாகச சொல்லுகிற அது சேரா
தெனகை அதுவும் என்று நிஷிதத ஸமுச்சயம் திதுதனனை (ஆகாசே சாவிசே
ஷாத) எனகிறஸூதரத்திலே *ஆகாசே ச நிருபாககயதா ந யுகதா பாவருபதவே
நாபயுகதபருதிவயாதிவதஆகாசஸயாபயபாதித பரதீதிஸிததவாவிசேஷாத,
பரதீயதே ஹயாகாசோதர சயேந பததயதர கருதர பததி திதி சயேநாதிபதநதே
சதவேந* என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரா விஸதரேண அருளிச செயதூர் (130)

131 இனி, ஆகாசத்துக்கு நிதயதவ நிரவயவதவ விபுதவ அபரதயக்ஷதவங்கள்
கொள்ளுகிற நையாயிக வைசேஷிக மதததை அருளிச செய்கிரூ (வேறே சிலா)
என்றுதொடங்கி

131 வேறே சிலா திதுதனனை நிகயம் நிவயவம் விபு அபரதயக்ஷம்
எனரூகன

132 அதுதனனை நிராகரிககிரூ

132 பூதாதியிலே பிறகக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலிலாமையாலும்,
கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ் சேரது

(பூதாதியிலேபிறகக்கையாலும்) இதயாதிபாலே அதாவது பூதாதி ஸமஜஞ்ச
மான தாமஸ அஹங்காரத்திலே உதபநநமாகையாலும் ஒன்றிலே நின்றும உதபநந
மான தொன்றுக்கு ஸாவயவதவம் ஸிததமாகையாலும் நிதயம் நிரவயவமெனகிற
விரண்டுஞ்சேரது (பூதாதியிலே பிறகக்கையாலும்) என்றது, சபததநமாதரத்தி
னுடைய ஸதூலாவஸதையாகையாலே அதுக்கும் திதுக்குமுண்டான ஐகயததைப
பற்ற இனி விபுவாகில ஸாவகதமாகவேணுமிதே ஸவகாரணமான அஹங்காராதி
களில திதுக்கு வயாபதியிலிலாமையாலே அதுவும் சேரது பஞ்சீகரணபரயுகதமான
ருபவததவததாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அபரதயக்ஷமெனகையும் சேரது
(ஆகாசம் கறுததுத தோற்றுக்கிறதும் அததாலே) என்றாரிதே கீழே திது தனனை
*அண்டாநதாலாததிநச சாகாசஸய தரிவருதகரணோபதேச பரதாசித பஞ்சீகரணேந
ருபவததவாசசாக்ஷுஷதவேபயவிரோத* என்று பாஷ்யகாரருமருளிசசெயதூர்
(13)

133 வாயுவும் பரதயக்ஷமன்று ஸபாசாநுமேயமென்றிதே அவர்கள் சொல்லுவது,
அததையும் நிராகரிககிரூ (தவகிநதரியததாலே) என்று தொடங்கி

133 தவகிநதரியததாலே தோற்றுக்கையாலே, வாயு அபரதயக்ஷ
மெனகிற அதுவுஞ் சேரது

அதாவது ஜஞாநேநதரியங்களிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கோசரமானபோதே
பரதயக்ஷதவம் ஸிததமாகையாலே தவகிநதரியததாலே தோற்றுக்கிற வாயுவை
அபரதயக்ஷமெனன வொண்ணாது எனகை (133)

134 தினி பரஸபர விலக்ஷணஸவபாவங்களான பூத விசேஷங்களில ஜஞாதவய
மசங்களை அருளிச செய்கிரூ

134 தேஜஸஸு பெளமாதி பேதததாலே பஹுவிதம்

(தேஜஸஸு பெளமாதிபேதததாலே பஹுவிதம்) அதாவது பெளமம் திவயம் ஒளதாயம் ஆகரஜம் எனகிற பேதததாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பாராததிவ மாதரேநதநமான தேஜஸஸு பெளமம், அதாவது தீபாதி ஜலமாதரேநதநமான தேஜஸஸு திவயம் அதாவது ஆதிதயாதி பாராததிவ ஜலேநதநமான தேஜஸஸு ஒளதாயம் அதாவது ஜாடராகநி நிரிநதநமான தேஜஸஸு ஆகரஜம், அதாவது—ஸுவாஸூதி (134)

135 இதில ஸததிர அஸததிர விபாகம் பண்ணுகிறோ (அதில ஆதிதயாதி) என்று தொடங்கி

135 அதில் ஆதிதயாதி தேஜஸஸு ஸதிரம், தீபாதி தேஜஸஸு அஸதிரம்

சிரகால வாததிதவததாலே ஆதிதயாதிதேஜஸஸு ஸததிரமென்கிறது கபிர விநாசிதவததாலே தீபாதிதேஜஸஸு அஸததிரம் என்கிறது (135)

136 தேஜஸஸுக்கு நிறம் சிவபபு, ஸபாசம் ஒளஷணயம்

(தேஜஸஸுக்கு நிறம் சிவபபு) இததாலே தேஜ பதாததங்கனில வாணபேதம் பதாராததாநதர ஸமஸாகஜமஎன்கை (ஸபாசம் ஒளஷணயம்) இததால உஷண ஸபாசம் சீதஸபாசம் அநுஷ்ணசீதஸபாசம் என்கிற தரிசிதஸபாசத்திலும் சிதுக்கு ஸபாசம் ஒளஷணயமென்கை இதுதான் தேஜ பதாராததங்களான ஸுவாஸூதிகளில் பலவதஸஜாதியதரவயங்கனாலே அபிபூதமாகையாலேதோனருது (136)

137 ஜலததுக்கு நிறம் வெஞ்ஞபபு ஸபாசம் சைதயம், ரஸம் மாதாயம்

(ஜலததுக்கு நிறம் வெஞ்ஞபபு) இதுக்கு ஸவாபாவிக பாணமிது வாணபேதம் வநதவிடம் ஒளபாதிகம் (ஸபாசம் சைதயம்) இததால தரிவிதஸபாசத்திலும் சைதயம் இதுக்குள்ளதென்கை ஆகையால இதுக்கு ஸபாச பேதமுண்டாகிறதும அந்யஸமஸாகததாலே (ரஸம் மாதாயம்) இததால இதுக்கு ஸவாபாவிகரஸமிது ரஸாநதராபததி ஸமஸாகஜமென்கை (137)

138 பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்

(பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது லோகத்தில் காணப்படுகிற நானுவிதவாணரஸங்களுக்கெல்லாம் உதபத்திஸதாநமிது என்கை (138)

139 ஸபாசம் இதுக்கும் வாயுவுக்கும் நுஷ்ணசீதம்

(ஸபாசம் இதுக்கும் வாயுவுக்கும் அநுஷ்ணசீதம்) அதாவது தரிவிதஸபாசத்திலும் வைததுக்கொண்டு இவற்றுக்கு ஸபாசம் இதுவென்கை ஆகையால இவற்றிலும் காதாசிதகமாகக் காணப்படுகிற ஸபாசபேதமும் ஒளபாதிகம் (139)

140 இபபடி அசிதது முனறுபடிப்படடிருக்கும்

(இபபடி அசிதது முனறுபடிப்படடிருக்கும்) இபபடியென்று விமஹாவ லோகந நயாயததாலே முனபு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்கிதது அநுபாஷிததுக்கொண்டு அசித ததவோபநயாஸதை நிகமிததாராயிறு

ஆக பரதமத்திலே (அசிதது ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்) என்று அசிததினுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் அதுதான் சுததஸ்தவய திபேதந தரிசிதமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லி உததேசகரமத்திலே பரதமம் சுததஸ்தவமாகிற அசிததினுடைய பரகாரத்தைச் சொல்லி ததநந்தரம் மிசரஸ்தவமாகிற அசிதவிசேஷம் இன்னதென்றும் அதுதான் சதுர்விமசதி ததவமாயிருக்குமென்றும் அதில பரதமத்தவம் இன்னதென்றும் அந்த ததவத்தினுடைய அவஸ்ததா விசேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில நின்று ததவாநந்தரங்கள் உதபநநமாகைக்கு ஹேது அதினுடைய குணவைஷமயமென்றும் அந்த குணங்கள் தான் இன்னதென்றும் அவை தானதுக்கு அவிநாபூதங்களாய அதினுடைய அவஸ்ததாபேதங்களாலே அநுதபூதங்களாயும் உதபூதங்களாயுமிருக்குமென்றும் அவைதான் காரயானுமேயங்களென்றும் அவற்றினுடைய வைஷமய பரயுகதமான மஹதாதி ததவோதபத்தி கரமத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் இப்படி யுதபநநங்களாய் ததவங்களினுடைய ஸமுதாயகாரயமான அண்டோதபத்தியையும் அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டி புருஷ சதுர்முகோதபத்தியையும், ஈசவரன் ஸமஷ்டி வயஷ்டிபதாராததங்களை அதவாரகமாகவும் ஸதவாரகமாகவும் நின்று ஸருஷ்டிகும்படியையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் அண்டங்களினுடைய பஹுதவத்தையும் அவற்றினுடைய கட்டளையையும் அவைதான் ஈசவரனுக்கு விலோபகரணங்களென்னுமத்தையும் அவற்றினுடையவுத-ததி பரகாரத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் ஆகாசாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும் ஜஞாநகாமேந்தரியங்களுக்கும் உபயாதமகமான மநுஸுக்கு முண்டான வருத்திபேதத்தையும் ஆகாசாதிகளுக்கு சபதாதிகா பரதிநிபததணங்களாயிருக்கும்படியையும் அவற்றுக்கு குணவிநியம வருக்கக்கு ஹேதுவையும் குணதிகயத்துக்கு ஹேதுவையுஞ் சொல்லி இப்படி மிசரஸ்தவத்தினுடைய பரகாரத்தை விஸதரேண உபபாதித்து அநந்தரம் இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸதவகுநயமாகிற அசிதவிசேஷத்தையும் ஸங்கரவேணசொல்லி அநந்தரம் ஏததபூரயோகதமான அசித தவயத்தினுடைய விநியோக பரகாரத்தையும் அசிததாயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ்சொல்லி ஏதத தாசநைகதேசிகளுடைய காலவிஷய பரதிபத்திபேதத்தையும் காட்டி, அநந்தரம் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில பாஹயகுதருஷ்டிகளுடைய விபரதிபத்தி பரகாரங்களையும் அவை தான் அயுகதமென்னுமிடத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் பரஸ்பரவிலக்ஷணமான பூத விசேஷங்களில் ஜஞாதவயாமசங்களையும் தாசிப்பித்து இப்படி அசித தரயத்தினுடைய பரகாரத்தையும்ருளிச் செய்து தலைக்கட்டினா

(140)

ததவத்ரபத்தி அசித பரகரணம் முற்றிற்று

பின்னை லோகசாய திருவடிகளே சரணம்

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

தத்வத்யத்தில் - ஈசவரப்ரகாசனம்.

141 இப்படி சித்தசித்தரூபமான தத்வதவயத்தினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷங்களை ஸுவயகதமாமபடி அருளிச்செய்து அநந்தரம் *ஷுராத்தமா நாவீசதே தேவ ஏக* என்கிறபடியே ததுபய நியந்தாவான ஈசவரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸமசய விபாயயமற அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமஞானையாலே, ஈசவரதவம் அஸாதாரணதாமதயா வஸதுவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, (ஈசவரன்) எனறே வஸதுவை நிராதேசித்து, தத்வஸ்வரூபாதி வைலக்ஷணயத்தை ஸங்கரஹேண அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமத்திலே குணதிகளுக்கும் ஆதார பூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய்கிறார்—

141 ஈசவரன், அகிலஹேயபரதயநீகாரநதஜஞாநாரநதைக ஸ்வரூபனாய ஜஞாந சகதயாதி கலயாணகுணகண பூஷிதனாய ஸகல ஜகதஸாம் ஸதிதி ஸம்ஹார காததாவாய 'ஆததோ ஜிஜஞாஸுராததாததி' ஜஞாநி, என்கிற சதுர்வித புருஷாகளுக்கும் ஆசரயணீயனாய, தரமாராதத காம மோக்ஷாகய சதுர்வித்பலபரதனாய விலக்ஷண விகரஹயுகதனாய லக்ஷம் பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும்

(அகில ஹேய பரதயநீக அநந்த ஜஞாத ஆநந்த ஏக ஸ்வரூபனாய) எனறு அதாவது ஸமஸதஹேய பரதிபடமாய தரிவித பரிசசேதாஹிதமாய, ஸவயமபரகாசதவ ஸுக்ரூபதவமே வடிவான ஸ்வரூபததையுடையவனானைக *ஸதயம் ஜஞாதமநந்தம் பரஹம் *விஜஞாதம் பரஹம்* *ஆநந்தோ பரஹம்* எனனக்கடவதிறே *அகிலஹேயபரதயநீககலயாணைகதாநஸவேதாஸமஸத வஸதுவிலக்ஷணாதத ஜஞாதாததைகஸ்வரூப* எனறிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது அப்படியே இவருமருளிச்செய்கிறார் ஆனால் கலயாணைகதாநதவமும் ஸவேதாஸமஸதவஸது விலக்ஷணதவமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவானென? எனளில, ஹேயபரதயநீகதை புககவிடத்தே கலயாணைகதாநதவம் வருமென்னுமதைப பற்றவும் ஆநந்தரூபதவம் சொல்லுக்கையாலே தன்னடையே ஸித்ததிககு மென்னுமதைப பற்றவும் கலயாணைகதாநதவம் அருளிச்செய்திலா ஸவேதாஸமஸத வஸது விலக்ஷணதவம் உபயலிங்க விசிஷ்டதவ பரயுகதமாகையாலே அததாதுகதமென்று அருளிச்செய்திலா

(ஜஞாதசகதயாதி கலயாணகுணகண பூஷிதனாய) ஆதிசபதததாலே-குணஞானையில எம்பெருமானார்ருளிச்செய்த குணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது குணங்களுக்கு கலயாணதவமாவது-ஆசரிதாக்குப பரம்போகயமாயிருக்கை கணசபதம் ஸமுஹவாசி பூஷிதனாகையாவது-இவற்றாலே அலங்கருதனாயிருக்கை திவயமங்களவிகரஹததுக்கு திவயாபரணங்களபோலேயாயிறறு, திவயாதமஸ்வரூபததுக்கு குணங்கள் ஓளஜஜவலய கரமாயிருக்கும்படி இததால *யஸ ஸாவஜஞஸ ஸாவவித* *பராஸய சகதிர் விவிதைவ சருயதே ஸவாபாவிதீ ஜஞாதபலகரியாச* *ஸமஸத கலயாணகுணாதமகோஸௌ என்கிற குணகண

யோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று (ஸகலஜகதஸாககஸதிதி ஸமஹாரகாத தாவாய) ஜகத சபதததாலே-காயவஸதுவைச சொல்லுகிறது ஸகல சபதத தாலே ஸமஷ்டி வயஷ்டி ரூபமான ஸமஸத பதாரததங்கனையும் சொல்லுகிறது ஸாககமாவது ஸருஷ்டி இதுதான் ஸதவாரக அதவாரக ரூபேண தவிவிதையா யிருக்கும் ஸதிதியாவது-ரக்ஷணம் இதுவும் பாஹயாபயநதரூபேண தவிவித மாயிருக்கும் ஸமஹாரமாவது அழிகை இதுவும் ஸதவாரக அதவாரக ரூபேண தவிவிதமாயிருக்கும் இவையெல்லாம் மேல இவா உபபாதிக்கிற விடத்திலே காணலாம் *யதேச வாஜ்ஜிமாநி பூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி யத பரயந்தயபிஸமஸிசந்தி தத விஜ்ஜஞாஸஸவ தத பரஹம்* இதயாதி சருதிகளாலே இவனுடைய ஸகலஜகதஸாமாதிகள் சொல்லப்படா நின்றதிதே இததால கீழ்ச்சொன்ன குண விசிஷ்டஞானவிவனுடைய வயாபார விசேஷங்களை அருளிச்செய்தாராயிற்று

(ஆரத்தோ ஜிஜஞாஸுராததாததீ ஜஞாநீ எனகிற சதுர்வித புருஷா களுக்கும் ஆசரயணியனாய்) ஆரத்தஞவான்-முனபுண்டான ஐசவாயத்தை யிழுகது அது பெறவேனுமென்று ஆசைப்படுமவன் ஜிஜஞாஸுவாகிருன் ஜஞாநஸவருபுண ஆதமாவை அநுபவிகக ஆசைப்படும கேவலன் ஆர தாரத்தியாகிருன்-அபூர்வமாக ஐசவாயத்தை ஆசைப்படுமவன் ஜஞாநியா கிருன் பரம்புருஷாராததமான பகவதபராபதியை ஆசைப்படுமவன் ஆரத்த- பரதிஷ்டாஹீந பரஷடைசவாய புநஸ ததபராபதிகாம ஆரத்தாரத்தீ-அபராப தைசவாயதயா ஐசவாயகாம தயோர முகபேதமாதரம் ஐசவாயவிஷயதயா ஏக ஏவாதிகார ஜிஜஞாஸு-பரகருதிவியுகதாதம ஸவருபாவாபதீசக, ஜஞாநமே வாஸய ஸவருபமிதி ஜிஜஞாஸுரிதயுகதம ஜஞாநீச-இதஸதவநயாம பரகருதிம விததி மே பராம இதயாதிநாஅபிஹித பகவசசேஷதைகரஸாதமஸவருபவித, பரகருதிவியுகதகேவலாதமநயபாயவஸயந பகவநதம் பரேபஸுா பகவநதமேவ பரம்பராபயம் மநவாந * என்று சதுர்விதாதிகார வேஷத்தையும் ஸ்ரீகீதாபாஷ யத்திலே அருளிச்செய்தாரிதே இந்த சதுர்விதபுருஷ ஸமாசரயணியதவத்தை *சதுர்விதா பஜந்தே மாம ஜநாஸஸுகருதிநோ ஜுநீ ஆரத்தோ ஜிஜஞாஸு ராததாரத்தீ ஜஞாநீச பரதாஷப* என்றும் *சதுர்விதா மம ஜநா பகதா ஏவ ஸி தே சருதா' ஆரத்தோ ஜிஜஞாஸுராததாரத்தீ ஜஞாநீ சேதி பருதக பருதக* என்றும் தானே அருளிச்செய்தானிதே இததால ஜகதகாரணபூதனாக கீழ்ச சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸாவஸமாசரயணியதவத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

(தாமாரத்தகாம மோக்ஷாககய சதுர்விதபலபரதனாய்) *தாமாரத்தகாம மோக்ஷாககய புருஷாரத்த உதாஹருத* என்று புருஷாரத்தம் சதுர்விதமாயிதே இருப்பது தாமமாவது-இஷ்டாபூரத்தங்களை இஷ்டமாவது யாகாதி பூரத்த மாவது வாதாதி ஆரத்தமாவது ஸுவாணரஜதாதிகள் காமமாவது-ஐஹிக பாரலெளகிக போகய பதாரத்தாநுபவஸுகம் மோக்ஷமாவது-ஆதமாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில், தாமம்-ஸாதந்தயா புருஷாரத்தமாயிருக்கும் ஆரத்தம்-ஸாதந்தயாவும், ஸவயமாயும் புருஷாரத்தமாயிருக்கும் காமமோக்ஷங் களிரண்டும்-ஸவயம் புருஷாரத்தமாயிருக்கும் ஏவமவிதமான சதுர்விதபலங்

கனையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்கும்வனானை இததால - ஸாவ
ஸமாசரயணீயனான இவனுடைய ஸகல பலபரததவததையும் அருளிச்செய்தாரா
யிறறு *தேவேந்தரஸ தரிபுவதமாததமேகபிங்கஸ ஸாவாததிம தரிபுவதமாஸுச
காரததவீரய வைதேஹ பரமபதம பரஸாதய விஷணும் ஸம்பராபதஸ ஸகலபல
பூரே ரஹி விஷணு* என்னக்கடவதிதே

(விஷ்ணுவிகரஹயுகதனாய) அதாவது - விகரஹந்தான, ஸவருப
குணங்களிலுங்காட்டில அதயந்த அபிமதமாய என்றுதொடங்கி மேலருளிச்
செய்கிற வைஷ்ணவததையுடைய விகரஹததோடேகூடியிருக்கு மவனானை
கை *நீலதோயதமதயஸததா விதயுலலேகேவ பாஸவரா* இதயாதியிலே,
விகரஹவைஷ்ணவம சந்திபாஸிததம *ஸவாபிமதாநுகுணபகருபாசிந்தய
திவயாதபுத நிதயநிரவதய நிர்திசயெனஜஜவலய ஸௌந்தரய ஸௌகந்தய
ஸௌகுமாரயலாவணய யௌவநாதயநந்தகுணநிதிதிவயருப!* என்று திவய
மங்கள விகரஹ வைஷ்ணவததை அருளிச்செய்தாரிதே எம்பெருமானா
இததால, கீழ்ச்சொன்ன ஸவருபகுணங்களுக்கு பரகாசகமாய ஜகதகாரணதவத
துக்கும் ஸாவஸமாசரயணீயதவததுக்கும் ஸாவபலபரததவததுக்கும் ஏகாந்த
மான திவய விகரஹயோகததை யருளிச்செய்தாராயிறறு

(லக்ஷ்மீ பூமி நீளநாயகனாயிருக்கும்) அதாவது - “உனக்கேற்கும்
என்னும்படியான வைஷ்ணவததையுடையனாய சேதநாக்கு புருஷகாரபூதை
யாயும் பராபயையாயு மிருக்கும் பரதான மஹிமையான பெரியபிராட்டியாகும்
அவளோடொக்கச் சொல்லலாமபடி யிருக்கும் பூமி நீளகளான மறறை யிரண்டு
பிராட்டிமாகும் அநுகுபநாயகனாயிருக்குமெனக்கை *ஹரிச்ச தே லக்ஷ்மீச்ச
பதநயெள* என்று லக்ஷ்மீ பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன சொன்னவிது
நீளக்கும் உபலக்ஷணம் *வைகுண்டதேது பரேலாகே ஸீஸஹாயோ ஜநா
தந உபாபயாம பூமிநீளாபயாம ஸௌவித பரமேசுவர,* என்னக்கடவதிதே
*ஸவாபிமதநிதயநிரவதயாநுகுப ஸவருபருபகுணவிபவைசவாயசீலாதயநவதிகா
திசயாஸங்கயேய கலயாணகுணகண பூர்வலப! ஏவம்பூத பூமிநீளநாயக!*
என்றிதே எம்பெருமானா அருளிச்செய்தது இததால கீழ்ச்சொன்ன விகர
ஹவைஷ்ணவம காட்டிலெரிதத நிலாவாகாதபடி அநுபவிகக்கடவான
பிராட்டிமாரோடடைச சேததியை யருளிச்செய்தாராயிறறு (141)

142 இப்படி உகதமான ஸவருபாதிகளை விஸ்தரேண உபபாதித்தருளு
கிறா மேல அதில பரதமத்திலே (அகிலஹேயபரதயநீகாந்தத ஜஞாநாந்ததை
கஸவருபனாய) என்றவிதில அகிலஹேயபரதயநீகதவததை உபபாதிக்கிறா
(அகிலஹேயபரதயநீகனாகையாவது) என்று தொடங்கி

142 அகில ஹேய பரதயநீகனாகையாவது - தமஸஸுக்குத தேஜஸஸு
போலேயும் ஸாபபததுக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி
தேவஷங்களுக்கு பாதிபடனாயிருக்கை

ஹேயமாவது - தோஷம் அகிலஹேயமெனக்கையாலே - தரிவிதசேதநா
சேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது தரிவித சேதநாசேதநதோஷமும்

ஈசவரனுக்கு வாராது என்று இதுதனை வயகதமாக மேலே யருளிச்செய்கிறார்
 தே (தமஸஸுக்கு தேஜஸஸுபோலேயும் ஸாப்பததுக்கு கருடனைப்போலே
 யும்) என்றது-தமஸஸுக்கு தேஜஸஸு பரதிபடமாயிருக்கும்போலேயும்,
 ஸாப்பததுக்கு கருடன பரதிபடமாயிருக்கும்போலேயும் என்கை

(விகாராதீதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில் விகாரசபதத்தாலே-தரிவித
 அசித்தினுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது ஆதிசபதத்தாலே-பத்த
 சேதநருடைய அஜஞாதது ககங்களையும் முகதருடைய சேறுதோயத்துக் கழுவினா
 ரைப்போலே பரக்குதி ஸமஸருஷ்டராய விடுபட்டவாகாரத்தையும், நிதயருடைய
 பரிச்சிந்தனவருபதவ பாரதநதரியங்களையும் சொல்லுகிறது பாரதநதாயம
 தோஷமோ? எனனில புருஷனுக்கு ஸதநோதபேதமபோலே, ஸ்வதநதானுக்கு
 தோஷமென்கை இததோஷங்களுக்கு பரதிபடமா யிருக்கையாவது - தான மாரு
 யிருக்கை பரதிபடமென்கையாலே - *ஆதமா ஜஞாதமயோமல * என்கிறபடியே
 ஸ்வருபநிபந்தநமாக மலஸம்பந்த மிலையே யாகிலும் உபாதிநிபந்தநமான மல
 ஸம்பந்தத்துக்கு யோக்யமான ஆதமஸ்வருபத்திற்காட்டில் பகவதஸ்வருபத்துக்கு
 வாசிதோற்றுகிறது *தத பரஹம பரமம் நிதயமஜ் மஷ்யமவ்யயம் ஏகஸ்வருபநது
 ஸதா ஹேயாபாவாச்ச நிாமலம் *ஸமஸதஹேய ரஹிதம் விஷணவாகக்யம் பரமம்
 பதம்* அவிகாராய சுததாய நிதயாயபரமாதமதே எனனக்கடவதிறே

1 ஹேயபரதயநீகதவமாவது - ஆசரிதருடைய ஹேயநிராஸகதவத்துக்கு
 அடியான ஹேயபரதிபடதவ மெனனவுமாம் என்னுமொருயோஜனையுமுண்டிறே
 கதயவ்யாகக்யாநங்களிலே நஞ்சீயா ஆச்சானபிள்ளை முதலான ஆசாராயாக
 னருளிச் செய்தது - (ஸாப்பததுக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்கிற த்ருஷ்டாந
 தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கு அாததமானாலே? எனனில, விகாராதி
 தோஷங்களுக்கு பரதிபடமாயிருக்கை என்கையாலே இவ்விடத்தில் இவாககது
 விவக்ஷிதமன்று (142)

143 அநநதரம் அநநததவத்தை யுப்பாதிக்கிறார் (அநநதனாகையாவது)
 என்று தொடங்கி

143 அநநதனாகையாவது-நிதயனாய சேதநாசேதநங்களுக்கு வ்யாபகனாய
 அநதாயாயியா யிருக்கை

அநநததவமாவது தேசத் காலதோ வஸதுதச்ச அபரிச்சேதயதவம் விபுத
 வாததேசபரிச்சேதராஹிதயம் நிதயதவாத காலபரிச்சேதராஹிதயம், ஸ்வவய
 திரிகத் ஸமஸத் வஸதுக்களுக்கும் பரகாரியாயிருக்கையாலும் தனக்கு பரகாரயந
 தரமில்லாதபடி நிறைகையாலும் ஸதருசவஸதுஅபாவததாலே வஸதுபரிச்சேதரா
 ஹிதயம் அதை அருளிச்செய்கிறார் (நிதயனாய சேதநா சேதநங்களுக்கு
 வ்யாபகனாய அநதாயாயியாயிருக்கை) என்று இததால், நிதயனாகையாலே
 இன்னகாலத்திலுள்ளான காலததரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேத
 மினறியிலே ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் வ்யாபகனாக கொண்டு விபுவா
 யிருக்கையாலே - இன்ன தேசத்திலுள்ளான, தோநதரத்திலிலையென்கிற

தேசபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர்வாதந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வதத்துக்கும் தான் பரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகார்யந்தரமில்லாதபடியிருக்கையாலே இன்னவஸ்து போலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலேயிருக்கையென்றதாயிற்று. *நித்யம் விபும ஸர்வமதம ஸுஸுகுமம *அந்த: பரவிஷ்டச சாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாதமா. *யஸ்யாத்மா சரீரம, யஸ்ய பருதிவீ சரீரம *ந தத்ஸமச்சாபயதிகச்ச த்ருச்யதே* என்னக்கடவதினே (143)

144. இவற்றோடு தானொட்டறநிருக்கையனறிககே, அந்தர்யாமிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், ததகததோஷங்கள் வாராதோ? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருர்; (அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோ வென்னில்) என்று.

144. அந்தாயாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோ வென்னில்;

145 அத்தைப் பரிஹரிக்கிருர், (சரீரகதங்களான) என்று தொடங்கி.

145 சரீரகதங்களான பாலயாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, தரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈசுவரனுக்கு வாராது

அதாவது-இந்த சரீரத்தை அதிஷ்டிதது ஸ்வாதீநமாக நிர்வஹித்துக் கொண்டிராநிறகச் செயதேயும், தத்கதமான பாலய யௌவநாதிவிகாரங்கள் ததந்தர்வாததியான ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, தரிவித சேதநாசேத நங்களுக்கும் அந்தாயாமியாய், இவற்றை சரீரமாகக் கொண்டு இராநிறகச் செய்தேயும் தத்கததோஷம் ஈசுவரனுக்குவாராது எனக்கை-ஆவிசேருயிரினுள் ளா லாதுமோர் பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுக்கூடலாமே" எனறி நே ஆழ்வாரும்ருளிச்செய்தது. சரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு சரீரகதங்களான பாலயாதிகள் வந்ததில்லையேயாகிலும், சரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்க அஜ்ஞா நாதிகள் வருகிறவோபாதி, சரீரபூதமான விவற்றோட்டை ஸம்பந்தததாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சில தோஷங்கள் வாராதோ? எனனில்: வாராது. அதுக்கடி-ப்ரவேசஹேதுவிசேஷம்; இவனைப்போலே கர்மமடியாகவனறிககே; அநுக்ரஹ மடியாகவிறே அவனுக்கு இவறறில் பரவேசமிருப்பது *அநச்நந்தந்ய *ஏஷ ஸர்வ பூதாதந்தராதமா அபஹதபாபமா *விஷணவே ஸாவஜிஷணவே* எனனா நின்றதினே

அநந்தரம், ஜ்ஞாநாதந்தைகஸவருபதவத்தை உபபாதிககிருர்; (ஜ்ஞாநா நந்த) இத்யாதியாலே.

146 ஜ்ஞாநாதந்தைகஸவருபனாகையாவது-ஆநந்தருப ஜ்ஞாநனாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநாதந்தங்கனையே ஸ்வருபமாக வுடையனாயிருக்கை என்று, சப்தத துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும் ஆநந்தமென்றும் பிரிததுச் சொல்ல, இரண்டவஸ்தையினறிககே ஜ்ஞாநமே ஸ்வருபமாய், அது தான அநுகூலமாயிருக்கை ஆனந்தமாகையாலே, ஆநந்தருப ஜ்ஞாநனாயிருக்கை என்றருளிச்செய்கிருர். "அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வருபமாயிருக்க ஜ்ஞாநாதந்த

தங்களைன்று பிரித்துச் சொல்லுகிறது, இரண்டு முண்டாகக்காக என்றிறே இவாதாமிட்டருளின கதயவயாககயாதத்திலே யருளிச்செய்தது (146)

147 (ஆநநதருபஜஞாநனா யிருக்கை) என்றது தனனை உப்பாதிக்கிரு (அதாவது) இதயாதியாலே

147 அதாவது - கட்டடங்க வநுகுலமாய, பாகாசமுமரயிருக்கை

கட்டடங்கவெனதது - ஸவருபமுள்ள பரபபெங்கும என்றபடி இததால ஸவருபத்தில் அநநுகுலமாயாதல அபாகாசமாயாதலிருக்குமிடமில்லை யெனகை ஜஞாநநநத ஏகஸவருபுள்ளறவிதில் ஏகசபதாதத்திதுவிதே அநுகுலதவ மாவது - ஆஹலாதகரதவம பாகாசதவமாவது - ஸவயமபாகாசதவம *அநந யாதீநபாகாசதவாஹலாதகரதவருப ஜஞாநமேவ யஸய ஸவருபம ஸ ஹி ஜஞாநநநதைகஸவருப* என்னக்கடவதிதே (147)

148 இப்படி, ஸவருபவைலக்ஷணயத்தை யுப்பாதித்த வநநதரம ஸவருபா சரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய்கிரு (இவ னுடைய ஜஞாநசகதயாதி கலயாணகுணங்கள்) என்று தொடங்கி

148 இவனுடைய ஜஞாநசகதயாதி கலயாண குணங்கள் நிதயங்களாய நிஸஸீமங்களாய நிஸஸங்கயங்களாய நிருபாதிக்கங்களாய நிராததோஷங்களாய ஸமாநாதிக்கஹிதங்களாயிருக்கும்

ஆதிசபததாலே - பல ஐசவாய வீரய தேஜஸஸுக்களும் வாதஸலயாதிகளும் சொளயாதிகளுமாகிற குணவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது நிதயங்களாகையாவது - உத்பதகிவிநாசாஹிதங்களாயிருக்கை ஸவருபாநு பநதிகளாகையாலே யாவதாசாய பாவிகளாயிருக்குமிதே *த இமே ஸதயா காமா* என்று குணங்களினுடைய நிதயதவம சருதிஸிததம *காமயநத இதி காமா கலயாணகுண த இமே ஸதயா நிதயா இதயாதத* என்றிறே இந்த சருதிககாததம ஈரில்வணபுகழ்* என்றிரிறே ஆழவார நிஸஸீமங்களாகையா வது - ஓரொன்றே அவதி காணவொண்ணாதிருக்கை யகோ வாகோ நிவாததந தே அபராபய மநஸா ஸஹ* என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநநதகுணத்தை யெலலை காணப்புகக வேதம இது ஆநநதகுண மொளறிலுமன்றிறே குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது *உபாயுபாயபஜபுவோபி பூருஷாத பாகலபய தே யே சதமிதயநுகரமாத கிரஸ தவதேகைக குண வதீபஸயா ஸதா ஸததிதா நோதயமதோதிசேரதே* என்னக்கடவதிதே உயாதலம என்றிறே ஆழவாரும் அருளிச்செய்தது (நிஸஸங்கயங்களாகையாவது) இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான எண்ணிறந்திருக்கை *யதா ரதநாநி ஜலதேரஸங்கயேயாநி புதரக ததா குண ஹயநததஸய அஸங்கயேயா மஹாத மந* *வாஷாயுதைர யஸய குண நசகயா வகதும் ஸமேதைரபி ஸாவலோகை மஹாதமநச சங்கசகராஸிபானே விஷ்ணோ ஜிஷ்ணோ வஸுதேவாதமஜஸய* *சதுரமுகாயுயதி கோபிவகதா பவேநநா கவாபி விசுததசேதா ஸதே குண நாமயுதைகமமசம வதேநந வா தேவவர பரஸீத* *நஹி தஸய குண ஸஸாவே ஸாவை முநிகணரபி, வகதும் சகயா விபுகதாய ஸதவாதநபரகிலா குண*

எனனக கடவதிதே 'எனணில தொலபுகழ்' எனரூரிதே ஆழவாரும் *யேஷவே கஸயகுணஸயவிபருடபி வைலோகோததரம் ஸவாசரயம் ரூயாத தாதருசவைப வைரகணிதை நிஸஸீமபூமாநவிதை நிதையாதிவயகுணைஸததோதிகசுபதவை கரஸபதாதமாசரையரிததம் ஸுநதரபாஹுமஸயிசரணமயாதோ வநாதரீசவரம்* எனகிற சலோகத்திலே குணங்களினுடைய நிதயநிஸஸீமநிஸஸங்கயதவங்களை யருளிச் செயதாரிதே ஆழவான நிருபாதிவகங்களாகையாவது - பரதநதர வஸது கதங்களாகையாலே - ஸவோதயாதிவகளிலே ஈசவர் - இசசையாகிற உபாதிவைய யபேஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்களபோலன்றிககே ஸவாபாவிவங்களாயிருக்கை ப்ரீபாஷயத்தில் *ஸவபாவதோ நிரஸதநிலிலதோஷாநவதிகாதிசயா ஸங்கயேய கலயாணகுணகண புருஷோததமோபிதீயதே* எனகிறவிடத்துக்கு வயாககயாநம் பண்ணுகிற சருதபரகாசிகாகாரா அதவதிகாதிசயபதததாலே நிதயஸிததரை வயாவாததிககிறதென்று முநதுறவொருயோஜதை பண்ணி *அநுஷகதேந ஸவ பாவத இதி பதேநவா நிதயஸிததவயாவருததி தேஷாம தாதருசகுணகதவம் ஹி பகவநநிதயேசசாதீநம்* என்று அநததரயோஜதையிலே யிவவாததததை யருளிச் செயதாரிதே *ஸவாபாவிதீ ஜஞாநபலகரியாச* என்று குணங்களினுடைய ஸவாபாவிவகதவத்தை சருதி சொல்லாநின்றதிறே இந்த சருதியில கரியை யெனகிறது-நியமநததை *பராஸயேதி - ஜஞாநசகதயாதீநாம் ஸவாபாவிவகதவ முகதம் கரியா - நியமநம்* என்றிறே இதுக்கும் சருதபரகாசிகாகாரா வயாக கயாநம் பண்ணிறது

நிரதோஷங்களாகையாவது ஹேயகுண ஸமஸாமமாகிற தோஷமின்றிக கேயிருக்கை *அபஹதபாபமா விஜரோமிருதயூவிசோகோ விஜிகதஸோபி பாஸஸ ஸதயகாமஸ ஸதய ஸங்கலப *ஸதவாதயோந ஸநதீசே யதரச பராகரு தா குண *ஜஞாநசகதிபலைசவாயவீரயதேஜாமஸயசேஷத* பகவசசபதவாச யாநி விநா ஹேயைா குணாதிபி *தேஜோபலைசவாயமஹாவபோதஸுவிரய சகத யாதிருணைகராசி* பர பராணம் ஸகலா நயதரகலேசாதயஸஸநதி பராவரேசே* எனகிறபடியே ஆசரயம்-ஹேயபரதயநீக மாகையாலே இவற்றுக்கு ஹேயகுண ஸமஸாகதோஷாபததிககு யோகயதையிலையிறே

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது சேதநாததர குணங்களை ஸமமாகவும், ஈசவரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடையதாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக கே தனககொத்ததும் மிககதுமின்றிககேயிருக்கை *ந ததஸமசசாபயதிகசச தருசயதே* எனகிற ஸமாதிவதரிதரவஸதுவை ஆசரயமாக வுடையவையாகையாலே இவையும் ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிதே *தோஷோபதாவதி ஸமாதிசயாந ஸங்கயா நிரலேப மங்கள குணைகதுவாஷ ஷடேதா* ஜஞாநைச வரீசகநவீரய பலாசசிஷஸதவாம ரங்கேசபாஸ இவ ரதநமநாககயததி* என கிற சலோகத்திலே இவையிததனையும் பட்டாருளிச்செயதாரிதே (148)

149 இப்படியிருந்துள்ள குணங்களதான மூன்றுவகைப் பட்டிருக்கையாலே அம்மூன்றுவகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிச்செய்கிறா (இவற நில்) என்று தொடங்கி

149 இவற்றில் வாதஸலயாதிகளுக்கு விஷயம் அநுகூலா செனாயாதி
களுக்கு விஷயம் பரதிகூலா, இவற்றுக்குக் காரணமான ஜஞாந சகத
யாதிகளுக்கு எல்லாரும் விஷயம்

(வாதஸலயாதிகள்) எனகிற ஆதிசபதத்தாலே—ஸௌசீலய ஸௌஸபய மராத
வாஜவாதிகளான குணவிசேஷங்களுக்கெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது விஷயம்
அநுகூலரென்றது—ஆசரிதரென்றபடி (செனாயாதிகளுக்கு) எனகிற ஆதிசபதத்
தாலே பராகாமத்தைச் சொல்லுகிறது விஷயம் பரதிகூலரென்றது—ஆசரித
விரோதிகளென்றபடி *தவிஷதநதம் ந போகதவயம் தவிஷதநதம் நைவ போஜ
யேத்' பாண்டவாநதவிஷஸே ராஜந மம பராண ஹி பாண்டவா என்று ஆசரித
விரோதிகள் தனக்கு சதருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே (இவற்றுக்குக்
காரணமான ஜஞாநசகதயாதிகள்) எனகிற விதில் ஆதிசபதத்தாலே—பல ஐச
வாய வீரயதேஜஸஸுக்ககளைச் சொல்லுகிறது வாதஸலயாதிகளுக்கும் செனா
யாதிகளுக்கும் ஜஞாநசகதயாதிகள் காரணமாகையாவது—*பரகருஷ்டம் விஜ்ஞா
நம் பலமதுலஸைசவரயமகிலம் விமாயாதமவீரயம் வரத பரமா சகதிரபி ச' பரம
தேஜசசேதி பரவரகுணஷ்டகம் பரதமஜம் குணநாம நிஸரீமநாம கணநவிக்குண
நாம பரஸவபூ * என்றும், *மங்களுணாஸவீ—வாஷஷ்டேதா * என்றும் சொல்லு
கிறபடியே அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாபிருக்கை அவைதான வஸ்தூதகாஷாபாதக
ஷாடகுணயாயததகுணபாவமாயிறே இருப்பது 'எம்பெருமானுடைய திவயாத
மகுணங்களாவன—ஜஞாநசகதயாதிஷ்டகுணங்களும், அதிலே பிறந்த ஸௌசீல
யாதிதனும்' எனகிற விவவாகயத்துக்கு அரததமெழுதுகிறவளவில் 'அதிலே
பிறக்கையாவது—வஸ்தூதகாஷாபாதக ஷாடகுணயாயதத குணபாவமாகை,
என்றிறே விவரணத்தில் ஆச்சரன பிள்ளை யருளிச்செய்தது இந்த குணஷ்ட
கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஜஞாநமாவது—*அஜடம் ஸவாதமஸம்போதி
நிதயம் ஸாவாவகாஹநம் ஜஞாநமநாமகுணம் பராஹு பரதமம் குணசிந்தகா
எனகிறபடியே என்றுமொக்க ஸாவவிஷய பரகாசகமுமாய ஸவபரகாசமுமான
குணவிசேஷம் சகதியாவது—*ஜகதபரகருதிபாவோ யஸஸா சகதி பரிசீததிதா*
எனகிற ஜகதபரகருதிபாவமாதல் அகடித கடநாஸாமாததயமாதல் பலமாவது—
*சரமஹாநிஸது யா தஸய ஸததம் குாவதோ ஜகத பலம் நாம குணஸதஸய
கதிதோ குணசிந்தகை * எனகிற ஜகதகாரணதவ பரயுகதமான சரமமின்றியிலே
யொழிகையாதல் பலம் தாரணஸாமாததயம்* எனகிற ஸமஸத வஸ்தூதாரண
ஸாமாததயமாதல் ஐசவாயமாவது—*காதருதவம் நாம யததஸய ஸவாதநதரிய
பரிபருமஹிதம் ஐசவாயம் நாம ததபரோகதம் குணததவாதத சிந்தகை * என
கிற காதருதவ லக்ஷணமான ஸவாதநதாயமாதல் ஸமஸதவஸ்து நியமந
ஸாமாததயமாதல்

வீரயமாவது—*தஸயோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹி ய வீரயம்
நாம குணஸஸோயமசயுததவாபரா ஹவய * என்று ஜகதுபாதாநமாகா நிறகச
செயதேயும் ஸவருபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை தேஜஸ
ஸாவது—*ஸஹகாரயதபேஷா யா தததேஜஸ ஸமுதாஹருதம்* எனகிற ஸஹ
காரிநைரபேஷயமாதல் பராபிபவந ஸாமாததயமாதல் இவற்றுக்கு எல்லாரும்

விஷயமாகையாவது-அநுகூலாஷ்ணாதிகளும் பரதிகூல நிரஸநாதிகளும் ஜஞாத சகதயாதி விசிஷ்டனாயக கொண்டு நிரவஹிககவேண்டு கையாலே இவற்றுககு ஸாவரும் விஷயமாயிருக்கை (149)

150 இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாகி அவற்றுககு விஷயங்களை தாசிப்பிதவளவனறிககே குணங்களுககு பரதயேகம் விஷயநியமமுண்டாகை யாலே அததையும் தாசிப்பிக்கவேணுமென்று திருவுளனம்பற்றி, கீழெடுத்த குணங்களிலே சிலவற்றுககுத தனித்தனியே விஷயங்களை தாசிப்பிக்கிரா (ஜஞாதம் அஜஞாககு) என்று தொடங்கி

150 ஜஞாநம் அஜஞாககு சகதி அசகதாககு, ஷுமை ஸாபராதாககு; கருபை துககிகளுககு வாதஸலயம் ஸதோஷாககு சீலம் மநதாககு ஆரஜவம் குடிலாககு ஸௌஹாராததம் துஷ்டஹருதயாககு மாராதவம் விசலேஷ பீருககளுககு ஸௌலபயம் காண ஆசைப்பட்டவாகளுககு இப்படி எய்கும் கண்டுகொளவது

ஜஞாதமாவது-சேதநருடைய ஹிதாஹித நிருபணததுககு உறுப்பான குணம், ஆகையாலே, கவாஹமதயநததுரபுத்தி கவசாதமஹிதவீக்ஷணம், யத திதம் மமதேவேச ததாஜஞாபய மாதவ* எனகிறபடியே, ஸவஹிதாஹித நிருபண திகளில அஜஞாநாயிருககுமவாகளுககுறுப்பாயிருககுமெனகை (சகதி அசகதாககு) என்றது-சகதியாவது-அகடிதகடநா ஸாமாததவம், ஆகையாலே ஸவ இஷ்ட அநிஷ்டபராபதி பரிஹாரங்களில அசகதராயிருககுமவாகளுடைய காரயளித்திககு உறுப்பாயிருககுமெனகை (ஷுமை ஸாபராதாககு) என்றது-ஷுமையாவது- அபராத ஸஹதவம், ஆகையாலே *அஹம்ஸமயபராதாதாமாலய* எனகிற படியே அபராத ஸஹிதராகத தங்கனையநுஸந்தித்திருப்பாரககு உறுப்பாயிருககு மெனகை *ஷுமாஸாபராதேதுதாபிதயுபேயா கதம் ஸாபராதேபி தருபதே மயி ஸயாத* என்றிறே பட்டாருளிசசெயதது

(கருபை துககிகளுககு) என்றது கருபையாவது பரதுககாஸஹிஷ்ணுதவம் ஆகையாலே *ஆவாராதுணை யெளறலைநீரககடலுள முநதும் நாவாயபோல, பிறவிககடலுள தின்று துளங்குகை முதலான துககமுடையவாகளுககு உறுப்பா யிருககு மெனகை *தயா பரவயஸநஹரா பவவயதா ஸுகாயதே மம் ததஹம் தயாதிக* என்று அருளிசசெயதாரிறே பட்டா (வாதஸலயம் ஸதோஷாககு) என்றது-வாதஸலயடாவது-அனநீனறகளறினுடம்பின வழுவை யாதரிதது புஜிகரும் தேநுவைப்போலே ஆசரிதருடைய தோஷங்களை போகயமாகக கொள்ளவதொரு குணம், ஆகையாலே அவிதயாகாமாதிதோஷ ஸஹிதராகத தங்களை யநுஸந்திப்பாரககு உறுப்பாயிருககுமெனகை (சீலம் மநதாககு) என்றது-சீலமாவது-பெரியவள தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக்கலக்கும் ஸவாபாவம் ஆகையாலே தங்களுடைய தணமையை யநுஸந்தித்திருப்பாரககு உறுப்பா யிருககுமெனகை (ஆரஜவம் குடிலாககு) என்றது-ஆரஜவமாவது-கரணதரயத

தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை, ஆகையாலே, தங்களுடைய கரணதரய கௌடில யத்தை நினைத்திருப்பாராகு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹாரதம் துஷ்ட ஹருதயாகு) என்றது ஸௌஹாரதமாவது எப்போதும் நனமையைச் சிந்தித் திருக்கும் ஸ்வபாவம், ஆகையாலே ஸாவகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹருதயராகத் தங்களை யதுஸந்தித்திருப்பாராகு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மாரீவம் விசலேஷ மீராககருக) என்றது-மாரீவமாவது ஆசரித விரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மௌமையாகையாலே தன்னுடைய விசலேஷத்தில் உயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கு மென்கை (ஸௌலபயம் காணவாசைப்படடவர்களுக்கு) என்றது-ஸௌலபயமாவது-அதீந்தரியமான விகரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காமபடி பண்ணுகை, ஆகையாலே தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்படடவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை

இததால் இவனுடைய ஜஞாதத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது-தந்தாமுடைய ஹிதாஹிதநிருபணத்தில் அறிவிடலாதவர்களுக்காகையாலே, ஜஞாதம் அஜஞாக காயிருக்கும் இவனுடைய சகதியில் அபேக்ஷையுள்ளது-ஸவேஷ்ட அநிஷ்ட பரபதி பரிஹாரத்தில் அசகதாயிருப்பாருக்காகையாலே சகதி-அசகதாக காயிருக்கும் பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது-அபராதமுடையாரக்காகையாலே ஷமை-ஸாபராதாககாயிருக்கும் ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது-தோஷு பட்டவாக்காகையாலே கருபை துக்கிகளுக்காயிருக்கும் தோஷத்தை போகய மாகக் கொள்ளவேண்டுவது-தோஷவானகளுக்காகையாலே வாதஸலயம் ஸதோஷாககாயிருக்கும் தனமைபாராதே புரையறக் கலக்கவேண்டுவது-தாழந்தவர்கள் விஷயத்திலேயாகையாலே சீலம்-மந்தாககாயிருக்கும் கரண தரயத்தாலும் செவ்வியனாகக் கொண்டு தன்னை யமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது-செவ்வைக்கேடா விஷயத்திலாகையாலே ஆரஜவம்-குடிலாககாயிருக்கும் தானெப்போதும் நனமை சிந்திக்க வேண்டுவது தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச் சிந்திக்கும் தீமனத்தா விஷயத்திலாகையாலே ஸௌஹாரதம்-துஷ்ட ஹருதயாககாயிருக்கும் விரஹம்பொருத் மௌமை வேண்டுவது விரஹத்துக்கு அஞ்சவாரதித்திலாகையாலே மாராதவம் விசலேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும் அதீந்தரியமான விகரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காகக் வேண்டுவது அவ வடிவைக் காண்கையில் ஆசையுடையவர்களுக்காகையாலே ஸௌலபயம் காண வாசைப்படடவர்களுக்காயிருக்கும் என்று குணங்களினுடைய விஷய பரதி நியத்தவத்தை தாசிப்பித்தாராயிற்று (இப்படியெங்கும் கண்டுகொள்வது) என்றது கீழ்ச்சொன்ன பரகாரத்திலே அநுகதமான குணங்களெல்லாவற்றுக ளும் பரதயேகம் விஷயங்களை தாசித்துக்கொள்வது என்றபடி (150)

151 ஏவம்பூதகுண விசிஷ்டனாகையாலே ஈசவரன் ஆசரிதவிஷயத்தில் பரி மாநிபபோருமபடிகளை விஸதரேணவொருதூணையாலேயருளிச்செய்கிறாமேல,

151 இப்படி ஈசவரன் கலயாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே, பிறாதோவு கண்டால் ஐயோ! என்றிவகி அவர்களுக்கெப்போதுமொக்க நனமையைச் சிந்தித்து தனக்கேயா யிருத்தல் தனக்கும் பிறாக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்வாதே தீலாததென்றல் சத்தநம் தண்ணீர்போலே பிறாக்கேயாய் தன்னை

ஆசரீததவாகளபககல ஜனமஜஞாந வருத்தவகளா லுண்டான நிகாஷம் பாராதே தாங்கனும் பிறரும் தஞ்சமகலாதபோது தான தஞ்சமாய, ஸாந்தீபநி புதரீயும் வைதிகனபுதரீயும் மீட்டுககொண்டு வந்தாப்போலே அரியன செய்தும் அவாக எப்பேஷிதவகளைத் தலைக்கட்டியும் அவாகளுக்கு தருவபதம் போலே பண்டிகலாதவறறையு முண்டாககியும் தந்தாம ஸவம் தாந்தீய விதி யோகம் கொண்டாப்போலேயிருக்கத் தனீயும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி அவாகளகாரயம் தலைக்கட்டினால் தான கருத்தருதயனாய தான செய்த தனமைகனொன்றையும் நினைவாதே அவாகள செய்த ஸுகருத லவததையே நினைத்து அதாதீகாலம் வானீதவகளான ரஸவகளை மறகருமபடி யெல்லா தசையிலும் இனியனாய பாயா புதராகன குறறவகளைக் கண்ணுக்கண்ணீட்டிருக்கும் புருஷிப்போலே அவாகள குறறவகளைத் திருவுணததால நினைவாதே குறறவகளைப் பெரிய பிராட்டியா காட்டினாலும் அவனோடே மறு தலைத்துத் திண்ணியனாய நின்று உஷிதது காயீநீயுடைய அழகரு உககரும் காழ்களைப் போலே அவாகள தோஷவகளை பேசுமாயக்கொண்டு அவாகள பககல காணதாயததாலும் செவவியனாய பிரீததால அவாகளவயஸநம் குளப்படி யென்னும்படி தான ஈடுபட்டு அவாகளுகருப்பாயகாகத் தனனைத் தாழ்விட்டு, அவாகளுகருக் கட்டவு மடிககவுமாயபடி யெனியனாய அனநீனற கனறுகருத் தாயிரவகி முன்னனைக் கனறையும் புலவீட வந்தவாகளையும் கொம்பிலும் குளம் பிலும் ஏற்குமாபோலே பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸுரீகளையும் வீட்டு ஸதேவீததுக்கொண்டுபோகும்

இப்படியென்று - கீழ்க்கதமான குணயோகபரகாரதைப் பராமாசிககிறது (கலயான குணங்கனோடே கூடியிருக்கையாலே, என்று குணயோகத்தை ஹேது வாகவருளிச்செய்தது மேறசொல்லுகிற பரிமாற்றங்கனெல்லாம ஓரோ குணகாரய மென்று தோற்றுகைக்காக (பிறா தோவு கண்டால் ஐயோ' என்று இரவகி) இது கருபாகாரயம் பிறா தோவு கண்டால் ஐயோ' என்று ஈடுபடுகிறது - பரதுக் காஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே (அவாகளுகரு எப்போதுமொக்க தனமையச சிந்திதது) இது-ஸௌஹாரதகாரயம் எப்போது மொக்கவெனதது-இவாகா அறிந்தகாலத்தோடு அறியாத காலத்தோடு வாசியற ஸாவகாலத்திலுமென்ற படி ஆசரித ஸாவமங்களாநவேஷணபரஞயிருக்கிறது - ஸௌஹாரதததாலே யிறே (தனக்கேயாயிருத்தல தனக்கும் பிறாக்கும் பொதுவாயிருத்தல செய யாதே நிலா தென்றல சந்தநம் தண்ணீர்போலே பிறாக்கேயாய) இது - ஆசரிதபாரதததரியகாரயம் ஸவாரததபரஞயேயிருத்தல ஸவாரதத பாராததவ கள இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல செயகையனறிககே சந்தரிகாதிபதாராத வகள போலே பாராததைக் வேஷண யிருக்கிறது-பாரதததரியததாலேயிறே (தனனையாசரீததவாகள பககல ஜநமஜஞாந வருத்தவகளால் உண்டான நிகா ஷம் பாராதே) இது - ஸாமய குணகாரயம் ஆசரிதாபககல ஜநமாதிகளால் உண்டான தனமைபாராமல் பரிமாறுகிறது- 'ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு' என கிறப்படியே ஜநமாதிகளால் உதகருஷ்டரோடு அபகருஷ்டரோடு வாசியற ஆசா யணீயதவே ஸமனாயிருக்கும் ஸவபாவததாலேயிறே

(தாங்கனும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய்) இது - அசாண்யசரணயதவகாரயம் தாங்கனும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று என்று கைவாங்கின தசையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது - *பறறிலார்பறற நினருளுகையாலேயிறே

(ஸாந்தீபநி புதரனையும், வைதிகன புதரர்களையும் மீட்டுகொணடுவநதாப போலே அரியனசெய்தும் அவர்களபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸதயகாமதவகாரயம் மாதவத்தோர புத்திரனபோய மறிகடலவாய மாண்டான என்கிறபடியே நெடுங்காலத்திலே கடல கொணடுபோன ஸாந்தீபநி புதரனையும், பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நாலவரையும் என்கிற படியே ஐந்தத்தபோதே, 'என்னுடை மனைவி காதலமக்களைப் பயத்தலும் காணாள்' என்கிறபடியே பெற்றதாயும் தாசிக்கப்பெறுதபடி நாயச்சிமார தங்களை ஸ்வாதந தாயத்தாலே யழைப்பிக்க 'தப்பினபிள்ளைகளை என்கிறபடியே கைதப்பிப்போய *கடரொளியாயநின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன புதரர்களையும் உருவுருவேகொடுத்தான் என்றும் "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவ்வவருபங்களோடே மீட்டுகொடுவநது கொடுத்ததாபபோலே துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆசரிதா அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டு கிறது - *ஆசரிதரக்ஷணவிஷயோ மதோரத காம ஸ பரதிஹதோஅபவத்தி ஸதயகாம என்கிற ஸதயகாமனுகையாலேயிறே ஸதயகாமனுகையாவது - ஸாந்தீபநி புதரன்கொணடுவநதாபபோலே ஸகல அபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லனாக ' என்றிறே தடுவிறறிருவீதிப் பிள்ளை பட்டா ததவதாயத்திலே யருளிச்செய்தது (அவர்களுக்கு தருவபதம்போலே பண்டிலலாதவறையுமுண்டாககியும்) இது - ஸதயஸங்கலபதவகாரயம் உததாநபாதபுதரனான தருவ னுக்கு, ஸ்வாமத்தினுடைய ஊாதவாவதியிலே அபூரவமாயிருப்பதொரு பதம கல பித்துக் கொடுத்தாபபோலே ஆசரிதாக்குப் பண்டிலலாதவறையுமுண்டாக்கு கிறது - அபூரவபோகயங்களை ஸருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கலபனுகையாலே யிறே ஸதயஸங்கலபனுகையாவது - தருவபதம்போலே பண்டிலலாதவறையு முண்டாகவல்லனாக என்று இதுவும் பட்டாதாமே யருளிச்செய்தாரிறே (தம தாம ஸவம் தாமதாம விநியோகங்கொண்டாப போலேயிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது - ஒளதராயகாரயம் *வாத ஸகலமேதத ஸமசரிதாததம சகாதத் என்கிறபடியே தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோ கங்கொள்ளுமாபோலே விநியோகங்கொள்ளலாமபடி ஆதம ஆதமீயங்களை ஆசரிதாக்குக்கொடுக்கிறது - கொடுத்தோம் என்னும்பிரமம் தன்னெஞ்சில இல்லாதபடியாகவும் கொள்ளுமவர்களுக்கு பரதயுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறலபட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரம உதாரனுகையாலேயிறே (அவர்கள் காரயம் தலைக்கட்டினால் தான் கருதகருதயனாய்) இது - கருதிதவகாரயம் ஆசரிதாக்காரயம்தலைக்கட்டினால் அவர்கள் கருதகருதயராகையன்றிக்கே *அபிஷி சய சலவகாரயம்* இதயாதிப்படியே தான் கருதகருதயனாகிறது-ஆசரிதரக்ஷணம் பெற்றால் பேறு தன்னதாயிருக்கும் ஸவபாவத்தாலேயிறே ' கருதியாகையாவது- ஆசரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூரணமாணுலதான் கருதகருதயனாக எனிறிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது (தான்செய்த நன்மைகொள்ளறையும் நினையாதே

அவர்கள் செயத ஸுகருதலவததையே நினைத்து) இது - கருதஜஞதாக்காரயம தன திறத்திலே யொரு ஸாணோகதி முதலான ஸுகருத லேசத்தைப் பண்ணினால் அவர்களுக்கும் தான எல்லா நன்மைகளுஞ் செயதாலும் அவற்றையொன்றையும் நினைவாதே, அவர்கள் செயத ஸுகருதலவததையே நினைத்திருக்கிறது - செயத தளறி அறியுமவனாகையாலேயே கருதஜஞனாகையாவது - ஆசரிதருடைய ஸுகருதலவததை யொன்றையுமே நினைத்து தானசெய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை' என்று இதுவும் பட்டாருளிச்செய்தாரா (அநாதிகாலம் வாஸி தங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படி யெல்லாதசையிலும் இனியனாய்) இது - மாதூயகாரயம் அநாதிகாலமே பிடித்துக் கொளுந்திக் கிடக்கிற பராகருத விஷயரஸங்களை விஸமரிக்கும்படி ஸாவாவஸதையிலும் இனியனாகிறது - 'ஸாவ ரஸ' என்கிறபடியே நிர்திசய ஷோகயனாயிருக்கையாலேயே

(பாடியபுதராதிகள் குற்றங்களைக் காணுககண்ணிடமிருக்கும் புருஷனைப் போலே அவர்கள் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலே நினைவாதே) இது - சாதூயகாரயம் பாடிய புதராதிகளோடேகூடி வாததிப்பாணொரு புருஷன் அவர்கள் செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப் போலே யிருக்கும்போலே, ஆசரிதா செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தே யும் திருவுள்ளத்தால் நினைவாதிருக்கிறது - ஆசரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயே (குற்றங்களைப் பெரிய பிராட்டியார காட்டி னாலும் அவனோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸ்தத்தையகாரயம் சொன்னது செய்ய வேண்டுமபடி தனக்கு அபிமதையாய் சேதநா குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியார் 'தாமரை யாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்' என்கிறபடியே குற்றங்களைக்காட்டினாலும், 'என்னடியாரது செய்யாச் செய்தாரேல் தன்னு் செய்தாரா' என்று, அவனோடே மறுதலைத்து நிச்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது ஸத்திர ஸவபாவனாகையாலேயே (காமிநியுடைய அழகரு உக்கரும் காழுகளைப்போலே அவர்கள் தோஷங்களை் போகயமாகக் கொண்டு) இது பரணயிதவகாரயம் காமிநி விஷயத்தில் பராவணயத்தாலேயவனுடம்பிலழகை விஞ்மபும் காழுகளைப்போலே, ஆசரித ரரணவாருடைய பரகருதி ஸம்பந்தத்தாதி தோஷங்களை் போகயமாகக்கொள்ளு கிறது பரம்பரணயியாகையாலேயே

(அவர்கள்பக்கல் கரணதரயத்தாலும் செவ்வியனாய்) இது - ஆரஜவ காரயம் மதோவாககாரயங்கள் மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்கும்வர்கள் பக்கலிலே, நீரேருமேடுகளிலே விரகாலே நீரேறுவாரைப்போலே தனனை யமைத்து தரிவித கரணங்களாலும் செவ்வியனாய்ப் போருகிறது - குஜஸ்பாவனா கையாலேயே (பிரித்தால் அவர்கள் வயஸ்தம் குளப்படியென்னும்படி தான ஈடுபட்டு) இது-மாதவகாரயம் 'ஊரதவம் மாஸாத த ஜீவிஷயே' என்றால் - 'ந ஜீவேயம் ஷுணமபி' என்கிறபடியே தனனைப் பிரித்தால் ஆசரிதாபடும் வயஸ்தம்-கடல்போன்ற தன வயஸ்தத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாதாமென்னும்படி தான

கலைப்படுகிறது - ஆசரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மெனமையாலேயிறே (அவர்களுக்குப் பாவகாகத தனனைத் தாழ்விட்டு) இது - ஸௌசீலயகாராயம் ஜநமாதிகளால் தண்ணியராபிருக்கும்வர்களுக்கு அநுகூலமாக ஸாவேசவரன, ஸாவேராதகருஷ்டஞ்ஞ தனனைத் தாழ்விடுகிறது - சீலவதையாலேயிறே (அவர்களுக்குக் கட்டவும் அடிககவுமாமபடி யெளியனாய்) இது - ஸௌலபயகாராயம் அவதாரதசையிலே நவநீதசௌரயவயாஜததாலே சிககௌவாரததடிப்ப' என கிறபடியே யசோதாதிகளுக்குக் கட்டவும் அடிககவும் ஆமபடி யெளியனாய் இறந்து - * எளிவருமியலவினனாகையாலேயிறே

(அன்றினற களறுக்குத் தாயிரங்கி முன்னனைக் கனறையும் புலவிட வந்த வாகனையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுமேறகுமா போலே பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸுலிரிகளையும் விட்டு ஸநேஹிததுக் கொண்டுபோரும்) இது - வாதஸலய காராயம் அன்று தான பெற்ற களறுக்குத் தாயான பகவிரங்கி முனபுதான ஸநேஹிததுக் கொண்டு போதத முன்னனைக்கனறையும் தனக்கு போகயமான புலவிடவந்தவாகனையும் உட்பட மூசிக கொம்பிலேகோததெடுப்பது குளம்பாலே மிதிப்பதாமாப்போலே, பிரம்மபணுதி போகோபகாரிகையான பெரியபிராட்டியாரையும் முனபு ஸநேஹிவிஷயமாய்ப் போதத நிதயஸுலிரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆசரயிதவாகனை ஸநேஹிததுக் கொண்டுபோருகிறது - வதஸலனாகையாலேயிறே (151)

152 ஆக (ஜஞாநசகதயாதி கலயாண குணகணபூவீதனாய்) என்றததை விஸதரேண உப்பாதிததாராய நினரா கீழ் அநநதரம் (ஸகலஜகதஸாஸ்ததிதிஸமஹாரகாததாவாய) என்றததை விஸதரேண உப்பாதிப்பதாகம வபுகரமிககிருா (இவனே ஸகலஜகததுக்கும் காரணபூதன்) என்று

152 இவனே ஸகல ஜகததுக்கும் காரணபூதன்

இவன் என்று கீழ்சொன்ன விலக்ஷணஸவருபருண விசிஷ்டஞ்ஞ ஈசவரனைப் பராமாசிககிறது அவதாரணததாலே ஜகதகாரணதவத்தினுடைய அநயயோக வயவசசேதம் பண்ணுகிறது வேதாததத்திலே, *ஸநேவ ஸோம யேதமகர ஆஸீத* என்று சாததோகயத்திலும் *பரஹம் வா இதமேகமேவாகர ஆஸீத* என்று வரஜஸநேயகத்திலும் *ஆதமா வா இதமேகமேவாகர ஆஸீத* என்று ஐதரேயகத்திலும் ஸதபரஹமாதமரூப ஸாமாதய சபதங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸதுவேது? என்னுமாகாயகைஷயிலே, கதிஸாமாதய நயாயததாலே *ஏகோஹ வை நாராயண ஆஸீத* என்று மஹோபநிஷத்திலே விசேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகதகாரணபூதனாக நிச்சயித்திருக்கும் பரம வைதிகராகையாலே (இவனே) என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிருா (ஸகலஜகததுக்கும் காரணபூதன்) என்றது - ஸமஷ்டி வயஷ்டி ரூப ஸமஸ்த காரயங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி இததால், ஸமதவயமும், அவிரோகமும், ஸாதநமும் பலமும் ஆகிற அரததசதுஷ்டயததையும் அடைவே பரதிபாதிக்கிற உத்தரமீமம்ஸையில் அதயாய சதுஷ்டயத்திலும் வைததுக்கொண்டு, *அதாதோ பரஹம்ஜிஜஞாஸா* என்று ஜிஜஞாஸயமாகச் சொல்லப்பட்ட பரஹமததுக்கு

லக்ஷணமாக "ஜநமாதயஸ்ய வத" என்று ஜகதகாரணதவததைச் சொல்லி, அதினுடைய அயோக அதயயோக வயவசசேதமுகததாலே ஜகதகாரணவஸ்து பரதிபாதக ஸகல வேதாந்த வாக்யங்களுக்கும் பரஹ்மணி ஸமயக அதவ்யநீனத பரதிபாதிதத பரதமாதயாயததின அாதததைத யருளிச்செய்தாராயிறு (152)

153 அவிரோதபரதிபாதகமான தவிதீயாதயாயததிற படியே பரஹ்மகாரணதவவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிககிறா (சிலா பரமாணுவை காரணமெனறாகள்) என்று தொடங்கி

153 சிலா பரமாணுவை காரணமெனறாகள்

சிலரென்று பெளதத ஆரஹத வைசேஷிகாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதில பெளதத ஆரஹதாக்கு கேவல பரமாணுகளே ஜகதகாரணமாக மதமாயிருக்கும் வைசேஷிகாதிகளுக்கு பரமாணுகள் உபாதாந்தகாரணமாய், ஆநுமா நிகேசவரன நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும் இவர்களில் பெளததவைசேஷிகாதிகள் பராததிவாபயதைஜஸவாயவீயங்கனென்று, பரமாணுகளை சதுர்விதமாகக் கொள்ளுவார்கள் ஆரஹதா ஏகரூபமாகக் கொள்ளுவார்கள் இங்ஙனே சில விசேஷங்கள் உண்டானாலும் பரமாணு காரணதவ அங்கீகாரம் எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கையாலே சிலரென்று ஸமுச்சித்ய உபாதாநம் பண்ணுகிறா (153)

154 இவர்கள் மஹி மஹிதாதி ஸகலகாரயங்களும பரமாணுபரிணாம மென்றிறே சொல்லுவது அந்த பஷததை நிராகரிககிறா

154 பரமாணுவில் பரமாண மிலலாமையாலும் சருதி விரோதததாலும் அது சேராது

(பரமாணுவில் பரமாண மிலலாமையாலும் சருதி விரோதததாலும் அது சேராது) என்று அதாவது - ஜகத காரணதயா அங்கீகரிகபபடுகிற பரமாணுகள் பரதயஷ ஸித்தமும்னறியே ஆகமஸித்தமும்னறியே அநுமாநததாலே ஸாதிகபபாக்கில், அது ஆகமவிருததமான அாதததை ஸாதிககமாட்டா மையாலே, அநுமாநஸித்தமும்னறியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸதபாவத்தில் ஒரு பரமாணமும் இலலாமையாலும் ஈசவரனே ஜகதகாரணம் எனகிற சருதிககு விரோதமாகையாலும், பரமாணுகள் ஜகதகாரணம் என்றவது சேராதென்கை

155 அநந்தரம் ஜகததுக்கு பரகருதியே ஸவதந்தரகாரணம் என்று சொல்லுகிற கார்பிலமததை நிராகரிககைக்காக அததை உத்கேஷிககிறா (கார்பில பரதாநம் காரணமெனறாகள்) என்று

155 கார்பில பரதாநம் காரண மெனறாகள்

கார்பிலரெனகிறது - கார்பிலமதநிஷ்டடரான ஸாங்கயரை மருதாதமகமான கடத்துக்கு மருததரவயமே காரணமாகிறுப்போலே ஸதவ ரஜஸ தமோமய ஸுகதுக்கமோஹாதமகமான ஜகததுக்கும் குணதரயங்கனினுடைய ஸாமய ரூபமான பரதாநமே ஸவதந்தரமான காரணம் ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும்

பயஸஸுக்கு அதநயாபேஷமாக ஆதயபரிஸபததம் முதலான பரிணாம பரம்பரை ஸ்வத ஏவ கூடுகிருப்போலேயும் மேகவிமுகதமாய ஏகரஸமாயிருக்கிற ஜலத துகரு நாரிகேள தால குத கபீதத நிமப திந்தரிணயாதிவிசிதர ரஸருபேண பரிணாமபரவருத்தி காணப்படுகிருப போலேயும் பரிணாமஸ்வபரவமாய பரதிஸாகா வஸததையில் ஸதருசபரிணாமமுமாயிருத்த பரதாநததுக்கு அதநயாதிஷ்டித மாகவே ஸாகாவஸதையில் குணவைஷமயநிமிததமான விசிதரபரிணாமம் கூடு மாகையாலே பரகருதியே ஸ்வதநதரமாயக்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிற தெளறிதே அவாகள சொல்லுவது (155)

155 அததை நிராகரிககிருா (பரதாநம் அசேதனமாகையாலும்) என்று தொடங்கி

156 பரதாநம் அசேதந மாகையாலும் ஈசவரன அதிஷ்டியாதபோது பரிண மிகக மாட்டாமையாலும் ஸருஷ்டி ஸமஹார வயவஸத்தை கூடாமை யாலும் அதுவும் சேராது

அதாவது-விசிதரஜகதாக்காரேண பரிணமிப்போமெனறிருக்கைக்கு யோக யதையில்லாதபடி பரதாநம் சைதநயரஹிதமான வஸதுவாகையாலும் *பரகருதிம புருஷஞ்சைவ பரவிசயாதமேச்சயா ஹரி கேஷாபயாமாஸ ஸமபராபதே ஸாக காலே வயயாவயயெள* எனகிறபடியே ஈசவரன அதிஷ்டிததபோதேயொழிய பரிணமிககமாட்டாமையாலும் தத்திஷ்டட்டாத மொழிய பரிணமிகருமாகில ஸாவ காலமும் ஸருஷ்டியேயாயச செல்லும்தொழிய ஸமஹருதமாயக கிடக்கையென்னு மது கூடாமையாலே காலபேதேந வருகிற ஸருஷ்டி ஸமஹார வயவஸத்தை கூடாமையாலும், பரதாநம் காரணமெனகிற வதுவும் சேராதெனகை (அதுவும்) என்று பூரவோகத பரமானுகாரணவாதத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது (156)

157 இப்படி அசேதநமான பரதாநத்தை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளுகிற பஷுததை நிராகரித்தவநதநாம சேதநனை ஜகத்காரணமாகக் கொள்ளும் பாக பதாதிமதத்தை நிராகரிககிருா (சேதநனும் காரணமாகமாட்டான) என்று

157 சேதநனும் காரணமாகமாட்டான

ஈசபதததாலே, கீழ்ச்சொன்ன சேதநத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது ஆகம ஸித்த ஈசவரன நிமிததகாரணமென்றும் ஆநுமாநிகேசவரன நிமிததகாரண மென்றும் பாகபதவைவசேஷிகாதிகள் சொல்லுகிற ருதரன - சேதநரிலே அநயத மனிதே (ஹிரணயகாப்பஸ ஸமவாதததாக்கரே) இதயாதி வாகயங்களைக்கொண்டு சேதநரிலே அநயதமனான பரஹ்மாவையும் ஜகத்காரணமாகச் சொல்லுவாரு முண்டிதே அவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்) என்று, பொதுவிலே அருளிச்செய்தது (காரணமாகமாட்டான) என்றது காரண மாக ஷமன் அல்லன என்றபடி (157)

158 எத்தாலே? என்ன அருளிச்செய்கிருா (காமபரதநதரனுமாய) என்று தொடங்கி

158 காம பரதநதாலுமாய துககியுமா யிருககையாலே

அதாவது அஸங்குசித ஜஞாநசகதிகனாயககொண்டு தான நினைதத்படி யொளறுஞ்செய்ய க்ஷமனலலாதபடி காமாதீதனுமாய ஆநநதியாயககொண்டு ஜகதவயாபாரததிலே முனுகைககு யோகயதையிலலாதபடி துககியுமாயிருக்க யாலேயெனகை அய்ஹதபாபமா) எனகிறபடியே, அகாமவசயனுமாய (ஆநநித மய) எனகிறபடியே நிர்திசய ஆநநதியுமாயிருகதமவனுக்கிறே அபரதிஹதஜ் ஞாநசகதிகனாய மந பரீதியுடையவன பண்ணும் ஜகதவயாபாரங்கூடுவது, *பரஹமாதயாஸ ஸகலாதேவா மநுஷ்யா பசவஸ ததா, விஷ்ணோ மாயாமஹா லாததமோஹாநததம ஸாவருதா ஆபரஹமஸதமப பாயததா ஜகதததாவயவஸ திதா, பராநிந காமஜநித ஸமஸாவசவாததித * எனகிறபடியே காமவசயரு மாய *தத கரோத பரீதேத ஸமாகதநயதேத ச வாமாங்குஷ்டநகாகரேண சிநநம தஸய சிரோ மயா, யஸமாதநபாதஸய சிரசசிநநம தவயாமம தஸமாச சாபஸமாயிஷ்ட கபாலீ தவம பவிஷ்யஸி* எனகிறபடியே, தலையறுப்பாரும் அறுப்புண்பாரும்மாயககொண்டு துககிகனாமாயிருப்பாராககு ஜகதஸருஷ்டயாதி வயாபாரம கூடாதிறே (158)

19 ஆக இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, பரதிஜஞாநுகுண மாக நிகமிககிருா (ஆகையால் ஈசவரனே ஜகததுககு காரணம்) என்று

159 ஆகையால் ஈசவரனே ஜகததுககு காரணம்

ஆகையால் என்றது - சேதநாசேதநயகன இரண்டும் காரணமனறிககே யொழிகையாலே யெனகை (159)

160 லோகததிலே அவிதயாகாமநிபநததமாகவும் பரநியோகநிபநதத மாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவறறைக கழித்து, இவனுடைய காரணதவஹேதுவை அருளிச்செயகிருா (இவன காரணமாகிறது) என்று தொடங்கி

160 இவன காரணமாகிறது - அவிதயா காம பரநியோகாதிகளா லளறிககே ஸவேசசையாலே

அவிதயா காம நிபநதநமான காரணதவம ஸகலஜநது ஸாதாரணம் அதாவது - லோகததில ஒளறுககொன்று உதபாதகமாயக கொண்டு வருகிற காரணதவம, வைஷயிக ஸுகபராவணயஹேதுவான அஜஞாநததாலும் காமத தாலுமிதே அதில, சாஸதாவசயமானவறறினுடைய உதபாதகதவம காமபரதா நமாயிருககும், அல்லாதது அவிதயா பரதாதமாயிருககும் இரண்டும், ஒன்றை யொளறு விட்டிராது அதிகாரி புருஷாகளான பரஹமாதிகனுடைய காரணதவம பரநியோகபரதாதமாயிருககும் *பராஜாபதயம தவயா காம பூர்வம மயி நிவேசி தம்* *ஏதெள தவெள புருஷசரேஷ்டடெள பரஸாதகரோதஜெள ஸமருதெள, ததாதாசிதபநததாதெள ஸருஷ்டிஸமஹாரகாகெள* இதயாதிகளிலே கண்டு கொளவது ஆதிசபதததால, இவாககு விவக்ஷிதம் - 'அவாஜநீயமான ரோ

(ரா)கமோ" என்று தடுவிறற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டா அருளிச்செய்ததாமிதத்தை
 "அதத ஸ்ருஷ்டயாதீவ்யபாரங்கன, எம்பெருமானுகு அவிதயாகாம நிபந்தந
 மோ" அன்றிககே, அவாஜநீயமாயிருப்பதொரு (ரோ) ராகமோ? இல்லையாகில,
 பரபரேரிதனாககொண்டு செய்கிருனா? என்றிறே அவா சங்காவாகயத்தில்
 அருளிச்செய்தது இவற்றாலன்றிககே ஸவேசசையாலே என்றது- *நிரவதயம
 நிரஞ்ஜநம் *அபஹதபாபமா *ந தஸயேசே ககசந* என்கிறபடியே அவிதயாதி
 தோஷ பரதிபடனாய, தனக்கொரு நியாமகரினறிககேயிருப்பானொருவனாக
 யாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேதவநதரமில்லையென்றபடி *அசிதவிசேஷிதாந
 பரளயஸீமநி ஸமஸரத கரணகனேபரைா கடயிதும் தயமாநமநா, வரத! நிஜேச
 சையவ பரவாநகரோ பரகருதிம மஹதபிமாநபூதகரணவளிகோரகிணீம* *பரள
 யஸமயஸுபதம் ஸவம சரீரைகதேசம வரத சிதசிதாக்கயம ஸவேசசயா
 விஸதருணாந கசிதமிவ கலாபம சிதரமாததய தூதவந அநுசிகிதி சிகீவ கரீடஸி
 ஸ்ரீஸமக்ஷம்" என்றிறே பட்டாருளிச்செய்தது (160)

161 இப்படி - இச்சையாலேயானாலும் இதுதான் ஆயாஸருபமாயிருக்க
 மோ என்ன அருளிச்செய்கிருா (ஸவஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இதுதான்
 வருததமற்றிருக்கும்) என்று

161 ஸவஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இதுதான் வருததமற்றிருக்கும்

அதாவது - யதந்ருபமான காயிகவயாபாரததாலன்றிககே, அயதநமான
 மாநஸ வயாபாரருப ஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இந்த ஜகத ஸ்ருஷ்டிருப
 வயாபாரததான் அவனுக்கு அநாயாஸமாயிருக்குமென்கை *ஸோகாமயத
 பஹுஸயாம பரஜாயேயேதி *மநஸைவ ஜகத ஸ்ருஷ்டிம ஸமஹாரஞ்ச கரோதி
 ய, தஸயாரிபக்ஷபணே கியாநுதயமவிஸதா* *நினைநதவெல்லாப பொருள
 களுக்கும் விததாய முதலிற சிதையாமே மனஞ்செய ஞானததுன் பெருமை
 என்னக்கடவதிறே (161)

162 அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும் அவாபத ஸமஸதகாமதயா பரி
 பூரணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்த வயாபாரததால் பரயோஜநமென? என்ன
 அருளிச்செய்கிருா (இதுக்கு பரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று

162 இதுக்கு பரயோஜநம் கேவல லீலை

அதாவது - இந்த ஜகதஸ்ருஷ்டிருப வயாபாரததுக்கு பரயோஜநம்
 வெறும் லீலையென்றபடி லீலையாவது - தாதாதவிகரஸமொழிய காலாததத்தில்
 வருவதொரு பலததைக கணிசியாமல பண்ணும் வயாபாரமேயாகிலும் (இதுக்கு
 பரயோஜநம்) என்று ஸ்ருஷ்டிருபவயாபாரததுக்கு பரயோஜநமாகச் சொல்லு
 கையாலே தாதாதவிக ரஸமாதததைச் சொல்லிறருக்க கடவது இந்த ஸ்ருஷ்டி
 ரூபவயாபாரததான் - ஸாவபெளமரான ராஜாக்களுக்கு தயூதாதிகள் போலே
 யும் பாலாக்கு மணற்கொட்டகம் போலேயும் தாதாதவிகரஸமாயிருப்பதொன
 றிறே இவனுக்கு இததால் *லோகவதது லீலாக்கவலயம்* என்கிற ஸ்லிதராத
 ததை அருளிச்செய்தாராயிறறு *கரீடதோ பாலகஸயேவ சேஷ்டாம தஸய

நிசாமய* என்று ஸ்ரீபராசர பகவானும், *அபரமேயோநியோஜ்யசச யத்ர காம கமோ வசீ, மோததே பகவாந் பூதாபால கரீடநகைரிவ* என்று ஸ்ரீவேதவயாஸ பகவானும், “நளிராமலருந்தி வீடடைப் பண்ணி வினையாடும் விமலன்” “இன் புறுமிவவினையாட்டுடையான்” என்று அபியுகதரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத துககு பரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னாகளிநே.

ஆனால், “சென்று செனருகிலும் கண்டு சனமம் கழிப்பாணெண்ணி யொன்றி யொன்றி யுலகம்படைத்தான்” என்றும், “உயயவுலகுபடைத்து” என்றும், *விசித்ரா தேஹஸம்பததிரீச்வராய நிவேதிதும், பூவமேவ க்ருதா பரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸமயுதா* என்றும், *மாயவனறன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை* என்றும், *அசிதவிசேஷிதாந ப்ரளய ஸீமநி ஸமஸாத கரணகளேபரைா கடயிதும் தயமாந மநா.* என்றும் சேதநருடைய உஜ்ஜீவநம் பரயோஜநமாக ஜகதஸ்ருஷ்டி பண்ணினான் என்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களுக்கு வையாததயம் வாராதோ? என்னில்; வாராது. எங்ஙனே? என்னில், உபயபரயோஜநமு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், லீலையே பரயோஜநம் என்றவிது - பராகர்யத்தைப்பற்றச் சொன்ன வித்தனையாகையாலே *ரூபபரகாரபரிணாமகருதவ்யவஸத்தம் விச்வம் விபர்யஸிது மநயதஸ்சச காததும், ஷாமயந் ஸவபாவ நியமம் கிமுதீக்ஷஸே தவம் ஸவாதந தாயமைசவரம்பாயநு யோஜயமாஹ* என்றிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல சகதிமாணுகையாலே, ஸகலாதமாககளையும் யுகபதேவ முக்தராகவல்லனாயிருக் கச்செய்தேயும் ஸவாதீந ஸவரூபஸததித்யாதிகரான ஆதமாககளை காமத்தை வயாஜீகரித்துக் கைகழியவிட்டு சாஸதரமர்யாதையிலே வரவர அங்கீகரிப்ப னென்று இருக்கிறது - லீலாரஸேச்சையாலேயினே லீலாவிபூதியென்றிறே இது தனக்கு நிருபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே பரகரபரயோஜநமாயச் செல்லுகையாலே, ஸுத்திரகாராதிகளெல்லாரும், ஸருஷ்டிபரயோஜனம் லீலை யேயாகச சொல்லுகையாலே இவரும் (கேவலலீலை) என்று அருளிச் செய்தாரா யிற்று (162)

163. இப்படி ஜகதஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது - லீலாரததமாகவாகில், ஸம ஹாரதசையில் லீலை குலையாதோ? என்கிற சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (ஆனால், ஸமஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ? என்னில்) என்று

163 ஆனால், ஸமஹாரத்தில் லீலை குலையாதோ வென்னில்.

164. அதைப்பரிஹரிக்கிறார் (ஸமஹார நதானும் லீலையாகையாலே குலை யாது) என்று

164 ஸமஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது

அதாவது - கொட்டகமிட்டு வினையாடுகிறபாலாககு, இட்ட கொட்டகந தனை மீளவழித்துப் பொருகுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக்கைதானும் ஸருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, அப்போதும் லீலை குலையாது என்றபடி. *அகிலபுவநஜந்மஸத்தேமபங்காதிஸீலே* என்றும்

நிகிலஜகதுதயவிபவலயலீல என்றும், ஸருஷ்டியோபாதி ஸமஹாரததையும் அவனுக்கு லீலையாக அருளிச் செய்தாரிதே எம்பெருமானா ஆக இதுகளுக்கீழ் ஈசவரனே ஜகததுகளுக்காரணமென்றும் இவன காரணமாகிறது ஹேதவநதரங் களாலன்று, ஸவேசசையாலே யென்றும் ஸங்கலபமாதராவகலபதமாகையாலே இதுதான் அநாயாஸமாயிருக்கமுமென்றும் இது தனக்கு பரயோஜநம் லீலை யென்றும் சொல்லிநின்றது (164)

165 இனி, இவனுக்கு ஜகததைப் பற்ற உண்டான காரணதவம் கட படாதிக்கைப் பற்ற குலாலாதிகளுக்குண்டான காரணதவம் போலே நிமிததவ மாதரமோ? என்கிற சங்கையிலே உபாதாநகாரணமும் இவனே என்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறா (இவனதானே) யென்று தொடங்கி

165 இவனதானே ஜகததாயப் பரிணமிககையாலே உபாதாநமுமாயிருக்கும்

லோகத்தில், காரயோதபத்தியில் காரணம் நிமிதத உபாதாந ஸஹகாரி ரூபேண தரிவிதமாயிருக்கும் இதில், நிமிததகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை காரயரூபேண விகரிப்பீக்கும் காதருவஸ்து உபாதாந காரண மாவது - காரயரூபேண விகரிககைக்கு யோகயமான வஸ்து ஸஹகாரி காரண மாவது - காரய உத்பத்திக்கு உபகரணமான வஸ்து கடபடாதிக்களுக்கு குலால குவிநதாதிகள் நிமிததமாய், மருததநதவாதிகள் உபாதாநமாய் தண்டசகரவே மாதிகள் ஸஹகாரியாயிருக்கும் இங்ஙனன்றிககே ஜகதரூபகாரய உத்பத்தியில் ஈசவரனே தரிவிதகாரணமுமாயிருக்கும் எங்ஙனே? எனனில் *பஹுஸ்யாம்* என்கிற ஸங்கலபவிசிஷ்டனாயக கொண்டு நிமிததகாரணனாயும் நாமரூபவிபாக அத்ரஹமாமபடி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸலிஷ்டம் சிதசிதவிசிஷ்டனாயக கொண்டு உபாதாநகாரணமாயும் ஜனாநசகதயாதி விசிஷ்டனாயககொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயும் இருக்கும் ஆகையாலே உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறா (இவன) என்று கீழ் நிமிததகாரணமாகச் சொன்ன ஈசவரனேப் பரமசிவகிறது சித அசிததுக்கள இரண்டும் அபருதகஸிதத விசேஷணமாயக கொண்டு தான் என்கிற சொல்லுகளுள்ளே அததாபபூதமாமபடியிருக்கையாலே, (தானே ஜகததாய் பரிணமிககையாலே) என்கிறா (உபாதாநமுமாயிருக்கும்) என்று கீழ்ச்சொன்ன நிமிததகாரணதவத்தோடே உபாதாந காரணதவத்தையும் ஸமுச்சயிக்கிறது

இததால பரஹமத்தினுடைய ஜகத காரணதவத்தை பரதிபாதிக்கிற வேதாநத ஸுதரத்தில் நிமிதத காரணதவத்தை ஸாதிததவநதரம், *பரகருதிச்ச பரதிஜனாதருஷ்டாததாநுபரோதாத* என்று உபாதாநகாரணத வத்தையும் சொன்னுப்போலே இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று *பரகருதிச்ச* என்றத்தை யுட்கொண்டிதே இவரும் (உபாதாநமுமாயிருக்கும்) என்றது அங்கு *பரதிஜனாதருஷ்டாததாநுபரோதாத* என்று ஸாதயம் முன்னாக ஸாதநத்தைச் சொல்லிற்று இங்கு (இவன தானே ஜகததாய் பரிணமிக கையாலே) என்று ஸாதநம் முன்னாக ஸாதயத்தைச் சொல்லிற்று அங்கு *யேநாசருநம் சருதம் பவதிஅமதம் மதமஅவிஜனாதம் விஜனாதம் ஸயாத*

என்று ஏகவிஜ்ஞாதேந ஸாவ விஜ்ஞாதபாதிஜ்ஞையாலும், *யதா ஸோமிக்யகேத மருதபிண்டேந ஸாவமமருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸயாத்* என்கிற ததுப்பாதகமர்ன தருஷ்டாதததாலும் ஏகவஸதுபரிணாமம் - ஜகதது எனறிநே சொலவிற்று அதத ஏகவஸது வாகிறது - ஸ'லிஷ்டம் சிதசித விசிஷ்டமான பாஹ்மயிநே அததைநே இவரும் (தானே) என்கிற சொல்லாலே பருவிசசெயதது ஆக்க யால, அதத ஸ'லிதராததமேயிது என்னததட்டிலலை *ஏகமேவாதவிதீயம்* *ததாதமாநம் ஸவயமருகுத *ஸருஷ்டென ஸருஜதி சாதமாநம் விஷ்ணு பால யஞ்ச பாதி ச' உபஸம்ஹரியதே சாததே ஸம்ஹாததா ச ஸவயம் பரபு* +ஸ ஏவ ஸருஜயஸ ஸ ச ஸாகககாததா ஸ ஏவ பாதயததி ச பாலயதே ச, பரஹ்மாதாவ ஸததாபி ரசேஷமுாததிர் விஷ்ணுர் வரிஷ்டடோ வரதோ வரேணய* இதயாதி களாலே இந்த நிமிதத உபாதாதயோரையதை சருதிஸமருதிகள் ஸுவயகத மாகச சொல்லாநின்றனவிநே (165)

166 இப்படி, தானே ஜகததாய பரிணமிகருமாகில் *நிரகுணம் நிரஞ்ஜ தம் நிஷ்களம் நிஷ்கரியம் சாததம் *ஸதயம் ஜ்ஞாதம் தததம் பரஹ்ம *அவிகாராய கததாய* என்று இவனை நிரவிகாரஞகச சொல்லுமபடி யெஙஙனே? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருர் (ஆனால் நிரவிகாரன என்னுமபடியென? எனனில) என்று

166 ஆனால், நிரவிகாரனென்னுமபடி யென்னென்னில,

167 அததைப பரிஹ்ரிககிருர் (ஸவருபததுகரு) இதயாதியாலே

167 ஸவருபததுகரு விகார மில்லாமையாலே

அதாவது-சித அசிதருபவிசேஷண விசிஷ்டஞான தானே ஜகததாய பரிண மிகருமிடத்தில் விசேஷயமான ஸவருபததுகரு விகாரமில்லாமையாலே நிரவி காரன என்னக குறையிலலை யெனகை (167)

168 ஸவருபததுகரு விகாரமில்லையாகில் 'இவனதானே ஜகததாய்ப் பரிணமிககிருன என்ற பரிணாமம் - இவனுக்குண்டாமபடி எஙஙனே? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருர் (ஆனால் பரிணாமமுண்டாமபடி என? எனனில) என்று

168 ஆனால் பரிணாம முண்டாமபடி யென்னென்னில

169 அதுகரு உததாம அருவிசசெயகிருர் (விசிஷ்டவிசேஷணஸதவாரக மாக' என்று

169 விசிஷ்ட விசேஷண ஸதவாரகமாக

'விசிஷ்டஞ்ச தத விசேஷணம் சேதி விசிஷ்ட விசேஷணம் என்று, பரதமம் காமதாரயஸமாஸததைபபண்ணி *தவாரேண ஸஹ வாததத இதி ஸதவாரகம் என்று, அநததாபததை பஹுவீஹிதது (விசிஷ்ட விசேஷணேந ஸதவா ரகம்-விசிஷ்டவிசேஷணஸதவாரகம்) என்று தருதீயாததபுருஷஞக சபதததுகரு வயுதபததி பண்ணிககொளவது விசிஷ்டமாவது - விசேஷயுகதமான தாய, விசிஷ்டமான விசேஷணமென்று தண்டருண்டலாதிகள் போலன்றிககே சரீர பூதமாகையாலே, பருதகஸிததயாஹ்மலலாத விசேஷதை உடைததான சித அசிதருப விசேஷணதைச சொல்லுகிறது அன்றிககே, விசிஷ்ட விசேஷணம்

என்கிற விதுக்கு-சரீரபூதமாயக கொண்டு என்றுமொக்கத தன்னோடே கூடியிருக்கிற விசேஷணமென்று பொருளாகவுமாம் அப்போதும் பருதகஸித்தி அஹுமான் தண்டகுண்டலாதிகளில் வயாவருத்தி ஸித்திகருமிறே விசேஷணததாலே ஸதவராகமாகவென்றது-இப்படி அபருதக ஸித்திதமான விசேஷணமாகிற ஹேதுவாலே தவாரஸஹிதமாக விவனுக்கு பரிணாமம் உண்டாகிறதென்கை இததால், அபருதகஸித்திதமான சித-அசிதரூப விசேஷணதவார இவனுக்கு பரிணாமம் உண்டாகிறது என்றநாயிறது (169)

170 இப்படி ஸவருபததுக்கு விகாரமின்றிககே யிருக்க ஸவசரீரபூத விசேஷணதவார காயஜாதததுக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகக் கூடுமோ? எனன, அருளிச்செய்கிறா (ஒரு சிலந்திகருண்டான) என்று தொடங்கி

170 ஒரு சிலந்திகருண்டான ஸவபாவம் ஸாவசகதிகருக கூடாதொழியாதிறே

அதாவது-அலபசகதிகமான சிலந்திகரு ஸவருபவிகாரமின்றிககே யிருக்கசெயதே ஸவசரீரபூத விசேஷண முகததாலே தததுஜாதமான காயஜாதததுக்குத தான உபாதானமாமபடியுண்டான ஸவபாவம் *பராஸய சகதிர் விவிதைவசருயதே* என்று ஒதப்படுகிற ஸாவசகதிகருக கூடாதொழியாதிறே என்கை *யதோரணநாபிஸ ஸருஜதே கருஹணதே ச* *ஊரணநாபி யதா ஸருஷ்டவா ஸவயம தத கரஸதே புத ததா ஸருஷ்டவேதமகிலம் ஸவயம தத கரஸதே ஹரி* எனனககடவதிறே *காயேநததே ஸவதநுமுகதஸ தவாமுபாதாநமாஹுஸ ஸாதே சகதிஸ ஸாகரமிதரச சேதி வேலாம விலங்கய இச்சா யாவத விஹரதி ஸதாரங்கராஜாதபேஷா ஸைவைசாநாததிசயகரீ ஸோரணநாபெள விபாவயா* என்றருளிச்செய்தாரிறே பட்டா இப்படி நிமித்ததோபாதாந காரணதவிங்களைச் சொல்லி ஸஹகாரிகாரணதவம் சொல்லாதொழிந்தது-ஸாவஜஞதவாதிருணயோகம கீழே சொல்லுகையாலும் நிமித்த உபாதாநங்களுக்கு ஐகயம் சொல்லுகையாலும் தன்னடையே ஸித்திகருமென்னுமததாலே, ஆகையிறே வேதாநத ஸூத்ரத்திலும் இது விசேஷிததுச சொல்லாதொழிந்தது (170)

171 ஆக ஈசவரனே தரிவிதகாரணமும் என்னுமிடம் ஸாதித்தாராய நினரா கீழ, அநததரம் *அஜாமேகாம் *௯* னாநாதயநதவதீ *தரிகுணம் தஜ ஜகத யோநிரநாதிபரபவாபயயம் *அஜோஹயேக *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவிச நீசௌ *அஜோ நிதயச சாசவதோயம் புராண* இதயாதி சருதி ஸமருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே நிதயமாயிருந்ததுளள அசித்தையும் சித்தையும் ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவதுதான் ஏது? என்னுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவது) என்று தொடங்கி

171 ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவது—அசித்தைப்பரிணமிப்பிககையும் சேதநனுக்கு சரீரேந்தரியங்களைக் கொடுத்தது ஜஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்

கீழ ஜகதகாரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீசவரன சேதநாசேதநாதமகமான ஜகதகை ஸருஷ்டிககையாவது—*தம் பரே தேவ ஏகீ பவதி* என்கிறபடியே தன்னோடு அவிபகதமாயக கிடந்து தம்சபதவாசயமான அசித்தை, *ததஸ

ஸவயம்பூர பகவாதவயகதோ வயஞ்ஜயந்நிதம் மஹாபூதாதிவருத்தெளஜா பராதூராரீத தமோநுத * எனகிறபடியே ஸவபரோணவிசேஷத்தாலே ஸவஸமாதவிபகதமாகி அதந்தரம் அக்ஷராவஸததமாகி அது தனனைப் பிளபு அவயகதாவஸததமாகி, அததை வயகத சபதவாசயமான ஸமஷ்டி வயஷ்டிருப ஸமஸதகாரயங்களுமாமபடி பரிணமிப்பிகளையும் *அசிதவிசேஷிதாந பரளய ஸீமநி ஸமஸரத * எனகிறபடியே, கரணகளேபரவிதூராய * போகமோக்ஷருநயனாய அசிதவிசேஷிதனாயக கிடந்த சேதநனுக்கு போகஸததாதமான சரீரததையும், போகஉபகரணங்களான இநதரியங்களையும் கொடுத்தது போகமோக்ஷ பாகிதவ அதாஹனாமபடி, முனபு ஸங்குசிதமாயககிடந்த ஜஞாதத்தினுடைய விகாஸததைப்பண்ணுகையும் எனகை, சேதநனுக்கு எனறவிது-ஜாதயேகவசநம் (171)

172 அதந்தரம் ஸதிதி ஸமஹாரங்களினுடைய பரகாரங்களையும் அருளிச்செய்யவேணுமெனறு திருவுள்ளமபற்றி, பரதமம் ஸதிதியினுடைய பரகாரததையருளிச்செய்கிறா (ஸதிதிப்பிகளையாவது) எனறு தொடங்கி

172 ஸதிதிப்பிகளையாவது—ஸருஷ்டமான வஸதுகளிலே பயிருக்கு நீரினிலேபோலே, அநுகூலமாக பரவேசித்துநின்று ஸாவ ரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை

ஸதிதிகளையாவது எனனாதே ஸதிதிப்பிகளையாவது எனறது - ஸதிதியாவது - ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களபோலே காதருகதமனறிககே ரக்ஷணத்தருக காமீ பவிககிறவஸதுகதமா யிருப்பதொளருகையாலே ஸதிதிப்பிகளையே காதருவயா பாரமாகையால் (ஸருஷ்டமான) இதயாதி அதாவது-ததஸருஷ்டவா* எனகிறபடியே தனனாலே ஸருஷ்டமான வஸதுகளிலே பயிருக்கு ரக்ஷகமாயக கொண்டு அநுகூலமாய திறகும் நீரினிலேபோலே *ததேவாநுபராவிசத்* எனகிறபடியே ததரக்ஷணநுகூலமாக உள்ளே பரவேசித்து நின்று தததவஸது அநுருணமான ஸாவரக்ஷைகளையும் பண்ணுகையெனகை அநுபரவேச சபததருக அநுகூலதயா பரவேசம் இவாககிவவிடத்தில் விவக்ஷிதம் இததால் - ஸதிதிப்பிகளையாவது - நிலைப்பிகளையாகையாலே ததரக்ஷணங்களைப் பண்ணுகையெனறதாயிறறு (172)

173 அதந்தரம் ஸமஹாரபரகாரததை யருளிச்செய்கிறா (ஸமஹாரிகளையாவது) எனறு தொடங்கி

173 ஸமஹாரிகளையாவது அவிநீதனான புதரனைப் பிதா விலங்கிடடு வைகருமாபோலே விஷயாநதரங்களில் கைவனருகிற கரணங்களைக் குலைத்திடடு வைககை

அதாவது- *விசிதரா தேஹஸம்பததீரீசவராய நிவேதிதும்* எனகிறபடியே ஸவஸமாசாயணததைப் பண்ணி உஜ்ஜீவிகளக்கு உறுப்பாகத தான கொடுத்த கரணங்களைக் கொண்டு தனனை வழிபடுகையளறிககே பாஹய விஷயபரவனனாயப் போகப் புககவாதே விதிநிலேஷதவசயனாய ஒடுங்கி வாததியாமல ஸவைரசாரியான புதரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன ஒரு வயாபாராஹனலலாதபடி விலங்குகையிடடு ஒடுக்கி வைகருமாபோலே தனனை யொழிந்த விஷயங்

களிலே அதிபரவணமாய நடக்கிற கரணங்களைக்கூடத்து ஒடுக்கியிட்டுவைக்கை
யென்கை (173)

174 இனி இந்த ஸருஷ்டியாதிகள் தான பரதயேகம் சதுர்விதமாயிருக்க
கையாலே அதனையும் தாசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (இம்முள்ளும்
தனித்தனியே நாலுபரகாரமாயிருக்கும்) என்று

174 இம்முள்ளும் தனித்தனியே நாலு பரகாரமாயிருக்கும்

*சதுர்விபாகஸ ஸமஸருஷ்டென சதுரததா ஸமஸததிதஸ ஸததிதென,
பரளயஞ்ச கரோதயந்தே சதுர பேதோ ஜநாதந* என்னக்கடவதிறே (174)

175 ஸருஷ்டியில் பரஹ்மாவுக்கும் பரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும்
ஸகல ஜநதுக்களுக்கும் அநதாயாமியாய ரஜோருணத்தோடே கூடி
ஸருஷ்டிகும்

(ஸருஷ்டியில்) இதயாதி அதாவது-ஸருஷ்டியில் வந்தால் சதுரதசபுவந
ஸரஷ்டடாவாய, ஸமஷ்டிபுருஷனான பரஹ்மாவுக்கும் அவனாலே ஸருஷ்டடாய
நிதயஸருஷ்டி காததாக்களான தசபரஜாபதிகளுக்கும், ஸருஷ்டிக்கு அபேஷித
மான காலத்துக்கும் ஒன்றுக்கொன்று உதபாதகங்களான ஸகலஜநதுக்களுக்கும்,
ததததபரவருத்திகளையுடைய தனபக்களிலே பாயவளிகும்படி அநதராதமா
வாய பரவருத்திஹேதுவான ரஜோருண விசிஷ்டனயக கொண்டு ஸருஷ்டிக்கு
மெனலாக *ஏகேதாமசேந பரஹ்மாஸென பவதயவயகதமூரத்திமாந மரீசிமிசரா
பதய பரஜாநாமநயபாகத, இததம் சதுரததா ஸமஸருஷ்டென வாதததேஸென
ரஜோருண* என்னக்கடவதிறே (175)

176 ஸ்திதியில், விஷணுவாதி ரூபேண அவதரித்து மநவாதிரூபேண
சாஸ்தரங்களை பரவாததிப்பித்து நலவழிக்கட்டி, காலத்துக்கும் ஸகல
பூதங்களுக்கும் அநதாயாமியாய ஸதவருணத்தோடே கூடி ஸ்திதிப
பிகும்

(ஸததிதியில்) இதயாதி அதாவது-ஸததிதியில் வந்தால் *மதயே விரிஞ்ச
கிரிசம் பரதமாவதார* என்கிற விஷணு அவதாரம் தொடக்கமாக, *ஸுரநரதிரச
சாமவதரந* எந்நின்றயோதியுமாயப் பிறந்தாய' என்கிறபடியே, அநேக அவதா
ரங்களைப் பண்ணி, *யத வைகிஞ்ச மநுவதததததபேஷஜம்* என்று ஆபததமனா
சருதி பரளித்தனான மநுமுதலான யாஜ்ஞவலகய பராசர வாலமீகி செளநகாதி
கள் முகேந ஸமருதீதிஹாஸ புராணரூப சாஸ்தரங்களை பரவாததிப்பித்து சேத
தா அபதேபரவருத்தராகாமல ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நலவழிகளை தாசிப
பித்து ரக்ஷனோபயோகியான காலத்துக்கும் வேரகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷக
மான ஸாவபூதங்களுக்கும் ததததபரவருத்திகள் தன்னதாமபடி அநதராதமா
வாய ஜ்ஞாதபரகாசாதி ஹேதுவான ஸதவருண விசிஷ்டனயக கொண்டு ஸ்ததி
திப்பிக்கும் என்கை *ஏகாமசேந ஸததிதோவிஷணு கரோதி பரிபாலதம்,
மதவாதிரூபீ சாதயேந காலரூபோபரேண ச ஸாவபூதேஷு* சாதயேந ஸமஸத
திந் குருதே ஸததிதிம ஸதவம் ருணம் ஸமாச்சிதய ஜகந் புருஷேரததம்*
என்னக்கடவதிறே புராணத்தில் *ஏகாமசேந ஸததிதோ விஷணு* என்று

விஷ்ணு அவதார மொளறையும சொன்னது - அவதாராதநாகங்குகும் உப
லக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும் (விஷ்ணுவாதிருபேண அவதரிதது) என்று
இவா அருளிச்செய்கையாலே (176)

177 ஸம்ஹாரத்தில் ருதானுகும் அநநயநதகாதிகங்குகும், காலததுகும்
ஸகல பூதங்குகும் அநதாயாமியாய தமோருணததோடே கூடி
ஸம்ஹரிகும்

(ஸம்ஹாரத்தில்) இதயாதி அதாவது ஸம்ஹாரத்தில் வந்ததால் ஸம்ஹாரத
தாககளில தலையான ருதானுகும் அவாதநாஸம்ஹாரததாககளான அதி அதத
காதிகங்குகும் ஸம்ஹார உபயோகியான காலததுகும் ஒன்றுக்கொன்று நாசக
மான ஸகலபூதங்குகும் தத்தத பரவருத்திகளெல்லாம் தன்னதாமபடி அதத
ராத்மாவாய கணபாராமல செய்கைக்கு உறுப்பான தமோருண விசிஷ்டனாயக
கொண்டு ஸம்ஹரிகுமென்கை *ஆசரிதய தமஸோ வருத்திமததகாலே ததா
பரபு ருதாஸவருபோ பகவாதேகாமசேத பவதயஜ அநநயநதகாதிருபேண
பாகேநாதயேந வாதததே காலஸவருபோ பாகேநாயஸ ஸாவபூதாநி சரபர
விநாசம ராவதஸ தஸய சதுரததைவமஹாதமத * என்னக்கடவதிதே ஸருஷ்ட
யாதிகளில் சதுரவிபாகஞ சொல்லுகிற விடத்தில் அமச சபதததாலே பரஹமாதி
களைச் சொல்கிறது, அவாகள அவனுக்கு பாகாபூதராகையாலே யென்னுமிடத
தை அதநதரம் *பரஹமா தக்ஷாதய காலஸ ததைவாகிலஜநதவ, விபூதயோ
ஹரேரேதா ஜகதஸஸருஷ்டிஹேதவ விஷ்ணு மநவாதய காலஸ ஸாவபூதாநி
ச தவிஜ ஸததிதோ நிமிததபூதஸய விஷ்ணோரேதா விபூதய ருதர காலநத
காதயாச்ச ஸம்ஸதாச்ச சைவ ஜநதவ சதுரததா பரளயே ஹயேகா ஜநாதந
விபூதய * என்று மூன்று சலோகத்திலே ஸபுடமாக பரதிபாதித்தானிறே ஈபராசர
பகவான இதை நினைத்திறே இவரும் (அநதாயாமியாய) என்று அருளிச்செய
தது *விஷ்ணுமநவாதய என்கிற சலோகத்தில் விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்
சொன்னவிது அவதார ப்ரயுகதமான விகரஹபரமாகக் கடவது (177)

178 இனி, விஷ்ணுஸருஷ்டியடியாக மததமதிகங்குகு உண்டாகக் கடவ
சங்கையைப் பரிஹரிககைக்காக பரதமம் ததவிஷய சங்கையை அநுவதிககிரு
(சிலரை) என்று தொடங்கி

178 சிலரை ஸுகிகளாகவும் சிலரை துககிகளாகவும் ஸருஷ்டிததால் ஈசுவர
னுக்கு வைஷ்ணவ ஸாகருணயங்க வாராதோ வெள்ளில்

அதாவது - ஸருஷ்டிக்கிறவளவில் ஸாவ ஆதமாககளையும் ஏகபரகாரமாக
வளறிககே தேவமநுஷயாதி விபாகேத சிலவாதமாககளை ஸுகிகளாகவும், சில
வாதமாககளை துககிகளாகவும் ஸருஷ்டிததால், ஸாவஸமனாய பரமதயாவானு
யிருக்கும் ஈசவானுக்கு எல்லாள்ளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷ்ணவமும், துககி
களாக ஸருஷ்டிகையாலே பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதவ ருபையான கருபையிலலா
மையும் வாராதோ? என்கிறதாக்கில் என்கை (178)

179, அததைப் பரிஹரிககிருர (காமமடியாக) என்று தொடங்கி

179 காமமடியாகச் செய்கையாலும் மனதின்ற பரஜையை நாககிலே குறியிட்டு அஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப்போலே ஹிதபரஞ்சச் செய்கையாலும் வாராது

அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும் சிலரை துகிகளாகவும் ஸருஷ்டிகிற விது - விஷம் ஸருஷ்டிககுறுப்பான சேதநருடைய காமமடியாகச் செய்கையாலும் துகிகளாக ஸருஷ்டிககிறவிது - தனக்கு ரோககரமான மண்ணை விரும்பித தின்ற பரஜையை, மேலே தினனாத்தபடி நாககிலே குறியிட்டு மனதின பப்பபடுமபடி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப் போலே இவர்கள் மேல் துககஹேதுவான காமங்களைப் பண்ண அஞ்சுமபடி ஹிதபரஞ்சச் செய்கையாலும் வைஷமயநைநாக கருணயங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதெனகை இததால் *வைஷமயநைநாக கருணயே ந ஸாபேஷதவாத* எனகிற வேதாந்தஸலிதராதததை அருளிச் செயதாராயிறறு *நிமதோந்ததஞ்ச கருணஞ்ச ஜகத விசிதரம் காம வயபேஷ்ய ஸருஜதஸ தவ ரங்கசேஷித வைஷமயநிராககருணதயோர ந கலு பரஸகதிஸ தத பரஹம் ஸலிதரஸசிவா சருதயோ கருணநதி* என்று இதுதனைப் பட்டரும அருளிச் செய்தாரிறே (179)

180 ஆக, (ஸகலஜகதஸரககஸத்திதி ஸமஹாரகாததாவாய) என்றதை உப்பாதிததாராய தினரூகீழ், அதந்தரம் (விஷக்ஷணவிகரஹயுகதஞய) என்றதை உப்பாதிப்பதாக உபகரிககிருர (இவனருள) என்று தொடங்கி

180 இவனதான முநீரஞாலமபடைதத எனமுகிலவண்ணன' எனகிற படியே ஸவிகரஹஞயக கொண்டு ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணும்

நடுவு சொன்ன, ஆரததாதிசதுர்வித புருஷஸமாசரயணீயதவமும் தாமா திசதுர்வித பலபரததவமுமாகிற இவைவிரணடையும் உப்பாதியாதொழிவாணென? எனனில, *காரணதது தயேய *யோ பரஹமானம் விததாதி பூலம் இதயாதியிற சொல்லுகிறபடியே காரணவஸதுவே உபாஸயமும் ஆசரயணீயமுமாகையாலே காரணதவம் சொன்னபோதே *சதுர்விதா பஜநதேமாம்* எனகிற சதுர்வித புருஷ ஸமாசரயணீயதவமும் உபலமத உப்பததே * எனகிறபடியே பல பரததவ ஹேதுவான ஸாவ சகதியோகம் கீழே உகதமாகையாலே தாமாதி சதுர்வித பலபரததவ மும் அரததாத உகதமென்னும் நினைவாலும் அவற்றில உப்பாதநீயாமசம் மிகவு மில்லாமையாலும் ததுப்பாததம் பண்ணிறறிலா, ஆகையாலே கீழ்சசொன்ன காரணதவத்தோடே விகரஹயோகததுக்கு அதவயதைச் சொலலிககொண்டு கிளருகிருர இவனருள *முநீர ஞாலமபடைதத வெனமுகிலவண்ணனே* என கிறபடியே, ஸவிகரஹஞயக கொண்டு ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணும், என்று அதாவது - இப்படி ஜகதஸாகாதி காததாவாகச் சொல்லப்பட்டவிவனதான எனககாக, ஆற்றுநீர் உற்றுநீர் வாஷஜலமென்று மூன்று வகைப்பட்ட நீரை யுடைத்தான ஸமுதரத்தோடே கூடின ஜகததை ஸருஷ்டிததவாஷுக வலாஹகம் போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனேயென்று ஆழவாருடைய திவ்யப்பததத் திற சொல்லுகிறபடியே விகரஹஸஹிதஞயக கொண்டு ஸருஷ்டிஸதிதி ஸமஹா

ரங்கள் மூன்றையும் பண்ணுமென்கை “முகிலவண்ணன்” என்கிறவிது-ஒளதாரய குணபரமாக வயாககயாதாககள் பலரும் வயாககயாதம் பண்ணினாகளேயாகிலும் விகரஹபரமாக இவரருளிச்செய்கையாலே இங்ஙனுமொரு யோஜநையுண்டென்று கொள்ளவேணும் ஒன்றுக்குப்பலயோஜநையுமுண்டாயிதே இருப்பது

181 இனி இநத விகரஹத்தினுடைய வைலக்ஷணயதையொரு ஞானையாலே விஸதரேணஉப்பாதிக்கிறா (விகரஹநதான) என்று தொடங்கி

181 விகரஹமதான் ஸவருப குணங்களிலுங் காட்டில அதயநதாபீமதமாய ஸவருபமாய நிதயமாய ஏகருபமாய சுததஸதவாதமகமாய சேதந தேஹமபோலே ஜ்ஞானமயமான ஸவருபத்தை மறைக்கை யன்றிககே மாணிக்கசெயிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப்போலே மிருகக பொன்னுருவான தீவயாதம் ஸவருபத்துக்கு பரகாசகமாய, நீரவதீக தேஜோருபமாய ஸௌகுமாரயாதி கலயாணகுணகண நிதியாய, யோகி தயேயமாய ஸகலஜநமேஹநமாய ஸமஸதபோக வைராகய ஜநகமாய நிதயமுகதானுபவையமாய *வாசததடமபோலே ஸகல தாபஹரமாய அநந்தவதார சுததமாய ஸாவரக்ஷகமாய ஸாவாபாசரயமாய அஸதா பூஷணபூஷிதமாயிருக்கும்

ஸவருப குணங்களிலுங்காட்டில அதயநத அபீமதமாகையாவது-ஆநந்தமயமான ஸவருபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே நிரதிசயாதததாவஹமாயிருக்கையாலே அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபீதமாயிருக்கை * (இச்சாகரு ஹீதாபீமதோருதேஹ * என்னக்கடவதிதே (ஸவருபமாகை) ஆவது-அநதுருபமாயிருக்கச செயதேயும் அபீமதமாயிருக்கும்வை போலன்றிககே தனக்கு அநுருபமாயிருக்கை (நிதயமாகை) ஆவது-ஸவருபகுணங்களோபரீதி அநாதி நிதநமாயிருக்கை லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநிதயதவம் காண்கையாலே, இதுக்கும் அவயவீதயேந அநிதயதவம் வாராதோ? என்னில், வாராது எங்குமொகக அவயவஸம்பநதமாதாமல்ல அநிதயதவஹேது அவயவ ஆரபததவம் அவயவ ஸம்பநதமாதாமே அநிதயதவஹேதுவாமாசில் கரகரணதயவயவ ஸம்பநதமுண்டான வாதமாவுக்கும் விநாசம் வரவேணும், இங்கு அப்படி அவயவாரபததவத்தில் பரமானமில்லாமையாலே இது கரகரணத யவயவயோகியாகா நிறகச செயதேயும் நிதயமாயேயிருக்கும் என்று, இப்படிவிவரணத்திலே ஆசசான பிள்ளை அருளிச்செய்தாரிதே (ஏகருபமாகை) ஆவது வருத்திக்ஷயாதி விகாரஹிதமாயிருக்கை *ஸதைகருபருபாய* என்னக்கடவதிதே (சுததஸதவாதமகமாகை) ஆவது-குணநதர் ஸமஸாகமில்லாத ஸதவத்துக்கு ஆசரயமாயிருக்கிற அபராகருத தரவயமே வடிவாயிருக்கை *ந தஸய பராகருதாமூர்த்தி* என்னக்கடவதிதே (சேதநதேஹம போலே) இதயாதி (பொன்னுருவான தீவயாதம் ஸவருபத்துக்கு பரகாசகமாகை) ஆவது-சுததஸதவாதமகமாகையாலே குணதரய ஆசரயமான சேதநதேஹமபோலே ஜ்ஞானமயமாகையாலே, தேஜோருபமான ஸவருபத்தைப் புறநதோற்றருதபடி மறைக்கையின்றிககே மாணிகயத்தைசெய்பாகசசமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது

புறம்பே நிழலெழுமபடி தோற்றுவிக்குமாப்போலே *என்னும் பொன்னுருவாய்* என்கிறபடியே ஸபருஹணீயமாகையாலே பொன்னுருவெனது சொல்லப்படும் தான திவ்யாதம ஸவருபததுக்குத் தான பரகாசகமாயிருக்கை

(நிரவதிகதேஜோருபமாகை) ஆவது-நிதயமுகத விகரஹங்கனும் இதுவும் ஏகஜாதீயதரவயமாகக்கச்செய்தே ஏகஜாதீயதரவயாதமகமான கதயோதசரீர தேஜஸஸிறகாட்டில ஆதிதய சரீரத்திறகுண்டான தேஜோதிசயம் போலே இவை ஸாவதிக தேஜஸஸாமபடி தான நிரவதிகதேஜஸஸை வடிவாகவுடைத தாயிருக்கை (ஸௌகுமாரயாதி கலயாணகுணகண நிதியாகை) ஆவது- ஸௌகுமாரயம் ஸௌநததாயம் லாவணயம் ஸௌகந்ததயம் யௌவனம் முதலான கலயாணகுணஸமுஹததுக்குக் கொள்கலமாயிருக்கை ஸௌநததாய ஸௌகந்ததய ஸௌகுமாரய லாவணய யௌவநாததயநதத் குணநிதி திவயருப* என்று எம்பெருமானாரருளிச் செய்தாரிறே (யோகிதயேயமாகை) ஆவது-பகவத் தயாதபாரான பரமயோகிகளுக்கு சுபாசரயமாய்க் கொண்டு எப்போதும் தயாத விஷயமாயிருக்கை *காசாதயா தவாமருதே தேவி ஸாவயஜஞமயம் வபு! அதயாஸ்தே தேவதேவஸ்ய யோகிசிந்தயம் கதாபருத்* என்று அஸாதாரண விகரஹமே யோகி சிந்தயமாகச் சொல்லப்பட்டதினே (ஸகலஜநமோஹநமாகை) ஆவது- ஜஞாஜஞவிபாகமற ஸகலஜநங்கனையும் ஸவ வைலக்ஷணயததாலே பிச்சேறலும்நாயிருக்கை *புமஸாம தருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்* ஸாவஸ்தவம் நோஹா கண்டவாதம மனம் வழங்கும்* என்னக்கடவதினே

(ஸமஸதபோக வைராகய ஜநகமாகை) ஆவது- தனவைலக்ஷணயததைக் கண்டவர்களுக்கு ஸவேதர ஸகல விஷயாநுபவத்திலும் ஆசையறுதியை வினைக்கு மதரயிருக்கை, *பேரினபமெல்லாம துறந்தார தொழுதாரத்தோள்* என்னக்கடவ தினே (நிதயமுகத அநுபாவயமாகை) ஆவது அபரிச்சிந்த ஜஞாதாதி குணகரான நிதயராலும் முகதராலும் *ஸதா பசயநதிப்படியே அதவரதம் அநுபவீககப்படு மதாயிருக்கை (வாசததடம்போலே ஸகலதாபஹாரமாகை) ஆவது *கண கை கால தூய செயயமலாகளா* என்று தொடங்கி ஆழவார வாணிதகப்படியே திவய அவயவங்கனும் திருமேனியுமான சோததியாலே, பரப்புமாறத் தாமரைபூத்துப் பரிமளம் அலையெறியாநிற்பதொரு தடாகம் போலேயிருக்கையாலே, தனனைக் கிடமினவர்களுடைய ஸாமஸாரிக விவிததாபததோடு விரஹதாபததோடு வாசியற ஸகலதாபததையும் போகமதாயிருக்கை

(அநநதாவதாரகந்தமாகை) ஆவது *அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே* *பஹுநிநிமே வயதீதாநி* என்று சொல்லப்படுகிற அஸங்கயாதமான அவதாரங் கனும் அபராகருத் திவய ஸமஸததாததை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக் கொண்டு தீபா துதபநநபரதீபம் போலே வருகிறவையாகையாலே அவைபெல்லாவற்றுக் கும முலமாயிருக்கை, *பாகருதிம் ஸவாமதிஷ்டடாய ஸமபவாயி* கலபே கலபே ஜாயமசநஸ ஸவமூரதயா *ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப் பிறந்த* என்னக்கடவதினே (ஸாவரக்ஷகமாகை) ஆவது-ஐசவாயாததிகளோடு, தேவல ரோடு பகவச்சாணாததிகளில் உபாஸகரோடு, பரபநநரோடு அநுபவ கைங்கரய

பரரான நிதய முகதரோடு வாசியற ஸாவருடையவும் அநிஷ்டநிவருத்தி, இஷ்ட பராபதிகளைப் பண்ணுவது திவயமங்கள விகரஹோபேதனாயக கொண்டாகையாலே எல்லாருக்கும் ஈக்ஷகமாயிருக்கை

(ஸாவாசரயமாகை) ஆவது-உபய விபூதிக்கும் ஆசரயமாயிருக்கை (அஸதரபூஷண பூஷிதமாகை) ஆவது-கீழ்ச சொன்ன ஸாவாசரயதவ ஸூசக மாமபடி அஸதரபூஷணதயாயத்திற சொல்லுகிறபடியே விபூதயபிமாநிகளான திவயாயுதங்களாலும் திவயாபரணங்களாலும் அலங்கருதமாயிருக்கை *ஆதமா நமஸய ஜகதோ நிரலேபமகுணமலம பிபாததி கௌஸதுபமணரிம ஸவருபம பகவாத ஹரி பூரீபதஸஸமஸததாததாமததேச ஸமாசரிதம பரதாதம புத்திர பயாஸதே கதாருபேணமாதவே, பூதாதிமீநதரியாதிஞ்ச தவிதாஹங்காரமீசுவர பிபாததி சங்ககருபேண சாங்ககருபேண ச ஸததிதம சலஸவருப மதயதத ஜவேநாததரிதாநிலம சகரஸவருபஞ்ச மநோ தததே விஷ்ணு கரேஸததிதம, பஞ்சருபாது யாமாலா வைஜயந்தீ கதாபருத ஸா பூதஹேது ஸங்காதோ பூத மாலாச வை தவிஜ யாதீநதரிய விசேஷாணி புத்திகாமாதமகாநிவை சரருபாணய சேஷாணிதாநி தததே ஜநாதத பிபாததி யசசாஸிரதமசயுதோதயதத நிரமலம விதயாமயநது ததஜஞாகம விதயாச மம ஸமஸததிதம* என்னக கடவதிதே (181)

182 ஆக (விலக்ஷண விகரஹயுகதனாய) என்றததையுபபாதிததா கீழ அநததாம இநத விகரஹயோக பரயுகதமான ஈசவரனுடைய பரதவாதி பஞ்ச பரகாரததையும் தனிததனியே ஸுவயகதமாக தாசிப்பிக்கவேணு மென்று திருவுள்ளமபற்றி பரதமம் அது தனனை புதக்ஷேபிக்கிறா

182 ஈசுவர ஸவருபநதான பரதவம் வபூஹம், விபவம் அநதாயாமிதவம், அரகசாவதாரமென்று அஞ்ச பரகாரததோடே கூடியிருக்கும்

(ஈசுவர ஸவருபநதான பரதவம் வபூஹம் விபவம், அநதாயாமிதவம் அரக சாவதாரம் என்று அஞ்ச பரகாரததோடே கூடியிருக்கும்) என்று (லக்ஷமீ பூமீ நிளநாயகனாய) என்றததையும் உபபாதிததுவிட்டு, பினை யிது, சொல்லாதொழி வானென? என்னில அதில உபபாதிக்க வேண்டுவது பணி இல்லாமையாலும் *வைகுண்டேது பரேலோகே-பூரீ ஸஹாயோ ஜநாதத, உபாபயாம பூமி நீளாப யாம ஸேவித பரமேசுவர* என்கையாலே, மேல சொல்லுகிற பரதவத்திலே அநததாதுகதமாம என்னுமததைப்பற்றவும் தனிதது உபபாதித்திலா ஆகையால விரோதமில்லை (ஈசுவர ஸவருபம்) என்கிறவிடத்தில், ஸவருப சபதததாலே சொல்லுகிறது-ஸவாஸாதாரண விகரஹததையாதல விகரஹ விசிஷ்டமான ஸவருபநதனையாதல, ஸங்கரஹேண இட்டருளிளமறறை யிரண்டுததவதரயப படியிலும் ஒரு படியிலே திருமேனியும் அஞ்சபடியாயிருக்கும் அதாவது-பரதவ மும், வபூஹமும் அநதாயாமிதவமும் விபவமும் அரகசாவதாரமும்* என்றும் மறறைப்படியிலே ஈசுவர ஸவருபம் ஹேய பரதிபடமாய என்று தொடங்கி 'பதநீ பரிஜந விசிஷ்டமாய இருக்கும் என்றததை யுபபாதித்தவதநதரம், இதுதான அஞ்சபடியாயிருக்கும் என்றும் இதம் சபதததாலே-பரகருதமான

ரசவர ஸவருபத்தைப் பராமாசிதது அதுதான் பரதவாதி ருபேண பஞ்ச பரகார மாயிருக்கமுமெனறும் இவா தாமே யருளிச் செய்கையாலே இப்படி, பரதவாதி பஞ்சபரகார விசிஷ்டனாயிருப்பன எனனுமிடத்தை *மம பரகாரா பஞ்சேதி பராஹுா வேதாந்த பரகா, பரோ வயூஹச்ச விபவோ நியந்தா ஸாவதேஹி நாம, அாச்சரவதாரச்ச ததா தயாலு புருஷாகருதி இதயேவம பஞ்சதா பரா ஹுா மாம வேதாந்தவிதோஜதா* என்று விஷ்வகஸேன ஸமஹிதையிலே தானே அருளிச் செய்தானிறே (182)

183 இனி, இந்த அனுகபரகாரத்தையும் அடைவே உபபாதிக்கக்கோலி பரதமம் பரதவத்தை உபபாதிக்கிறா (அதில பரதவமாவது) என்று தொடங்கி

183 அதில பரதவமாவது-அகாலகாலயமான *நலமநதமில்லதோ நாடடிலே நிதயமுகதாக்கு போகயனாககொண்டெழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு

அதாவது-அவையநதிலும் வைத்துக் கொண்டு பரதவமாவது *தகால ஸததாவை பாபு* என்றும் *கலாமுஹலாததாதி மயச்ச கால ந யதவிபூதே பரிணாமஹேது* என்றும் *யாவை தஜாது பரிணாமபதாஸபதம ஸா காலாதிகாதவ பரா மஹதி விபூதி* என்றும் *யதகாலாத அபசேளிமம்* என்றும் சொல்லுகிற படியே, காலகருத பரிணாமமில்லாத தேசமாகையாலே, கால காலயமன்றிககே யிருப்பதாய நலமநதமில்லதோ நாடு எனனுமபடி ஆந்ததம் அளவிறந்து அதவிதீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே *யதா பூாவே ஸாதயாஸ ஸந்தி தேவா* யதராஷ்ய பரதமஜா யே புராண* என்றும் *அயாவறுமமராகள* என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிதயாஸங்குசித ஜஞாநராயிருந்துள்ள அந்தத கருட் விஷ்வகஸேனாதிக்களான நிதயஸுலிரிகளுக்கும் *ஸுலாயகோடி பரதீ காசா பூரணேதவயுத ஸந்திபா யஸமித பதே விராஜந்தே முகதாஸ ஸமஸார பதததை* என்கிறபடியே நிவருதத ஸமஸாரராய அஸங்குசித ஜஞாநரான முகதாக்கும் அநுபவ விஷய பூதனாக கொண்ட எழுந்தருளியிருக்கும் இருப பெளகை *வைகுண்டேது பரோலோகே நிதயதவேந வயவஸதிதம் பசயந்திச ஸதாதேவம நேதரை ஜஞாதேந வாமரா* என்னக்கடவதிறே (183)

184 அந்ததரம் வயூஹத்தை உபபாதிக்கிறா (வயூஹமாவது) என்று தொடங்கி

184 வயூஹமாவது-ஸருஷ்டி ஸதிதி ஸமஹாராததமாகவும் ஸமஸாரி ஸம ரக்ஷணாததமாகவும் உபாஸகாநுகரஹாராததமாகவும் ஸங்காஷண பரதயும் நாமிருத்தருபேண நிறும் நிலை

அதாவது-வயூஹத்துக்கு விநியோகம்-லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே இவவிபூதியினுடைய ஸருஷ்டி யென்ன ஸததிதியென்ன ஸமஹார மென்ன, இவறறை நிரவஹிகைக்ககாகவும் புபுக்ஷுககளான ஸமஸாரிகளை அநிஷ்ட நிவருததயாதிகளைப் பணணி ரக்ஷிக்கைக்ககாகவும் முமுக்ஷுககளாய உபாஸிககு மவர்களுக்கு ஸமஸார நிவருத்தி பூாவமாகத தனனை வந்து பராயிகைக்கு உட லான அநுகரஹத்தைப் பண்ணுகைக்கு உடலாகைக்ககாகவும் ஸங்காஷண பரத யுமன அநிருத்தாகளாயக் கொண்ட நிறும் நிலை வயூஹமாவது என்கை இதில இன்ன வயூஹத்தாலே யினனது செய்யுமென்னுமிடம் மேல உபபாதத்திலே

கண்டு கொள்வது *சதுர்விதஸ ஸ பகவாத முமுக்ஷுஹம் ஹிதாய வை அநயே ஷாமபிலோகாதாம் ஸருஷ்டி ஸததிதயதத ஸிததயே* என்றும், *ஆதநதயாத தவஸேனாதே' யபூஹ ஆதயோ மயேரித அநாதி காமவசயாதாம் ஸமஸாரே பததாமத* என்று தொடங்கி *உபாஸகாநுகரஹாரததம் ஜகதோ ரக்ஷணாய ச* என்றும் *ஆவிராரீத பகவத பஞ்சாயுத பரிஷகருத ருகமாபஸஸோயமமலஸ ஸாவசாஸதரேஷு சபதித ஸோயம பரதயுமந தாமநாபூத ததேகாதத வபூதர, ஸோயம ஸங்காஷணாககயோபூத ததேகாதத வபூதர இததர நீலபரதீகாச ஏஷ சாஸதரேஷு சபதித ததோ நாமநா அநிருததோயம ஸவயமே வாபவந முநே ததேகாதத வபூயுகதஸ தாதாதவிக கந பரப* என்றும் பகவச சாஸதாத திலே ஸருஷ்டயாதிகளும் ஸமஸாரி ஸமரக்ஷணமும் உபாஸக அநுகரஹமுமாகிற வபூஹ கருதயங்களும் ஸங்காஷணாதி வபூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே *சதுர்விதஸ ஸ பகவாத* என்கிறவிடத்தில் சதுர்விதமாகச் சொல்லிற்று வாஸு தேவரையும் கூட்டுகையாலே (184)

185 இந்த பரவபூஹங்களுக்குத் தன்னில விசேஷமேது? என்ன அருளிச் செய்கிறார் (பரதவததில்) என்று தொடங்கி

185 பரதவததில் ஜநாநாதிகளாரும் பூரணமாயிருக்கும், வபூஹத்தில் இவ விரண்டுருணம் பரகடமாயிருக்கும்

அதாவது - *ஸமபூரணஷ்டகுணஸ தேஷு வாஸுதேவே ஜகதபதி* என்றும் *பூரணஸ்திமிதஷாடகுணயோ நிஸதரங்காரணவோபம, ஷணம யுக பதுநமேஷாதகுணநாம் ஸவ பாசோதிதாத அநதத ஏவ பகவாத வாஸுதேவஸ ஸநாதத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாஸுதேவ ரூபமான பரதவததில் ஜநாத பல ஐசவாயவீரய சகதிதேஜஸஸுககளாகிற ஆறு குணங்களும் பரி பூரணமாயிருக்கும் ஸங்காஷணாதி ரூபமான வபூஹத்தில், *ததாததராவசிஷ்டம யத குணநாம் தவியுகம முநே, அநுவருததிம பஜதயேவ ததாததர யதாததம* என்கிறபடியே அவசிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும் ததாததராவருததமாய, நிறகச செயதேயும் அதிகரித்த கராயங்களுக்கு அநுகுணமான இவவிரண்டு குணமே பரகாசமாயிருக்கு மென்கை *குணே ஷடபிஸ தவேதை பரதமநா மூரத்திஸ தவ பபெள ததஸ திஸரஸ தேஷாம் தரியுக யுகனா ஹி திரிபிரபு வயவஸததாயா ஸாஷா நநு வரத ஸாவிஷகருதிவசாத பவாத ஸாவதஸாவ தவகணித மஹா மங்களகுண* என்று இதுதனை ஆழவானருளிச் செய்தாரே (185)

186 இனி இந்த ஸங்காஷணாதிகள மூவா பகவதிலும் பரகாசிக்கிற குண விசேஷங்களையும் இவர்கள் தான இன்ன கருதயங்களுக்குக் கடவராயிருப்பா களென்னுமதையும் தனித்தனியே அருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி பரதமம் ஸங்காணாபடியை அருளிச் செய்கிறார் (அதில் ஸங்காணா) என்று தொடங்கி

186 அதில் ஸங்காஷணா, ஜநாநபலங்க விரண்டோடுங்கூடி ஜீவததவததை யதிஷ்டித்து அததை பரகருதியில் நின்று விவேகித்து பரதயுமநா வஸததைவையும் பஜித்து, சாஸதர பரவாததததையும் ஜகதஸமஹா ரததையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பா

அதாவது-வயுஹதரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்காஷணா *ததர ஜஞாதபலதவநதவாத ரூபம் ஸங்காஷணம் ஹரே* என்றும் *பகவாதசயுதோ பீததம் ஷடகுணேந ஸமேதித பலஜஞாதென குணேன தஸ்ய ஸபபுடௌ காரய வசாத முதே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸாவ குணங்களு முண்டா யிருக்கச செயதேயும் காரயாநு குணமாக ஜஞாதபலங்களிரண்டோடுங் கூடி *ஸோயம் ஸமஸத ஜீவாதாம அதிஷ்டடாதருதயா ஸத்தித* என்றும் *ஸங்கா ஷணஸ து தேவேசோ ஜகதஸராஷ்டுமநாஸ தத ஜீவ ததவமதிஷ்டடாய பரகரு தேஸது விவிசய தத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரகருதிகளுளே மயங்கிக் கிடக்கிற ஜீவததவத்தை அதிஷ்டிதது அநத அதிஷ்டடாத விசேஷததாலே இதை பரகருதியில் நின்று நாமரூப விசேஷம் தோற்றுமபடி விவேகிதது விவேகாதநதரம் தேவ பரதயுமநதவ மவாப ஸ* என்றும் *ஸோயம் பரதயும நநாமா பூத ததேகாததவபூததர என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரதயுமநாவஸத னையையும் பஜிதது *சாஸதரபரவாதததஞ்சாபி ஸமஹாரஞ்சைவ தேஹிநாம* என்றும் *பலேந ஹாதீதம் ஸகுணேந திகிலம் முதே, ஜஞாதேந தநுதே சாஸ தரம் ஸாவஸிததாதத கோசரம், வேதசாஸதரமிதி ககயாதம் பாஞ்சராதரம் விசே ஷத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே வேதாதி சாஸதரபரவாதததததையும், ஜகத ஸமஹாதாததையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரெனகை (186)

187 அநததரம் பரதயுமநா படியை அருளிசெய்கிறா (பரதயுமநா) என்று தொடங்கி

187 பரதயுமநா, ஐசவாய வியங்க ளிரண்டோடும் கூடி மனஸ ததவத்தை யதிஷ்டிதது தாமோபதேசததையும் மநுஷுஷ்டயம் தொடக்கமான சுததவாகக ஸருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பா

அதாவது-பரதயுமநா *ஐசவாய விய ஸம்பேதாத ரூபம் பராதயுமந முசய தே* என்றும் *பூண ஷடகுண ஏவாயம் அசயுதோபி மஹாமுதே குணவைச வாயவீரயாககயௌ ஸபுடௌ தஸ்ய விசேஷத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல குணங்களுமுண்டாயிருக்கச செயதேயும் காரயாநுகுணமாக விசேஷேண ஸபபுடங்களாயிருக்கிற ஐசவாய வியங்களோடே கூடி *மநஸோயமதிஷ்டடாதா மநோமய இதீரித* என்கிறபடியே ஜஞாதபரஸரணதவாரமான மநஸததவத்தை அதிஷ்டிதது *ஐசவாயேண குணேநாஸௌ ஸருஜதே தசசராசரம் வியேண ஸாவதாமாணி பரவாததயதி ஸாவச* என்கிறபடியே சாஸதராததாநுஷ்டடாத ரூபமான தாமங்களினுடைய உபதேசததையும் *மநூநாம ஸாமமகரோத முக பாஹுருபாதத சதுரணம் பராஹமணாதீநாம ஸாமதவாரம் ஜகதபதி தவிஜ யுகமம் ஷுதரயுகமம் வைசய யுகமம் ததைவ ச மிதுநஞ்ச சதுரததஸ்ய ஏதநமநு சதுஷ்டயம், மநுபயோ மாநவசதம் ஸதரீபுமமிதுநதோ பவேத, ஏகைகம் வான பேதேந தேபயோ மாநவ மாநவா ஸஹஸா ஸம்பபூவுசச ஸதரீ புமமிதுநதஸ ததா, மநுஷயாசச ததஸ தேபய பராதுஷயா வீதமதஸரா ஏதேஹி சுததஸதவ ஸதா தேஹாததம் நாதயயாஜிந திராசீ காமகரணாத மாமேவ பராபநுவநதி தே தரயயநதேஷு ச நிஷணாத தவாதசாதயாதம் சிததகா வயுஹாநிவருததிம ஸததம் குாவதே தே ஜகதபதே தருதீயேந ஜகத தாதரா நிமிதா மநஸா

ஸவயம், குணபரதாநயோகே ச நிஷ்டடிதா புகுஷாஷப இதயேஷ சுததஸா கோயம் கணேச தவ கீரத்தித * எனறு விஷவகஸேநஸமஹிதையிற சொல்லுகிற படியே முகபாஹுருபாதஜராய மிதுநமாயிருக்கிற பராஹமணாதி மதுசதுஷ்டயம் தொடக்கமாக இந்த மநுககன பககலிலே நினஹும் மிதுநங்களாயக கொண்டு, தனிததனியே வாணபேதேந உண்டான மாநவ சதமும் அப்படியே ஸதரீபும் மிதுநங்களாயக கொண்டு அநத மாநவா பககலிலே நினஹும் உண்டான மாநவரும் அவாகள பககலிலே நினறுமுண்டான மதுஷ்யருமாயக கொண்டு நிரமதஸரராய சுததஸதவஸததராய தேஹாதத மதயயாஜிகளனறிககே பலாபி ஸநதீரஹிதராயக கொண்டு பகவதஸமாராததருபமான காமததை அநுஷ்டடியா நிறபாராய வேதாதததிலே நிஷணாதராய தவாதசாஷாமுகேந அதயாதம சிந்தகராய ஸாவேசவரனுடைய வயூஹாநுவருததியை எப்போதும் பண்ணு நினறுகொண்டு, பகவத பராபதியைப் பண்ணு நிறகும் சுததவாககத்தினுடைய ஸருஷ்டியையும் பண்ணககடவராயிருப்பரெனகை (187)

183 அநததரம் அநிருததாபடியை அருளிச செயகிருா (அநிருததா) எனறு தொடங்கி

188 அநிருததா சகதி தேஜஸஸுக்களிரனடோடுவகடி ரக்ஷணததுககும், ததவஜஞாநபரதானததுககும் காலஸருஷ்டிககும், மிசரஸருஷ்டிககும் கடவராயிருப்பா

அதாவது-அநிருததா *சகதி தேஜஸஸமுதகாஷாத அநிருதததநூஹரே * எனஹும் *புகுஷோபி மஹாதயக்ஷ பூணஷ்டகுண உசயதே சகதிதேஜ்ஜன குணௌ தஸய ஸபுடா கராயவசாத முதே* எனஹும் சொல்லுகிறபடியே, ஸாவகுணங்களும் உண்டாயிருக்கச செயதேயும் கராயாநுகுணமான சகதி தேஜஸஸுக்களோடே கூடி* சகதயா ஜகதிதம் ஸாவமநததானட நிரநதீம, பிபரததி பாதி ச ஹரிா மணிஸாநூரிவாணுகம் தேஜஸா நிகிலம் ததவம் ஜஞா பயதயாதமநேர முதே* எனகிறபடியே, ஜகத ரக்ஷணததுககும், உஜ்ஜீவந ஹேது வான ததவஜஞாத பரதாதததுககும் தருடி முதலாக தனிபராதத பாயநதமாக உண்டான கால ஸருஷ்டிககும் * துரீயோயம் ஜகநநாதோ பராஹமான மஸருஜத புந முக பாஹுரு பஜஜாதோ பராஹமண பரமேஷ்டிந, சதுரவிதோ பூத ஸாமஸ தேநஸருஷ்டஸ ஸவயம்புவா பராஹமணாதயாஸ ததா வரணு ரஜ பராசாயதோ பவந, தாயீமாமேஷு நிஷணாதா பலவாதே சமநத்திதே தேவாதீதேவ மநவாதா ந ச மாம மேநிரே ஸவத, தம் பராயாஸ தவிமே கேசிதம் நிறதாம பரஞாவதே, ஆராதயஞ்ச நியநதாரம் ந ஜாதநத பரஸபரம் ஸல்லாபம் ராவதோ வயகாவேதவாதேஷு நிஷ்டடிதா மாம ந ஜாதநதி மோஹேந மயி பகதி பராவமுகா, ஸவாமாதிஷு சமநதயேதே அவஸாதே பதநதி தே, காமதமாதேர மஹாபாக ஜராமரணயோகித பலவநத யேதே தவிஜா மோஹாத தே ஹி ஸமஸா வாதமநி இதயேஷ மிசரஸாமஸது கணேச தவகீரத்தித * எனறு விஷவகஸேந ஸமஹிதையிற சொல்லுகிறபடியே

பரஹ்மாவீனுடைய முகபாஹு ரூபாதஜராய பரஹ்மணுதி வாணராய, ரஜ பரகரராய பூவபாமமாய நிஷ்ணுதராய ஃலவாஃத்திலே ரமியா நிறபராய ஈசவரனை யொழிய தேவாதிகளையே ஆராதயராக நினைத்து, அதிலே சிலா தம பரகரராய பகவதநிறதையைப்பண்ணி ஆராதயனாய நியந்தாவாயிருக்கிற அவனை யநியாமல வயகரமான வேதவாதங்களிலே மதஸஸைவைத்து ஒருவாகக்கொருவா அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு ஆகையாலே, பகவத ஜஞாந பகதிகளில் அநவய மனறிககே ஸவாமாதிகளிலே ரமியா நின்றுகொண்டு ஸவகாம பலாவ ஸாதத்திலே அத பதித்து காம விஷயமான மதஸஸையுடையராய ஜராமரணங் களை யடைந்து, ஸமஸார மராக காமிகளாயத் திரியுமவர்களாகிற மிசரவாகத்தி னுடைய ஸருஷ்டியையும் பண்ணக் கடவராயிருப்பரெனக்க

(அண்டததையும் அண்ட காரணங்களையும் தானே யுண்டாகும் அண்டத் துக்கு உட்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநாகு அநதாயாமியாய நின்று உண்டாகும்) என்று-ஸமஷ்டி ஸருஷ்டியெல்லாம் அதவாரகமாகவும் வயஷ்டி ஸருஷ்டி எல் லாம் ஸதவாரகமாகவும், இவாதாம் கீழ் அருளிச் செய்கையாலும், 'இவவண்டத் திலே பததாதம் ஸமஷ்டி பூதனான பரஹ்மாவுக்கும், இதுக்குக் கீழ் ஸவஸங்கல பததாலே எம்பெருமானானுனே ஸருஷ்டித்தருளும் இதுக்குமேல் பரஹ்மாவுக்கு அநதாயாமியாய நின்று ஸருஷ்டித்தருளும் என்று ஆச்சான பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வயஷ்டி ஸருஷ்டியெல்லாம் ஸதவாரகமாகவே கொள்ளவேண்டு மாகையாலே பரதயுமநகருதயமாச்ச சொன்ன சுததவாம் ஸருஷ்டி அதவாரகம் அநிருத்த கருத்யமாகச்சொன்ன மிசரவாம் ஸருஷ்டி ஸதவாரகம் என்னவொண னுது ஆகையால் சுததவாம் ஸருஷ்டியும், மிசரவாம் ஸருஷ்டியும் ஸதவாரக ஸருஷ்டிதன்னிலே சேதநருடைய காமவிசேஷ பரயுகதமான ஸங்கலப விசேஷத் தாலேயாகக் கடவது இந்த சுததவாம் ஸருஷ்டியும் மிசரவாம் ஸருஷ்டியும் எம்பெருமானதானே அருளிச்செய்யக் கேட்டவநதநாம* பகவத தேவதேவேச ஸாவஜஞ்' பரமேசுவர்' கிமேஷ பவிதா ஸருஷ்டோ மிசரஸாமோ ஜகதபதே' சுதத ஸருஷ்டிம் விஹாயைஷாம் நிரதய புருஷோத்தம* என்று ஸேநை முதனி யார கேட்க* விஹாய சுதத ஸரீமஞ்ச மிசரஸாமஸ்ய காரணம் சருணுஷ்வ மண நாத தவம் தயாலூ நிரதயோ நச ஸாவஜஞோஹம் ந ஸததேஹஸ ததாபி ச ஸருஜாமயஹம் அநாதய விதயா ஸமமுஷ்டசேமுஷீகாத நராநிறு வீஷ்யாஜ ஞாதபரஸங்கம து நிஷித்த கரணம் ததா விஹிதாகரணஞ்சாபி வீஷ்யையஷாம் பராதகாத மிசரஸாமம் கரோமயேவ பரஹ்மணு பரமேஷ்டிநா ஏவம் ஸுகருத் லேசேந சுததஸாமம் கரோமி ச, மநுபரமுகஸாமோ யச சுதத ஸாமோ மயேரித் சுதத ஸதவமயாஸ ஸாவே மதபகதிநிரதாஸ ஸதா மமாச்சத பராஸ ஸாவே மததயாத பரிபருமஹிதா நமஸ்யததோ மஹாபாக மஹாதமாதோ ஜிதேந தரியா, பகதயா பரமயா சைவ பரபததயாவா மஹாமுதே பராபயம் வைகுண்ட மாஸாதய ந நிவாதத்தி தேவயயா ஏவம் ஸாவேஷு குாவதஸூ மாதவேஷு முமுஷுஷு ஸருஷ்டிஷ்யோ மஹாநாஸீதநாகீ பூஸ தருணுவருதா, இதி ஜஞாதவா மிசரஸாம கரியதே லீலயா மயா* என்று பகவானதானே அருளிச் செய்கையாலே

189 ஆக, வயுஹத்தினபடியை உபபாதித்தாராய நினரூ கீழ், அனந்தரம விபவத்தினபடியை விஸ்தரேண உபபாதிகிராமேல (விபவம் அனந்தமாய) என்று தொடங்கி

189 விபவம் அனந்தமாய கௌண முககய பேதத்தாலே பேதித்திருக்கும்

அதாவது *விபவோபி ததா அனந்தோ தவிதைவ பரிகீரதயதே கௌண முககயவிபாகேந சாஸ்தரேஷு ச ஹரோ முநே* என்றும் *பராதூரப்பாவோ தவிதா பரோகதோ கௌண முககயவிபேதத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது—பரிகணிததுத தலைக்கட்டப்போகாதபடி அனந்தமாய கௌணமுககயமாகிற பேதத்தாலே இரண்டு வகையாகப் பிரித்திருக்கு மென்கை விபவமாவது—இதரஸஜாதீயமாயக்கொண்டு ஆவிரப்பவிககை இதில கௌணமென்றது அவர மென்றபடி, முககயமென்றது சரேஷ்டமென்றபடி கௌணமாவது—ஆவேசாவ தாரம முககயமாவது—ஸாக்ஷாதவதாரம ஆவேசநதான ஸவருபாவேசமென்றும், சகதயாவேசமென்றும் தவிவிதமா யிருக்கும் அதில ஸவருபாவேசமாவது—ஸவம மான ரூபத்தாலே ஆவேசிககை அதாவது—பரகாரமாதிகளான சேதநருடைய சரீரங்களிலே தன்னுடைய அஸாதாரண விகரஹத்தோடே ஆவேசித்து நிறகை சகதயாவேசமாவது—காய காலத்திலே விதிசிவாதிகளான சேதநா பககலிலே சகதிபாதாததாலே ஸபுரித்து நிறகை (189)

190 இனி முககய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக்குண்டான ஸாமய வைஷமயங்களை யருளிச்செய்கிரா (மநுஷ்யதவம்) என்று தொடங்கி

190 மநுஷ்யதவம் திரயகதவம், ஸதாவரதவம்போலே கௌணதவமும் இசசையாலே வந்தது, ஸவருபேண அன்று

அதாவது *மதிச்சயா ஹி கௌணதவம் மாநுஷ்யமிவசேச்சயா, ஸலிகரத வஞ்ச மதஸயதவம் நாரஸிமஹதவமேவச யதாவா தண்டகாரணயே குபஜாம ரதவம் மமேச்சயா யதா வாஜிமுகதவஞ்ச மம ஸங்கலபதோபவேத ஸேநா பதே* மமேச்சாதோ கௌணதவம் ந ச காமனா* என்கிறபடியே ராமகருஷணத் வாதியான மநுஷ்யதவம் மதஸய கூாமதவாதியான திரயகதவம் குபஜாமரத்வ மாகிற ஸதாவரதவம்—ஆகிறவிவை இசசையாலேயானுப்போலே ஆவேசரூபமான கௌணதவமும் இசசையாலே வந்ததென்னு மாகாமொக்கும் அபராகருதமா யிருந்துள்ள ஸவாஸாதாரண விகரஹத்தோடே வந்ததனறென்கை உபாதத் வசனங்கள் இசசையாலே வந்ததென்கிற மாதாததைச் சொல்லிறறையாகிலும் கௌணதவமாவதுமநுஷ்யதவாதிகளபோலே அபராகருத் திவய ஸமஸதானத் தை இதரஸஜாதீய மாககிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே ஸவருபேண வந்ததனறென்னு மிடமும் ஸ்தித்தமிதே (190)

191 இன்னமும் உபாஸயதவ அநுபாஸயதவ கதநமுகததாலும் உபயத் துக்கு முண்டான விசேஷத்தை தாசிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி பாதமம் முக கயவிபவத்தினுடைய உபாஸயதவத்தை ஸ்வேஹதுகமாக அருளிச்செய்கிரா (அதில) என்று தொடங்கி

191 அதில, அபராகருத விகரஹங்களுமாய அஜஹதஸ்வபாவவிபவங்களுமாய தீபாதுதபநந பரதீபமபோலே விருக்கக்கடவதான முகய பராதூபபாவங்க னெல்லாம முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்

அதாவது—உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, *பராதூபபாவாஸது முககயாயே மதமசதவாத விசேஷத, அஜஹத ஸ்வபாவவிபவா திவயா பராகருதவிகரஹா, தீபாத தீபாஇவோதபநநா ஜகதோ ரக்ஷணாய தே அாசசயா ஏவஹி ஸேநேச ஸமஸ்குதயுததாணாயதே முககயா உபாஸ்யாஸ ஸேநேச அநாசசயாத இதராத விது * என்கிறபடியே *ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்திவருப பிறதததாக்கையாலே அபராகருத விகரஹங்களுமாய, *அஜேரபி ஸந அவயயாதமா பூதாதாமீசவரோபி ஸந* எனக்கையாலே விடாதே யிருந்துள்ள அஜதவ அவயயத்வ ஸாவேசவரதவாதியான ஸ்வபாவ விபவங்களையுடையவையுமாய அத ஏவ தீபத்தில் நின்றும் உதபநதமான பரதீபம ஸ்வகாரணமான தீபத்தினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையதாயிருக்கும்போலே ஸ்வகாரண துலயஸ்வபாவமாயிருக்கிற முககய பராதூபபாவங்களுமெல்லாம முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களாயிருக்கு மென்கை (191)

192 அனததாம கௌணவிபவத்தினுடைய அநுபாஸ்யதவத்தை ஸ்நேஹதுகமாகவருளிச செய்கிருா (விதிசிவ) இதயாதியாலே

192 விதி சிவ பாவக வபாஸ ஜாமதகநயாஜுந விததேசாதிக ளாகிற கௌண பராதூபபாவங்க னெல்லாம அஹங்காரயுகத ஜீவாகளை யதிஷ்டித்து நிறைக்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யங்கள்

அதாவது, *அநாசசயாதபி வக்ஷயாமி பராதூபபாவாத யதாகரமம சதுா முகஸது பகவாத ஸருஷ்டிகாராயே நியோஜித, சங்கராக்கயோ மஹாருதரஸ ஸமஹாரே விநியோஜித மோஹநாககயஸ ததா புத்தோ வயாஸசசைவ மஹாந்ருஷி, வேதாநாம வயஸநேததாதேவேத விநியோஜித அாஜுநோ தநவிநாம சரேஷ்டடோ ஜாமதகநயோ மஹாந்ருஷி வஸுநாம பாவகசசாபி விததேசசை ததைவச ஏவமாதயாஸ து ஸேநேச பராதூபபாவைரதிஷ்டிதா ஜீவாதமாநஸ ஸாவ ஏதே நோபாஸதிர வைஷ்ணவீ ஹி ஸா ஆவிஷ்டமாத ராஸ தே ஸாவே காயாராததமயிததயுதே அநாசசயாஸ ஸாவ ஏவைதே விருதததவாத மஹாமதே அஹங்கருதியுதாச சேமே ஜீவமிசரா ஹயதிஷ்டிதா என்கிறபடியே, ஸருஷ்டிகாததாவான பரஹமாவும் ஸமஹார காததாக்களான சிவ பாவகாக்கும் வேதங்களை வயஸிதத வயாஸனும துஷ்ட ஷுதரிய நிரஸநம பண னரின ஜாமதகநிபுதாண பாகராமனும், *அகாரய சிந்தாஸமகாலமேவ பராதூப பவம சாபதர புரஸதாத* என்கிறபடியே சாபதரணயக கொண்டு ஜகததை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போதத காதத வீரியாஜுநனும், ஒளதாரய பரதாதண விததேசனும் ஆதிசபததாலே கரோட கருதரான கருதஸத முகருநத பரபருதி களுமாகிற கௌணபராதூபபாவங்களுமெல்லாம, ஸ்வாதநதாய ரூபமான அஹங்காரயுகதரான ஜீவாகளை காயாராததமாக ஆவேச முகேத அதிஷ்டிதித்து நிறைக்கையாலே புமுக்ஷுக்களையிருப்பார்கொழிய முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்யங்களான றென்கை (வயாஸஜாமதகநயாஜுந) என்கிறவிடத்தில் அாஜுநனென்றது—

பாண்டு புதரான அரஜுநனையாகவுமாம் அவனையும் ஆவேசாவதாரமாக இத்திறாஸாதிகளிலே சொல்லுகையாலே

இதத கௌணபரதுரபபாவ அநுபாஸயதவந்தான *பரஹ்மருதாரரஜுந வயாஸ ஸஹஸரகரபாக்கவா கருதஸதாதரேயகபில புததாதயா யே ஸஹஸ் ரச சகதயாவேசாவதாராஸ து விஷ்ணு ஸததகால விகாஹா அநுபாஸயா முமுக்ஷுவினாம யதேததாரகநயாதி தேவதா * என்று ஸமஹிதாததாததிலும சொல்லப்பட்டதிறே உபாததவசனங்களில புததமுநியையும் ஆவேசாவதாரங் களில ஒளருகச சொன்னவிது 'மாவுருவில் கன்னவேடம்' என்று ஸவேதருபேண அவதரித்ததாகச சொன்ன நம் ஆசாரயாகன வசனத்தோடு விருததமனரு வெளளில, கலப பேதததாலே அபபடிபும செயயக கூடுமாகையாலே விருதத மனறு ஜாமதகநயன ஸவருபாவேசாவதாரமாயிருக்க, சகதயாவேசங்களோடே ஸஹபடித்தது ஸவருபேண ஆவேசிக்கிறது சகதி விசேஷததாலே யாகையாலே என்று நியமித்ததுக கொளவது (192)

193 ஆக விபவங்களினுடைய ஆதததயததையும், அதில கௌண முககய விபாகததையும் அதத கௌணமுககயங்கருகருண்டான பரஸபர விசேஷததையும் அருளிச செயதார கீழ அதததாம கீழச சொன்ன பரவ்யூஹங் களிலும முககயவிபங்களிலுமுண்டான அவாததாரபிதகரும, அவதறினுடைய புஜாயுதவாணாதி பேதங்கரும சொல்லவேண்டியிருக்கச செயதேயும சொல்லா மைகரு ஹேதுவையருளிச செயகிரு (நிதயோதித) இதயாதியாலே

193 நிதயோதித சாததோதிதாதி பேதமும் ஜாகரதஸமஜஞாநியான சரது ராதமயமும், கேசவாதி மூாதயநதரமும், ஷடநரிமசதபேத பிணமான பதமநாபாதி விபவமும் உபேநதர நரினிகரம ததிபகதஹயகர்வ கர நாராயண ஹரி கருஷண மதஸய கூாம வராஹாதயவதார விசேஷங் கரும, அவதறினுடைய புஜாயுத வான கருதய ஸ்தானாதி பேதங் கரும தூரவதரங்கருமாய, குஹயதமங்கருமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம

நிதயோதித சாததோதிதாதி பேதமாவது *நிதயோதிதாத ஸமப்பூவ ததா சாததோதிதோ ஹரி * இதயாதியிற சொல்லுகிறபடியே நிதயமுகதாநுபாவயரய நிதயோதித ஸமஜஞாகாயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும அவாபககளில நினறும உதபதநராய ஸங்கரஷண வ்யூஹகாரணமாய சாததோதித ஸமஜஞாகாயிருக்கிற வ்யூஹ வரஸுதேவரும முதலான வரஸுதேவ மூாததியில பேதமும் வ்யூஹங் கள நாலெனறும முனறெனறும சாஸதரங்களிலே சொல்லும "நாலுமுண்டா யிருக்க முனறெனகிறது-வ்யூஹ வரஸுதேவ ரூபத்துக்குப பரரூபத்திற கரடடில அநுஸநதேய ருணபேத மிலலாமையாலே" என்று அபியுகதா சொல்லுகை யாலே, இவா கீழ வ்யூஹதரய மெனறருளிச செயததுகரும இவரு வ்யூஹவரஸு தேவருண்டாகவருளிச செயததுகரும விரோதமில்லை

(ஜாகரத ஸம்ஜஞாதியான சாதுராதமயம்) ஆவது சாநதோதிதோதபததி சொன்னவளததாம் *சாதுராதமயம் அதோ பிண்டம் கருபயா பரமேஷ்டித , உபாஸகாநு கரஹாரததமய பாசசேதி கீதயதே, சாநதோதிதாத பரவருத தஞ்ச சாதுராதமயதரயம் ததா உபாஸகாநுகரஹாரததம் ஸேநேச மம ததபுந , ஸுஷுபதிஸவபந ஸம்ஜஞம் யத ஜாகரதஸம்ஜஞம் ததாபரம் சாதுராமாஸயம் மஹாபாக! பஞ்சமம் பரமேசவரம்* என்றும் *ஆதயோ வயுஹோ மயா பரோ கதோ ஹயபரம் தரிதயம் சுந்ரு, உபாஸகாநு கரஹாரததம் ஸவபநாதிபத ஸம்ஸதிதம் ஸவப நாதயவஸதா பேதஸ து தயாயிநாம் கேதசாநதயே, தததத பதஸத தேவாநாம் ததநிவருததயாததமேவச ஸவபநாதயவஸத ஜீவாநாம் அதிஷ்டடாதா ஏவ தே, காமாதமநாஞ்ச ஸேநேச ததபதஸதோ மமேசசயர், உபாஸயோஹம் மஹாபாக பதபேத பாயோஜநம்* என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே உபாஸகாநுகரஹாரததமாகத தன கருபயாலே பண்ணினதாய தயா வி களுடைய கேதசாநதியின பொருடும் தததத பதஸத ஜீவாகளுக்கு கநநி வருத்தியின பொருடும்மாய ததததவஸத ஜீவாகளுக்கு அதிஷ்டாதருதலேந ததபத ஸதஞயக்கொண்டு காமவசயரான சேநாகு உபாஸயஞகையே பதபேதபாயோஜநமுமாயக கொண்டு வயுஹசதுஷ்டயத்திலும் பசுதயேக முண்டான ஜாகரத ஸவபநஸுஷுபதி துரீய ஸம்ஜஞகமான நாலுவுடையய முடையனயிருக்கை

(கேசவாதி மூாதயததாம்) ஆவது *ஏததநதாக்கதாஸ ஸாவே மூாதயந்த ரஸமாஹவயா கேசவாதயா தவாதச ச லலாடாதிஷு நிஷ்டிதா சரீரக்ஷ காஸ ஸாவே தயாயிநாம் தாபசாநதயே* என்றும் *கேசவாதயம் தரயம் ததா வாஸுதேவாத விபாவயதே, ஸங்காஷ்ணாசச கோவிதத பூவம் தரிதயமதபுதம் தரிவிசாமாதயம் தரிதயம் பரதயுமநாத உதிதம் முநே! ஹருஷீகேசாதிகம் ததவத அநிருததாநம்ஹாமுநே!* என்றும் சொல்லுகிறபடியே லலாடா திகளிலே நிாறு சரீரக்ஷணததைப பண்ணுதின்று கொண்டு தயாயிகளினுடைய தாபசாநதியின பொருட்டாயிருப்பதாய, வயுஹ சதுஷ்டயத்திலும் ஒரொளரிலே மும்முளருக உதபததமாய மூாதயததாஸமாஹவயமாயிருக்கிற கேசவாதி வயுஹாநதரம்

(ஷ்டதரிமசதபேதபிதநமான பதமநாபாதிவிபவம்) ஆவது பதமநாபாதி காஸ ஸாவே வைபவியாஸ ததைவச, ஷ்டதரிமசதஸங்கயாஸங்கயாதா பராதாந யேந கணேசவர்! ஷ்டதரிமசத பேத பிதநாஸ தே பதமநாபாதிகாஸ ஸுரா, அநிருததாத ஸமுதபநநா தீபாத தீபஇவேசவரா* என்கிறபடியே தீபாத தீபாந தாமபோலே அநிருததாத உதபநநங்களாய, பரதாநங்களாய ஷ்டதரிமசதபே தததாலே பிதநங்களாயிருக்கிற பதமநாபாதயவதார விசேஷங்கள் இந்த பதம நாபாதிகள்தான *விபவா பதமநாபாதயந, தரிமசச நவசைவ ஹி பதமநாபோ தருவோநதத சகதயாதமா மதுஸுதத, விதயாதிதேவ கபிலோ விசவருபோ விஹங்கம் கரோடாதமா படபாவகதரோ தாமோ வாகீசவரஸு!ததா, ஏகாம்போ நிதிசாயீ ச பகவாத கமலேசவர் வராஹோ நரஸிமஹச ச பீயுஷாஹரணஸ ததா, ஸ்ரீபதிாபகவாத தேவ காநதாதமா அமருததாசக ராஹுஜித காலநே மிகந பாரிஜாதஹாஸ ததா, லோகநாதஸ து சாநதாதமா தததாதரேயோ

மஹாபரபு தயகரோதசாயீ பகவாத ஏகசருங்கததுஸ ததா, தேவோ வாமததே ஹஸ து ஸாவவயாரீ தரிவிகரம நரோ நாராயணசசைவ ஹரி கருஷணஸ ததைவச ஜவலதபரகதாசாமோ ராமசசாநயச சதுராககதி வேதவித பகவாத் கலகீ பாதாளசயித பரபு, தரிமசசச நவசைவைதே பதமநாபாதயோ மதர * என்று முப்பத்தொன்பதாக அஹிரபுதநயஸமஹிதாதிகளிலே சொலவிறறே யாகிலும் விஷவக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாருச சொலவியிருககையாலே இவா ஷடதரிமசதபேத பித்தமெனறதில குறையிலலை இனி அநதமுப்பத்தொன பதிலே முனகைகருகைததுக கொளருகையிறேயுள்ளது அவையாவன-கபில தததாதரேய பரகராமருபமான ஆவேசாவதாரங்க

(உபேநதரதரிவிகரமததிபகத ஹயகீவ நரநாராயண ஹரிகருஷண மதஸய கூாமலராஹாதயவதாரவிசேஷங்க) ஆவன அவதாரகதமாகையாலே ஸாவ வதாரங்களுக்கும் அதிருததரே காரணமாகச சொலவிறறேயாகிலும் முனபு சொன்ன பகமநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவறறிலே பூாவோதபநவிப வததில நினறும் விபவாசுதாங்களாக உதபநநங்களானவையு முண்டென்னு மிடத்தை தாசிப்பிககை முதலான சிலபரயோஜாங்களைப்பறற *பூாவோதபநநாத வைபவியாத பராதூபபூதா மஹேசவரா பராதூபபாலாநதராத விததி தாந கணேசவர்! முககயத உபேநதராசச யதா முககயா தரிவிகரமதநூஹரி ததி பகதசச தேவேசோ தாவீஹஸதோமருதபாத கருஷணசச மதஸயருபஸ ஸயாத மதஸயாத ஹயசிரோ யதா நரோ நாராயணசசைவ ஹரி கருஷணஸ ததைவச * என்று பிரித்தெடுத்ததுச சொல்லப்பட்ட இததிரனுக்குத துணையா யிருநது ஜகதரக்ஷணம் பண்ணுகிற உபேநதராவதாரமும் எலலைநடப்பாரைப போலே லோகததையளநது அவனிமுதத ஐசவாயததைக்கொடுத்த தரிவிகரமாவ தாரமும் அவனுக்கு அமருதபாதநாததமாகக்கொண்ட ததிபகதாவதாரமும், வேதபரதாநாததமாகக்கொண்ட ஹயகீவாவதாரமும், சிஷ்யாசாரயருபேண நினறு திருமநதாததை வெனியிட்டருளின நரநாராயணாவதாரங்களும் அவர் களோடொகக தாமதேவதை பககவிலே பிறதது லோகரக்ஷணம் பண்ணின ஸரியும் கருஷணனுமான அவதாரங்களும் பரளயர்க்ஷணம் மததாதாரதவம் பூம யுததாரணமாகிற இவறருடே விதயாபாதாளங்க பண்ணின மதஸய கூாம வராஹாவதாரங்களும் ஆதிசபதததாலே கரோடகருதங்களான நரஸிமஹ கலகயவதாரம் தொடக்கமானவையும்

(அவறறினுடைய புஜாபுத வானகருதய ஸதாநாதிபேதங்க) ஆவன- கீழ்சசொல்லப்பட்ட பரவபூஹ விபவங்களாகிற அவறறினுடைய * புஜாபுதாநாம நியமஸ ததாததரேசசயா மம ஜாகரதஸமஜுரு சாதூராதமயே ததத பு ஜ ச சதுஷடயம் சாததோதிதாஸ து தவிபுஜா ஸவபநாதயா களநாயக! ஆதி தேவோ ஜகநநாதோ வாஸ-தேவோ ஜகநபதி சதுரபபுஜச சயாமளாங்க பரமே வயோமதி நிஷடித நிதயோதிதச சாதததநூரஸதே வயோமதி ஷட குண சாததோதிதச சாததவபுா தவிபுஜ புருஷாகருதி * என்றும், *கேசவா தயா குணுதபக்ஷமுாதயததா ஸமாஹவயா உபாஸகநாம ஸேநேச! புகதி

மூகதி பலபாதா ஸாவே சதுரபுஜா ஜஞேயா பதமசங்காதிதாரகா தததச
 சாஸதரேஷு ச ஜஞேயா லாஞ்சநாபாணாதய சதுசசக்ரதரம மரம துஸமருதவா
 ஜாமபூததபாபம சதுச சங்கதரம தேவம நீலஜீமுதஸநநிபம இததாநீலநிபச
 வாமம சதுரஹஸதைதா கதாதரம சதுரபுஜதநுஷமததம சநதரபா ஸதருசத
 யுதிம சதுரஹஸதரம தேவம பதமகிஞ்ஜலகஸநநிபம முஸலாஸதரம மஹா
 விஷ்ணும அரவிததாபமேவ ச, கடகபாணிம சதுரஹஸதம அகநிஸநநிபதேஜஸம
 சதுரவஜரதரம தேவம தருணாதிதய ஸநநிபம பட்டஸாயுதஹஸதஞ்ச புண்டரீ
 காபமேவ ச சதுரபபிர முதகாதரம புஜா விதயுத ஸமதயுதிம பஞ்சாயுததரம
 மாஞ்ச ஸஹஸராமக ஸம்பரபம பாசஹஸததரம தேவம பாலாககசதஸநநிபம
 எனறு மிதயாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற புஜபேதங்களும் வாணபேதங்களும்
 இநதவயூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம பரதயேகமுண்டான கருதய பேதங்
 களும் ஆமோதாதிகளும் அயோதயா மதுராதிசங்குமாயககொண்டு வயூஹவிபவங்
 களுகது பரதயேகமுண்டான ஸதாநபேதங்களும் ஆதிசபதததாலே கரோடகரு
 தங்களான பூஷணவஸதாதிபேதங்களும் (துரவதாங்களும் மாய குஹயதமங்களும்
 விருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம) என்றது-இவைவெல்லாம சொன்னாலும் ஒரு
 வாகு புத்திபண்ணவு மரிதாய அவதாரஹஸயங்களாகையாலே மிகவும்
 குஹயமுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில்லையென்கை (193)

194 லோகததில ஜனமங்களுக்கு ஹேது காமமாயனரே இருப்பது, இவ்
 னுடைய அவதாரங்களுக்கு ஹேது ஏதென்னவருளிச செய்கிறா (அவதாரங்
 களுக்கு ஹேது இச்சை) என்று

194 அவதாரங்களுக்கு ஹேது-இச்சை

அதாவது *பஹுதா விஜாயதே *பஹுலிதி மே வயதீதாநி ஜநமாநி *பல
 பீதபபாய* எதநிளற யோனியுமாயப பி நநதாய *மனிசரும் மற்றும் முறறுமாய
 மாயபபிறவி பிறநத* எனனுமபடி பஹுவிதமாகச சொல்லப்படுகிற இவனுடைய
 அவதாரங்களுக்கு ஹேது 'இப்படி யவகரிப்போம் எனனும ஸவேசசையொழிய
 ஹேதவததாயிலலை யென்கை *ஸம்பவாயி ஆதமமாயயா* என்று தானே யருளிச
 செய்தானிறே ஆதமமாயயா என்றது ஆதமேசசயா என்றபடி *மாயா வயுதம
 ஜஞாதம* என்று மாயாசபதம ஜஞாதவாசியாகையாலே இச்சா ரூபமான ஜஞான
 ததைச சொல்லுகிறது *இச்சாகருஹீதாயிமதோருதேஹ* என்னக கடவதிறே

*இயம லைபூஹீ வை ஸதிதி ரத கிலேசசாஹ்ருதயே விபூதீதாம
 மதயே ஸுரநாதிரசசாம அவதாந ஸஜாதீயஸ தேஷாயிதிது விபவாகையா மபி
 பஜந கரீச தவம, பூரணே வரகுணகணைஸ தாத ஸதகயஸி என்றும் *ஏவம
 ஸதிதே தவதுபஸம சாயணாபயுபாயோ மாநேந கேநசித அலபஸயத நோப
 லபதும, நோசேத அமாதய மதுஜாதிஷு யோநிஷு தவம இச்சாஹ்ரார விதி
 தஸ்ஸமவாதரிஷய* என்றும் அவதாரஹேது இச்சையென்னுமிடத்தை ஆழவான
 கிச்சதமாகவருளிச செய்தாரிறே (194)

195 பலம்-ஸாது பரிதராணுதி துரயம்

அதாவது *பரிதராணுய ஸாதுநாம விநாசாய ச துஷ்கருதாம தாமஸம் ஸதாபநாததாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே* என்று அவன் தானருளிச் செய்த படியே தன் பக்கல பரேமயுகதராய தன்னுடைய அநுபவமொழிய ஷ்ணகாலமும் செல்லாதே தன்னைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படடிருக்கும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷித அவலோகந ஆலாபநாதமுதேந ரக்ஷிகையும தத் விரோதிகளான துஷ்கருததுக்களை நசிப்பிக்கையும தன்னுடைய ஆராதநரூபமாய ஷ்ணமாயக்கிடக்கிற வைதிகதாமத்தை ஆராகயனான தன் ஸவரூபத்தை தாசிப பிதது ஸதாபிகையுமாகிற இமமுன்றுமே பலமென்கை 'ஸாதவ - உகதலக்ஷண தாமசீலா வைஷ்ணவாகரேஸரா மதஸமாசரயணே பரவருததா மநநாமகாமஸவ ரூபாணும வாங் மதஸா கோசரதயா மததாசதேநவிநா ஆதமதாரண போஷ ணுதிகம் அலபமாநா ஷ்ணமாதரகாலம் கலபஸஹஸரம் மதவாநா பரசிதில ஸாவகாதரா பவேயுரிதி மதஸவரூப சேஷிதாவ லோகந ஆலாபநாதிதாதேந தேஷாம் பரிதராணுய தத்விபரிதாநாம விநாசாய ச ஷ்ணஸய வைதிகஸய தாமஸய மதாராதந ரூபஸய ஆராதயஸவரூப தாசதேந ஸதாபநாய ச யுகே யுகே ஸம்பவாமி-கருததரேதாதி யுகவிசேஷ நியமோபி நாஸதீதயாதத் என றிறே இந்த சலோகததுக்கு அாததம் பாஷ்யகாரா அருளிச்செய்தது *யே பகதா பவதேக போகமநஸோ நநயாதம் ஸஞஜீவநா ததஸமசலேஷண தத் வி ரோ தி நிதநாதயாததம் வநாதீசவர்' யதவாதரஸ ஸாரநாத யாகார திவயாகருதிஸ தேதைவ தரிதசை நரை ச ச ஸாகரம் ஸவபராததித பராததநம் * என்றிறே ஆழவானுமருளிச்செய்தது (195)

196 அவதாரம் ஐசசமென்றறியாதே காமநிபநதநமாக நினைதது மநத மதிகள பண்ணும் பரநததை யநுபதிக்கிறா (பலபரமானங்காளிலும்) என்று தொடங்கி

196 பல பரமானங்களிலும் பருகுசாபாதிகளாலே பிறநதானென்கையாலே அவதாரங்களுக்கு ஹேது காமமாக வேண்டாவோ வெள்ளில

அதாவது இதிறாஸபூரண ரூபமான பல பரமானங்களிலும் *பதிவாதா தாமபரா ஹதா யேந மம பரியா ஸ து பரியாவிரஹித சிரகாலம் பவிஷயதி* என ரூபபோலே யுண்டான பருகுசாபம் முதலானவறரூலே பிறநதானாகச் சொல்லுகை யாலே அவதாரஹேது இச்சையன்றிககே காமமாகவேண்டாவோ? எனனி லென்கை (196)

197 அதுக்கு உததாமருளிச்செய்கிறா(அவைதனனிலே) என்றுதொடங்கி

197 அவைதனனிலே, சாபம் வயாஜம் அவதாரம் ஐசச மென்று பரிஹரிததது

அதாவது, * தபஸாராதிதோ தேவோ ஹயபரவீத பகதவதஸல லோகா நாம ஸம்பரியாததம் து சாபம் தம் கருஹயமுகதவாத் * என்று உததர

ஸ்ரீராமாயணத்திலும் *ஸாவாவாததேஷு வை விஷ்ணோ ஜநநம் ஸவேசசயைவ து, ஜரகாஸ்தரச்சலேதைவ ஸவேசசயா கமநம் ஹரே, தவிஜசாபசசலேதைவம அவதீரணோபி லீலயா* என்று லைங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே பருகு சாபாதிகளாலே பிறந்ததானென்கிறவவைதன்னிலே-சரபம் வயாஜமாதரம், அவ தாரம் இச்சாகருவரீதமென்று பரிஹரிதத தென்கை (197)

198 ஆகவிப்படி விபவதை உபபாதிதத வனததரம் அநதாயாமித வததையுபபாதிக்கிரா (அநதாயாமிதவமாவது) என்று தொடங்கி

198 அநதாயாமிதவமாவது-அநத பரவிசய ரியநதாவாயிருக்கை

அதாவது *ய ஆதமாநமததரோ யமயதி* *அநத பரவிஷ்டச சாஸதா ஜநாநாம* சாஸதா விஷ்ணுரசேஷஸய ஜகதோ யோ ஹருதி ஸதித* இதயாதி களில சொல்லுகிறபடியே சேதநருடையவுள்ளே பரவேசிதது ஸகலபரவருததி களுக்கும் நியநதாவாயிருக்கை அநதாயாமிதவமாவதென்கை (198)

199 இதுதான ஆதமாவின்னுள்ளே தளஸவருபததாலே வயாபிதது நின்று நியமிக்கும்மும், ஸவிசுஹ்ருயககொண்டு ஹருதயத்திலே வயாபிததிருநது நியமிக்கும்மும்மாயககொண்டு தவிவிதமாயிருக்கையாலே உபயததையுமருளிச செய்கிரா (ஸவாககநாகபரவேசாதி என்று தொடங்கி

199 ஸவாகக நாகபரவேசாதி ஸாவாவஸதைகளிலும் ஸகல சேதநாகும் துணையாய அவாகளை விடாதே நிறகிற நிலைக்குமேலே சுபாசரயமான திருமேனியோடே கூடிககொண்டு அவாகளுக்கு தயையனாகக்காகவும் அவாகளை ரக்ஷிக்கக்காகவும் பந்து பூதனாயககொண்டு ஹருதய கமலத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கு யிருப்பு

அதாவது *அநதாயாமிஸுருபஞ்ச ஸாவேஷாம பந்துவத ஸதிதம்* என்று தொடங்கி *ஸவாகக நாகபரவேசேபி பந்துராதமாஹி கேசவ* என்று சொன்னபடியே புணயநிபந்தநமாக ஸவாககததை பரவேசிக்கையும் பாபநிபந தனமாக நாகததை பரவேசிக்கையும் உபயநிபந்தநமாக காப்பததை பரவேசிக கையும் முகலான எல்லா அவஸதைகளிலும் எல்லாச சேதநாகும் இராமட மூட்டுவாரைப்போலே உள்ளே பதிகிடந்து ஸததையே பிடித்து நோக்கிக கொண்டு போருக்கையாலே துணையாய அவாகளை ஒருக்காலும் விடாதே அநதராத மாவாய நிறகிற நிலைக்குமேலே *அவகுஷ்டமாதர புருஷோ ஜயோதிரிவாதாமக* என்றும் *நீலதோயத மதயஸதா விதயுலலேகேவ பாஸவரா என்று மிதயாதி களிற சொல்லுகிறபடியே ஜயோதீருபம் ய சயாமனமான தனனை முட்டாக்கிடும் படி *செமபொனே திகழுக்கிறபுகராலே நீல தோயதததை விழுங்கி விதயு லேகைபோலே யிருக்கையாலே பாஹ்யவிஷயபரவணமான மந ஸஸை அதில நின்றுப் பறந்துததுத தன பககரிலே பரவணமாகிக்கொள்ளும்படி சுபாசரயமான திருமேனியோடே அநத சேதநாகு தயானருசி பிறந்தபோது தயேயனாகைக காகவும் புத்தயாதிகளுக்கு நியாமகனாயககொண்டு அவாகளை ரக்ஷிக்கக்காகவும்

நாராயணதவபரயுகதமான குடல துதிககாலே பநது பூதனயககொண்டு *பதம கோசபரதீகாசம ஹருதயஞ சரபயதோமுகம்* எனகிற ஹருதயத்திலே பெழுந தருளியிருக்கருமிருபபெனகை அததாராதமதையை முதலிறசொலவி அதுகருமேலே ஸவிகரஹனயககொண்டு ஹருதயகமலத்திலிருக்கு மிருபபைசசொலவித தலைக கடடிற்று விகரஹயோக பரயுகதமான பரதவாதிகளைச் சொலவிவருகிற பரகரணமாகையாலே (199)

200 ஆக அததாயாமிதவதாத உபபாதிததாராய தினரா கீழ அனத தாம அாசசாவதாரததையுபபாதிக்கிரா (அாசசாவதாரமாவது) என்று தொடங்கி

200 அாசசாவதாரமாவது- 'தமருகநததெவவுருவம் அவவுருவம் எனகிற படியே சேதநாகரு அபிமதமான தாவயத்திலே விபவவிசேஷங்களைப் போலனறிககே தேச காலாதிகாரீநியமமில்லாதபடி ஸநநிதிபண்ணி அபராதங களைக் காணுககண்ணிட்டு அாசசகபராததரமான ஸமஸத வயாபாரங களையு முடையனயககொண்டு கோமிலகளிலும் கருஹங்களிலும் எழுந தருவிநிறகும நிலை

அதாவது, *தமருகநததெவவுருவம்வவுருவநதானே* எனகிறபடியே ஆசரி தாயாதொளறைத தளகருத திருமேனியாகக கோலினாகள அததையே தனகரு வடிவாகக கொள்ளுமெனகிறபடியே ஆசரிதரான சேதநாகரு அபிமதமான ஸவாணரஜதாதி சிலாபாயநதமான ஏதேனுமொரு தாவயத்திலே அயோதயா மதுராதிதேசநியமமெனன பதினோராயிரம் ஸமவதஸரம் நூறுஸமவதஸரமென ருபபோலேயுண்டான காபநியமமெனன தசாதவஸுதேவாதிகளெனருபபோலே சில அதிகாரி நியமமெனன-இவறறையுடைததாயககொண்டு ஸநநிதிபண்ணின ராமகருஷ்ணாதி விபவவிசேஷங்களை போலனறிககே *பெளமநிகேதநேஷவபி குடகுளுஜேஷு* எனகிறபடியே ஒரு தேசநியமமில்லாதபடியாகவும் அாசசக னுடைய அபேஷாகாலமொழியத தனககெனனொரு காலநியமமில்லாதபடியாக வும் ருசியுடையாரெலபார்கரு மாகையாலே இன்னாரெனபதொரு அதிகாரி நியம மில்லாதபடியாகவும் ஸநநிதிபண்ணி *ஸாவஸஹிஷ்ணு எனகிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே அவாகள செய்யுமபராதங்களைக் காணுககண்ணிட்டு *அாசசகபராதீகாசிபாதமஸதிதி எனகிறபடியே அாசசகபராததரமான ஸநா தாசநாதிகளான ஸமஸதவயாபாரங்களையு முடையனயககொண்டு எழுநதருளி நிறகுமநிலை அாசசாவதாரமாவதெனகை அாசசா பூஜாபரதிமயோ* எனகை யாலே அாசசாசபதம பரதிமாவாசி (200)

201 இவவாசசாவதாரததினுடைய ருசிஜநகதவாதி குண பூததியை யருளிசெயகிரா ருசி ஜநகதவமும்) என்று தொடங்கி

201 ருசிஜநகதவமும் சுபாசாயதவமும் அசேஷலோக சரணயதவமும் அநு பாவயதவமு மெல்லாம் அாசசாவதாரத்திலே பரிபூணம்

அதாவது சாஸதரங்களால் திருதத வெண்ணுதே விஷயாததரங்களிலே மணடி விமுகராயப்போரும் சேதநருகருத தன்னுடைய ருபெளதாரய குணங்

களாலே வைமுககயத்தை மாற்றித் தனபககலிலே ருசியை ஜநிபபிககையும், ருசி பிறந்த வனததரம தனனை பஜிககும்வாகனுககுக கண்ணுககும் நெருகுககு மினி தாமபடி சுபாசரய மாயிருகுகையும், அவ்வளவளறிககே தனனையே உபாயமாக ஸவீகரிககும்ளவில குணுகுண திருபணம பண்ணுகே ஸகல லோகங்களிலுள்ள வாகனுககும் சரணவரனாஹமா யிருகுகையும் உபாயமான மாதாமாய ஒரு தேச விசேஷத்திலே போனால அநுபாவயமாமபடி யிருகுகையளறிககே வைல ஷுணயத்தில் வாசியறிந்தவாகனுககுகு *என்னமுதினைக கண்ட கண்கள மறருன றினைக காணுவே* என்னும்படி அநுபாவயமாமபடியிருகுகையுமாகிற இவையெல்லாம அாசசாவதாரத்திலே பரிபூரணமாயிருகுகுமெனகை *ஸுருபாம பரதிமாம விஷ்ணு பரஸநதவததேஷுணம, கருதவாதமந பரீதிகரீம ஸுவாண ரஜதாதிபி தாமாசசயேத தாம பரணமேத தாம பஜேத தாம விசிறதயேத விசதயபாஸத தோஷஸது தாமேவ பரஹமருபினீம* என்று இவ்வாசசாவதாரத தில ஆசரிதா உகநததொரு தாவயத்தைத் தனகுகுத் திருமேனியாகக கொண்டு அவாகனுககுகு உபாஸயனுமாய பராபயனுமாயிருகுகு மென்னுமிடம் ஸ்ரீசௌந்தக பகவானுலும் சொல்லப்பட்டதிதே (201)

202 இன்னமும் இவ்வாசசாவதார குணதிகயத்தை அருளிச செயயா நின்று கொண்டு இப பரபந்தத்தைத் தலைக கட்டியருளுகிருா (ஸவஸவாமி பாவத னை) என்று தொடங்கி

202 ஸவஸவாமி பாவததை மாருடிககொண்டு அஜ்ஞரைப போலையும் அசகதரைப போலையும் அஸ்வதநதரரைப போலையும் இருகுகச செயதேயும், அபார காருணய பரவசனயககொண்டு ஸாவாபேஷி தங்கனையும் கொடுத்தருளு

— ததவநாயம முற்றிற்று —

அதாவது ஸவதவமாதமதி ஸஞ்ஜாதம ஸவாமி தவம பரஹமணி ஸதிதம எனகிறபடியே சேதநனுகுகு ஸவதவமும் தனகுகு ஸவாமிதவமும் வயவஸதித மாயிருகுக இவன தனனுடைமைகளோடொககத் தனனையும் ஸஹ படிககும்படி ஸவாமிதவம இவன பககலிலும் ஸவதவம தன பககலிலுமாகத் தன னிசசையாலே மாருடிக கொண்டு யஸ ஸாவஜ்ஞஸ ஸாவவித பராஸய சகதிர விவிதைவ சருயதே* ந தஸயேசே கசசந* என்றும் * ஸாவேசவரஸ ஸாவதருக ஸாவவேததா ஸமஸதசகதி பரமேசவராககய என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாவஜ்ஞனய ஸாவசகதியாய நிரஙுகுசஸவதநதரனா யிருகுகிற தனனை அமைத் துக கொண்டு தன காரியமும் பிறா காரியமும்றிய மாட்டாத அஜ்ஞரைப போலையும் தனனைத் தான ரக்ஷிககமாட்டாத அசகதரைப போலையும் தனக கெனன வொரு முதனமையிலலாத அஸ்வதநதரரைப போலையும் இராநிறகச செயதேயும் விமுகரையு முடபட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டு செலலுகிற காருணய மிட்டவழககாயக கொண்டு தேதர புதர விதரணம முதலாக மோஷ தான பாயநதமாக வதாதிக்காரம சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்கனையும் கொடுத்தருளுமெனகை

அரசசாவதாரஸ ஸாவேஷாம் பாநதவோ பகதவதஸல ஸவதவமாதமதி ஸஞ்ஜாதம் ஸவாமிதவம் மயி ச ஸதிதம் என்று அரசசாவதாரமானது ஸாவாகும் பாநதவமாய பகதவதஸலமாயிருக்கும் ஸவதவமானது ஆதமாவின் பககலிலும் ஸவாமிதவமானது என பககலிலும் வயவஸதிதமாயிருக்குமென்றும் *இதிவயவஸதிதே சாபி மமாயம் கேசவஸ தவிதி மமாயம் ராம இதயேவ தேவ பரசுலாஞ்சந* என்றபடி சேஷிதவம் வயவஸதிதமாயிருக்கச் செய்தேயும் என்னுடைய கேசவனென்றும், பரசுவை அடையாளமாகவுடைய தேவனான ராமனென்னுடையவென்றும் *மமாயம் வாமதோ நாம நாரஸிமஹாகருதி பரபு வராஹவேஷோ பகவாத நரோ நாராயணஸ ததா* என்று என்னுடையவன இந்த வாமனனானவன பரபுவான நாரஸிமஹ ரூபியானவன, வராஹ வேஷத்தை யுடைய பகவான அப்படியே நாராயணனான என்றும் ததா கருஷணச சராமச ச மமாயமிதி நிதிசேத மதகராமவாஸீ பகவாத மமைவேதி ச தீர பவேத* என்னும்படியே கருஷணனும் ராமனும் என்னுடையவென்னுஞ் சொல்லாநிற்கும் என்னுடைய கராமத்திலிருக்கிற பகவான என்னுடையவென்றும் மமதவபுத்தியுண்டாகா நிற்கும் *சிந்தயேச ச ஜகநநாதம் ஸவாமிதம் பரமாததத, அசகத மஸவதநதாஞ்ச ரக்ஷயஞ்சாபி ஜநாதநம்* என்று பரமாததததால ஜகநநாதனாய ஸவாமியான ஜநாதநனை அசகதனாகவும் அஸவதநதாநாகவும் ரக்ஷயபூதனாகவும் சிந்திப்பதுஞ் செய்யாநிற்கும் *ததிசசயா மஹாதேஜா புங்கதே வை பகதவதஸல ஸநாதம் பாநம் ததா யாதராம குருதே வை ஜகதபதி* என்று பெரிய தேஜஸஸையுடைய ஜகதபதியானவன பகதனுக்கு வதஸலனாக கொண்டு அவன இச்சித்தபோது அமுது செய்யாநிற்கும் அப்படியே ஸநானததையும் பானததையும் யாதரையையும் பண்ணுநிற்கு மென்றும் *ஸவதநதாஸ ஸ ஜகநநாதோபி அஸவதநதரோ வதா ததா ஸாவசகதிர ஜகததாதாபி அசகத இவ சேஷ்ட தே* என்று ஸவதநதானாய ஜகநநாதனு யிருக்கச் செய்தேயும், அவன யாதொருபடி அஸவதநதான அப்படியாக நிற்கும் ஸாவசகதியாய ஜகததுக்கு ஸரஷ்டாவா யிருக்கச்செய்தேயும் அசகதரைப் போலே சேஷடியா நிற்குமென்றும் *ஸாவாத காமாத ததத ஸவாமயபி அசகத இவ லக்ஷயதே, அபராதாநபி ஜஞஸ ஸந ஸதைவ குருதே தயாம்* என்று எல்லா காமங்களையுங் கொடாநின்று ஸவாமியாயிரா நிற்கச் செய்தேயும் அசகதரைப் போலே காணப்படாநிற்கும், அபராதங்களில் அநிலினாகா நின்றுகொண்டு எப்போதும் தவையப்பண்ணு நிற்குமென்றும் *அரசசாவதார விஷயே மயாபி உத்தேசதஸ ததா, உகதா குண ந சகயநதே வகதும் வரஷசகதரபி* என்று, அரசசாவதார விஷயத்தில் என்னாலும் கருங்கச் சொல்லப்பட்டவதனை குணங்களானவை நூறு வரஷங் கூடினாலும் சொல்ல சகயங்களல்ல வென்றும் *ருதே ச மத பரஸாதா வ ஸவதோ ஜஞாதாகமேந வா* என்று என்னுடைய பரஸாத மொழிந்தாலும் ஸவதஸ ஸித்தமான ஜஞானமில்லாத போதும் சொல்ல முடியாதென்றும் *ஏவம் பஞ்சபரகாரோஹம் ஆதமநாம பததாம் அத, பூவஸமாதபி பூவஸமாத ஜயா யாமச சைவோததரோததா* என்றிப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சபரகாரான நான அத பதிகிற ஆதமாகளுக்குப் பூவபூவபரகாரங்களிற்காடடில உத்தரோத

தரபரகாரத்தில் ஸௌலபயததாலே சரேஷ்டனா யிருப்பேனென்றும்,* ஸௌலபயதோ ஜகத ஸ்வாமீ ஸுலபோ ஹயுதத ரோததா* என்று, ஜகத ஸ்வாமியான நான ஸௌலபயததாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே யென்றும் ஸ்வாதீசாயிஷாடகுணயம ஸமஸ்திதம மநதரபிமபயோ மநதரே வாசயாத மநா நிதயம பிம்பே து கருபயா ஸதிதம* என்று ஸாவததையும் அதிசயிப்பதான ஷாடகுணய ரூபமானது மநதர பிம்பங்களிலே நிறகுமென்றும் மநதரத்திலே வாசயாதமநா நிறகும பிம்பத்திலே கருபையாலே நிறகுமென்றும் இப்படி அசசாவதாரத்தினுடைய குணதிகயம விஷவகஸேதஸமஹிதையிலே ஸாவேசவரன தளனாலே அருளிச செயலப்பட்டதிறே

ஆஸதாம தே குணராசிவத குணபீவாஹாதமநாம ஜநமநாம ஸங்கயா பெளம நிகேதநேஷவபி குடகுஞ்ஜேஷு ரங்கேசவர! அசசயஸ ஸாவ ஸஹிஷ்ணு ராசசக பராதீ நாகிலாத மஸதிதி பரீணீஷே ஹருதயாலுபிஸ தவ கதச சீலாஜ ஜடபூயதே என்றும் அவதாரங்களை யருளிச செய்த வனநகரத்திலே அசசாவதார வைபவத்தை ஸங்கரஹேண ஒருசலோகத்தாலே யருளிச செய்தாரிறே பட்டா

ஆக, ஈசவரனுடைய ஸவரூப வைலக்ஷணயததையும் அநத ஸவரூபததையும் நிறமபெறுததும் குணவைலக்ஷணயததையும் அககுணங்களடியாக அவன பண்ணும் ஸருஷ்டியாதி வயாபாரங்களையும் அப்படி காரண பூதனுவவனுடைய ஸாவபலபரததவததையும் காரணதவாதயுபயோகியான விலக்ஷண விகரஹயோகததையும், அநத விகரஹ வைலக்ஷணயாநு ரூபமான லக்ஷமீ பூமி நீள நாயகதவததையும், அநத விகரஹயோக பாயுகதமான பரதவாதி பஞ்சபரகாரதவததையும் அருளிச செய்து ஈசவரததவததை நிகமித்தாராயிறு. (102)

ஸ்ரீ : ஸவரூபமதாராயசுத தவகுயலதீபா

வ்யாவக்யாவதீதஜ்ஜிஹே ஸௌதாரோதயோதித

ஜீயா நிருவாகனே சரணம

ததவதரயத்தில் ஈசவரபரகரணம முற்றிற்று

ஸ்ரீமத வரவருநீரகராதமாலையிலு

ததவதரயவாயாககயானம

முற்றுப்பெற்றது

தத்வநாய துணைகளின் அட்டவணை

[லககம—சூரண்களின் வரிசை லககம]

அகிலேஹபரதயர்க	142	ஆதமபேதம்	55	இவனகாரண	160
அகிததுக்கழிந்த	47	ஆதமஸவருபாதான	42	இவனதானே	165
அகித்துஜஞானஞான	77	ஆதமஸவருபமசென்று	4	இவனருன	180
அகிதபமாகை	19	ஆதமஸவருபமதேஹாதி	5	இவனுடைய	148
அஜடமாகில	71	ஆதமாஜஞானதது	27	இவனேஸகல	152
அஜடமாகை	8	ஆதமாவிஜம	83	இவற்றில	149
அஜடமான	81	ஆதாதருபஜஞான	78	இவைகட்டி	110
அண்டங்கள்	112	ஆதாதருபமாகை	9	இவைபரகருதி	92
அண்டத்தை	111	ஆர்ஹதர்	23	இவைஸமஸகனான	99
அணுவாய	10	ஆனலஜஞான	63	சசவ, ன அகில	111
அணுவான	13	ஆனலரீவிகார	166	சசவர ஸருஷ்டி	171
அதாவதுகட்டடவக	147	ஆனலபி	168	சசவர ஸவருப	182
அதிலபரா	191	ஆனலஸமஹார	168	சசவராதமக	75
அதிலஆதி	13	இதைதச்சிலர்	80	உணர்ந்தவன	10
அதிலசில	65	இதிலநின்றமருன	90	எப்போதுமுன்	12
அதிலபரதவ	183	இதிலநின்றமவைகா	99	ஒருசிலாதிக	170
அதி ஸங்கரீஷணர்	186	இதிலபரதம்	88	ஒருவன ஏககால	17
அதுதேஹபேதத	51	இதிலமுறபட்ட	128	ஒருவன ஸமஸநி	58
அதுச்சுருதிவிருத்தம்	24	இதிலவைகாரி	101	கரிபாகுண	70
அதுசாஸதாரவிரு	108	இதிலசுதத	79	கரிதருதவம்	35
அதபகத்தில	50	இது அவிபகத	89	கரிதருதவபோகத	30
அதநிபாயித்வ	198	இதுகருபர	162	கரிமபரதநதர	158
அதநிபாயிபர	144	இதுசுதத	78	கரிமமடிபாக	178
அதாதனாகை	143	இதுதானஏக	68	காபிலர்	155
அருருததர்	188	இதுதானகருஹ	41	காலாதான	124
அநேகதேஹபரி	25	இதுதானபொயகைமபுல	11	குணங்களா	91
அப்போதிவனுக்கு	32	இதுபரகருதி	120	குணவிரிமபம்	116
அப்போதுதேவமறு	58	இதுஸாதவிக	98	குணஸமஸாகக	84
அர்ச்சாவதார	200	இதாரிபதவாரா	11	சருதிஒளபாதிக	56
அவயக்தமாகை	18	இதயுக்தி	7	சீரோதராதி	114
அவதார	194	இப்படி அகிதது	140	சீரகத	145
அவைதன லிஸே	197	இப்படி சசவர	151	செததெனநிமது	3
அஹங்கார	100	இப்படியிரு	22	சிலர் ஆதமபேத	49
ஆகாசம்	117	இப்போதிவர்	61	சிலர் ஆவர	129
ஆகாசாதி	115	இமமுன றும	48	சிலர் இநதரியன	107
ஆகைபாலசசவரன	159	இமமுன றும	174	சிலர் காலத்தை	125
ஆகைபாலஆதம	60	இவர்களு	62	சிலர்குணங்க	31

சிலர்பரமானு	153	பதக்குதிபென் கிறது	86	ரஜஸஸுராக	94
சிலரைனு கிகனாகவும	178	பாதபகததத	126	ருசுஜகக	201
சேதமனாமகரண	157	பாதபகதத	187	வபுமமாவது	184
சேஷமா கை	40	பாதபகதத	156	விசுரஹநதான	181
ஜனநாவெனறபோதித	29	பாதபகதத	72	விதிசிலபாலக	192
ஜனநாததைபொழிய	87	பாதபகதத	48	விபலம	189
ஜனநாமசுஜஞரிககு	150	பாதவதத	185	விசுஷடவிசேஷண	180
ஜனநாமரிதய	68	பரமானு	154	விசுசஸதராதி	74
ஜனநாசுரபமாகி	36	பரிமாணமும்	59	விசுமலிகாரண	97
ஜனநாசுரபமாகை	28	பலபரமானா	183	விசுமஸருஷடி	34
ஜனநாசுரபமாகை	148	பலருமதிககெனறு	127	வேதேசிலர்	181
ஜனநாசுரபமாகை	46	பலமஸாதுபரி	195	ஸதிதிபபிககை	172
ஜனநாசுரபமாகை	137	பலமஸாதுபரி	128	ஸதிதியிலவி	176
தரவபமான	69	பலமஸாதுபரி	130	ஸபரிசதமஸதர	183
தலகிநதரியததாலே	133	பலமஸாதுபரி	109	ஸபரிசமதித	199
ததவதரப	2	பலமஸாதுபரி	113	ஸபரிசமதித	199
தமஸதர	104	பலமஸாதுபரி	102	ஸபரிசமதித	187
தமஸஸு	95	பலமஸாதுபரி	132	ஸபரிசமதித	64
தமஸஸு	39	பலமஸாதுபரி	138	ஸபரிசமதித	202
தமஸஸு	136	பலமஸாதுபரி	122	ஸபரிசமதித	181
தேஜஸஸுக்கு	134	பலமஸாதுபரி	18	ஸபரிசமதித	119
தேஜஸஸுபெனதிக	6	பலமஸாதுபரி	190	ஸபரிசமதித	98
தேஜஸஸுபெனதிக	28	பலமஸாதுபரி	76	ஸபரிசமதித	82
தேஜஸஸுபெனதிக	84	பலமஸாதுபரி	121	ஸபரிசமதித	173
தேஜஸஸுபெனதிக	11	பலமஸாதுபரி	105	ஸபரிசமதித	177
தேஜஸஸுபெனதிக	45	பலமஸாதுபரி	85	ஸபரிசமதித	164
தேஜஸஸுபெனதிக	198	பலமஸாதுபரி	44	ஸபரிசமதித	106
தேஜஸஸுபெனதிக	38	பலமஸாதுபரி	1	ஸபரிசமதித	33
தேஜஸஸுபெனதிக	21	பலமஸாதுபரி	118	ஸபரிசமதித	173
தேஜஸஸுபெனதிக	20	பலமஸாதுபரி	57	ஸபரிசமதித	52
தேஜஸஸுபெனதிக		பலமஸாதுபரி		ஸபரிசமதித	14

தத்வத்யவ்யாக்க்யன ப்ரமாணுநுக்ரமணிக

123 அநுதிபகவதோ	171 அஜோஹ்யை	192 அநாசவாந.சிவக்ஷயமி
192 அநாயசிவதாஸம்	101 அனாவச	145 அநாநய
164 அகிலபவாநாம	112 அனடாகாமதுஸாந	85 அநாதிமாயயாஸுபத
141 அகிலஜெஹயபதயகீ	132 அனடாகநாவாதநிஷ்சாகா	120 அநாதிபகவாநகால
101 அகிலாவாக்யதவாமுகம்	79 அதயாகநாலதீபதமதத	85 அநீசயா சோசதிமுஹய
113 அகநேரெளஷணயபரகாத	8 அதராயம புகுஷஸலவயம	9 அநுக.லமஸுமது: கம்
199 அங்குஷ்டமாதா புகுஷோ	26 அதயோ வேதேதமஜிகாணி	148 அநுகதேநஸவபாவத
160, 162 அசிதலிசேஷிதாந	52 அதாதோபரஹஜிஜஞாலா	53 அநேஜாநமஸாஹஸீம
85 அசேதாபரகாததாச	113 அதபவசைசதயம்	143, 198 அநத பரவிஷ்டசகாலதா
149 அஜடமஸவாதமஸமபேதி	98 அதாமம தாமயிதிபா	199 அநதாயாமிஸவருபஞ்ச
17, 85 அஜாமேகாமஸோஹித	(அவ) அநதகஸேபாஜநம்	3 அநாமயம்
181 அஜாயமாநோபஹுதா	அநத பராம பஹு	109 அநாமயா ஹிஸேரமயமக
171 அஜோகிதயசசாவதோ	79 அநதாசசாய மஹாஸிபாகத	4 அநாமயமாணமய மநோமய
191 அஜோபிஸவவயயாதமா	174 அந்வாதீபரகாததவ	56 அநயோநதா ஆதமாவிஜஞாந
		110 அபவஸைஹதநென

தத்வத்ரயவியாக்கியான ப்ரமாண நுகர்மணிகர்

79 அபராஜிதா
148 அபஹதபாப்மா
85, 162 அப்ரமேயோநியோஜ்ய
151 அபிஷிஷ்வலங்காபஸம்
21, 24 அம்ருதாக்கரம்ஹரம்
41 அபமேவாத்மசரீரபாவ
106 அபமேவேந்த்ரியஸருஷடி
200 அர்ச்சகபாநிஸாநில
200 அர்ச்சாபூஜாப்ரதிமயோ :
202 அர்ச்சாவதாரவிஷயே
202 அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்
3 அலபாசத்ரம்பூர்வம்
142, 166 அலிகாராயசத்தாய
21, 165 அலிகாரியோபம்
89 அஹ்யகதமக்ஷரேவீபதே
19 அஹ்யக்தோபமஸிந்தயோ
3 அஸேஷிதசித்வஸ்து
103 அஷ்டௌப்ரக்ருதய . ப்ரோ
102, 108 „ ஷோடசவிகார
35 அஸதயமப்ரதிஷ்டம்தே
45 அஸந்நேவஸபவதி
113 அஸ்பதேவஸஸயிபதோ
109 அஹங்காரஸயோத்ரி
150 அஹமஸம்யதாராதாநாம
21 அஹம மம
35 அஹம்ஸரீவஸ்ய பரபவ .
45, 85 அஹருதஸஹஜகாஸ்பா
108 ஆகாசஸ்து விசுரீவாண
103 ஆகாசம் சப்தமாத்ரம்து
118, 103 ஆகாசச்சப்தமாதாஸ்து
130 ஆகாசே சக்ருபாக்க்யதா
180 ஆகாசே சாவிசேஷாத்
8 ஆத்ம ஸம்வேத்யம் தத்
8, 142 ஆத்மாஜ்ஞானமயோமல
181 ஆத்மானமஸய ஜகத .
152 ஆத்மா வாத்விதமேக ஏவ
3 21 ஆத்மா சுத்தோக்ஷர்ச்சாந்த
35 ஆதாவிச்வரதத்தயைவ
103 ஆத்யாத்யஸயகுணோதோந்
19 ஆதயோவ்யூஹாமயா
184 ஆஸ்த்யாத்வஸௌஸோ
158 ஆஸ்தமய .

141 ஆஸ்தோப்ரஹம
109 ஆப்யாபந்தேசதேநித்யம்
14 ஆராக்ரமாத்ரோஹபவரோபி
141 ஆரீத பிரதிஷ்டாஹீந
141 ஆர்தோ ஜித்ஞாஸுரீத்
10 ஆர்த்யம் ஜ்வலதி
184 ஆவிராஸீத் பகவத :
10 ஆச்சர்யவத்பத்யநிக்சிதே
70 ஆச்சராத்மயதோவருத்தே
151 ஆச்சித ரக்ஷண விஷய
177 ஆச்சித்ய தமஸோ க்ருத்திம்
202 ஆஸதாம்தே குணாஸிவத்
40 இச்சயா யது பாதேயம்
181, 194 இச்சாக்ருஹீதாபிமதோ
89 இச்சாத ஏவ தவ விச்வபதா
202 இதிவ்யவஸாததிதேசாபி
109 இதிஹாஸ புராணப்பாம்
28 இதமஹமபிவேதயீதி
67 இந்த்ரியாணாம் ஹி ஸர்வே
194 இயம வையூஹீஸை
30 இஹஜடாமாதிமாய்கேசிதா
102 ஈச்வராத் ப்ரக்ருதிபுருஷா
(அவ) ஈச்வரோஹமஹம்போகே
14 உதக்ரந்திகத்யாகதீஸாம
148 உபாயுபாயபஜுபுவோபி
184 உபாஸாநாக்ஷறாரீத்தம்
170 ஊரீண ஈபிரீயதா ஸருஷட்
151 ஊரீதவம் மாஸாந் ஜீவிஷ
202 ருதேசமத்ப்ரஸாதாத்வா
(அவ) ஏகம் சங்காதவக்ஷர்ச்ச
112 ஏககாலேத ஸருஜயந்தே
16 ஏகமேவாத்வித்யம்
49 ஏகஸஸந் பஹுதா விசார .
176 ஏகாஸ்கேஸஸததிதோ
109 ஏகாதசம் மாஸசாத்
175 ஏகேஸாம்ஸே ப்ரஹம
148 ஏகாகஸ்யகுணஸயிப்து
152 ஏகோஹவை நாராயண
89 ஏததத்ஸாவம ப்ரஜ்ஞாநே
112 ஏததண்டகடாஹேந
193 ஏததந்தாகதாஸஸாஸே
39 ஏதஸயவா அக்ஷரஸயப்ரஸ

160 ஏதௌ த்வௌ புருஸௌஷ
116 ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி
202 ஏவம் பஞ்சப்ரகாரோஹம்
25 ஏவம் சாத்மா கார்தஸ்யம்
120 ஏவம்து ப்ரஹமணே
194 ஏவம் ஸ்திதிதேத்வதுபஸம்
39 ஏவமேவசாஸ்யிந்நாத்மநி
21 ஏவமேவாஸயபரிதரஷு
(அவ) ஏவம் ஸம்ஸருதிசக்ரஸ்தே
10 ஏவம் ஹி ஸுப்தோத்தி
145 ஏஷ ஸர்வ பூதாந்கராதமா
39 ஏஷ ஸேதுரீவிதரண
26 ஏஷ ஹி த்ரஷ்டா ச்ரோதா
85 ஏஷ ஹபேவ ஸாது கர்ம
14, 24 ஏஷோஹுராத்மா சேத
49 ஜததாத்மயிதம ஸர்வம்
187 ஜச்வர்பவீர்ய ஸம்பேதாத்
187 ஜச்வரீபேணகுணோஹஸௌ
22, 84 கர்தா சாஸாந்ராததவக்
149 கரீத்ருதவபநாமயதஸய
126 கஸாமுஹுராததா கஷ்டா
183 கஸாமுஹுராததாதிமயசச
181 கம்பே கஸபே ஜாயமாரஸ்வ
44 கஷாயே காமபி பகவே
181 காசாந்யாத்வாமருதே தேவி
180 காரணந்து த்யேய
31 கார்ய காரணகாதருதவே
170 காரியோந்தேஸவதநு
126 காலஸ்வரூபம்
79 காலாதீதமகாத்யந்தம்
120 காலேசம்ஸதிபோக்யதாம்
120 காலுடாபஞ்சதசக்க்யதா
7 கிம்த்வமேச்சிஃ கிநு
35 க்ருத ப்ரயத்நா பௌஷது
198 கேசவாத்மம் த்ரயம தத்ர
193 கேசவாத்மா குணத்பக
112 கோடியோஜனமானஸ்து
70 கலியாந்யோத்ரவ்யம்
85, 162 க்ரீடதோ பாலகஸயேவ
150 க்வாஹமத்யந்த துர்புததி
154 க்ஷம- ஸாபராதே
79 க்ஷய்த்மஸயாஜஸ பராகே
2 க்ஷரம ப்ரதாநமருதாக்கரம்

3, 141 காராத்மாநா விசதே தேவ
89 குணத்ரயவைஷ்டிய ஸ்வாந்
85 குணஸாம்பமநுத்ரித்தமந்யூ
97 குணஸாம்பாத் ததஸ் தஸ
16 குணாத்வாலோகவத்
70 குணாச்ரயோத்ரவ்யம்
92 குண : ப்ரதானம்
185 குணைஷ்டிபிஸ்த்வேதை:
85, 171 கௌரநாத்யந்தவதி
109 க்ராணாதிநாமிந்திரியாணம்
148 சதுர்முகாயு :
184 சதுர்விதஸ்ஸ பகவாந்
141, 180 சதுர்விதா பஜந்தேமாம்
174 சதுர்விபாகஸ்ஸமஸ்ருஷ்ட
193 சாதாராத்மயமதோபீத்தம்
3 சித்சிதீச்வரதத்ஸ்வபாவ
202 சிந்தயேச்ச ஜகந்நாதம்
18 சேதனாதிபோக்யாநிகட
149 ஜகத்ப்ரக்ருதி பாவோய:
75 ஜகத் ஸர்வம் சரீரம் தே
152 ஜந்மாத்த்யஸ்ய யத :
44 ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு
26 ஜநாத்யேவாயம் புருஷ:
(அவ) ஜாயமானம் ஹி புருஷம்
171, 56 ஜ்ஞாஜ்ஞாத்வாவஜா
148 ஜ்ஞாநசக்தி பல ஐச்வரிய
68 ஜ்ஞாநம் வைராக்க்யமைச்
87 ஜ்ஞாநமாத்ரவ்யபதேசஸ்து
36 ஜ்ஞாநஸ்வரூப மத்யந்த நிர்
36 ஜ்ஞாநஸ்வரூப மஹிமம்
10 ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா
10 ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்
1 ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ:
145 தஇமே சத்யா : காமா
8 தச்சஜ்ஞாநமயம் வ்யாபி
158 தத : க்ரோத பரீதே
171 தத : ஸ்வயம்பூர் பகவான்
186 தத்ர ஜ்ஞாநபலத்வந்த்வாத்
185 தத்ரதத்ராவசிஷ்டம்
93 தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத்
1 தத்வ ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷம்

1 தத்வ ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷ
75 தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்
172 தத்ஸரஷ்ட்வா
202 ததா க்ருஷ்ணச்ச ராமச்ச
79 ததக்ஷரே பரமே வ்யோமந்
112 ததந்த மஸங்க்யாத
165 ததாத்மாநம்ஸ்வயமகுருத
202 ததிச்சயா மஹாதேஜா
172 ததேவாநுப்ராவிசத்
37 தத்குண ஸாரத்வாத்
142 தத்ப்ரஹம பரமம் நித்யம்
53 தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்
104 தந்மாத்த்ராண்யவிசேஷாணி
197 தபஸாரதிதோ தேவ.
171 தம : பரே தேவ ஏகி பவதி
79 தமஸ பரஸ்தாத்
79 தமஸ ஸ்துபாரே
95 தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்
1 தமேவம் வித்வாந்
67 தயாதிரோஹிதத்த்வாச்ச
14 தஸமால்லோகாத்ப்ரேதி
104 தஸ்மிந்ஸதஸ்மிந்ஸ்து தந்
49 தஸ்யோபாதாந பாலேபி
85 தாநஹம் த்விஷத. க்ருராந்
75 தாநிஸர்வாணி தத்வபு
188 துரீயோயம் ஜகந்நாத :
148 தேஜோபலைச்வரிய
116 தேஜோவாரிம்ருதாம் யதா
14 தேந ப்ரத்யோததேநைஷு
35 தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம்
101 தேஷாம்த்வயவாக் ஸுக்ஷ
79 தேஷாமபீயத் பரிமாணம்
103 தேப்பஸ்தந்மாத்த்ரேப்ய:
112 தேஷாமேஷாம்கேசன
101 தேஜஸாநீந்திரிபாண்யாஹு
85 த்ரிகுணம் கரீமணம் கேஷத்
171 த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநி:
114 த்வக்ஷக்ஷுர் நாளிகா
118 த்வசாபீஜமிவாப்ருதம்
45 த்வதீபபுக்தோஜ்ஜித
85 த்வம்ந்யஞ்சத்பிருதஞ்சத்பி:

150 தயாபர வ்யஸனஹரா
112 தசோத்தரேண பயஸா
40 தாஸ்பூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே :
79 திவ்யாவரணசதஸஹஸ்ராவ்
79 தேவாநாம் பூரயோத்யா
79 தேவித்வம்மஹிமாவதி:
141 தேவேந்த்ரஸ்திரிபுவனம் :
(அவ) தேவோஹம் மநுஷ்யோ
4 தேஹேந்த்ரியமந. ப்ராண
85 தேவீஹ்யேஷா குணமயீ
148 தோஷோபதாவதி
89 த்யௌஸ்ஸ சந்த்ராரீக நக்ஷ
127 த்ரவ்யாணி ப்ரதிவ்யப்தேஜ:
149 த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்
141 தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய:
44 தர்மேணோபாபமபநுததி
82 திபஸ்ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம்
120, 183 நகாலஸ்கத்ரவை ப்ரபு:
112 நக்ரமேணவித்தம் தத்
129 நசப்ரதிவ்யாத்யபாவ
12 நஜாபதே ம்ரிபதேவா
12, 31 நஜாபதே வ்ரிபதே வாகிக்ஷ
151 நஜீவேயம் க்ஷணமபி
79 ந தத்ர ஸுரீயோபாபதி
143, 148 ந தத் சமச்சா ப்யதிகச்ச
181 ந தஸ்யப்ராக்ருதா
160, 202 ந தஸ்யேசே கச்சன
26 ந பச்யோம்ருத்யும் பச்யதி
148 நஹி தஸ்ய குணா :
68 நஹிவிஜ்ஞாநுர் விஜ்ஞாதே:
110 காநாவிர்யா : ப்ருதக்பூதா:
31 காந்யம் குணேப்ய : கரீதாரம்
120, 161 நிநில ஜகதுதய
12, 45, 55, 57 நித்யோ நித்யாநாம்
148 நித்யம் விபும் ஸர்வகதம்
193 நித்யோதிகாத் ஸம்பபூவ?
180 நிம்நோந்நதஞ்ச கருணம்
160 நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்
1 நிரஸ்தாதிசயாஹலாத
166 நிர்குணம் நிரஞ்ஜனம்
10, 46 நிரவாணமய ஏவாயம்

தத்வத்ரயவியாக்கியான ப்ரமாண நுகர்மணிகை

45 நிவாஸசய்யாஸன	2 ப்ரதான கேஷத்ரஜ்ஞபதி :	187 மநஸோஹமதிஷ்டாதா
141, 199 நீலதோபத மத்யஸ்தா	120 ப்ரதானபுருஷவ்யக்த	187 மநாநாம் ஸர்கமகரோத்
49 நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன	103 ப்ரதானதத்வமுஃபூதம்	108 மநோபுத்திரஹங்கார
22 நைநம்சிந்தந்திசஸ்த்ராணி	161 ப்ரளய ஸமயணுஃதம்	182 மம ப்ரகாரா : பஞ்சேதி
128 நைவாஸ்தமயமர்கஸ்ய	98 ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச	57 மம ஸாதரீயமமாகதா :
7 பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே	160 ப்ராஜாபத்யம் த்வயாக்ரீம	202 மமாயம் வாமநோ நாம
7 பஞ்சவிம்ச ஆத்மாபவதி	89 ப்ராதுராளீத்தமோநுத :	98 மஹாந்வை புத்தி லக்ஷண :
7 பஞ்சவிம்சோயேம் புருஷ :	191 ப்ராதுரீபாவாஸதுமுக்யா	35 மாமாத்ம பரதேஹேஷு
79 பஞ்சசக்திமயே திவ்யே	189 ப்ராதுரீபாவோத்விதாப்ரோ	194 மாயாவயம் ஜ்ஞாநம்
112 பஞ்சாசத்தகோடி விஸதாரா	3 ப்ரேகேஷாபலப்திச்சித்ஸம்	57 முக்தாநாம் பரமாகதி :
196 பதிவ்ரதா தரீம : ரா	180 பலமத உபபத்தே	32 முமுக்ஷு ப்ரஹ்மோபாளீத
199 பத்மகோசப்ரதீகாசம்	149 பலம்தாரண ஸாமரீத்யம்	86 மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதி :
193 பத்மநாபாதிகாஸ்ஸரீவே	186 பவேஹரதீதம்	31, 92 மூலப்ரக்ருதிரீ நாம
40 பரகதாதிசயாதானேச்சா	194 பஹுதாவிஜாபதே	112 மோததே பகவாந் பூதை
40 பரவாஸஸமிகாகுஸ்த	165 பஹுஸ்யாம்	38 ய ஆத்மநி திஷ்டன்
120 பரஸ்ய ப்ரஹ்மஜ்ஞோருபம்	181 பஹுநி மே வ்யதிகாரி	3, 198 ய ஆத்மானமந்தரோயம்
35 பராத்து தச்ச்ருதே :	194 181 பிபர்திகௌஸ்துபமணி	1 யம் யம் ஸப்ருசதி பாணிப்
141 202 பராஸ்யசக்தி : விவிதை	192 ப்ரஹ்மருதராரீஜுநவ்யாஸ	7 ய ப்ர ப்ரக்ருதே. ப்ரோக்தா.
148 பராஸ்யேதி—ஜ்ஞானசக்த	152 ப்ரஹ்ம வா இதமேகமே	12 யத ப்ரஸுலதாஜகத :
195 பரித்ராணாய ஸாதூநாம்	177 ப்ரஹ்மாதக்ஷாதய : கால :	19 யதச்சேத்பாதிவிஸஜாதீய :
1 பரீக்ஷய லோகாந்	158 ப்ரஹ்மாத்பாஸஸகலா :	12, 141 யதோ வா இமாமனிபூதாரி
1 பசுரீமநுஷ்ய : பக்ஷீ வா	49 ப்ரஹ்மாத்தவைதம்	148 யதோ வாசோ நிவரீதந்தே
114 பாயுபஸ்தௌகரௌ	85 பகவதஸவருபதிரோதானகர்	183 யத்காலாதபசேலிமம்
7 பிண்ட : ப்ருதக்யத	188 பகவந் தேவதேவேச	111 யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதே யோ
181 பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசிததா	85 பகவந் மாயாதிரோஹித	117 யத்க்ருஷ்ணம் தத் ப்ருதிவி
49 புமாந்நதேவோநநரோஹச :	146 பகவாநசயுதோபீத்தம்	79 யத் தத் புராணமாகாசம்
49 புருஷவவேதம் ஸரீவம்	193 புஜாயுதாநாம் நிபம.	183, 45 யத்ரரீஷ்ய : ப்ரதமஜ்ஞா :
186 புருஷோபி மஹாதயக்ஷ :	102 பூதந்மாத்ர ஸாகோயம்	45, 188 யத்ரபூரீவே ஸாத்பா
185 பூரிணஸதிமிகஷாட்குண்ய :	7 பூதாநிச கவரீகேண	103 யதா ப்ரதானேஹமஹாந்
187 பூரிணஷட்ஞனவலாயம்	110 பூதேப்போண்டம் மஹா	148 யதா ரத்நாரி
198 பூரீவோத்பந்நாத்வைபவீய	112 பூமண்டலம் சதகோடி	165 யதாஸோம்மைகோ
1 ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதா	118 பூமேரீகந்தகுணம்	40 யதேஷ்ட விரியோகாரீஹம்
120, 156 ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சை	127 பூராபோஜ்யேயாதிரில.	69 யதோதபாநகரணாத்
12 ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ	1, 3 போக்தா போக்யம் ப்ரேரி	170 யதோரிண நாபிஸ்ஸ்ருஜதே
181 ப்ரக்ருதிம் ஸ்லாமதிஷ்டாய	200 பெளமநிகேதநே ஷ்வபி	117 யதக்நே ரோஹிதமருபம்
86, 165 ப்ரக்ருதிச்ச ப்ரதிஜ்ஞா	149 மங்கணகுணௌகதுகா :	117 யதக்நேரீலோஹிதம்ருபம்
34, 92 ப்ரக்ருதே : க்ரீயமாணுகி	189 மதிச்சயாஹி கௌணத்வம்	176 யத்வைகிஞ்சமநூரவதத்
149 பரக்ருஷ்டம் விஜ்ஞாநம்	126 மதுச்சமாதகச்ச	87 யயாகேஷத்ரஜ்ஞசக்திஸ்ஸா
12 ப்ராஜாபதி : ப்ராஜா அஸ்ருஜத	176 மத்யேவிரிஞ்சகிரிசம்	98 யயா தரீமமதரீமஞ்ச
79 ப்ராஜாபதேஸ்ஸபாவம்	101 மநஷ்ஷஷ்டாணீர்த்ரீயாணி	57 யஸ்யிந் பதே விராஜந்தே
16 ப்ரஜ்ஞபரவாசம் ஸமாருஹய	161 மநஸைவஜகத்ஸருஷ்டிம்	41 யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம்

3, 143 யஸ்யாத்மா சரீரம்
 40 யஸ்யாஸ்மிந்தமந்தரேயி
 141, 202 யஸஸர்வஜ்ஞஸஸாவ
 36 யாவதாத்மபாவித்வாச்ச
 183 யாவை நஜாத பரிணாம
 165 யோசருதம்சருதம்
 195 யே பக்தா பவதேக
 14 யேவை கேசாஸ்மால்
 (அவ) யோந்யதாஸந்தமாத்மாநம்
 180 யோ ப்ரஹ்மணம் விததாதி
 36 யோ விஜ்ஞானேதிஷ்டர்
 79 யோவைதாம் ப்ரஹ்மணோ
 82 யோ வேத்தி யுகபத்ஸர்வம்
 105 ரஜ: ப்ரவர்தகம் தத்ர
 94 ரஜோ ராகாத்மகம்வித்தி
 103 ரஸமாத்ராணி
 162 ரூப்ரகாரபரிணாமக்ருத
 162 லோகவத்துலீலாகைவல்யம்
 45 வநாத்ரிநாதஸய ஸுஸூந்த
 151 வரதஸகல மேதத்ஸம்ச்சரிதா
 148 வர்ஷாயுதை. யஸ்யகுணா
 76 வஸ்த்வேகமேவ து காய
 113 வாயோஸ்ஸ்பர்சேந்த்ரியம்
 112 வாரிவஹநயரிலாகாசை.
 14, 24 வாலாக்ரஸதபாகஸ்ய
 16 வாசபதோமதாந்தர
 85 விகாஜநீமஜ்ஞாம்
 162, 173 விசித்ரா தேஹசம்பத்தி.
 26 விஜ்ஞாதாரமயே கேவலஜ்ஞா
 8, 20 விஜ்ஞாந க.
 86 விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் ததுதே
 141 விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம
 20, 36 விஜ்ஞாநமய.
 4 விதயச்ச வைதிகா:
 116 விநிமய. ப்ரஸபரஸம்மி
 112 விரிவ்ருத்தாதி காரஸது
 193 விபலா: பத்மநாபாத்யா.
 189 விபவேபி ததாந்த:
 186 விவேகாந்தரம் தேவ
 145 விஷணவேஸர்வஜ்ஞணவே
 177 விஷ்ணுர் மவ்வாதய

120 விஷ்ணோ:ஸ்வருபாத்மரத்
 188 விஹாயகத்த ஸர்கஞ்ச
 99 வைகாரிகஸதைஜஸ்ச
 183 வைகுண்டேது ப்ரஸோகே
 141, 182 வைகுண்டேது ப்ரே
 179 வைஷம்ய கைர்க்ருண்பே
 188 சக்தி தேஜஸஸமுத்கர்ஷாத்
 188 சக்த்ய ஜகதிதம் ஸர்வம்
 113 சப்தமாத்ரம் ததாகாசம்
 109 சப்தச்ச்ரோத்ரம் ததாகாதி
 101 சரீரம் பதவாப்நோதி
 32 சாஸநாத சாஸ்தரம்
 198 சாஸ்தாவிஷ்ணு அசேஷ
 (அவ) சாஸ்த்ரஜ்ஞான பஹுக்
 188 சாஸ்த்ர ப்ரவர்தகம்சாபி
 82 சாஸ்த்ர பலம் ப்ரயோக்தரி
 53 ககோ முககோ வாமகே
 112 ககலக்ருஷ்ணாருணா பீதா
 45 சேஷ சேஷாஸன கருட
 149 ச்ரமஹாநிஸ்து யா
 26 ஸ ஆதமா மகஸைவ
 165 ஸ ஏவ ஸருஜய ஸச ஸரீக
 186 சங்கர்ஷணஸது தேவேச
 67 ஸ சாந்த்யாய கலபதே
 185 ஸம்பூர்ண ஷட்ருணஸதே
 141, 166, ஸத்யமஜ்ஞாநமூந்தம்
 92 ஸதவஜ்ஞஸதமாம்ஸரி
 85, 92 ஸத்வம் ரஜஸ தம் இதி
 148 ஸதவாதயோந ஸந்திசே
 57, 181 ஸதா பச்யந்தி ஸூரய.
 152 ஸதேவ ஸோம்பேதம்
 181 ஸதைக ரூ ரூபாய
 45 ஸந்தமோம் ததோ
 12 ஸம்முலாஸ ஸோம்பேதமா
 112 ஸப்ததிஸது ஸஹஸராணாம்
 142 ஸமஸத ஹேவ ரஹிதம்
 141 ஸமஸ்த கஸ்யாணகுணாத்
 110 ஸமேத்யாந்யோந்ய
 151 ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு
 194 ஸம்பலாம்பாத்மமாய
 49 ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம

151 ஸர்வரஸ.
 181 ஸர்வஸத்வ மஹோஹர.
 47, 65, 67 ஸர்வம் ஹ பச்யப்பச்
 111 ஸர்வஸயசாஹம் ஹ்ருதி
 202 ஸர்வாதிசாயி ஷாட்குணயம்
 202 ஸர்வாங்காமாந் தகத்
 197 ஸர்வாலர்த்தேஷு வை
 202 ஸர்வேச்வரஸ்ஸர்வத்ருக்
 149 ஸஹகாயந் நபேசகாரயா
 98 ஸாத்வினோ ராஜஸசைவ
 195 ஸாதவ உக்தலக்ஷண
 57 ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நாயே
 85 எதிதாஸிதாச ரக்தாச
 176 ஸூரநாதிரச்சாமவதரந்
 201 ஸூருபாம் ப்ரதிமாம்
 183 ஸூர்யகோடிப்ரதிகாசா
 112 ஸூர்யாண்டகோலயோரி
 165 ஸருஷ்டௌ ஸருஜதி
 161 ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம்
 111 ஸோபித்யாய சரீராதஸ்வாத்
 41 ஸோம ப்ரதமோவிஸிதே
 186 ஸோயம் ப்ரத்யும்ப நாமா
 185 ஸோயம் ஸமஸ்கஜீ வாராம்
 181 ஸௌந்தர்ய ஸௌந்த்ய
 202 ஸௌலபயயோ ஜகத்
 103 ஸ்பர்சமாத்ரஸது
 45 ஸ்வச்சக்ராது வர்த்தி
 202 ஸ்வநாத்ரஸய ஜகந்நாத
 202 ஸ்வநாமாத்மநிஸஞ்ஞாதம்
 148 ஸ்வநாதோ நிரஸத
 14 ஸ்வரு ஃமஹுமாத்ரம்ஸ்யாத்
 199 ஸவரீக நரக ப்ரவேசேபி
 32 ஸவரீகநாமோயஜ்ஞேத
 148 ஸவாபாவிஜ்ஞான பலக்
 141 ஸ்வாபி நரத்ய நிரஸத்ய
 141 ஸ்வாபிமக நுருபைகருப
 40 ஸுவோஜ்ஞ ஃகேசசாயதிதே
 31 ஹந்தா சே மஸ்யதே ஹந்தம்
 112 ஹயே விஹாஸி கரீடா
 157 ஹ்ரண்யக பஸஸமவர்த்தக
 14 ஹ்ருதிஸ்ஸேவாயமாத்மா
 8 ஹ்ருத்யந்தரீஜீயோதி புருஷ
 30 ஹேயோபாகேயதா
 141 ஹ்ரீச்சதே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்